

WANG YU
ZHI YU

忘語

WANG YU
ZHI YU

Table of Contents

Mục lục

Chương 1: Lăn Nhau Tố Tương Tư

Chương 2: Bán Đảo Xưa Cũ

Chương 3: Gặp Lại Cố Nhân

Chương 3: Gặp Lại Cố Nhân

Chương 4: Đầu Lâu Quái Dị

Chương 5: Vô Đề

Chương 6: Vô Đề

Chương 7: Vô Đề

Chương 8: Diệu Không Tới Chơi

Chương 9: Cừ Thủ Thao Thiết

Chương 10: Âm Dương Ngự Lôi Hoàn

Chương 11: Tu La Tinh Vực

Chương 12: Truy Tung

Chương 13: Vô Đề

Chương 14: Minh Long Tộc

Chương 15: Tu La Tam Tộc

Chương 16: Tu La Chi Tâm

Chương 17: Chuyện Xưa

Chương 18: Tu La Chi Tâm

Chương 19: Thái Nhi Cùng Hàn Ly

Chương 20: Hóa Linh Chi Khí Cùng Hóa Linh Chi Thủy

Chương 21: Nhân Diện Cừ Độc Hạt

Chương 22: Người Thần Bí

Chương 23: Kịch Chiến

Chương 24: Chém Giết

Chương 25: Bóng Đen Trùng Trùng Điệp Điệp

Chương 26: Hắc Sắc Yêu Cầm

Chương 27: Từ Trên Trời Giáng Xuống
Chương 28: Không Gian Thông Đạo
Chương 29: Huyền Thiên Nga Cùng Nhìn Trộm
Chương 30: Tề Tụ
Chương 31: Huyết Nha Tinh
Chương 32: Tầng Hai Cùng Ảnh Độc Hạt
Chương 33: Phất Tay Bắt!
Chương 34: Tầng Thứ Ba Quái Dị!
Chương 35: Thời Gian Chi Hà!
Chương 36: Đột Biến
Chương 37: Lật Tay Diệt Địch
Chương 38: Thao Thiết Cuối Cùng Cũng Hiện Ra
Chương 39: Côn Cùng Dao Hợp Kích
Chương 40: Dùng Thân Thể Lực Lượng Chém Giết
Chương 41: Quỷ Kế Đa Đoan Diệu Không!
Chương 42: Bia Ngắm Cùng Hành Hạ Đến Chết!
Chương 43: Chém Giết, Lý Khai, Minh Trùng
Chương 44: Phi Thăng Chi Kiếp!

Mục lục

- Chương 1: Lẫn Nhau Tố Tương Tư
- Chương 2: Bán Đảo Xưa Cũ
- Chương 3: Gặp Lại Cố Nhân
- Chương 3: Gặp Lại Cố Nhân
- Chương 4: Đầu Lâu Quái Dị
- Chương 5: Vô Đề
- Chương 6: Vô Đề
- Chương 7: Vô Đề
- Chương 8: Diệu Không Tới Chơi
- Chương 9: Cử Thủ Thao Thiết
- Chương 10: Âm Dương Ngự Lôi Hoàn
- Chương 11: Tu La Tinh Vực
- Chương 12: Truy Tung
- Chương 13: Vô Đề
- Chương 14: Minh Long Tộc
- Chương 15: Tu La Tam Tộc
- Chương 16: Tu La Chi Tâm
- Chương 17: Chuyện Xưa
- Chương 18: Tu La Chi Tâm
- Chương 19: Thái Nhi Cùng Hàn Ly
- Chương 20: Hóa Linh Chi Khí Cùng Hóa Linh Chi Thủ
- Chương 21: Nhân Diện Cứu Độc Hạt
- Chương 22: Người Thần Bí
- Chương 23: Kịch Chiến
- Chương 24: Chém Giết
- Chương 25: Bóng Đen Trùng Trùng Điệp Điệp
- Chương 26: Hắc Sắc Yêu Cầm
- Chương 27: Từ Trên Trời Giáng Xuống
- Chương 28: Không Gian Thông Đạo
- Chương 29: Huyền Thiên Nga Cùng Nhìn Trộm
- Chương 30: Tê Tụ
- Chương 31: Huyết Nha Tinh
- Chương 32: Tầng Hai Cùng Ảnh Độc Hạt
- Chương 33: Phất Tay Bắt!
- Chương 34: Tầng Thứ Ba Quái Dị!
- Chương 35: Thời Gian Chi Hà!
- Chương 36: Đột Biến
- Chương 37: Lật Tay Diệt Địch

Chương 38: Thao Thiết Cuối Cùng Cũng Hiện Ra

Chương 39: Côn Cùng Dao Hợp Kích

Chương 40: Dùng Thân Thể Lực Lượng Chém Giết

Chương 41: Quý Kế Đa Đoan Diệu Không!

Chương 42: Bìa Ngắm Cùng Hành Hạ Đến Chết!

Chương 43: Chém Giết, Lý Khai, Minh Trùng

Chương 44: Phi Thăng Chi Kiếp!

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Lăn Nhau Tố Tương Tư

Đông Hải mấy trăm dặm sâu một chỗ diện tích khá lớn hải đảo, biển sâu khu vực thành tựu khác lạ, mặc dù là trời đông giá rét, ở trên đảo vẫn đang thắm thực vật tươi tốt, khắp nơi đều là đại thụ che trời.

Bất quá đều là chút ít bình thường cây cối, cũng không cái gì linh thảo linh tài, cho nên nơi này trăm ngàn năm qua cũng không có người hỏi thăm, thủy chung Nguyên Thủy hoang vu bộ dáng.

Chẳng qua là, đảo này ở chỗ sâu trong dựa vào núi mà xây xong vài toà ưu mỹ làm bằng trúc lâu các, thoạt nhìn nhiều ra một số người khói khí hơi thở.

Lâu các chung quanh là một mảnh u tĩnh rừng trúc, gió biển thổi qua, rừng trúc phát ra Hải Đào giống như rào rào thanh âm, cực kỳ đẹp và tĩnh mịch.

Mấy đạo độn quang từ đằng xa phi độn mà đến, rơi vào lâu các lúc trước, hiện ra bốn thân ảnh, một nam ba nữ.

Bốn người thoạt nhìn đều rất là trẻ tuổi, nam tử một thân áo bào xanh, thân hình cao lớn, dung mạo tuy rằng không tính thập phần anh tuấn, nhưng làm cho người ta một loại kiên nghị trầm ổn cảm giác.

Áo bào xanh nam tử bên người, kề sát đứng đấy một cái tuyệt mỹ thiếu nữ áo lục, hai người thần sắc thân mật.

Hai tên khác nữ tử đứng ở xa hơn một chút địa phương, hai người dung mạo cũng đều là tuyệt mỹ, một người màu trắng váy dài, thần sắc trong trẻo

nhưng lạnh lùng, như băng như sương, cái khác nhưng là Đại Hồng quần áo và trang sức, nhiệt liệt như lửa, đúng là Thạch Mục, Chung Tú, Tây Môn Tuyết, Kim Tiểu Thoa bốn người

"Các người nhiều năm không thấy, khẳng định có rất nhiều lời muốn nói, ta liền không quấy rầy các người." Tây Môn Tuyết nhìn Thạch Mục cùng Chung Tú hai người liếc, nhanh chóng cất bước đi vào một cái trúc lâu, dùng một tiếng đóng cửa phòng.

Kim Tiểu Thoa cũng hì hì cười cười, thâm ý sâu sắc nhìn Thạch Mục liếc, đẹp mắt lông mi chợn lấy nháy lên, quay người cũng hướng phía một tòa lâu các đi đến.

Rất nhanh, chỉ có trong tràng chỉ có Thạch Mục cùng Chung Tú hai người.

Thạch Mục nhíu sau lông mày, bất quá rất nhanh liền khôi phục.

Chung Tú hướng phía Tây Môn Tuyết chỗ lâu các nhìn một cái, thần sắc cũng có chút phức tạp.

"Nơi đây chính là của các người chỗ ở chứ thoát nhìn cũng không tệ lắm." Thạch Mục hướng phía chung quanh nhìn hai mắt, nhẹ gật đầu, quay đầu nhìn về lấy Chung Tú vừa cười vừa nói.

"Chúng ta đi trong phòng nói đi." Chung Tú kéo Thạch Mục, hướng phía bên cạnh một chỗ lâu các đi đến.

Thạch Mục trên mặt mỉm cười, cất bước đi theo.

Chung Tú chỗ ở có chút mộc mạc, không có quá nhiều hoa mỹ trang trí, chỉ có đơn giản ghế trúc bàn băng ghế những vật này, bất quá những vật này mỗi một kiện đều có thể nhìn ra bỏ ra rất lớn tâm tư, vô cùng tinh xảo.

"Phu quân, người trước nhỏ ngồi một chút."

Chung Tú đem Thạch Mục đưa đến một gian trang nhã phòng ngủ, lại để cho Thạch Mục tại một cái ghế trúc bên trên ngồi xuống, đang muốn quay người rời đi thu xếp một chút nước trà.

Thạch Mục một phát bắt được Chung Tú tay, nhẹ nhàng kéo một phát, Chung Tú toàn bộ người không tự chủ được nhào vào Thạch Mục trong ngực.

"Phu quân, không nên, lâu các chung quanh không có cấm chế..." Chung Tú trên mặt ửng đỏ, nhẹ giọng lẩm bẩm nói.

Thạch Mục tay áo vung lên, mấy đạo quang mang bắn ra, rơi vào lâu các chung quanh, mở ra một cái màu vàng nhạt màn sáng.

Chung Tú mắt thấy cảnh này, ngỡ ngàng tình cảnh càng lớn, bất quá nàng đem đầu vùi sâu vào Thạch Mục trong ngực, không nói cái gì nữa.

Cách đó không xa cái khác lâu các lên, Tây Môn Tuyết ngồi ở phía trước cửa sổ, từ nơi này có thể rõ ràng nhìn thấy xa xa Chung Tú lâu các tình huống.

Tây Môn Tuyết nhìn qua xa xa bị màu vàng nhạt màn sáng bao phủ lâu các, hắc bạch phân minh trong đôi mắt đẹp hiện ra vẻ phức tạp, nhẹ nhàng che đậy cửa sổ.

"Chỉ xem có cái gì hữu dụng, hẳn thế nhưng là đã tới, người nếu không phải có thể đem năm cơ hội cuối cùng này, thật có thể muốn bỏ lỡ." Một thanh âm đột nhiên vang lên, Kim Tiểu Thoa thân ảnh chẳng biết lúc nào xuất hiện ở ngoài cửa.

Tây Môn Tuyết đối với Kim Tiểu Thoa đột nhiên xuất hiện, dường như cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, cũng không để ý đến đối phương,

chậm rãi ngồi xuống, thần sắc lúc giữa có chút bất lực.

...

Gần nửa ngày về sau, phòng ngủ một tấm trên mặt giường lớn, Chung Tú trên mặt vẫn treo một tia không tán đở ửng, rúc vào Thạch Mục bên cạnh, thần sắc lúc giữa lộ vẻ thỏa mãn.

"Tú nhi, lúc trước Thiên Phượng nhất tộc gặp chuyện không may, người về sau đi nơi nào? Tại sao sẽ ở Lam Hải Tinh?" Thạch Mục nhẹ ôm lấy Chung Tú, ngửi ngửi trong ngực người ngọc mùi thơm của cơ thể, nhẹ giọng hỏi.

Cái này nghi hoặc hẳn sớm đã nhen tại trong lòng đã lâu, chẳng qua là tìm được Chung Tú vui sướng tràn ngập nội tâm của hẳn, lúc này đây mới nhớ tới hỏi thăm.

"Phu quân, việc này nói rất dài dòng, lúc trước Thiên Phượng Tộc bị Thiên Đình đánh lén, ta cùng sư phụ, Triệu Tuyên Cơ cùng một chỗ từ bí mật cách chạy trốn rồi Chu Tước Tinh, thật không nghĩ đến Tuyên Cơ nàng dĩ nhiên là người của Thiên Đình, còn ra tay đánh lén giết chết sư phụ, bất quá sư phụ sắp chết phản kích, cũng đem đả thương." Chung Tú thở dài nói ra, thanh âm có chút đau thương chi ý.

Thạch Mục có chút dùng sức, đem Chung Tú ôm vào lòng, dùng bày ra an ủi.

Cảm nhận được Thạch Mục kiên cố lồng ngực, Chung Tú thần sắc hơi trì hoãn.

"Về sau như thế nào?" Thạch Mục hỏi.

"Về sau ta cùng nàng một phen tranh đấu, có còn không phân ra thắng bại, một đội Thiên Đình người đột nhiên xuất hiện, đem chúng ta vây

quanh. Ta vốn đã tuyệt vọng, bắt quá những người kia người đầu lĩnh nhưng là Tây Môn tử tử." Chung Tú nghiêng đầu nhìn xem Thạch Mục, vừa cười vừa nói.

Thạch Mục ánh mắt khẽ giật mình, lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Ta nguyên vốn cũng định thúc thủ chịu trời, bắt quá không nghĩ tới nàng đột nhiên ra tay, đem những Thiên Đình kia người còn có Triệu Tuyên Cơ toàn bộ đánh chết, sau đó đem ta cầm giữ, chẳng những không có giao cho Thiên Đình, ngược lại đem ta ẩn núp đã đến một cái che giấu an toàn Tinh Cầu. Phu quân, nàng làm như vậy thế nhưng là chấp nhận mạo hiểm kỳ hiểm, tuy nói là vì cứu ta, bắt quá truy cứu căn bản, lại là vì người." Chung Tú âm u kể rõ, như nước nhãn châu xoay động, giống như cười mà không phải cười nhìn xem Thạch Mục.

Thạch Mục sờ lên cái mũi, mặt không biểu tình, ánh mắt nhưng có chút lập loè, hiển nhiên trong nội tâm chấn động không thôi.

Tây Môn Tuyết vì hãn, vậy mà làm đến nước này.

Nàng tất cả hành động, nếu là bị Thiên Đình phát hiện, kết cục không hỏi cũng biết.

Hãn đã trầm mặc một chút, mở miệng nói: "Việc này, xác thực muốn cảm tạ Tây Môn Tuyết, bắt quá ta cùng nàng giữa đã sớm..."

Chung Tú chột thò tay, bàn tay như ngọc trắng che lại Thạch Mục miệng.

"Phu quân, Tây Môn tử tử đối với người tình thâm nghĩa trọng, mặc dù lúc này đây nàng nghe không được, người cũng không nên nói ra chuyện đó." Chung Tú thần sắc có chút trịnh trọng.

Thạch Mục trong nội tâm hiện lên ra phức tạp tâm tình, đáy lòng thờ dài.

"Về sau như thế nào? Các người làm sao sẽ đi vào Lam Hải Tinh?" Hãn không có tiếp tục xoắn xuýt vấn đề này, truy vấn.

"Tây Môn tỷ tỷ đem ta giấu ở một cái che giấu Tinh Cầu, về sau nàng phản bội trốn ra Thiên Đình, đang muốn dẫn ta cùng một chỗ rời khỏi, không nghĩ tới Thiên Đình truy binh rất nhanh đi đến, địch nhân thực lực rất mạnh, chúng ta căn bản không phải đối thủ." Chung Tú cũng không có nói chuyện nhiều việc này, tiếp tục nói.

"Các người là chạy thoát như thế nào hay sao?" Thạch Mục ánh mắt lóe lên.

Dùng hãn đối với Đế Tuấn rất hiểu rõ, người này cực kỳ đa mưu túc trí, Tây Môn Tuyết làm việc tuy rằng cẩn thận, bất quá dùng thủ đoạn của nàng, chỉ sợ rất khó giấu giếm được Đế Tuấn tai mắt.

"Ngay tại chúng ta sắp bị bắt, đúng một thứ tên là Diệu Không tiền bối cao nhân đã cứu chúng ta, về sau hãn đem chúng ta đã mang đến Lam Hải Tinh." Chung Tú nói ra, trong đôi mắt đẹp dịu dàng có chút khác thường.

"Diệu Không! Thế nhưng là một tên hòa thượng?" Thạch Mục sững sờ, bỗng nhiên ngồi dậy, thần sắc nghiêm túc.

"Không sai, phu quân, người này là hay không có vấn đề gì?" Chung Tú mắt thấy Thạch Mục như thế, không khỏi có chút lo sợ bất an.

Cái này hay Không hòa thượng, nàng trước kia đã từng gặp một lần, khi đó trước đây thật lâu, nàng tu vi còn rất yếu thời điểm.

Nếu là người này cùng Thạch Mục có cái gì thù hận, chuyện kia liền có chút ít phức tạp.

"Cái này thật không có, bất quá người này có chút thần bí, lúc trước đã từng cùng ta có chút cùng xuất hiện, làm cho người ta nhìn không thấu." Thạch Mục nhìn thấy Chung Tú như vậy thần sắc, vội vàng trấn an nói, nhưng trong lòng đối với Diệu Không người này càng phát ra cảnh giác.

Chung Tú tối tối nhẹ nhàng thở ra.

"Tú nhi người cũng đã biết cái kia Diệu Không lúc này đây ở nơi nào?" Thạch Mục hơi trầm ngâm, hỏi.

"Việc này ta cũng không biết, hắn đem chúng ta đưa đến Lam Hải Tinh, liền rất nhanh rời khỏi. Lúc gần đi hắn nói người cùng Thiên Đình đang tại đại chiến chỗ mấu chốt, chúng ta nếu là lèm nhèm nhưng đi ra ngoài, bị Thiên Đình người bắt được, hội ảnh hưởng đến người, cho nên ba người chúng ta vẫn ở chỗ này yên lặng chờ." Chung Tú đầu đuôi gốc ngọn nói.

Thạch Mục chậm rãi gật đầu, trong lòng chưa tính toán gì ý niệm trong đầu chuyển động, bất quá thần sắc rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh.

Mặc kệ cái này Diệu Không đến cùng có mục đích gì, từ kia trước kia hành động đến xem, đối với hắn có lẽ không có ác ý.

"Về sau các người vẫn dừng lại ở Lam Hải Tinh?" Thạch Mục trì hoãn đa nghi tư, tiếp tục âm giọng hỏi.

"Ba người chúng ta ở chỗ này chờ đợi rồi một đoạn thời gian, về sau không biết như thế nào, Lam Hải Tinh đột nhiên phát sinh động trời kịch biến, khắp nơi phát sinh địa chấn cuồng phong cùng với thiên tai, ba người chúng ta ra tay bảo vệ rồi phu quân chỗ ở cũ, cho nên nơi đây không có bị phá hư. Kịch biến về sau, Lam Hải Tinh chung quanh xuất hiện một tầng không gian bức tường ngăn cản giống như đồ vật, cực kỳ chắc chắn, ba người chúng ta hợp lực cùng không cách nào đánh vỡ. Lam Hải Tinh truyền tống trận giữa các hành tinh hết lần này tới lần khác lúc trước kịch biến bên trong bị phá hư, chúng ta không cách nào rời khỏi nơi đây, vì vậy lại tới đây

xây nhà ẩn cư. Bởi vì phu quân chỗ ở cũ ở chỗ này, ta biết rõ người nhất định sẽ trở lại, đợi một trăm năm, phu quân người cuối cùng đã trở về." Chung Tú chậm rãi nói, sóng mắt ôn nhu như nước.

Thạch Mục trong nội tâm hiện lên ra một cỗ nhu tình, lần nữa đem Chung Tú ôm vào trong ngực.

Chung Tú nghe thấy được đến trên người Thạch Mục mãnh liệt nam tử khí tức, thể xác và tinh thần hun hun muốn ngã, một hồi lâu mới khôi phục lại.

"Phu quân, những năm này người ở bên ngoài cũng đã trải qua rất nhiều a?" Nàng hỏi.

"Đúng đã xảy ra một ít chuyện, cái kia Diệu Không ngược lại cũng không có nói sai, ta xác thực cùng Thiên Đình đại chiến một cuộc..." Thạch Mục từ từ đem những năm này trải qua nói ra.

Đánh chết Đế Tuấn, bị diệt Thiên Đình, mở ra Huyền Giới Chi Môn, Tinh Vực kịch biến. . . , động trời đại sự từ trong miệng từng giọt từng giọt nói tới.

Bất quá Yên La sự tình, hẳn cũng không có nói ra.

Chung Tú nghe vào trong tai, đôi mắt - đẹp trừng trừng, hầu như trợn mắt há hốc mồm, một hồi lâu mới khôi phục lại.

"Không thể tưởng được bên ngoài vậy mà đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, toàn bộ Tinh Vực đều đã xảy ra loại này kịch biến." Chung Tú hít sâu một hơi, trong mắt còn có chút rung động.

"Thiên Địa tự nhiên diễn biến, không phải chúng ta tu sĩ có thể khống chế, cũng may trận này kịch biến cũng không triệt để bị diệt tất cả Đại Tinh Vực sinh linh." Thạch Mục cười nói.

"Phu quân, người vì ta, vậy mà buông tha cho phi thăng đến thượng giới cơ hội, người thật khờ!" Chung Tú lập tức hàm răng khể cắn bờ môi, trong nội tâm một cỗ tâm tình cuộn cuộn, thở dài.

"Không tìm được người, ta há có tâm tư rời đi cái gì thượng giới." Thạch Mục nhìn xem Chung Tú, sử dụng một loại yêu thương khẩu khí nói ra.

"Hơn nữa căn cứ ta cùng Thủy Linh Tử phỏng đoán, hiện tại chúng ta Huyền Giới vị diện cùng thượng giới liên hệ gia cố, đã có thể thông qua tu luyện phi thăng đến thượng giới, không cần lại trăm cay nghìn đắng mở ra Huyền Giới Chi Môn, phi thăng con đường cũng không đoạn tuyệt." Thạch Mục tiếp tục nói.

"Coi như là như thế, phải phi thăng muốn vượt qua phi thăng Lôi Kiếp, cái kia Lôi Kiếp khẳng định cực kỳ lợi hại, phu quân người thực lực bây giờ tuy rằng cường đại, bất quá khẳng định cũng hung hiểm vô cùng." Chung Tú thần sắc có chút tự trách.

"Ha ha, Tú nhi, chúng ta không nói những này, người phu quân ta đối với vượt qua Lôi Kiếp vẫn còn có chút nắm chắc, người không cần phải lo lắng." Thạch Mục ôm lấy trong ngực Giai Nhân, tự tin nói.

Chung Tú có chút bất đắc dĩ, nhưng việc đã đến nước này, nàng đành phải tiếp nhận.

Hai người ôn nhu triền miên rồi một hồi, Chung Tú mở miệng nói ra: "Phu quân, chúng ta đi gặp một lần Tây Môn tỷ tỷ các nàng, đem chuyện này tình nói cho các nàng biết, các nàng khẳng định cũng rất muốn biết."

Thạch Mục nhú mày, bất quá rất nhanh rồi lập tức giãn ra.

(Huyền Giới Chi Môn hậu truyện bắt đầu đã upload, đại khái một hai ngày tả hữu đổi mới chương một a.)

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Bán Đảo Xưa Cũ

Chung Tú chỗ ở trong phòng khách, Tây Môn Tuyết cùng Kim Tiểu Thoa cũng đều lúc này, lắng lắng nghe Thạch Mục kể ra Thiên Đình cuộc chiến, còn có Tinh Vực kịch biến sự tình.

Chung Tú đã nghe qua, thần sắc tự nhiên rất là bình tĩnh.

Kim Tiểu Thoa trên mặt tràn đầy không thể tin thần sắc, đôi mắt đẹp trừng trừng, cái miệng nhỏ hé mở, nàng cũng không có rời đi che giấu ý tứ.

Cùng mà so sánh với, Tây Môn Tuyết lộ ra bình tĩnh rất nhiều, thần sắc có chút lạnh lùng ngồi ở một bên, nghe nói những chuyện này, chẳng qua là hiện lên trong mắt một chút vẻ kinh ngạc, hơn nữa rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh, dường như hết thảy đều cùng nàng không quan hệ.

Thạch Mục hao phí rồi một ít thời gian, mới đưa tình hình bên ngoài toàn bộ nói một lần.

Tây Môn Tuyết nghe xong những này, trong đôi mắt đẹp có mấy đạo quang mang chớp lên, không biết suy nghĩ cái gì.

"Ài, không thể tưởng được Tinh Vực bên trong vậy mà phát sinh sự tình bực này, Tinh Không bố cục cũng phát sinh kịch biến." Kim Tiểu Thoa cũng trầm mặc lại, dường như tại tiêu hóa những tin tức này, một hồi lâu mới âm u thở dài nói.

"Chuyện thế gian biến hóa thất thường, chúng ta tu sĩ tuy rằng cũng coi như tu hành thành công, bất quá cùng Thiên Địa so sánh với vẫn là nhỏ bé

vô cùng, muối bỏ biển mà thôi." Thạch Mục cười nhạt một tiếng, bình tĩnh nói.

Kim Tiểu Thoa nghe nói chuyện đó, thần sắc vốn là ít có lộ ra một chút trang trọng sắc mặt, bất quá rất nhanh liền lại đổi lại trước sau như một vui cười: "Mặc kệ nó, Tinh Vực biến thành thế nào đều tốt, cùng ta bực này tu vi người không có quá lớn quan hệ. Bất quá Thạch Mục, không thể tưởng được người thực lực bây giờ vậy mà đến nơi này cùng với trình độ, ngay cả cái kia Đế Tuấn đều bị người đánh chết, hiện tại xưng hô người Huyền Giới đệ nhất tu sĩ cũng không phải là quá đáng a."

"Huyền Giới đệ nhất tu sĩ? Cái này danh xưng ta thì không dám, Tinh Vực thế giới hạng gì rộng lớn, không biết còn cất giấu bao nhiêu cao nhân, Thạch mỗi không dám nói xằng đệ nhất." Thạch Mục lắc đầu cười nói.

"Hừ, thân là đàn ông ngay cả câu lời nói hùng hồn cũng không dám nói, thật sự là một chút cũng lạnh lẽ, mất đi Tuyết Nhi vẫn cho là người là Đỉnh Thiên Lập Địa nam tử hán." Kim Tiểu Thoa trong mắt chợt hiện lên một tia dị mang, khẽ hừ một tiếng, sau đó cặp môi đỏ mọng khẽ mở nói.

Lời này lại để cho Thạch Mục ngẩn người, hướng phía Tây Môn Tuyết nhìn thoáng qua.

"Người nói bậy bạ gì đó, ta gì từng nói qua chuyện đó!" Tây Môn Tuyết xinh đẹp mặt trầm xuống, hung hăng trừng Kim Tiểu Thoa liếc, bất quá khóe mắt liếc qua lại nhanh chóng liếc về phía Thạch Mục.

Hai người ánh mắt lập tức đụng chạm tới cùng một chỗ, bất quá lập tức liền dời.

Tây Môn Tuyết đạt đến đầu hơi thấp, bên tai hiện ra một tia đỏ tươi, mơ hồ nhuộm hồng cả tuyết trắng cái cổ trắng ngọc, thoạt nhìn mê người cực kỳ.

"Phu quân nói chuyện làm việc trước sau như một cẩn thận, bất quá thiếp thân cũng cho rằng hơi chút đường hoàng một chút cũng là có thể, phu quân người giết Đế Tuấn, Huyền Giới đệ nhất tu sĩ tên tuổi đương nhiên về người tất cả." Chung Tú đôi mắt đẹp tại Thạch Mục cùng Tây Môn Tuyết trên người đảo qua, cũng không cái gì bất thay đổi, ngược lại khóe miệng mỉm cười nói.

"Những chuyện này nói chi nhảm chán, không nói thôi được." Thạch Mục ho khan một tiếng, nói sang chuyện khác, ngược lại hỏi thăm về rồi Hắc Ma Môn cùng với tông môn tình huống.

Hắn vừa mới trở lại Lam Hải Tinh, còn chưa hiểu rõ Lam Hải Tinh bên trên tình hình gần đây.

Tây Môn Tuyết hiện lên trong mắt vẻ thất vọng, quay đầu hướng phía ngoài cửa sổ nhìn lại.

Chung Tú thấy vậy, có chút trờng Thạch Mục liếc.

Bất quá nàng lập tức từ từ đem lúc này đây Đông Châu bán đảo tu luyện tông môn tình huống đại khái nói một chút.

Ngày xưa bán đảo một cung song cửa tam tông bố cục, lúc này đây đã phát sinh đại biến.

Trong đó Thiên Âm Tông, Diệu Âm Tông, Huyền Vũ Tông cùng với đã từng đại phái bởi vì này dạng như vậy nguyên nhân, không sai biệt lắm đều đã xuống dốc, bị mặt khác mới phát môn phái thay thế.

Nhất là trăm năm trước trận kia kịch biến, ảnh hưởng rất lớn, trực tiếp đưa đến mấy cái tông môn suy sụp.

Bởi vì Tây Môn Tuyết cùng Chung Tú âm thầm ra tay, Thiên Âm Tông cùng Diệu Âm Tông đạo thống ngược lại là bảo vệ giữ lại, không có đoạn

tuyệt.

Ban đầu mấy cái trong tông phái, ngược lại là Hắc Ma Môn, Phong Hỏa Môn hai cái này trước kia cũng không xông ra môn phái lực lượng mới xuất hiện, thế lực lớn phát triển, trong môn anh tài đệ tử xuất hiện lớp lớp, hôm nay hai tông trong, tất cả có mấy danh Địa Giai tu sĩ tọa trấn, hơn xa lúc trước.

Mà Man tộc, những năm này càng phát ra sự suy thoái, dần dần hướng Man tộc Hoang Nguyên ở chỗ sâu trong di chuyển mà đi, điều này cũng cho Hắc Ma Môn, Phong Hỏa Môn phát triển cơ hội.

Thạch Mục nghe nói những này, trong lòng có chút thốn thức.

Mấy người một phen nói chuyện phiếm, bầu không khí ngược lại là hòa hợp, một mực trầm mặc không nói Tây Môn Tuyết ngẫu nhiên cũng sẽ chen vào một câu.

Kim Tiểu Thoa hắc bạch phân minh con mắt có chút một chuyển, đang muốn nói gì.

Vào thời khắc này, mặt đất chợt sáng ngời bắt đầu chuyển động, lầu các bên cạnh cấm chế vừa mới bị Thạch Mục huỷ bỏ, cũng tùy theo lay động không theo quy tắc nào.

Hòn đảo bên cạnh mặt biển đột nhiên sóng cả cuồn cuộn, hiện ra vô số vòng xoáy khổng lồ, từng đợt từng đợt cực lớn sóng biển đánh vào rồi hòn đảo bên trên.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Kim Tiểu Thoa trong nội tâm suy nghĩ sự tình bị quấy rầy, sắc mặt đột nhiên trầm xuống.

Nàng đôi mi thanh tú nhăn lại, bỗng nhiên đứng lên, hướng phía nơi xa mặt biển nhìn lại.

Mặt biển dâng lên sóng cả càng phát ra to lớn, vài chục trượng cao sóng biển phô thiên cái địa mà đến.

Hải Triều bên trong, mơ hồ có thể nhìn thấy một ít thân ảnh, chia làm hai đợt ở giúp nhau chém giết, tất cả sắc quang mang kịch liệt va chạm, phát ra ù ù bạo liệt thanh âm.

Những thân ảnh kia thoạt nhìn đều là Hải tộc, hơn nữa nhìn tu vi vậy mà cũng không yếu.

"Lần trước đã đã cảnh cáo bọn hăn, những Hải tộc này này lại vẫn dám tới gần nơi này trong, vẫn còn này đấu pháp, hừ!" Kim Tiểu Thoa hừ lạnh một tiếng, kiếm thượng mang lên một tầng sương lạnh.

"Ồ!" Thạch Mộc hướng phía xa xa nhìn lại, trong mắt kim mang lập loè, chợt phát ra một tiếng nhẹ kêu.

Sau đó thân hình của hăn khẽ động, từ tại chỗ biến mất.

Chung Tú ba người sắc mặt biến hóa, nhìn nhau thêm vài lần, đều đứng lên.

Xa xa Hải Đào bên trong, hai tốp Hải tộc kịch đấu đang liệt.

Một đám Hải Tộc nhân mấy ít, chỉ có bảy tám người, trên người quần áo và trang sức dùng màu lam làm chủ, trên thân thể đều hiện ra lân phiến hình thành chiến giáp, thình lình hơn phân nửa đều là Địa Giai tu vi.

Người cầm đầu đúng một cái màu lam cung trang nữ tử, dung mạo tú lệ, rõ ràng là Thiên Vị tu vi.

Nàng này quanh người có hai cái vỏ sò hình dạng Pháp bảo vờn quanh bay múa, Linh quang lập loè, bây giờ là phẩm chất không tầm thường Pháp bảo, trong tay cầm lấy một cái màu xanh da trời con rắn hình pháp trượng,

càng là Linh quang lập loè, tán phát ra trận trận mãnh liệt Thủy thuộc tính chấn động.

Cái này một cỗ lực lượng, tại Lam Hải Tinh có lợi đúng phi thường cường đại rồi, bất quá bọn hắn còn đứng đang ở hạ phong, những người này đại đa số đã bị thương, lân giáp bên trên từng đạo giao thoa vết thương, máu tươi chảy ròng phóng tới.

Nếu không có cầm đầu cung trang nữ tử pháp trượng trong tay vung vẩy, chung quanh nước biển tùy theo mà động, ngưng tụ ra từng đạo rộng thừng thành màn nước, đã ngăn được đối phương một luồng sóng công kích, những người này sớm được đối phương đánh tan.

Người đối diện, cũng là một ít Hải tộc.

Bất quá những Hải tộc này hình dạng có chút quái dị, toàn thân đen kịt, trên người dài khắp rồi đen kịt gai xương, con mắt mơ hồ tản mát ra ánh sáng màu đỏ, thoạt nhìn rất là dữ tợn.

Những gai xương này Hải tộc số lượng có hai mươi mấy người, đại đa số cũng là Địa Giai tu vi.

Người cầm đầu là một cái đầu thường luồng thép vĩ đại hán, hẳn là cái Giao Long Hải tộc.

Người này bên ngoài thân toàn thân đen kịt, lại dẫn đạo đạo hồng văn, trong miệng dài khắp răng nanh, Huyết Hồng hai mắt, thoạt nhìn cực kỳ dữ tợn.

Bất quá kia tu vi cao thâm, thành linh cũng là Thiên Vị tu vi, hơn nữa rõ ràng so với cung trang nữ tử lợi hại một ít, đạt đến Thiên Vị trung kỳ.

Từng trận đỏ thắm hai màu quý dị sương mù từ đại hán trên người toát ra, đem thân ảnh bao phủ ở trong đó, sương mù tản mát ra một loại hung lệ

khí tức.

"Ha ha ha! Đại trưởng lão, các người Đông Hải Hải tộc đã không còn lối thoát, còn muốn tiếp tục ngoan cố chống lại xuống dưới chứ sao không quy thuận ta, chờ ta nhất thống tất cả hải vực, người chính là dưới một người trên vạn người trên biển Đế hậu, bậc này cơ hội cũng không phải là mỗi người đều có đấy." Đầu thường luồng đại hán cười ha ha, thanh âm khàn giọng, dường như miếng sắt xung đột.

Trong lúc nói chuyện, hấn hai tay vung vẩy, trong tay cũng không có duy trì Pháp bảo vũ khí, mười ngón dài ra từng đám cây Ưng Trảo giống như uốn lượn răng nhọn, phía trên đỏ thẫm hàn quang lập loè.

Xuy xuy xuy!

Từng đạo đỏ thẫm móng vuốt nhọn hoắt bắn ra, đem cung trang nữ tử phát ra công kích đều vỡ ra trở lại.

"Mơ tưởng!" Cung trang nữ tử mặt phấn ngậm sát, trong miệng giận dữ mắng mỏ.

Nàng trong miệng nói lẩm bầm, tay bóp Lan Hoa Chỉ ấn, pháp trượng bay vụt một cái khác vừa thô vừa to Lam Quang, chui vào mặt biển bên trong không thấy bóng dáng.

'Rầm Ào Ào!'

Mặt biển sóng cả mãnh liệt, sau đó một chút vỡ ra, một đầu cực lớn màu lam Thủy Long từ trên biển chui ra, thân hình khoảng chừng có vài chục trượng lớn nhỏ, toàn thân tản mát ra chói mắt Thủy Quang, gương nanh múa vuốt hướng phía đầu thường luồng đại hán đánh tới.

Cung trang nữ tử sắc mặt đột nhiên trắng nhợt, lộ ra những cái này bí thuật tiêu hao nàng rất nhiều chân khí.

Nàng thi triển này Thủy Long bí thuật, không rảnh cổ kị bên cạnh người, bên cạnh mấy cái đồng tộc lập tức bị đối diện Hải tộc công kích bao phủ, lúc này liền có hai người miệng phun máu tươi, lão đảo lui về phía sau.

Cung trang nữ tử khóe mắt run lên, bất quá cứng rắn quay đầu, không nhìn tới thủ hạ người tình huống, chăm chú điều khiển Thủy Long, đánh về phía đầu thường luồng đại hán.

"Hừ! Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt! Người đã như thế không biết điều, vậy thì cùng của người đồng tộc đám cùng đi chết đi." Đầu thường luồng đại hán hai mắt hung quang lóe lên, trong miệng phát ra hừ lạnh một tiếng.

Hắn hai tay vung vẩy bấm niệm pháp quyết, quanh người đỏ thẫm sương mù lập tức nồng đậm rồi gấp mấy lần, nhanh chóng hướng phía chung quanh khuếch trương ra, càng nhiều nữa sương mù liên tục không ngừng từ kia trong cơ thể tuôn ra.

Đầu thường luồng đại hán há to cái miệng rộng, một cái khác chói mắt Huyết Quang từ trong bắn ra, đồng thời trong tay bấm niệm pháp quyết.

Quanh người đỏ thẫm sương mù lập tức ủa lên, vờn quanh tại Huyết Quang chung quanh, trong chớp mắt ngưng tụ thành một đầu đỏ thẫm hai màu Vụ Long, cùng bay nhào mà đến Thủy Long lớn nhỏ tương tự.

Đầu thường luồng đại hán cười lạnh một tiếng, một ngón tay đưa ra.

Đỏ thẫm Vụ Long bay nhào phóng tới, hai đầu quái vật khổng lồ đụng vào nhau, phát ra cực lớn trầm đục.

Hai đầu Vụ Long lập tức chém giết lại với nhau, đỏ thẫm Vụ Long thân thể rõ ràng nhẹ nhàng rất nhiều, động tác linh hoạt, trong nháy mắt liền đem Thủy Long cuốn lấy, miệng lớn một chút cắn Thủy Long cái cổ.

Màu lam Thủy Long trong miệng phát ra trận trận gào thét, thân hình cực lớn chợt Lam Quang đại thịnh, mãnh liệt run lên, vô số màu lam lôi cầu từ kia trong cơ thể bay ra, phát ra dày đặc Lôi Minh nổ mạnh, đánh vào Vụ Long trên người.

UỶNH UỶNH RẦM RẦM!

Vô số lôi cầu nổ, chung quanh khắp nơi đều là màu lam Lôi Quang.

Đỏ thắm Vụ Long thân hình đại chấn, bất quá cũng vền vẹn như thế mà thôi, không có chút nào tán loạn ý tứ.

Cung trang nữ tử mắt thấy cảnh này, khuôn mặt biến đổi, lộ ra vẻ mặt không thể tin.

Cái này Thủy Long bí thuật chính là nàng ẩn giấu tuyệt kỹ, những nước kia Cương Thần lôi uy lực cực lớn, coi như là Thiên Vị tồn tại cũng không dám đón đỡ, cái kia Vụ Long thật không ngờ đơn giản liền đã nhận lấy xuống.

Nàng khẽ quát một tiếng, thân thể hóa thành một đạo Lam Quang, cũng hướng phía đầu thường luồng đại hán bay đi.

Đầu thường luồng đại hán cười lạnh một tiếng, pháp quyết trong tay lại biến.

Đỏ thắm Vụ Long bên ngoài thân đột nhiên hiện ra vô số huyết sắc đường vân, quang mang huyết hồng đột nhiên đại thịnh, áp lấn át Hắc Quang, đảo mắt hóa thành một đầu Huyết Long.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Gặp Lại Cố Nhân

Một loại quỹ dị ăn mòn khí tức từ Huyết Long trong cơ thể tản ra phát ra, lam sắc thủy long hộ thể hào quang lập tức bị ăn mòn hơn phân nửa, xùy xùy rung động, bốc lên ra trận trận khói xanh.

Giờ này khắc này, khoảng cách hai người mấy trăm trượng hư không một chỗ, một cái mơ hồ bóng người lóe lên mà ra, đúng là Thạch Mộc.

Hắn ánh mắt rơi vào cung trang nữ tử trên mặt, lộ ra hoài niệm đáng tươi cười.

Lập tức hắn xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía cái kia Huyết Long.

"Ồ!" Thạch Mộc nhẹ ồ lên một tiếng, trên mặt lộ ra xem kỹ thần tình, ánh mắt có chút chớp động cẩn thận tường tận xem xét cái kia huyết sắc vụ long.

Huyết sắc vụ long bên ngoài thân huyết quang đột nhiên nhưng sáng ngời, khuếch lên vô số nổi mụn, lập tức phốc phốc phốc một hồi sắc nhọn vang, từng cái nổi mụn trong đột nhiên bay vọt ra một cái huyết hồng quang luồng, dường như một mảnh dài hẹp xúc thủ.

Cái này vô số quang luồng mặt ngoài có tầng một hơi mỏng huyết sắc hỏa diễm nhảy lên, tản mát ra mãnh liệt vô cùng ăn mòn khí tức, nhanh như tia chớp đâm vào lam sắc thủy long thân thể.

Thủy Long hộ thể hào quang đã bị ăn mòn hơn phân nửa, giờ phút này rút cuộc không chịu nổi, thân thể lập tức bị vô số huyết sắc tia sáng xuyên thủng, trở nên thành tổ ong.

Lam sắc thủy long phát ra một tiếng gào thét, bên ngoài thân lam sắc quang mang mãnh liệt sáng ngời, lập tức lại nhanh chóng âm đạm xuống dưới, sau đó cực lớn thân thể một cái bạo liệt ra, hóa thành đầy trời thủy quang phiêu tán.

Cái này liên tiếp biến hóa nhìn như phức tạp, bất quá cũng chính là trong chớp mắt liền chấm dứt.

Cung trang nữ tử giờ phút này vừa mới phi động đến chỗ gần, Thủy Long liền tan vỡ bạo liệt, lập tức ngậy ngốc một chút.

Huyết sắc vụ long bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía cung trang nữ tử, cái đuôi lớn nhanh như tia chớp hất lên, hóa thành một đạo huyết sắc tàn ảnh, một cái mơ hồ liền xuất hiện ở cung trang nữ tử trước người, hung hăng đánh rớt xuống.

Cung trang nữ tử vẻ sợ hãi mà kinh sợ, trốn tránh đã không kịp, chỉ tới kịp phát tay đánh ra hai đạo pháp quyết, quanh người hai cái vỏ sò tím thuần hào quang tỏa sáng, phát triển lớn ra.

Phịch một tiếng nổ mạnh! Huyết sắc đuôi rồng quật tại trên tím chắn.

Cung trang nữ tử thân thể liên thông tím thuần bị cùng một chỗ đánh bay ra ngoài, trực bay ra thật xa mới đứng vững thân thể, hai cái vỏ sò tím thuần hào quang chợt hiện run rẩy, bất quá vẫn là tiếp nhận được một kích này.

Tím thuần tuy rằng đã ngăn được hơn phân nửa công kích, bất quá lực chấn động còn là tác dụng tại cung trang nữ tử trên người.

Nàng thân hình run lên, trong miệng thốt ra một ngụm nhỏ máu tươi.

Huyết sắc vụ long dữ tợn lớn hé miệng, một đạo to dài huyết diễm hùng hổ bắn ra, tiếp tục hướng phía cung trang nữ tử đánh tới, tốc độ cực nhanh,

hầu như trong nháy mắt liền đã đến phụ cận.

Cung trang nữ tử giờ phút này chân khí trong cơ thể một mảnh hỗn loạn, sắc mặt đột biến, kiệt lực bình phục chân khí trong cơ thể cùng cuộn cuộn khí huyết, đồng thời trong tay nắm niêm pháp quyết, ngón tay ngọc một điểm.

Hai đạo ánh sáng màu lam bắn ra, chui vào vỏ sò tẩm thuốc trong.

Hai miếng vỏ sò trên ánh sáng màu lam chớp động, hiện ra mảng lớn biển sóng giống như màu lam Linh văn, tầng tầng lớp lớp chồng chất cùng một chỗ, phát ra rào rào tiếng nước chảy, ngăn tại huyết điểm lúc trước.

Oanh một tiếng nhẹ vang lên!

Huyết điểm đánh vào vỏ sò trên tẩm chắn, tẩm thuốc chẳng qua là chấn động, liền khôi phục bình tĩnh, huyết điểm lại bạo liệt ra đến.

Cung trang nữ tử khẽ giật mình, tình huống này có chút vượt quá dự liệu của nàng bên ngoài, bất quá sau một khắc, nàng thần tình lập tức biến đổi.

Huyết sắc hỏa điểm bạo liệt về sau cũng không biến mất, mà là hóa thành một đoàn loại nhỏ hỏa điểm, dính vào hai cái trên tẩm chắn, hùng hực thiêu đốt.

Vỏ sò tẩm thuốc Linh văn lập loè bất định, phát ra trận trận gào thét, tản mát ra biển sóng giống như ánh sáng màu lam nhanh chóng cực kỳ mờ đi xuống dưới, ngược lại là mấy cái huyết điểm phát triển lớn đứng lên, ngược lại đem hai khối tẩm thuốc bao bọc tại bên trong.

Cung trang nữ tử nhìn thấy cảnh này, thần tình đại biến.

Bất quá không đều nàng làm cái gì, hai cái vỏ sò tẩm thuốc phát ra một tiếng gào thét, mặt ngoài Linh văn mãnh liệt run rẩy một cái về sau, đều trở

nên u ám, hai khối tẩm thuốc Linh tính hoàn toàn biến mất, hóa thành hai khối sắt thường rơi xuống phía dưới.

Cung trang nữ tử thân hình run rẩy, khó chịu hừ một tiếng, khoe miệng lần nữa chảy ra một vết máu, sắc mặt trở nên trắng bệch vô cùng.

Cái này hai kiện tẩm thuốc chính là nàng dùng Bản Mệnh yêu thể luyện chế Pháp bảo, cùng nàng tâm thần tương liên, giờ phút này bỗng chốc bị hủy, chính nàng cũng bị thương tổn.

Giao đầu nam tử dữ tợn cười một tiếng, trong mắt huyết sắc càng ngày càng sáng, thoát nhìn đã có chút ít điên cuồng.

Thân hình hấn nhoáng một cái, vậy mà đột ngột biến mất vô tung.

Sau một khắc, Giao đầu nam tử kiêu thuận di xuất hiện ở cung trang nữ tử sau lưng, một móng vuốt lấy xuống!

Năm đạo đen kịt móng vuốt nhọn hoắt bắn ra, phía trên thành linh quán quanh lấy đạo đạo đen kịt tia chớp, phát ra làm cho người ta sợ hãi ùng sấm sét, đánh hướng cung trang nữ tử phía sau lưng, không lưu tình chút nào!

Một tiếng nổ vang!

Một cái màu lam đại đỉnh bỗng nhiên xuất hiện ở cung trang nữ tử sau lưng, đã ngăn được một kích này.

Đỉnh này trên chữ khắc vào đồ vật rất nhiều cổ sơ chim thú tranh vẽ, phong cách cổ xưa Linh quang lập loè, hình thành một đạo màu lam khe hở, hướng phía chung quanh khuếch tán mà đi, mãnh liệt Linh áp từ trong đó tản ra phát ra, hơn xa lúc trước cái kia hai cái vỏ sò Pháp bảo, hầu như sắp đạt tới Linh Bảo đẳng cấp.

Chỉ tiếc cái này ba chân cổ đỉnh trên có một đạo vừa thô vừa to vết rách, vắt ngang tại thân đỉnh bên trên cổ đỉnh tản mát ra hào quang cùng không ổn định, thỉnh thoảng run rẩy.

Năm đạo màu đen móng vuốt nhọn hoắt chộp vào cổ đỉnh bên trên lập tức vỡ vụn ra, cổ đỉnh đầu tại khe run lên, liền hoảng như vô sự, một tia vết cắt cũng không có để lại.

Mảng lớn ánh sáng màu lam từ cổ trong đỉnh tản mát ra, bao phủ ở cung trang nữ tử, phi độm ra trăm trượng có hơn, hiện ra cung trang nữ tử thân ảnh, trên mặt tràn đầy sợ hãi.

Giao đầu nam tử mắt thấy cảnh này, không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, ánh mắt tham lam vô cùng nhìn xem màu lam cổ đỉnh, trong tay pháp quyết thúc giục.

Phụ cận huyết sắc vụ long lập tức bắn ra, rống giận đánh về phía cung trang nữ tử.

Nàng này liên tiếp bị thương, đã Nguyên Khí đại thương, chưa kịp phản ứng liền bị huyết sắc vụ long phốc trong.

'Rầm Æo Æo' một cái, vụ long đột nhiên nhưng lần nữa kéo dài gấp bội, thật dài thân hình nhanh chóng quay quanh vài vòng, đem cung trang nữ tử còn có cái kia ba chân cổ đỉnh bao phủ tại bên trong.

Giao đầu nam tử đại hi, điên cuồng cười một tiếng, trong miệng nhanh chóng nói lẩm bẩm, một ngón tay đưa ra.

Oanh long long!

Huyết sắc vụ long đột nhiên bạo liệt ra, mảng lớn huyết sắc hỏa diễm hiện lên mà ra, từ bốn phương tám hướng hướng phía cung trang nữ tử bắn ra.

Cung trang nữ tử nhìn xem những cái kia huyết sắc hỏa diễm, như thấy Lệ Quý, tràn đầy sợ hãi, bất quá bốn phương tám hướng đều bị huyết sắc hỏa diễm vây quanh, rơi vào đường cùng, đành phải mười ngón động liên tục, một đạo pháp quyết hào quang bay ra, chui vào cổ trong đỉnh.

Cổ đỉnh ô...ô...n...g một tiếng, tách ra mảng lớn ánh sáng màu lam, trong đó vẫn có rất nhiều màu lam Linh văn, nhoáng một cái ngưng tụ thành một cái màu lam màn hào quang, bảo vệ cung trang nữ tử toàn thân.

Bốn phương tám hướng huyết sắc hỏa diễm bay vút mà đến, đánh vào màu lam trên màn hào quang, không có khiến cho màn hào quang chút nào rung động lắc lư, bất quá huyết sắc hỏa diễm cùng lúc trước giống nhau, đánh vào vòng bảo hộ phía trên.

Màu lam vòng bảo hộ hào quang nhanh chóng lập loè, linh lực bên trong bị huyết sắc hỏa diễm nhanh chóng rút ra, Linh quang nhanh chóng mờ đi xuống dưới.

Màn hào quang bên trong, cung trang nữ tử khẩn trương, bất quá lại không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể đem trong cơ thể còn thừa không nhiều lắm chân khí dốc sức liều mạng rót vào ba chân cổ trong đỉnh, chèo chống màu lam màn hào quang.

Giao đầu đại hán điên cuồng cười to, trong miệng tụng đọc chú ngữ, ô một tiếng, một cái huyết sắc Khô Lô đầu bắn ra.

Cái này đầu lô thoát nhìn không giống xương người, mà là nào đó Yêu thú hài cốt, toàn thân huyết hồng, tối om trong con ngươi lóng lánh hai luồng lạnh như băng đỏ sậm hào quang, một cổ mãnh liệt cực kỳ âm lãnh ăn mòn khí tức từ trong đó tản ra phát ra.

Giao đầu đại hán hai tay động liên tục, đánh ra một đạo huyết quang pháp quyết chui vào Khô Lô trong đầu.

Huyết sắc đầu lâu lớn hé miệng, đột nhiên từ bên trong tuôn ra mảng lớn sền sệt vô cùng sương mù màu máu, thoáng như chất lỏng bình thường.

Trong sương mù thành hình có rất nhiều nhân thú hư ảnh, đúng là từng cái một sinh hồn bị luyện hóa tại bên trong, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, phát ra trận trận thê lương khóc quý.

Huyết sắc đầu lâu vừa tể ra, Giao đầu đại hán toàn bộ trên mặt đều bị kín tầng một huyết quang, thoạt nhìn thoáng như một cái khát máu cuồng ma.

Trong miệng hăn phát ra cuồng tiếu, cánh tay vung vẩy bầm niệm pháp quyết.

Quanh người sương mù màu máu lập tức lật dâng lên, hội tụ đến huyết sắc Khô Lâu chung quanh, ngưng tụ thành một cái vài chục trượng lớn nhỏ huyết sắc cự chưởng.

Cự chưởng mặt ngoài vô số huyết sắc phù văn lưu chuyển bất động, tản mát ra vô cùng cường đại khí tức, đột nhiên đánh ra, một nắm chặt cung trang nữ tử bên cạnh màn hào quang.

Rặc rặc!

Huyết sắc đại thủ mãnh liệt mà nắm chặt, một cổ khó nói lên lời man lực đột nhiên tuôn ra, trên màn hào quang lập tức hiện ra đạo đạo vết rạn.

Màn hào quang bên trong, cung trang nữ tử sắc mặt đại biến, giờ phút này nàng hai tay đã kề sát tại trên màn hào quang, kiệt lực củng cố vòng bảo hộ.

Mắt thấy cảnh này, trong mắt nàng giãy giụa, há mồm phun ra một ngụm máu.

Cái này tại bốn mạng của nàng tinh huyết, một phun ra về sau, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, so với giấy trắng còn trắng, không có chút huyết sắc nào, tản mát ra khí tức cũng nhanh chóng suy sụp rất nhiều.

Nàng lúc trước đã liên tiếp bị thương, giờ phút này lại phun ra Bản Mệnh tinh huyết, coi như là có thể đào thoát kiếp nạn này, về sau cũng khẳng định phải tổn hao nhiều Nguyên Khí, thậm chí ngã xuống cảnh giới cũng có thể.

Bất quá giờ phút này đã là sống chết trước mắt, bất chấp cái kia rất nhiều.

Tinh huyết lập tức hóa thành một đoàn huyết quang, bắn ra, mắt thấy liền muốn dung nhập ba chân cổ trong đỉnh.

Vào thời khắc này, ba chân cổ đỉnh tản mát ra ánh sáng màu lam chột run lên, vậy mà nhanh chóng biến mất, mảng lớn Linh quang từ đạo kia nứt ra trong rò rỉ ra, dường như bay hơi khí cầu, tiêu tán ra.

Không đều cái kia tinh huyết dung nhập cổ đỉnh, cổ đỉnh biến thành màu lam màn hào quang phịch một tiếng, vỡ vụn ra đến.

Cung trang nữ tử sững sờ ở này trong.

Giao đầu đại hán đại hỉ, huyết sắc đại thủ không ngừng chút nào, tiếp tục hướng phía cung trang nữ tử lấy xuống.

Một cỗ bao la mờ mịt man lực từ bốn phương tám hướng bao phủ mà đến, phong bế sở hữu đường lui.

Cung trang nữ tử bên người ánh sáng màu lam đại phóng, lóe lên ngưng tụ thành một đoàn màu lam đám mây, bảo vệ chung quanh.

Giao đầu đại hán cười lạnh một tiếng, huyết sắc đại thủ lòng bàn tay ánh sáng lóe lên, một cỗ huyết quang bắn ra.

Phịch một tiếng, cung trang nữ tử quanh người ánh sáng màu lam dường như trứng gà giống như vỡ vụn, toàn bộ người uể oải té trên mặt đất, trên mặt cười thảm một tiếng, nhắm mắt chờ chết.

Bất quá vào thời khắc này, thân thể nàng chột chột nhẹ, bị một cỗ nhu hòa vô cùng lực lượng bao bọc nâng lên, sau đó bay vụt đi ra ngoài.

Một cỗ ôn hòa to lớn dòng nước ấm thấm thấu đã đến kia trong cơ thể, nhanh chóng vô cùng chảy đạo qua một vòng, nguyên bản hỗn loạn vô cùng chân khí trong nháy mắt bình phục, lỗ lỗ Nguyên Khí cũng một cái bổ tức, thương thế cũng khá chín thành.

Sở hữu đây hết thảy, đều là tại trong chớp mắt hoàn thành.

Cung trang nữ tử kinh hãi, không biết xảy ra chuyện gì, lập tức mở to mắt.

Nàng giờ phút này thân thể bị một cỗ nhu hòa ánh sáng màu vàng bao phủ, bay đến ngoài mấy trăm trượng rơi xuống.

Bao vây lấy thân thể nàng hoàng mang lóe lên biến mất, trước người của nàng hư không lóe lên, một thanh niên nam tử thân ảnh trống rỗng xuất hiện.

"Hương Châu đạo hữu, hồi lâu không thấy." Thạch Mộc nhìn xem cung trang nữ tử, ôn hòa cười cười, lộ ra trắng noãn hàm răng.

Cái này cung trang nữ tử không là người khác, đúng là Thạch Mộc trước kia quen biết cũ, cái kia Hương Châu bạng nữ.

Thạch Mục trong lúc nói chuyện, một tay phất lên, lại là một mảnh hoàng mang bay ra, bao phủ ở xa xa vẫn còn chém giết Hương Châu những cái kia dưới tay, hoàng mang nhẹ nhàng lóe lên, liền đem tất cả mọi người câu đi qua.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Gặp Lại Cố Nhân

Một loại quỹ dị ăn mòn khí tức từ Huyết Long trong cơ thể tán phát ra, màu lam Thủy Long quang mang hộ thể lập tức bị ăn mòn hơn phân nửa, xù xù rung động, mạo hiểm ra trận trận khói xanh.

Giờ này khắc này, khoảng cách hai người mấy trăm trượng Hư Không một chỗ, một cái mơ hồ bóng người lóe lên phóng tới, đúng là Thạch Mộc.

Hắn ánh mắt rơi vào cung trang nữ tử trên mặt, lộ ra hoài niệm đáng tươi cười.

Lập tức hắn xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía cái kia Huyết Long.

"Ồ!" Thạch Mộc nhẹ ồ lên một tiếng, trên mặt lộ ra xem kỹ thần sắc, ánh mắt có chút chớp động cẩn thận chu đáo cái kia huyết sắc Vụ Long.

Huyết sắc Vụ Long bên ngoài thân Huyết Quang bỗng nhiên sáng ngời, cố lấy vô số nổi mụn, lập tức XOẸT XOẸT XOẸT một hồi sắc nhọn vang, từng cái nổi mụn bên trong đột nhiên bay vọt ra một cái Huyết Hồng chùm tia sáng, dường như một mảnh dài hẹp xúc tu.

Cái này vô số quang luồng mặt ngoài có một tầng hơi mỏng huyết sắc hỏa điểm nhảy lên, tản mát ra mãnh liệt vô cùng ăn mòn khí tức, như thiểm điện đâm vào rồi màu lam Thủy Long thân thể.

Thủy Long quang mang hộ thể đã bị ăn mòn hơn phân nửa, lúc này đây rút cuộc không chịu nổi, thân thể lập tức bị vô số huyết sắc chùm tia sáng xuyên thủng, trở nên thành tổ ong.

Màu lam Thủy Long phát ra một tiếng gào thét, bên ngoài thân lam sắc quang mang mãnh liệt sáng ngời, lập tức lại nhanh chóng âm đạm xuống dưới, sau đó thân thể cực lớn một chút bạo liệt ra, hóa thành đầy trời Thủy Quang phiêu tán.

Cái này liên tiếp biến hóa nhìn như phức tạp, bất quá cũng chính là trong chớp mắt liền chấm dứt.

Cung trang nữ tử lúc này đây vừa mới phi đến chỗ gần, Thủy Long liền tan vỡ bạo liệt, lập tức ngây ngốc một chút.

Huyết sắc Vụ Long bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía cung trang nữ tử, cái đuôi lớn như thiểm điện hất lên, hóa thành một đạo huyết sắc tàn ảnh, một cái mơ hồ liền xuất hiện ở cung trang nữ tử trước người, hung hăng đánh rớt xuống.

Cung trang nữ tử vẻ sợ hãi mà kinh, trốn tránh đã không kịp, chỉ tới kịp phất tay đánh ra hai đạo pháp quyết, quanh người hai cái vỏ sò tím thuần hào quang tỏa sáng, phát triển lớn ra.

Phịch một tiếng nổ mạnh! Huyết sắc đuôi rồng quật tại trên tím chắn.

Cung trang nữ tử thân thể liên thông tím thuần bị cùng một chỗ đánh bay ra ngoài, thẳng bay ra thật xa mới đứng vững thân thể, hai cái vỏ sò tím thuần quang mang chợt hiện run rẩy, bất quá vẫn là tiếp nhận được rồi một kích này.

Tím thuần tuy rằng đã ngăn được hơn phân nửa công kích, bất quá lực chấn động hay vẫn là tác dụng tại cung trang trên người cô gái.

Nàng thân hình run lên, trong miệng thốt ra một ngụm nhỏ máu tươi.

Huyết sắc Vụ Long dữ tợn há to cái miệng rộng, một cái khác to dài Huyết Diễm hùng hổ bắn ra, tiếp tục hướng phía cung trang nữ tử đánh tới,

tốc độ cực nhanh, hầu như lập tức liền đã đến phụ cận.

Cung trang nữ tử lúc này đây chân khí trong cơ thể một mảnh hỗn loạn, sắc mặt đột biến, kiệt lực bình phục chân khí trong cơ thể cùng cuộn cuộn khí huyết, đồng thời trong tay nắm niệm pháp quyết, ngón tay ngọc một điểm.

Hai luồng Lam Quang bắn ra, chui vào vỏ sò tẩm thuẫn bên trong.

Hai miếng vỏ sò bên trên Lam Quang chớp động, hiện ra mảng lớn Hải Ba giống như màu lam Linh Văn, tầng tầng lớp lớp chồng chất cùng một chỗ, phát ra rào rào tiếng nước chảy, ngăn tại Huyết Diễm lúc trước.

Oanh một tiếng nhẹ vang lên!

Huyết Diễm đánh vào vỏ sò trên tấm chắn, tấm thuẫn chẳng qua là chấn động, liền khôi phục bình tĩnh, Huyết Diễm lại bạo liệt ra trở lại.

Cung trang nữ tử khẽ giật mình, tình huống này có chút vượt quá dự liệu của nàng bên ngoài, bất quá sau một khắc, nàng thần sắc lập tức biến đổi.

Huyết sắc hỏa diễm bạo liệt về sau cũng không biến mất, mà là hóa thành một đoàn loại nhỏ hỏa diễm, dính vào rồi hai cái trên tấm chắn, hùng hực thiêu đốt.

Vỏ sò tẩm thuẫn Linh Văn lập lòe không theo quy tắc nào, phát ra trận trận gào thét, tản mát ra Hải Ba giống như Lam Quang nhanh chóng cực kỳ mờ đi xuống dưới, ngược lại là mấy cái Huyết Diễm phát triển lớn, ngược lại đem hai khối tấm thuẫn bao bọc tại bên trong.

Cung trang nữ tử nhìn thấy cảnh này, thần sắc đại biến.

Bất quá không đều nàng làm cái gì, hai cái vỏ sò tẩm thuẫn phát ra một tiếng gào thét, mặt ngoài Linh Văn mãnh liệt run rẩy một chút về sau, đều

trở nên u ám, hai khối tẩm thuốc Linh tính hoàn toàn biến mất, hóa thành hai khối sắt thường rơi xuống phía dưới.

Cung trang nữ tử thân hình run rẩy, buồn bực hừ một tiếng, khoe miệng lần nữa chảy ra một vết máu, sắc mặt trở nên trắng bệch vô cùng.

Cái này hai kiện tẩm thuốc chính là nàng sử dụng Bản Mệnh yêu thể luyện chế Pháp bảo, cùng nàng tâm thần tương liên, lúc này đây bỗng chốc bị hủy, chính nàng cũng bị thương tổn.

Đầu thường luồng nam tử dữ tợn cười một tiếng, trong mắt huyết sắc càng ngày càng sáng, thoát nhìn đã có chút ít điên cuồng.

Thân hình hấn nhoáng một cái, vậy mà đột ngột biến mất vô tung.

Sau một khắc, đầu thường luồng nam tử kiểu thuốc di xuất hiện ở cung trang nữ tử sau lưng, nhất đảo lấy xuống!

Năm đạo đen kịt móng vuốt nhọn hoắt bắn ra, phía trên thành linh quán quanh lấy đạo đạo đen kịt tia chớp, phát ra làm cho người ta sợ hãi ùng Lôi Minh, đánh hướng cung trang nữ tử phía sau lưng, không lưu tình chút nào!

Một tiếng nổ vang!

Một cái màu lam đại đỉnh bỗng nhiên xuất hiện ở cung trang nữ tử sau lưng, đã ngăn được một kích này.

Đỉnh này bên trên chữ khắc vào đồ vật rất nhiều cổ sơ chim thú tranh vẽ, phong cách cổ xưa Linh quang lập loè, hình thành từng đạo màu lam khe hở, hướng phía chung quanh khuếch tán mà đi, mãnh liệt Linh áp từ trong đó tán phát ra, hơn xa lúc trước cái kia hai cái vỏ sò Pháp bảo, hầu như sắp đạt tới Linh Bảo đẳng cấp.

Chỉ tiếc cái này ba chân Cổ Đỉnh bên trên có một đạo vừa thô vừa to vết rách, vắt ngang tại thân đỉnh lên, Cổ Đỉnh tản mát ra quang mang cũng không ổn định, thỉnh thoảng run rẩy.

Năm đạo màu đen móng vuốt nhọn hoắt chộp vào Cổ Đỉnh lên, lập tức vỡ vụn ra, Cổ Đỉnh chỉ đứng khẽ run lên, liền hoảng như vô sự, một tia vết cắt cũng không có để lại.

Mảng lớn Lam Quang từ Cổ Đỉnh bên trong tản mát ra, bao phủ ở cung trang nữ tử, phi độm ra trăm trượng có hơn, hiện ra cung trang nữ tử thân ảnh, trên mặt tràn đầy sợ hãi.

Đầu thường luồng nam tử mắt thấy cảnh này, không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, ánh mắt tham lam vô cùng nhìn xem màu lam Cổ Đỉnh, pháp quyết trong tay thúc giục.

Bên cạnh huyết sắc Vụ Long lập tức bắn ra, rống giận đánh về phía cung trang nữ tử.

Nàng này liên tiếp bị thương, đã Nguyên Khí đại thương, chưa kịp phản ứng liền bị huyết sắc Vụ Long nhào tới bên trong.

'Rầm Ào Ào' một chút, Vụ Long bỗng nhiên lần nữa kéo dài gấp bội, thật dài thân hình nhanh chóng quay quanh rồi vài vòng, đem cung trang nữ tử còn có cái kia ba chân Cổ Đỉnh bao phủ tại bên trong.

Đầu thường luồng nam tử đại hi, điên cuồng cười một tiếng, trong miệng nhanh chóng nói lẩm bẫm, một ngón tay đưa ra.

UỶNH UỶNH RẦM RẦM!

Huyết sắc Vụ Long đột nhiên bạo liệt ra, mảng lớn huyết sắc hỏa diễm hiển hiện phóng tới, từ bốn phương tám hướng hướng phía cung trang nữ tử bắn ra.

Cung trang nữ tử nhìn xem những huyết sắc kia hỏa diễm, như gặp Lệ Quỷ, tràn đầy sợ hãi, bất quá bốn phương tám hướng đều bị huyết sắc hỏa diễm vây quanh, rơi vào đường cùng, đành phải mười ngón động liên tục, từng đạo pháp quyết quang mang bay ra, chui vào Cổ Đỉnh bên trong.

Cổ Đỉnh ô...ô...n...g một tiếng, tách ra mảng lớn Lam Quang, trong đó còn có rất nhiều màu lam Linh Văn, nhoáng một cái ngưng tụ thành một cái màu lam màn hào quang, bảo vệ cung trang nữ tử toàn thân.

Bốn phương tám hướng huyết sắc hỏa diễm bay vút mà đến, đánh vào màu lam trên màn hào quang, không có khiến cho màn hào quang chút nào rung động lắc lư, bất quá huyết sắc hỏa diễm cùng lúc trước giống nhau, dính vào rồi vòng bảo hộ phía trên.

Màu lam vòng bảo hộ quang mang nhanh chóng lập loè, linh lực bên trong bị huyết sắc hỏa diễm nhanh chóng rút ra, Linh quang nhanh chóng mờ đi xuống dưới.

Màn hào quang bên trong, cung trang nữ tử khẩn trương, bất quá lại không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể đem trong cơ thể còn thừa không nhiều lắm chân khí dốc sức liều mạng rót vào ba chân Cổ Đỉnh ở bên trong, chống đỡ màu lam màn hào quang.

Đầu thường luồng đại hán điền cuồng cười to, trong miệng tụng đọc chú ngữ, ô một tiếng, một cái huyết sắc đầu lâu bắn ra.

Cái này đầu lâu thoát nhìn không giống xương người, mà là nào đó Yêu thú hài cốt, toàn thân Huyết Hồng, tối om trong con ngươi lóng lánh hai luồng lạnh như băng đỏ sậm quang mang, một cỗ mãnh liệt cực kỳ âm lãnh ăn mòn khí tức từ trong đó tán phát ra.

Đầu thường luồng đại hán hai tay động liên tục, đánh ra từng đạo Huyết Quang pháp quyết chui vào đầu lâu bên trong.

Huyết sắc đầu lâu há to cái miệng rộng, đột nhiên từ bên trong tuôn ra mảng lớn sền sệt vô cùng sương mù màu máu, thoáng như chất lỏng.

Trong sương mù thành hình có rất nhiều nhân thú hư ảnh, đúng là nguyên một đám sinh hồn bị luyện hóa tại bên trong, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ, phát ra trận trận âm thanh khóc quý.

Huyết sắc đầu lâu vừa tể ra, đầu thường luồng đại hán toàn bộ trên mặt đều bịt kín rồi một tầng Huyết Quang, thoát nhìn thoáng như một cái khát máu cuồng ma.

Trong miệng phát ra cuồng tiếu, cánh tay vung vẩy bấm niệm pháp quyết.

Quanh người sương mù màu máu lập tức lật dâng lên, hội tụ đến huyết sắc Khô Lâu chung quanh, ngưng tụ thành một cái vài chục trượng lớn nhỏ huyết sắc cự chưởng.

Cự chưởng mặt ngoài vô số huyết sắc phù văn lưu chuyển bất động, tản mát ra vô cùng cường đại khí tức, đột nhiên đánh ra, một nắm chặt cung trang nữ tử bên cạnh màn hào quang.

Rắc rắc!

Huyết sắc đại thủ mãnh liệt mà nắm chặt, một cổ khó nói lên lời man lực đột nhiên tuôn ra, trên màn hào quang lập tức hiện ra đạo đạo vết rạn.

Màn hào quang bên trong, cung trang nữ tử sắc mặt đại biến, lúc này đây nàng hai tay đã kề sát tại trên màn hào quang, kiệt lực củng cố vòng bảo hộ.

Mắt thấy cảnh này, trong mắt nàng giãy giụa, há mồm phun ra một ngụm máu.

Cái này đúng bốn mạng của nàng tinh huyết, một phun ra về sau, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, so với giấy trắng còn trắng, không có chút huyết sắc nào, tản mát ra khí tức cũng nhanh chóng suy sụp rồi rất nhiều.

Nàng lúc trước đã liên tiếp bị thương, lúc này đây lại phun ra Bản Mệnh tinh huyết, coi như là có thể đào thoát kiếp nạn này, về sau cũng khẳng định phải tổn hao nhiều Nguyên Khí, thậm chí giảm xuống cảnh giới cũng có thể.

Bất quá lúc này đây đã là sống chết trước mắt, bất chấp cái kia rất nhiều.

Tinh huyết lập tức hóa thành một đoàn Huyết Quang, bắn ra, mắt thấy liền muốn dung nhập ba chân Cổ Đỉnh bên trong.

Vào thời khắc này, ba chân Cổ Đỉnh tản mát ra Lam Quang chột run lên, vậy mà nhanh chóng biến mất, mảng lớn Linh quang từ đạo kia nứt ra bên trong rò rỉ ra, dường như bay hơi khí cầu, tiêu tán ra.

Không đều cái kia tinh huyết dung nhập Cổ Đỉnh, Cổ Đỉnh biến thành màu lam màn hào quang phịch một tiếng, vỡ vụn ra trở lại.

Cung trang nữ tử sững sờ ở này trong.

Đầu thường luồng đại hán đại hỉ, huyết sắc đại thủ không ngừng chút nào, tiếp tục hướng phía cung trang nữ tử lấy xuống.

Một cỗ Thương Mang man lực từ bốn phương tám hướng bao phủ mà đến, phong bế tất cả đường lui.

Cung trang nữ tử bên người Lam Quang đại phóng, lóe lên ngưng tụ thành một đoàn màu lam đám mây, bảo vệ chung quanh.

Đầu thường luồng đại hán cười lạnh một tiếng, huyết sắc bàn tay to tâm ánh sáng lóe lên, một cỗ Huyết Quang bắn ra.

Phịch một tiếng, cung trang nữ tử quanh người Lam Quang dường như trứng gà giống như vỡ vụn, toàn bộ người uể oải té trên mặt đất, trên mặt cười thảm một tiếng, nhắm mắt chờ chết.

Bất quá vào thời khắc này, thân thể nàng chột chột nhẹ, bị một cỗ nhu hòa vô cùng lực lượng bao bọc nâng lên, sau đó bay vụt rồi đi ra ngoài.

Một cỗ ôn hòa to lớn dòng nước ấm thấm thấu đã đến kia trong cơ thể, nhanh chóng vô cùng lưu lạc dạo qua một vòng, nguyên bản hỗn loạn vô cùng chân khí lập tức bình phục, lỗ lỗ Nguyên Khí cũng một chút bổ túc, thương thể cũng khá chín thành.

Tất cả đây hết thảy, đều là tại trong chớp mắt hoàn thành.

Cung trang nữ tử kinh hãi, không biết xảy ra chuyện gì, lập tức mở to mắt.

Nàng lúc này đây thân thể bị một cỗ nhu hòa ánh sáng màu vàng bao phủ, bay đến ngoài mấy trăm trượng rơi xuống.

Bao vây lấy thân thể nàng hoàng mang lóe lên biến mất, trước người của nàng Hư Không lóe lên, một thanh niên nam tử thân ảnh trống rỗng xuất hiện.

"Hương Châu đạo hữu, hồi lâu không thấy." Thạch Mục nhìn xem cung trang nữ tử, ôn hòa cười cười, lộ ra trắng noãn hàm răng.

Cái này cung trang nữ tử không là người khác, đúng là Thạch Mục trước kia quen biết cũ, cái kia Hương Châu bạn nữ.

Thạch Mục trong lúc nói chuyện, một tay phất lên, lại là một mảnh hoàng mang bay ra, bao phủ ở rồi xa xa vẫn còn chém giết Hương Châu những thủ hạ kia, hoàng mang nhẹ nhàng lóe lên, liền đem tất cả mọi người câu đi qua.

...

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Đầu Lâu Quái Dị

Lần này chém giết, những thứ này Hải Tộc lại có hai người vẫn lạc, mấy người khác càng là thương thế rất nặng, trọng thương gần chết.

Thạch Mục ngón tay bắn ra, mấy đạo lục quang phân biệt chui vào cái này mấy cái Hải Tộc trong cơ thể.

Cái này mấy cái Hải Tộc thân thể lập tức bị tăng một lục sắc quang mang bao phủ, hầu như gần chết thương thế bất khả tư nghị nhanh chóng khỏi hẳn, không đến hai cái hô hấp giữa, vậy mà khỏi bảy tám phần.

Chân khí của bọn hắn cũng tận số khôi phục, thậm chí còn có tinh tiến.

Cái này mấy cái Hải Tộc ngơ ngác nhìn Thạch Mục, trên mặt tràn đầy không thể tin thần sắc, nói không ra lời.

Những cái kia màu đen cốt thứ Hải Tộc một cái đã mất đi đối thủ, cũng ngây ngốc một chút, bất quá bọn hắn nhìn ra Thạch Mục khó đối phó, tối thiểu không phải là bọn hắn có thể chống lại đấy, liếc mắt nhìn lẫn nhau, không có truy kích, mà là hướng phía đại hán đầu giao bay đi.

"Người. . . Người là Thạch Mục." Hương Châu ngơ ngác nhìn Thạch Mục, một hồi lâu mới phản ứng tới.

Chứng kiến bộ hạ bị Thạch Mục đều cứu ra hơn nửa trị hết, nàng sắc mặt lập tức triệt để buông lỏng.

"Thạch Mục. . . Đạo hữu, năm đó người tới đến chúng ta Hải Tộc đại não một trận, ta nghĩ đến người đã triệt để ly khai Lam Hải tinh, không thể

tưởng được hôm nay chúng ta có thể lần nữa gặp nhau." Hương Châu đôi mắt đẹp dị sắc liên tục, nói ra.

"Khi đó ta bị cừu địch đuổi giết, bất đắc dĩ đành phải mượn nhờ truyền tống trận giữa các hành tinh ly khai, ngược lại là cho các người Hải Tộc mang đến rất nhiều phiền toái, thật sự là thật có lỗi." Thạch Mục có chút áy náy nói.

Năm đó ly khai Lam Hải tinh, đưa tới Kim Giao phân thân đột kích, về sau hẳn may mắn cưỡi Truyền Tống Trận ly khai, tuy rằng không biết về sau như thế nào, khẳng định cho Hải Tộc gây rơi xuống phiền toái không nhỏ.

"Người biết là tốt rồi, năm đó vì đánh lui đầu kia Kim Giao, chúng ta Hải Tộc thế nhưng là tổn thương không nhỏ." Hương Châu hừ nhẹ một tiếng nói ra.

Hương Châu một đôi diệu mục thật sâu ngưng thực nhìn chăm chăm vào Thạch Mục, giống như muốn đem Thạch Mục nhìn cái đủ.

Thạch Mục dáng tươi cười hơi cứng, Chung Tú ba người đợi lát nữa khẳng định cũng tới này, trong lòng của hắn chẳng biết tại sao có chút lúng túng cùng không ổn

Hai người nhất thời đều không nói gì, chung quanh hiện ra một chút mập mờ bầu không khí.

"Người nào! Dám can đảm hỏng ta chuyện tốt!" Một tiếng gầm lên đột nhiên vang lên, phá vỡ cái này bầu không khí, một đạo nhân ảnh bay vụt mà đến, rơi vào cách đó không xa, đúng là cái kia đại hán đầu giao.

Những cái kia cốt thứ Hải Tộc cũng tận số phi độn mà đến, rơi vào kia sau lưng.

Đại hán đầu giao giờ phút này về mặt cường nộ, hai người này vậy mà xem hăn như không có gì, phối hợp tại đó rảnh rỗi hàn huyền.

Cái kia huyết sắc đại thủ vừa mới một kích về sau, liền tán loạn ra, huyết sắc đầu lâu một lần nữa hiện ra mà ra, tại kia đỉnh đầu xoay quanh không chỉ có, bất quá kia tản mát ra hào quang mờ đi rất nhiều, tựa hồ vừa mới một kích kia bị tiêu hao không ít lực lượng.

Nhưng ngược lại, đại hán đầu giao trong mắt huyết quang biến mất không ít, thoát nhìn thanh minh rất nhiều, không có lập tức phát động công kích.

Hương Châu chứng kiến đại hán đầu giao bay tới, biến sắc.

Nàng nhìn Thạch Mục liếc, cái miệng nhỏ nhắn khê nhếch, muốn nói lại thôi.

Tuy rằng Thạch Mục vừa mới cứu nàng, biểu hiện ra thực lực cường đại, bất quá trải qua vừa mới một trận chiến, nàng đối với đại hán đầu giao thực lực triệt để hiểu rõ, vội vàng Ngưng Thần đề phòng, trong tay nắm niêm pháp quyết.

Màu lam đại đỉnh lần nữa tách ra óng ánh ánh sáng màu lam, 'Rầm Æo Æo' một tiếng, ngưng tụ thành một cái màu lam Trường Hà hư ảnh, tại không trung lưu động.

Thạch Mục quét đại hán đầu giao liếc, ánh mắt tại cái đó đầu lâu Pháp bảo trên dừng lại một cái.

"Với cái gia hỏa này là vật gì? Thoạt nhìn tựa hồ là Hải Tộc, bất quá khí tức lại rất kỳ quái, ta trước kia chưa bao giờ tại Lam Hải tinh bá kiến." Hăn đưa tay chỉ một cái đại hán đầu giao, hướng về Hương Châu dò hỏi.

Hương Châu giờ phút này chính Ngưng Thần vận công, nghe nói chuyện đó, lại càng hoảng sợ.

Đại hán đầu giao tung hoành Tứ Hải, hầu như quét ngang hết thủy, còn không có dám dùng nhẹ như vậy điệu khẩu khí nói hần.

Đại hán đầu giao nguyên bản tại âm thầm dò xét Thạch Mộc, không có hành động thiếu suy nghĩ, dù sao người này vậy mà có thể tại hần không coi vào đâu cứu đi Hương Châu, thực lực tất nhiên không thấp.

Bất quá nghe xong Thạch Mộc chuyện đó, lập tức giận dữ.

"Người muốn chết!" Đại hán đầu giao giận dữ, điên cuồng hét lên một tiếng, đối đầu đỉnh huyết sắc đầu lâu Pháp bảo một ngón tay đưa ra, đồng thời trương cửa phun ra một ngụm máu tươi dung nhập trong đó.

Huyết sắc đầu lâu đột nhiên tách ra mảng lớn sền sệt huyết quang, một hồi ken két rung động, đầu lâu phía dưới thành linh sinh trưởng ra từng đám cây vừa thô vừa to cốt cách, hơn nữa cốt cách phía trên diễn sinh ra huyết nhục còn có da lông.

Trong nháy mắt, một đầu vài chục trượng lớn nhỏ dữ tợn Cự thú hiện lên mà ra.

Con thú này toàn thân huyết hồng, thoạt nhìn cùng Viên Hầu có chút tương tự, bất quá lại mọc ra một đôi Biên Bức một hình dáng cánh bằng thịt, miệng rất lớn, bên trong cài răng lược, thoạt nhìn hung ác vô cùng.

Mảng lớn sương mù màu máu từ kia trên người dâng lên, khuếch tán ra.

Một cỗ không lồ khí tức từ nay về sau thú vật trên người tản ra phát ra, thành linh đạt đến Thiên Vị hậu kỳ trình độ.

Hương Châu còn có phía sau nàng Hải Tộc đám sắc mặt đại biến, đại hán đầu giao vẫn còn có bực này át chủ bài.

"Nhận lấy cái chết!" Đại hán đầu giao dữ tợn cười một tiếng, lần nữa phát tay đánh ra một đạo pháp quyết, hướng về phía Thạch Mộc hung hăng một ngón tay đưa ra.

Huyết sắc Cự thú một đôi cánh dơi lập tức mở lớn, tách ra vạn đạo huyết quang, cực lớn thân hình bay lên trời, mang theo vô biên sát khí hướng phía Thạch Mộc đánh tới.

Hương Châu trên mặt biển sắc, thân thể khẽ động, liền muốn thúc giục cái kia màu lam đại đỉnh, muốn tiến lên tương trợ.

Thạch Mộc đối với kia mỉm cười, khoát tay áo, nói: "Không cần ra tay, xem ta phá địch."

Sau đó hẩn giương mắt nhìn về phía huyết sắc Cự thú, cười lạnh một tiếng, bấm tay hướng phía cái kia huyết sắc Cự thú bắn ra.

Một đạo hoàng mang bắn ra, phía trên mơ hồ có vài đạo hồ quang điện nhảy lên.

Hoàng mang tốc độ cực nhanh, lóe lên rồi biến mất xuyên thủng huyết sắc Cự thú đầu, Cự thú căn bản không kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào.

Ầm ầm!

Huyết sắc Cự thú bay nhào mà ra thân thể lập tức dừng lại, sau đó mãnh liệt bạo liệt ra, hóa thành đầy trời huyết quang tiêu tán.

Đại hán đầu giao bốn nhân ở huyết sắc Cự thú bay nhào sau khi rời khỏi đây, cũng theo sát phía sau, thân thể mãnh liệt khẽ đảo cút, hóa thành một đầu hai ba mươi trượng khổng lồ Giao Long.

Trên người lân giáp bày biện ra đỏ thắm hai loại màu sắc, toàn thân dài khắp vừa thô vừa to cốt thú, thoát nhìn cực kỳ dữ tợn, đầu đuôi bãi xuống, liền muốn từ một phương hướng khác hướng phía Thạch Mục bọc đánh mà đi.

Bất quá hăn vừa mới hóa thành Yêu Tộc bản thể, liền nhìn thấy huyết sắc Cự thú bị Thạch Mục tiện tay đánh chết, thân hình ngừng lại, miệng mở lớn, thần tình trên mặt ngưng kết, tràn đầy hoảng sợ.

Phía sau hăn những cái kia cốt thú Hải Tộc nguyên bản cũng đang quan trọng hơn đi theo đại hán đầu giao bay nhào mà ra, giờ phút này cũng toàn bộ dọa ngốc.

Hương Châu các loại Hải Tộc cũng một bộ vẻ kinh hãi, ngây ngốc nhìn xem Thạch Mục.

Cự thú bạo liệt ra đến về sau, một cái tròn dẹp chi vật lăn lộn từ không trung rơi xuống, đúng là cái kia huyết sắc đầu lâu Pháp bảo.

Đầu lâu Pháp bảo giờ phút này chỉ có một tia huyết quang lưu lại, phía trên bị có một cái lỗ thủng, hiển nhiên là cái kia đạo hoàng mang xuyên thủng bố trí.

Thạch Mục một tay phát lên, đem huyết sắc đầu lâu hút vào trong tay, cao thấp lật xem vài cái liền không còn hứng thú, ngón tay hơi hơi dùng sức.

Rắc rắc một tiếng!

Huyết sắc đầu lâu vỡ vụn, hóa thành một mảnh mảnh vụn phiêu tán.

Đỏ thắm Giao Long thân thể run lên, trong mắt vẻ sợ hãi càng lớn.

Cái kia huyết sắc đầu lâu Pháp bảo là hãn dùng ngẫu đến một cái Vô Danh thú cốt, ẩn chứa cực kỳ lực lượng cường đại, hơn nữa cứng rắn vô cùng, hãn trọn vẹn dùng yêu hỏa luyện chế ra trăm năm, mới miễn cưỡng đem luyện chế thành Pháp bảo.

Bảo vật này uy lực cực lớn, luyện chế thành Pháp bảo sau kiên cố hơn cứng rắn, trước mắt cái này người vậy mà tiện tay liền đem kia bóp nát, thực lực mạnh tuyệt đối vượt xa với hãn.

"Thạch Mục. . . Nhiều năm không thấy, không thể tưởng được thực lực của người vậy mà đạt đến cảnh giới này, chẳng lẽ người đã đột phá Thiên Vị, đạt đến trong truyền thuyết thánh giai?" Hương Châu giờ phút này rất cuộc phản ứng tới đây, kinh hi nói.

"Ta những năm này tại Tinh Vực thế giới lưu lạc, vì vậy thực lực tiến triển mau một chút." Thạch Mục nhẹ vừa cười vừa nói, cũng không có chỉ ra tu vi của mình.

Vào thời khắc này, sắc nhọn vang thanh âm truyền đến, ba đạo độn quang từ đằng xa bay vọt mà đến.

Thạch Mục ánh mắt lóe lên, đó là đúng là Chung Tú các nàng.

Hương Châu quay đầu nhìn sang, hôm nay nhiều lần thoải mái phập phồng, nàng có chút thần hồn nát thần tính, trên mặt lộ ra một tia lo lắng.

"Không sao, người tới là bằng hữu của ta." Thạch Mục đối với Hương Châu một cười nói.

Hương Châu nghe vậy thần sắc buông lỏng, đang muốn nói cái gì đó, Thạch Mục lại chợt quay đầu, hướng phía đối diện âm thanh lạnh lùng nói: "Muốn đi?"

So với lúc đầu đồ thắm Giao Long mắt thấy Thạch Mục phân tâm hẳn chú ý, không khỏi trong lòng còn có may mắn, chậm rãi hướng phía đằng sau thối lui.

Giờ phút này nghe nói Thạch Mục chuyện đó, đồ thắm Giao Long sắc mặt đại biến, toàn thân đồ thắm ánh sáng đột nhiên đại thịnh, hóa thành một đạo đồ thắm hào quang, nhanh như điện chớp hướng phía xa xa chạy trốn mà đi, trong nháy mắt bay đến hơn mười dặm bên ngoài.

"Hừ!" Thạch Mục hừ nhẹ một tiếng, một ngón tay đưa ra.

Ầm ầm!

Lại là một đạo màu vàng tia chớp bắn ra, nhanh chóng trở nên biến thô, trong chớp mắt đuổi theo Giao Long, ầm ầm đánh rớt xuống, chói mắt màu vàng điện mang đem Giao Long thân thể bao phủ.

Đồ thắm Giao Long thân thể bạo liệt ra, liền hét thảm một tiếng cũng chưa kịp phát ra, liền biến thành màu xám tro bay.

Giao Long Hải Tộc những cái kia dưới tay mắt thấy cảnh này, từng cái một sắc mặt đại biến, hoảng sợ vô cùng, lại cũng không cách nào giữ vững bình tĩnh, không biết người nào reo hò một tiếng, hai mươi mấy người hướng phía bốn phương tám hướng bay tán loạn bỏ chạy.

Thạch Mục nhẹ nhàng lắc đầu, một tay phất lên.

Hơn mười đạo mũi nhọn ánh sáng bắn ra, lóe lên đuổi theo những người này.

"Phốc xuy" một hồi trầm đục, những người này thân thể bạo liệt ra, hóa thành đầy trời oánh quang, biến mất vô tung.

Chung Tú ba người giờ phút này đã đến chỗ gần, rơi xuống, hiện ra thân ảnh.

Ba người hướng phía trong tràng nhìn thoáng qua, ánh mắt đều rơi vào đứng ở Thạch Mục bên cạnh Hương Châu trên người, trong mắt đều lộ ra khác thường chi sắc.

Kim Tiểu Trâm khẽ hừ một tiếng, quay đầu nhìn về lấy nơi đó nhìn lại, tựa hồ có chút bất mãn.

Tây Môn Tuyết đôi mi thanh tú nhú một cái, thần tình trên mặt có chút phức tạp khó hiểu.

"Phu quân, vị này chính là?" Chung Tú như nước nhãn châu xoay động, nhìn về phía Thạch Mục, nhẹ giọng hỏi.

Thạch Mục một hồi lúng túng, sờ lên cái mũi, nói ra: "Vị này chính là Hải Tộc Hương Châu đạo hữu, cùng ta trước kia là quen biết cũ."

"Hương Châu, vị này chính là đạo lữ của ta Chung Tú, còn có hai vị này cũng đều là bằng hữu của ta." Hãn rất nhanh thần tình khôi phục bình tĩnh, đem Chung Tú ba người giới thiệu một chút.

Hương Châu một đôi diệu mục tại Chung Tú ba trên thân người từng cái xem qua, ba người một cái so với một cái mỹ mạo, thoáng như Tiên Nữ hạ phàm, hơn nữa ba người tu vi nàng một cái cũng nhìn không thấu, hiển nhiên đều tại phía xa ở trên.

Hương Châu ánh mắt ở chỗ sâu trong hiện lên một tia thất lạc, bất quá lập tức liền khôi phục bình tĩnh.

"Nguyên lai là Thạch Mục đạo hữu đạo lữ, tiểu nữ tại Đông Hải Hải Tộc Trưởng lão, có thể nhận thức mấy vị, thật sự là hạnh ngộ." Hương Châu nhoèn miệng cười.

"Nguyên lai là Hương Châu đạo hữu." Chung Tú giống như cười cười.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Vô Đề

Tây Môn Tuyết cũng gạt đầu cười cười, xem như chào, Kim Tiểu Thoạ lại nhàn nhạt lườm Hương Châu liếc, liền dời đi ánh mắt, thái độ có chút lãnh đạm.

Hương Châu đôi mắt khẽ nhúc nhích, cũng không nói gì thêm.

"Những Hải tộc kia là chuyện gì xảy ra? Trước kia ta đã từng du lịch Lam Hải Tinh, cũng chưa gặp qua như vậy Hải tộc." Thạch Mục vội ho một tiếng, nói ra.

Những toàn thân kia dài khắp màu đen gai xương Hải tộc có chút quái dị, tuy rằng rất nhạt, nhưng mà những trên thân người kia đều có cùng cái kia đầu lâu Pháp bảo giống nhau quái dị khí tức.

"Những Hải tộc này đều là từ Tây Hạ Đại Lục chỗ đó di chuyển mà đến, tự xưng Mang Cốt Hải Tộc, thực lực rất mạnh, cụ thể lai lịch ta cũng không biết, chẳng qua là biết rõ bọn hắn đã quét ngang toàn bộ Tây Hạ Đại Lục hải vực, cùng Thông Thiên Tiên Giáo cũng đã hủy tại trong tay bọn họ, hiện tại đang tại thống nhất sở hữu hải vực. Ta Đông Hải Hải tộc đã bị kia tóm thôn hơn phân nửa, hôm nay nếu không có được Thạch Mục đại ca viện thủ, sau quả thật là không dám tưởng tượng." Hương Châu lòng còn sợ hãi nói.

"Thông Thiên Tiên Giáo đã bị diệt. . ." Thạch Mục có chút kinh ngạc.

Thông Thiên Tiên Giáo với tư cách Thiên Đình một cái nhỏ phụ thuộc, thực lực không kém, lại bị cái này chi kỳ quái Hải tộc tiêu diệt.

Bất quá nhìn Giao Long Hải tộc vừa mới biểu hiện thực lực, hơn nữa cái kia đầu lâu Pháp bảo, quét ngang Lam Hải Tinh loại này tiểu tinh cầu cũng là không kỳ quái.

Thạch Mục trước kia đã từng bị Thông Thiên Tiên Giáo đuổi giết, lần này phản hồi Lam Hải Tinh, khó không có khiến trách một chút này dạy ý tứ, không nghĩ tới kia lại bị diệt, cũng làm cho hãn bớt việc rồi.

"Ta tại Lam Hải Tinh có thể sẽ không mỗi mòn chờ đợi, cái kia Mang Cốt Hải Tộc bên trong có thể còn có cái gì cao thủ, nếu có, ta có thể thuận tiện thanh lý rồi, coi như là là năm đó phiền nhiễu Hải tộc sự tình nhận lỗi." Thạch Mục hơi trầm ngâm, nói ra.

"Mang Cốt Hải Tộc bên trong ngược lại còn có một Thiên Vị tồn tại, bất quá thực lực cũng không mạnh mẽ, tiểu nữ khoảng chừng mà đối phó, cũng không nhọc đến Thạch Mục đại ca xuất thủ." Hương Châu nghe nói Thạch Mục sẽ không tại Lam Hải Tinh chờ lâu, hiện lên trong mắt một tia thất lạc, bất quá rồi lập tức nói ra.

Thạch Mục nhẹ gật đầu, cao thấp đánh giá Hương Châu liếc.

"Nếu như thế, Thạch mỡ liền thoáng bêu xấu, cho người điều trị một chút khí tức, tăng lên một chút tu vi a." Hãn nói ra.

Hương Châu nghe xong chuyện đó, ngơ ngác một chút.

Thạch Mục đưa tay một điểm, một viên Long Nhân lớn nhỏ đan dược trống rỗng xuất hiện, bay đến Hương Châu trước người.

"Đan này tên là Long Huyết Cố Nguyên Đan, sử dụng Băng Giao tinh huyết luyện chế mà thành, cùng công pháp của người rất là xứng đôi, nếu là tin qua Thạch mỡ, cho dù ăn vào." Thạch Mục nói ra.

Hương Châu nhìn trước mắt đan dược, có thể rõ ràng cảm nhận được Đan này tản mát ra cường đại dược lực, tuyệt đối vượt xa nàng trước kia bái kiến là bất luận cái gì Linh Đan.

Nàng không có chút gì do dự, cầm lấy đan dược há miệng bội phục xuống dưới.

Đan dược cửa vào tức hóa, hóa thành một cỗ lạnh buốt Nguyên Khí, dung nhập kia toàn thân các nơi.

Thạch Mộc một ngón tay đưa ra, một cái khác Lam Quang từ đầu ngón tay bắn ra, chui vào Hương Châu mi tâm, hóa thành một cỗ to lớn Linh lực, nhanh chóng vô cùng tại kia toàn thân lưu lạc đi một vòng, dừng mãnh vào kia Linh Hải.

Hương Châu toàn thân lam sắc quang mang nở rộ, chân khí trong cơ thể phồng lên, dùng gấp mười lần tốc độ vận chuyển lên, thúc đẩy tu vi của nàng đi phía trước đột nhiên tăng mạnh.

"Nhắm mắt Ngưng Thần, vận chuyển công pháp, cảm thụ chân khí vận chuyển." Thạch Mộc trầm giọng nói ra, lộ ra một cỗ uy nghiêm.

Hương Châu vội vàng nhắm mắt lại, khoanh chân ngồi xuống, vận chuyển công pháp.

Trên người nàng Lam Quang càng ngày càng sáng, dần dần hình thành một cái khác vừa thô vừa to màu lam cột sáng, bên trên bay thẳng đến chân trời, sau chui vào mặt biển.

Nguyên vốn đã khôi phục lại bình tĩnh mặt biển lần nữa sóng cả bắt đầu khởi động, dùng cột sáng làm trung tâm, hình thành một cái vòng xoáy khổng lồ, phát ra ù ù tiếng nước chảy.

Chung Tú và ba người đứng ở một bên, lẳng lặng nhìn xem.

Thời gian một chút qua, trọn vẹn qua nửa canh giờ, Hương Châu trên người Lam Quang đã sáng ngời đã đến cực hạn, thoáng như một cái màu lam Liệt Nhật.

Giữa lam quang, Hương Châu thân thể chợt run lên, bên ngoài thân làn da bên trên hiện ra từng đạo con giun hình dạng màu lam Linh Văn, khắp toàn thân các nơi.

Một cỗ huyết mạch lực lượng bỗng nhiên xuất hiện, chung quanh Thủy Chi Linh khí phát ra hoan hô giống như chấn động.

Long Huyết Cố Nguyên Đan ẩn chứa Giao Long tinh huyết chi lực, đem Hương Châu trong cơ thể Huyết Mạch chi lực triệt để kích phát.

Thạch Mục trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, chợt thu tay lại, người nhẹ nhàng lui về phía sau.

Hương Châu vẫn đang nhắm mắt mà ngồi, tiếp tục vận chuyển công pháp, trên người vẫn đang mơ hồ có một tầng Lam Quang quanh quẩn, thoáng như nước biển lưu động.

Kinh người Linh áp từ kia trong cơ thể tán phát ra, thành linh đạt đến Thiên Vị hậu Kỳ, mơ hồ tới gần đỉnh phong, liên tiếp tăng lên hai cái cảnh giới.

Sau một lát, Hương Châu chậm rãi mở to mắt, trên mặt hiện ra sắc mặt đại hi.

"Đa tạ Thạch Mục đại ca tương trợ, nếu không chỉ bằng vào tự chính mình, chỉ sợ kiếp này cũng không cách nào tu luyện tới cảnh giới này, Thạch Mục đại ca thật sự là thủ đoạn Thông Thiên." Nàng đứng dậy, dịu dàng hướng phía Thạch Mục thi lễ một cái, trên mặt sắc mặt vui mừng thu vào, lộ ra vẻ kính sợ.

Thạch Mục lúc trước đánh chết đầu thường luồng đại hán, nàng cũng chẳng qua là cảm thấy kia thực lực cường đại, bất quá Thạch Mục bằng vào một viên thuốc, vậy mà có thể cưỡng ép đem tu vi của nàng tăng lên tới Thiên Vị hậu Kỳ, hơn nữa lúc này đây nàng chân khí trong cơ thể vận chuyển không chậm trễ chút nào trệ, hiển nhiên lần này cưỡng ép tăng lên tu vi, không có để lại bất luận cái gì tai hoạ ngầm.

Như thế có thể nói thần kỹ thủ đoạn, nàng chẳng những không có bất kiến, càng là nghe cũng chưa từng nghe nói.

Lúc này đây Hương Châu mới mơ hồ chính thức hiểu trước mắt nam tử này vị trí thế giới, sớm đã xa xa hướng phía rồi tưởng tượng của nàng.

"Một chút việc nhỏ mà thôi." Thạch Mục nhàn nhạt khoát tay áo, nhìn về phía Hương Châu đỉnh đầu chính là cái kia màu lam Cổ Đỉnh, ánh mắt rơi vào Cổ Đỉnh tổn hại chỗ.

Hắn một tay phất lên, lòng bàn tay lại là một cỗ Lam Quang bắn ra, bao phủ ở rồi Hương Châu đỉnh đầu chính là cái kia màu lam Cổ Đỉnh, đem kéo đến trước người.

Hắn há mồm phun ra một cái màu vàng hỏa diễm, bao trùm Cổ Đỉnh.

Hương Châu há miệng muốn nói cái gì, bất quá nhìn thấy Thạch Mục cử động lần này lại đem lời nói nuốt xuống, khẽ cắn môi anh đào, con mắt lập loè.

Màu vàng hỏa diễm hùng hực thiêu đốt, lại không có chút nào độ ấm phát ra.

Thạch Mục đối với hỏa diễm điều khiển, đã đạt tới đạt tới đỉnh cao cảnh giới.

Ngọn lửa phun ra nuốt vào, màu lam Cổ Đỉnh bên trên hiện ra vô số đạo Linh Văn, mơ hồ có hòa tan dấu vết.

Thạch Mục lật vung tay lên, hơn mười dạng lóe ra các loại tia sáng linh tài khoáng thạch hiển hiện phóng tới.

Hắn há mồm phun ra một cỗ màu vàng hỏa diễm, bao trùm những tài liệu này.

Màu vàng trong ngọn lửa, những tài liệu này nhanh chóng hòa tan, hóa thành hơn mười đoàn đặc biệt chất lỏng.

Thạch Mục tay mười ngón động liên tục, đầu ngón tay lập tức bay vụt ra mười đạo yếu ớt dây cung tia quang mang, lôi kéo lấy những tài liệu này biến thành linh dịch, dung nhập Cổ Đỉnh ở trong.

Cổ Đỉnh lập tức hào quang tỏa sáng, vô số màu lam phù văn bao quanh Cổ Đỉnh, nhanh chóng xoay tròn.

Thời gian một chút qua, trong nháy mắt lại qua gần nửa canh giờ.

Cổ Đỉnh lúc này đây lơ lửng tại Thạch Mục trước người, bị một đoàn nồng đậm cực kỳ Lam Quang bao bọc, mơ hồ có một cỗ kỳ hàn chi lực từ trong thăm thấu phóng tới.

Thạch Mục mười ngón động liên tục, liên tiếp đánh ra hơn mười đạo pháp quyết.

Cổ Đỉnh tản mát ra Lam Quang điên cuồng lập loè, liên tục nhảy lên mấy mươi lần, lúc này mới ổn định lại, Lam Quang chậm rãi tiêu tán, lộ ra bên trong thân đỉnh.

Cổ Đỉnh bên trên vết rách thành linh đã chữa trị, hơn nữa ngoại hình thoát nhìn cải biến không ít, nhỏ hơn không ít, thân đỉnh trở nên hết sức nhỏ

một ít, phía trên Linh Văn so với trước hơn nhiều gấp mấy lần.

Một cỗ kỳ hàn Linh áp từ trong đỉnh lan ra, uy năng vượt xa lúc trước.

"Dùng người lúc này đây tu vi, hơn nữa cái này Cổ Đỉnh, giữ vững vị trí Đông Hải Hải tộc lãnh thổ quốc gia có lẽ dư xài." Thạch Mục vung tay lên, Cổ Đỉnh bay ra ngoài, đứng ở Hương Châu trước người.

Hắn tuy rằng không tinh thông luyện khí chi đạo, nhưng tu vi đã đến cảnh giới này, luyện chế Pháp bảo hay vẫn là dư xài.

"Đa tạ Thạch Mục đại ca ban thưởng bảo, tiểu nữ vô cùng cảm kích." Hương Châu cũng không có dò xét Cổ Đỉnh biến hóa, lần nữa hướng phía Thạch Mục thi lễ một cái.

Một bên Chung Tú cùng Tây Môn Tuyết mỉm cười mà đứng, Kim Tiểu Thoa rồi lại khẽ hừ một tiếng.

"Lần này được Thạch Mục đại ca nhiều lần tương trợ, tiểu nữ khắc trong tâm khảm." Hương Châu thật sâu nhìn Thạch Mục liếc, nói ra.

"Thạch Mục đại ca, bảo trọng."

Vừa mới nói xong, nàng lập tức phát tay mang lấy thủ hạ, hướng phía xa xa phi độn mà đi, rất nhanh chui vào hải rồi mặt, biến mất không thấy gì nữa.

Thạch Mục đưa mắt nhìn Hương Châu đám người rời khỏi, dùng nhãn lực của hắn nhìn thấy Hương Châu cũng liên tiếp hướng về bên này trông lại.

Lần này ra tay trợ giúp Hương Châu, cũng coi như trả trước kia kia đối với trợ giúp của hắn cùng tình nghĩa, giải quyết xong một cái cọc túc duyên cớ.

"Còn nhìn cái gì, người ta đều rời đi, người nếu là muốn lưu lại nàng này, chỉ cần ngoắc ngoắc ngón tay, ta xem người nọ sẽ không thể chờ đợi được dán lên trở lại." Một bên Kim Tiểu Thoa chột mở miệng, có chút châm chọc khiêu khích nói.

"Ta cùng Hương Châu bất quá là lúc còn là thiếu niên quen biết cũ, cũng không phải là như người suy nghĩ như vậy." Thạch Mục nói ra.

"Chỉ là quen biết cũ? Vậy người còn thật sự là hào phóng, cái kia miếng Long Huyết Cổ Nguyên Đan đối với Thần Cảnh đều hữu hiệu sử dụng, người vậy mà cho một cái nàng nho nhỏ Thiên Vị, không chỉ có như thế, còn thân hơn tay vì kia luyện chế Pháp bảo, các người khẳng định không đơn giản. Nhà của chúng ta Tuyết Nhi giúp người lớn như vậy bề bộn, cứu được nhà người Chung Tú, cũng không thấy vì nàng làm cái gì." Kim Tiểu Thoa không có chút nào cố kỵ Thạch Mục lúc này đây thực lực, tiếp tục nói, ngữ khí có chút lạnh, thậm chí có chút ít chất vấn hương vị.

Thạch Mục ánh mắt chột hiện bỗng nhúc nhích, không có trách tội Kim Tiểu Thoa thái độ, im lặng không nói.

Chung Tú lẳng lặng đứng lẳng một bên, mỉm cười nhìn xem đây hết thảy, không có chen vào nói.

Thạch Mục nhìn về phía Chung Tú, Chung Tú đối với kia nghịch ngợm cười cười, mở trừng hai mắt.

Thạch Mục trong nội tâm thở dài.

"Tiểu Thoa, người nói gì sai, ta cùng Tú nhi muội muội thân như tỷ muội, cứu nàng là đương nhiên, cũng không có. . . Những thứ khác nguyên do." Tây Môn Tuyết khuôn mặt biến đổi, mơ hồ có chút phiếm hồng, gấp giọng nói ra, bất quá nói xong lời cuối cùng một câu có chút phun ra nuốt vào.

"Không có mặt khác nguyên do? Tuyết Nhi, chúng ta bây giờ cùng Tú nhi muội muội tự nhiên là thân như tử muội, bất quá là năm đó người cứu Tú nhi muội muội thời điểm, có thể cùng nàng không có bất kỳ giao tình." Kim Tiểu Thoa hướng Tây Môn Tuyết châm chọc nói ra.

Tây Môn Tuyết nhất thời nghẹn lời, nói không ra lời, sắc mặt càng đỏ.

"Tú nhi muội muội, ta đột nhiên nhớ tới có một số việc cùng với người thương lượng một chút, chúng ta về đến trong nhà rồi đi nói đi." Kim Tiểu Thoa hiện lên trong mắt mỉm cười, chợt kéo lại Chung Tú, hướng phía đảo nhỏ bay đi.

Chung Tú khẽ giật mình, bất quá không có phản kháng, tùy ý Kim Tiểu Thoa lôi kéo.

Không đều Thạch Mục cùng Tây Môn Tuyết nói chuyện, Chung Tú hai người liền hóa thành hai đạo độn quang, trong nháy mắt biến mất tại xa xa.

Trên mặt biển rất nhanh chỉ còn lại có Thạch Mục cùng Tây Môn Tuyết hai người.

Gió biển thổi phật, rất nhỏ sóng cả thanh âm từ phía dưới truyền đến, vụn dậm không mây, ngẫu nhiên có một hai con chim biển bay qua, hết thấy lộ ra rất là yên tĩnh.

...

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Vô Đề

Hai người nhất thời đều không nói gì, Tây Môn Tuyết đạt đến đầu hơi thấp, trên mặt đỏ ửng càng tăng lên, dần dần lan tràn, sau một khắc đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn thẳng Thạch Mục, gió nhẹ lướt qua, tóc cắt ngang trán nhẹ nhàng nâng lên, khuôn mặt nhỏ nhắn thoát nhìn diễm như đào lý.

Nhìn xem Tây Môn Tuyết, Thạch Mục trong lòng chẳng biết tại sao, thậm chí có chút ít lực lượng chưa đủ khẩn trương.

Nếu là đối mặt địch nhân, chính là mười cái thần cảnh hậu kỳ, thậm chí là đối mặt Đế Tuấn, hẳn cũng chưa bao giờ có như vậy tâm tình.

"Người. . . Lúc trước bốc lên kỳ hiểm cứu được Tú nhi, ta rất cảm kích. Đánh Thiên Đình thời điểm muốn người trước cứu ra, đại chiến trong nhưng vẫn không có chứng kiến người, so với lúc đầu người sớm đã chạy trốn Thiên Đình." Thạch Mục tựa hồ tại cân nhắc từ ngữ, chậm rãi nói ra.

Tây Môn Tuyết trong đôi mắt hiện lên một tia vui mừng, phấn môi khẽ nhúc nhích, tựa hồ muốn nói cái gì, lại cũng không nói ra miệng.

Thạch Mục do dự một chút, còn là thờ dài một tiếng, nói: "Những chuyện này tại hạ khắc trong tâm khảm, chẳng qua là ta và người giữa. . ."

Tây Môn Tuyết sắc mặt trắng nhợt, ánh mắt buồn bã.

"Người không cần phải nói, năm đó ta nhất tâm hướng đạo, muốn kế thừa sư phó nguyện vọng, cũng không muốn cái gọi là Thiên Đình Tiên Giới cũng tràn ngập người lừa gạt ta lừa dối. Nếu như chúng ta bỏ qua, đó

chính là vận mệnh của ta." Không đợi Thạch Mục nói xong, Tây Môn Tuyết lập tức cướp đường, cắt ngang Thạch Mục mà nói.

Nàng hốc mắt ửng đỏ, thần tình lúc giữa một mảnh buồn bã, lời ấy vừa dứt, lập tức quay người mũi chân một điểm, uyển chuyển thân hình hương xa xa phi độn mà đi.

Thạch Mục thấy vậy, ánh mắt chợt hoảng hốt một cái chớp mắt.

Năm đó cái kia trong mưa cách biệt tình cảnh lại hiện lên tại trước mắt, tiếp theo đầu óc hẩn lóa lên, hiện ra ăn Nguyệt Thần quả sau cái kia đoạn hư ảo mộng ảo cảnh giới.

"Tuyết Nhi, năm đó chúng ta tại Thông Thiên Tiên Giáo phân biệt, ta sau khi rời đi, người là hay không lại ra đã tới tìm ta?" Thạch Mục ánh mắt chớp lên, chợt mở miệng.

Tây Môn Tuyết nghe nói chuyện đó, tại không dừng lại thân hình, đã trầm mặc một cái, mới xoay người lại, nói: "Đúng vậy, làm sao người biết?"

Một đoạn gió thổi qua, đã mang đến Tây Môn trên người mùi thơm, Thạch Mục trong lòng không chỉ có hơi hơi rung động.

Tây Môn Tuyết chú ý tới Thạch Mục cái này thần tình, đôi mắt đẹp chớp lên, trên mặt buồn bã thần tình biến mất đi một tí.

"Người nếu như đối với ta vô tình ý, còn cầm cái làm gì?" Nàng lại quay người đưa lưng về phía Thạch Mục, trong miệng nói ra.

"Tuyết Nhi, người hiểu lầm ta. Chẳng qua là lần này Huyền Giới chi môn mở ra, thiên địa quy tắc đã cải biến, cùng thượng giới liên hệ gia cố. Ta mặc dù không có tiến vào Huyền Giới chi môn phi thăng, nhưng mà tu vi đã đến ta cảnh giới này, thượng giới rất nhanh sẽ gặp đánh xuống Lôi

Kiếp, ta nếu có thể vượt qua, sẽ gặp phi thăng thượng giới, Độ Kiếp thất bại tự nhiên là vẫn lạc kết cục." Thạch Mục thở dài, từ từ nói ra.

Lôi Kiếp phi thăng sự tình, lúc trước hẳn đầu cùng Chung Tú đề cập một cái, cũng không cùng Tây Môn Tuyết, Kim Tiểu Trâm hai người nói tỉ mỉ.

Tây Môn Tuyết nghe nói chuyện đó, sắc mặt liền biến.

Thạch Mục trong mắt hiện lên vẻ phức tạp. Những năm này hẳn không có tận lực tu luyện, nhưng mà thực tiên thể đã gần như viên mãn, dù là hẳn tận lực không có tu luyện, nhưng tu vi của hẳn vẫn đang tại chậm chạp dâng lên, Thủy Linh Tử truyền thụ cho cái kia phong ấn đã dần dần không cách nào áp chế khí tức của hẳn.

Thạch Mục nhạy cảm dự cảm đến, Thiên Kiếp tiến đến thời gian càng ngày càng gần.

Chậm thì trăm năm, sớm mà nói, khả năng chỉ có hai ba mươi năm.

Trong khoảng thời gian này đối với thể tục phạm nhân có lẽ rất dài, đối với Thạch Mục bọn hẳn bậc này tu vi người liền quá ngắn, một lần bế quan liền có thể qua.

"Mặc kệ như thế nào, thời gian của ta cũng đã không nhiều lắm. Bất quá dù là đối với Tú nhi có chỗ mắc nợ, ta cũng muốn biết ý nghĩ của ngươi." Thạch Mục trịnh trọng nói ra.

Tây Môn Tuyết vừa mới nổi lòng bình tĩnh lại, nghe nói chuyện đó khẽ giật mình, lập tức trên mặt sắc mặt giận dữ đại thịnh, đột nhiên quát lớn: "Ngươi thật sự là Thạch đầu!"

Thạch Mục sững sờ, Tây Môn Tuyết trên người chợt nhoáng một cái, hóa thành một đạo bạch sắc độn quang, hướng phía xa xa bay đi.

hắn nhìn lấy Tây Môn Tuyết độn quang đi xa, giống như đã minh bạch một ít.

...

Vô Danh hải đảo một bên, Tây Môn Tuyết đứng ở một khối cực lớn biển móm núi đá trên.

Giờ phút này ánh nắng chiều như lửa, đem mặt biển chiếu rọi thành một mảnh vàng óng ánh, dường như chụp một cái tầng một vàng, đẹp như vẽ.

"Một người ở chỗ này ngốc đứng đây làm gì vậy?" Một tiếng vui cười đột nhiên từ phía sau truyền đến, Kim Tiểu Trâm không biết từ đâu hiện thân, đã đi tới.

Tây Môn Tuyết lườm Kim Tiểu Trâm liếc, tiếp tục nhìn ra xa mặt biển.

"Hôm nay ngươi vì sao phải nhiều chuyện?" Nàng mở miệng.

"Nhiều chuyện? Ta có thể là vì tốt cho ngươi, lúc trước ta nói những lời kia thời điểm, nhìn tảng đá kia phản ứng, đối với ngươi rõ ràng dư tình chưa xong, ta thế nhưng là hảo tâm cho các ngươi sáng tạo cơ hội. Bất quá nhìn ngươi bộ dáng bây giờ, tảng đá kia chỉ sợ lại không hiểu phong tình, nói gì đó lời nói ngu xuẩn rồi a." Kim Tiểu Trâm cười hì hì nói.

"Lời nói ngu xuẩn? Đúng là như thế, hắn ngoại trừ tu luyện, địa phương khác xác thực đần lợi hại, thiếu niên thời điểm hắn một chút cũng không giống hiện tại." Tây Môn Tuyết âm u hít một tiếng, giống như hồi tưởng lại cái ngày đó trong rừng vô tình gặp được, nói ra.

Kim Tiểu Trâm hưng phấn nói, "Thạch Mục thiếu niên thời làm sao vậy, ta còn không có đã nghe ngươi nói, trước kia không muốn nghe, hiện tại tốt muốn biết Tinh Vực đệ nhất cường giả mỗi tình đầu."

Hai người rồi sau đó xì xào bàn tán đứng lên. . .

"Vậy người về sau có tính toán gì không? Nếu như Thạch Mục như vậy không hiểu phong tình, người cũng không cần lại si chờ hăn. Dù sao Thiên Đình hiện tại đã hủy diệt, chúng ta mời Thạch Mục thoáng ra tay, hỗ trợ chữa trị truyền tống trận giữa các hành tinh, sau đó liền rời đi Lam Hải tinh, ngao du Tinh Vực như thế nào? Lấy thực lực của chúng ta, ở đâu không thể đi." Hai người đàm tiếu chính vui mừng, Kim Tiểu Trâm chợt thò tay nhẹ nhàng cầm chặt Tây Môn Tuyết ngọc bình thường tay, ánh mắt ôn nhu như nước, chiếu vào Tây Môn Tuyết trên người, chậm rãi nói ra.

Tây Môn Tuyết rút về bàn tay, lấy làm lạ hỏi: "Người lại tới nữa."

Kim Tiểu Trâm trên mặt dáng tươi cười chậm rãi thu lại, đã trầm mặc một cái, nói: "Ta tới giúp người đối phó chuyện này."

Nói xong chuyện đó, nàng chợt xoay người ly khai.

Tây Môn Tuyết khẽ giật mình, tựa hồ không có minh bạch Kim Tiểu Trâm chuyện đó ý gì, Kim Tiểu Trâm đã ly khai.

. . .

Hòn đảo Chung Tú chỗ ở.

Thạch Mục ngồi ở gần cửa sổ một cái trên ghế trúc, ngoài cửa sổ gió mát chỗ ngồi chỗ ngồi, lá trúc phiêu động, phát ra xôn xao tiếng ồn ào, đẹp và tĩnh mịch yên tĩnh.

Bất quá Thạch Mục giờ phút này thần tình cùng phía ngoài đẹp và tĩnh mịch chi cảnh không hợp nhau, thần tình có chút đứng ngồi không yên.

Kết.. Một tiếng, phòng cửa bị đẩy ra, Chung Tú đi đến.

Nhìn thấy Chung Tú tiến đến, hơi hơi đứng thẳng người, hỏi: "Tú nhi, vừa mới Kim cô nương tìm người chuyện gì?" .

"Tiểu Trâm tỷ tỷ tìm ta hàn huyên cả buổi, vẫn đem người trở thành ban đầu lần thứ nhất thấy Tây Môn sự tình đều cùng ta nói." Chung Tú có chút ranh mãnh nhìn xem Thạch Mục, nói ra.

"Tạo hóa trêu người, ta vẫn muốn đem những này nói với Tú nhi người." Thạch Mục nói ra.

"Người là lo lắng hơn ta đổ kỵ rồi a. Năm đó ta đưa mắt nhìn phu quân người đi tìm Tây Môn cô nương, về sau sau khi người trở lại một mực rầu rĩ không vui. Lần này sau khi người trở lại nàng vậy đối với ánh mắt của người, ta chẳng lẽ còn nhìn không ra. Người đối với nàng cũng là dư tình chưa xong." Chung Tú nói, "Tây Môn nhiều lần cứu người vợ chồng ta, ta cũng cùng nàng ở chung lâu ngày, cũng biết nàng tính tình. Lần này cũng làm khó Kim cô nương tới tìm ta kể rõ."

"Tú nhi, ta. . ." Thạch Mục nói.

"Tại ở trên đảo nhiều năm như vậy, ta ngày ngày mỗi năm một mực ngóng nhìn người có thể tìm được chúng ta, nghĩ đến chúng ta có thể đoàn tụ, cũng muốn người đã đến rồi về sau, Tây Môn gặp làm như vậy? Lúc kia ta đã nghĩ, chỉ cần người có thể an toàn đem về, dù là ta cùng nàng về sau có thể cùng một chỗ cùng người cũng không có quan hệ, không thể tưởng được người thật có thể phá vỡ không gian hàng rào về tới bên cạnh của ta." Chung Tú nhẹ nhàng nói.

"Chỉ cần người ở bên cạnh ta nguyện vọng của ta cũng đã thực hiện, người liền ngoan ngoãn mà nghe lời, ta đi ra ngoài trước."

Nói xong chuyện đó, Chung Tú không đợi Thạch Mục nói chuyện, lập tức quay người bồng bênh đi ra ngoài.

"Người lấy mẫu thân danh nghĩa phát qua thề đấy, là không thể đổi ý đấy." Ngoài cửa bay tới Chung Tú thanh âm.

Thạch Mục yên lặng đứng thẳng, ngồi xuống, có chút tâm thần bất định.

"Thạch tiểu tử, trái ôm phải ấp, thê thiếp thành đàn, đây chính là làm cho có nam nhân mộng tưởng. Liền lão hủ cũng đỡ kỳ rồi." Một thanh âm đột ngột vang lên, từ Thạch Mục bên hông một cái màu lam trong hồ lô truyền ra, đúng là Thủy Linh Tử thanh âm.

Hồ lô trên ánh sáng màu lam dịu dàng, óng ánh thông thấu, mơ hồ có vô số màu lam Linh quang tại bao quanh.

Này hồ lô tại Thạch Mục những năm này du tẩu cùng các đại Tinh Cầu, tại một cái khí hậu ác liệt, quanh năm đóng băng trên tinh cầu đã nhận được một kiện bí bảo, bên trong ẩn chứa cực kỳ thuần túy hàn khí, về sau hẳn mời người đem luyện chế thành cùng loại túi đại linh thú Pháp bảo, những năm này Thủy Linh Tử một mực đối đãi các người ở bên trong tu luyện.

Thả nhi giờ phút này cũng dừng lại ở trên người hẳn cái khác túi đại linh thú trong khổ tu, đã mấy năm không có đi ra, thật ra khiến Thạch Mục lắp bắp kinh hãi.

"Chuyện của ta không cần người quan tâm, chính người đợi hảo hảo tu luyện, cứu nguyên băng hỏa tiên pháp người tu luyện như thế nào? Thiên kiếp của ta ngày có thể đã không xa." Thạch Mục khẽ hừ một tiếng nói ra.

"Yên tâm đi, đã có tám phần hỏa hầu, tại người Thiên Kiếp đạt tới ngày trước, coi như là không thể luyện đến mười thành, chín thành uy lực khẳng định có đấy." Thủy Linh Tử nói ra.

Cứu nguyên băng hỏa tiên pháp tại Thủy Linh Tử một môn bí thuật, tại thượng giới lưu truyền xuống Tiên Thuật, uy lực cực lớn, bất quá cần hai

người tinh thông Thủy Hỏa pháp tắc người hợp lực thi triển, chính là một môn hiếm thấy hợp kích Tiên Thuật.

Hỏa chi pháp tắc bộ phận, Thạch Mục sớm đã luyện thành, hiện tại còn kém Thủy Linh Tử thủy chi pháp tắc rồi.

Này Tiên Thuật cũng là Thạch Mục để mà chống cự Thiên Kiếp thủ đoạn một trong, Thủy Linh Tử là hãn Linh Thú, tại Thiên Kiếp trong ra tay có lẽ không ngại.

"Hy vọng người lần này không có khoác lác, lần trước người chính là cái kia phong ấn bí thuật khoác lác thiên hạ Vô Song, lại căn bản không có phát huy ra bao nhiêu hiệu quả." Thạch Mục hừ lạnh nói.

"Hắc hắc, lần kia là một cái ngoài ý muốn, ta thế nào biết tu vi của người tiến triển nhanh như vậy, thực tiên thể vậy mà có thể đột phá phong ấn trời buột." Thủy Linh Tử ngược ngàng cười cười.

Thạch Mục lắc, giờ phút này tâm hãn tự khó bình, không có lại truy vấn Thủy Linh Tử.

Thủy Linh Tử giờ phút này thời tu luyện đến bình cảnh, sau khi tỉnh lại vừa đúng thấy như vậy một màn, vốn là muốn trêu chọc Thạch Mục hai câu, chế thuốc một cái tâm tình, chưa từng nghĩ lại bị Thạch Mục nhấp lên sau cùng chuyện mất mặt, lúc này nào dám lại ngoi đầu lên, khí tức lập tức trầm xuống.

Giờ này khắc này, bờ biển đá to phía trên, Chung Tú chính cùng tại Tây Môn Tuyết bên cạnh, nhẹ giọng đang nói gì đó.

Tây Môn Tuyết thần tình trên mặt lúc sáng lúc tối, cuối cùng trở nên bình tĩnh trở lại.

"Tỷ tỷ, phu quân tính tình người hản là biết rõ đấy, chủ yếu là sợ đá thương lòng ta, chuyện xưa của các người thế nhưng là vẫn nói rất dài dòng đâu. Ngày đó ta là đưa mắt nhìn Thạch đại ca tới tìm người đích, về sau Thạch đại ca sau khi trở về một mực rầu rĩ không vui, ta đều vì hản đau lòng rất lâu. Kính xin người xem tại mặt mũi của ta bên trên chớ trách hản vừa mới chất phác." Chung Tú nói ra.

Tây Môn Tuyết trong đôi mắt đẹp dịu dàng hiện lên một tia óng ánh thủy quang, môi anh đào khẽ mở nói: "Tú nhi muội muội. . . Ta. . ."

Chung Tú mắt thấy Tây Môn Tuyết như thế, cười khanh khách nói: "Tốt rồi tốt rồi, đều ra đến đã lâu như vậy, lại không quay về, phu quân có thể sẽ lo lắng chúng ta đánh nhau, khanh khách. . ."

Nói qua, nàng kéo Tây Môn tay cùng một chỗ trở về mà đi.

Tây Môn Tuyết trên mặt có chút ít ngượng ngùng, bất quá tùy ý Chung Tú lôi kéo, hướng phía chỗ ở đi đến.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Vô Đề

Hai người sau lưng rừng trúc đi ra một người, nhưng là Kim Tiểu Trâm.

Nhìn xem hai người dặt tay mà đi, Kim Tiểu Trâm trong mắt hiện lên một tia phức tạp khó hiểu thần sắc, bất quá rất nhanh lại hóa thành mừng rỡ.

...

Trong nháy mắt, Thạch Mục đi vào đảo nhỏ đã qua bảy tám ngày, bốn người ở chung, cũng là vui vẻ hòa thuận.

Trong rừng trúc một khối trên bệ đá, Thạch Mục ngồi ở một bên, Chung Tú, Tây Môn Tuyết, Kim Tiểu Trâm ba người ngồi ở Thạch Mục đối diện.

Thạch Mục giảng giải lấy tu luyện tâm đắc, từ vẫn cạn đến sâu, chỉ điểm lấy ba người tu luyện.

Tây Môn Tuyết tu vi đã đến thần cảnh trung kỳ, đối với Thạch Mục diễn giải lĩnh ngộ rất nhiều, Kim Tiểu Trâm cùng Chung Tú tu vi liền thấp đi một tí, đối với Thạch Mục chỉ điểm lĩnh ngộ không sâu, dù vậy, liên tục nghe xong vài ngày sau, hai người đều có loại thể hồ quán đỉnh cảm giác.

"Không hổ là Tinh Vực đệ nhất tu sĩ, nghe người một phen chỉ điểm, còn hơn khổ tu trăm năm." Kim Tiểu Trâm mừng rỡ nói.

"Tu luyện tâm đắc bên trên ta có thể chỉ điểm các người, bất quá Lam Hải tinh Linh khí quá nhiều mỏng manh, khẳng định không cách nào cung cấp cho các người như vậy tu sĩ tu luyện." Thạch Mục nói ra.

"Phu quân, người nói là mang bọn ta ly khai Lam Hải tinh?" Chung Tú nhìn tình sáng lên mà hỏi.

Thạch Mục mỉm cười gật đầu.

Tây Môn Tuyết cùng Kim Tiểu Trâm nghe nói chuyện đó, trên mặt đều là vui vẻ.

"Không gian bức tường ngăn cản với ta mà nói, đều muốn phá vỡ cũng không khó khăn, mang bọn người thông qua hư không loạn lưu cũng không phải việc khó." Thạch Mục cười cười, nói ra.

Ba người sớm đã đoán được Thạch Mục tất nhiên có biện pháp mang nàng đám ly khai Lam Hải tinh cái này xa xôi tiểu tinh cầu, bất quá Thạch Mục cũng không nói gì, ba người lo được lo mất phía dưới, cũng liền cũng không hỏi.

Giờ phút này nghe nói Thạch Mục như thế nói chi chuẩn xác, ba người trên mặt đều lộ ra đại hỉ chi sắc.

Tại Lam Hải tinh vây khốn cư trú trăm năm, rốt cuộc có thể đã đi ra.

"Chúng ta đây lúc nào khởi hành?" Kim Tiểu Trâm nhất gấp gấp, lập tức hỏi.

Nàng bị thần cảnh bình cảnh vây khốn nhiều năm, mấy ngày nay nghe xong Thạch Mục chỉ điểm, nàng mơ hồ cảm thấy bình cảnh bắt đầu buông lỏng, chỉ cần tìm một Linh khí nồng đậm chi địa khổ tu, nói không chừng liền có thể lập tức đột phá.

"Tự nhiên là lúc nào cũng có thể, bất quá về sau không biết vẫn có cơ hội hay không trở lại cái này Lam Hải tinh, ta nghĩ tại trước khi đi bốn phía nhìn xem." Thạch Mục trên mặt lộ ra một tia thần thờ, nói ra.

Tam nữ liếc nhau, trăm năm thời gian cũng chờ rồi, tự nhiên sẽ không để ý vài ngày.

Đối với Thạch Mục tâm tình, các nàng tự nhiên cũng có thể nhận thức.

"Rốt cuộc có khả năng mở nơi này, hôm nay tốt như vậy thời gian, nếu không phải chúc mừng một phen thì thật là đáng tiếc." Bốn người yên lặng một hồi, Kim Tiểu Trâm chợt đứng lên, hào hứng bưng bưng nói.

"A, Tiểu Trâm tử tử, ngươi lại có cái gì quái dị chủ ý." Chung Tú nhẹ khẽ cười nói.

Tây Môn Tuyết khoe miệng cũng lộ ra mỉm cười.

Ba người ở chỗ này ẩn cư trăm năm, Chung Tú cùng Tây Môn Tuyết đều là tốt yên tĩnh người, ngoại trừ ngẫu nhiên ra ngoài, phần lớn thời gian đều là đóng cửa tinh tu, bất quá Kim Tiểu Trâm lại cực kỳ hiếu động, thường xuyên toát ra một ít kỳ lạ quý hiếm cổ quái điểm quan trọng, làm cho các nàng hai người dở khóc dở cười.

Bất quá cũng may mắn mà có nàng, cái này trăm năm thời gian mới không có như vậy kham khổ.

"Cái gì gọi là quái dị chủ ý, bất quá ta biết rõ một cái nơi tốt, thời điểm này có lẽ vừa vặn có một trận đại nhiệt náo, chúng ta có thể đi tham dự một cái." Kim Tiểu Trâm liếc mắt, sau đó có chút thần thần bí bí cười nói.

Thạch Mục cùng Chung Tú trên mặt lộ ra dáng tươi cười, đối với Kim Tiểu Trâm đề nghị này ngược lại là không sao cả.

"Các người đi đi, ta không thích ứng hoàn cảnh như vậy." Tây Môn Tuyết đôi mi thanh tú cau lại, có chút khó xử mở miệng nói ra.

"Khó mà làm được, bình thường ta nghĩ ra cái gì điếm quan trọng người đều không tham dự, hôm nay người đừng muốn chạy trốn." Kim Tiểu Trâm một phát bắt được Tây Môn Tuyết, nói ra.

"Tiểu Trâm tỷ tỷ nói không sai, khó được hôm nay chúng ta hào hứng rất cao, cùng một chỗ náo nhiệt một chút đi." Chung Tú cũng vừa cười vừa nói.

Nghe thấy Chung Tú cũng nói như vậy, Tây Môn Tuyết lập tức có chút chần chừ, đôi mắt đẹp lạng lẽ hướng phía Thạch Mục nhìn lại.

Thạch Mục vừa vặn cũng nhìn lại, hai người ánh mắt đụng vào nhau, Tây Môn Tuyết trên mặt ửng đỏ, cuống quýt cúi đầu.

Hai người tuy rằng cởi bỏ khúc mắc, lẫn nhau giữa nhưng lại không làm rõ, nhất là Tây Môn Tuyết đối mặt Thạch Mục, tựa hồ so với trước kia càng thêm ngượng ngùng.

"Cứ quyết định như vậy đi." Kim Tiểu Trâm cười duyên một tiếng, trắng đẹp rõ ràng con mắt chuyển bỗng nhúc nhích, hiện lên một tia giao hoạt.

...

Man tộc cánh đồng hoang vu ở chỗ sâu trong một mảnh đen kịt ngọn núi, có vài chục tòa, luyện thành một cái không nhỏ sơn mạch, vài chục tòa ngọn núi đều cao ngất như mây, ngoại hình có chút dốc đứng, thoáng như một thanh chuỗi cực lớn Hắc Dao chọc vào tại mặt đất.

Này toà núi nhỏ mạch tên là đao phong sơn mạch, thừa thãi một loại màu đen mỏ đồng thạch, có thể chế tạo ra sắc bén đao kiếm, tại phụ cận phạm vi mấy ngàn dặm bên trong cực kỳ nổi danh.

Đáng tiếc cái này màu đen mỏ đồng thạch vô cùng khó có thể tinh luyện kim loại, chỉ có số ít tộc quần mới có cái kia kỹ thuật.

Màn đêm phía dưới, đao phong sơn mạch một chỗ cực lớn bằng phẳng trong sơn cốc, hùng hực đồng lửa thiêu đốt, hầu như ánh đỏ lên bầu trời.

Chùng thân cận Vạn Man tộc người tụ tập ở này, vây quanh đồng lửa vừa múa vừa hát.

Đồng lửa phụ cận đầu người tích lũy động, mặt đất bày đầy các loại rượu ngon thịt nướng, mùi rượu mùi thịt bốn phía.

Những ngừng người này phụ cận Hắc Viêm bộ lạc, lấy chế tạo chi thuật lấy xưng, chế tạo ra vũ khí tại toàn bộ Man tộc cánh đồng hoang vu đều cực kỳ nổi danh.

Hôm nay là bọn hăn mỗi năm một lần Hỏa Thần Tiết.

Hắc Viêm bộ lạc cung phụng Hắc Viêm Hỏa Thần, hàng năm thời điểm này đều muốn toàn bộ tộc quần đều tụ tập, cử hành chứa đại tế tự, cảm ơn Hắc Viêm Hỏa Thần ban ân.

Giờ phút này tế tự đã xong, còn dư lại chính là cuồng hoan (*chè chén say sưa), Hắc Viêm bộ lạc mọi người hai tay lẫn nhau kéo, cùng với đàn đầu ngựa, yêu cổ các loại thanh âm đập ca ghi vũ, tiếng đàn du dương, vũ bộ nhiệt liệt, nhiệt tình bành trướng.

Đồng lửa phụ cận xây dựng một cái đài bằng gỗ, nơi đây nguyên bản Hắc Viêm tộc trưởng, tế tự ngang phần cao quý người chỗ ngồi.

Bất quá hôm nay tộc trưởng tế tự đám người nhưng không có ngồi ở chỗ này, ngồi ngay ngắn hơn thế chính là bốn vị khách nhân tôn quý.

Một cái thân hình cao lớn thanh niên nam tử, còn có ba vị dường như rơi vào thế gian Tiên Nữ giống như bộ dáng.

"Phong Cục tộc trưởng, ta mang theo mấy người bằng hữu tới tham gia các người bộ lạc tế tự đại điển, hy vọng không có quấy rầy." Kim Tiểu Trâm cười nói.

"Kim tiên tử chuyện đó nói quá mức khách khí, năm đó nếu không phải người xuất thủ tương trợ, chúng ta Hắc Viêm bộ lạc chỉ sợ đã không có ở đây, người là chúng ta toàn bộ bộ lạc đại ân nhân, chúng ta ngày đêm ngóng nhìn người đến còn chưa bằng." Một cái khuôn mặt ngăm đen, phía trên có một đạo thật dài vết sẹo Thiết Thập đại hán thần tình kính cẩn đứng ở một bên, trong miệng nói ra.

"Vậy là tốt rồi, tộc trưởng kính xin tự tiện, chúng ta hôm nay tới đây bất quá là may mắn gặp dịp, không cần hao tâm tổn trí mời đến chúng ta." Kim Tiểu Trâm cười nói.

Thiết Thập đại hán chần chừ một chút, bất quá hăn thân là tộc trưởng, hôm nay đại điển quả thật có rất nhiều chuyện cần hăn tự mình xử lý, không thể bởi bạn Kim Tiểu Trâm đám người, vì vậy liền tố cáo cái tội, an bài mấy cái tộc nhân hầu hạ, quay người đi bận rộn.

"Ha ha, không thể tưởng được Tiểu Trâm tỷ tỷ ở chỗ này thậm chí có lớn như vậy mặt mũi." Chung Tú cười nói.

"Mấy năm trước ta nhàm chán thời du lịch Lam Hải tinh, ngẫu nhiên trên đường đi qua nơi này, Hắc Viêm bộ lạc đang bị một đầu Yêu thú tập kích, liền ra tay đem chém giết, cứu được bọn hăn một lần." Kim Tiểu Trâm nói ra.

"Thì ra là thế." Chung Tú gật đầu nói.

Thạch Mục lẳng lẳng nhìn xem phía dưới ca múa, hồi lâu không có giao thiệp với thế tục, cái này đơn giản ca múa thoát nhìn cũng có một phong vị khác.

Bộ lạc người thuần phác hiếu khách, như nước chảy tại mấy người trước người trên mặt bàn chất đầy các loại rượu ngon cùng khối lớn ăn thịt, còn có một chút hoa quả.

Cánh đồng hoang vu thảm thực vật thưa thớt, hoa quả các loại đồ vật xa so với ăn thịt khan hiếm hơn.

"Kim tiên tử cùng ba vị khách quý mời chậm dùng." Một cái tế tự bộ dáng nam tử hướng phía Kim Tiểu Trâm cung kính thi lễ một cái, rất mau lui xuống đài cao.

Thạch Mục bưng lên một cái sừng trâu chén rượu, bên trong là hơi có vẻ bạch sắc tửu thủy, tản mát ra một cỗ nhàn nhạt sữa vị, hẳn là dùng sữa ngựa những vật này sản xuất mà ra, uống một hơi cạn sạch.

Tửu thủy hơi có vẻ cay độc, bất quá khác có một loại thuần hậu cảm giác.

Thạch Mục đuôi lông mày nhảy lên, đã thật lâu không có nếm đến loại này phạm tục thế giới khói lửa chi thực, có chút dư vị.

Tây Môn Tuyết ba người thật không có động những rượu này nước ăn thịt, chẳng qua là xem nhìn phía dưới vũ đạo.

"Tùng tùng long tùng tùng. . ."

Gấp gáp tiếng trống đột nhiên vang, đồng lửa phụ cận Hắc Viêm bộ lạc người nhảy múa động tác cũng lập tức nhanh hơn, càng thêm nóng liệt, bước chân đạp đất, phát ra ù ù thanh âm, hai tay thỉnh thoảng giơ lên cao, làm ra quỳ lạy cầu nguyện động tác.

Trên đài cao, Kim Tiểu Trâm nhãn tình sáng lên.

"Hắc Viêm bộ lạc ngoại trừ tinh thông chế tạo, cũng tinh thông vũ đạo, hàng năm cử hành tế tự, đều muốn cuồng vũ, đây là Kính Thiên chi vũ." Nàng tựa hồ đối với Hắc Viêm bộ lạc tình huống rất là quen thuộc, đối với Thạch Mục ba người giải thích nói.

Trong lúc nói chuyện, nàng ánh mắt thủy chung nhìn xem phía dưới nhảy múa mọi người, có chút kích động.

Oanh oanh oanh!

Nhạc khí cùng vũ bộ thanh âm hỗn hợp cùng một chỗ, làm cho người ta có loại tùy theo nhảy múa ma lực.

Thạch Mục đặt chén rượu xuống, trên mặt lộ ra một chút hứng thú.

Những thứ này vũ đạo mơ hồ ẩn chứa một tia huyền diệu võ kỹ dấu vết ở bên trong, bất quá đều vụn vặt lẻ tẻ, đã hoàn toàn không thành hệ thống rồi.

Vào thời khắc này, mấy cái Hắc Viêm bộ lạc thiếu nữ đi vào dưới đài cao, một bên khiêu vũ đạo, một bên làm ra cung thỉnh động tác.

Phụ cận bộ lạc chi trong tay người đập vào chính tề nhịp, trên mặt tràn đầy thuần phác đáng tươi cười.

"Đây là Hắc Viêm bộ lạc mời vũ, mời khách nhân tôn quý cùng một chỗ nhảy múa, nếu không phải tiếp nhận, đối với người ta có thể nói là thật lớn vũ nhục a." Kim Tiểu Trâm giải thích một câu, đối với Thạch Mục ba người giáo hoạt cười cười.

Lập tức nàng gót sen điểm nhẹ, uyển chuyển thân thể từ trên đài cao bay xuống, rơi trên mặt đất, dường như một đóa mây đỏ, bay bổng mà rơi.

Kim Tiểu Trâm một đôi cánh tay ngọc giơ lên cao cao, đột nhiên nưỡ thân, quay đầu, gãy cổ tay, xoay tròn.

Đỏ thắm làn váy đột nhiên nở rộ nở rộ, vẫn còn như hỏa diễm nở rộ, lại như lửa cháy mạnh bay vút lên.

Nàng nhảy giống nhau là Kính Thiên chi vũ, đồng dạng vũ đạo, Kim Tiểu Trâm nhảy dựng lên cùng những cái kia thiếu nữ hoàn toàn bất đồng.

Xinh đẹp thân thể, uyển chuyển đường cong bày ra không bỏ sót, làm cho người ta tim đập thành thịch.

"Tiên Nữ, Tiên Nữ!" Nhiệt liệt kỹ thuật nhảy lập tức chinh phục cánh đồng hoang vu trên bộ lạc dân chăn nuôi, tiếng hoan hô phong bạo bình thường nổi lên bốn phía, không ít người nhích lại gần, trong đó đại đa số tại thanh niên nam tử.

Kim Tiểu Trâm không có chút nào ngượng ngùng, thi triển hết uyển chuyển kỹ thuật nhảy, đỏ thắm quần áo chiếu rọi lửa cháy quang, nhìn từ đằng xa dường như một đoàn hỏa diễm đang nhảy nhót, kỹ thuật nhảy nhiệt liệt trong mang theo ưu nhã cùng ôn nhu, nhìn người chung quanh như thế như túy.

"Không thể tưởng được Tiểu Trâm tử tử như thế tinh thông vũ đạo, nhảy thật tốt." Chung Tú tự đáy lòng tán thán nói.

Thạch Mục cũng nhẹ gật đầu, nhiệt vũ trong Kim Tiểu Trâm, tản mát ra kinh người mị lực.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Diệu Không Tới Chơi

Tây Môn Tuyết nhìn thấy Thạch Mộc thần sắc, đôi mi thanh tú cau lại, trong đôi mắt đẹp dịu dàng xẹt qua một tia không phục.

Dưới đài cao, mấy cái thiếu nữ mời vũ vẫn còn tiếp tục.

"Khó được người ta thịnh tình mời, nếu như cự tuyệt liền quá không lĩnh tình rồi, hơn nữa hôm nay cao hứng, chúng ta cũng đi a. Nói đến vũ đạo, ta cũng hiểu một chút." Chung Tú mỉm cười, đứng lên, thò tay chuẩn bị kéo bên cạnh Tây Môn Tuyết.

Tây Môn Tuyết tính cách trong trẻo nhưng lạnh lùng, trước sau như một không thích chuyện như vậy, nếu như không cần chút ít cường ngạnh thủ đoạn, chỉ sợ nàng căn bản sẽ không dưới rời đi.

Bất quá Chung Tú tay có còn không duỗi ra, Tây Môn Tuyết đã bỗng nhiên chính mình đứng lên, chân ngọc một điểm, thân ảnh của nàng phiêu nhiên mà ra, bay bổng dường như một đoàn màu trắng mây sợi thô.

Chung Tú trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, toàn bộ người sửng sốt một chút.

"Tây Môn tỷ tỷ đây là... Hôm nay như thế nào đối tính rồi hả?" Nàng có chút kinh ngạc nói.

Thạch Mộc cũng có chút ngạc nhiên, tại trong ấn tượng của hắn, Tây Môn Tuyết có lẽ không thích những chuyện này mới đúng.

Hai người mờ mịt khó hiểu, bất quá cũng lập tức cũng bỗng bành bay xuống đài cao.

Mắt thấy lại có hai vị Tiên Nữ gia nhập, người phía dưới đội lập tức phát ra càng lớn hoan hô.

Tây Môn Tuyết thân hình thoáng như Cửu Thiên Tiên Tử để rơi Phàm Trần, tại không trung nhẹ nhàng vòng nửa vòng, đã rơi vào Kim Tiểu Thoa bên cạnh, lại là đưa tới một hồi hoan hô.

"Tuyết Nhi, không thể tưởng được người hôm nay cũng sẽ kết cục, thật là làm cho ta ngoài ý muốn vô cùng." Kim Tiểu Thoa trong mắt cũng lộ ra một tia kinh ngạc, giọng dịu dàng cười nói, bất quá dưới chân vũ bộ cũng không đình chỉ.

Tây Môn Tuyết cũng không trả lời, sắc mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng, mây tay áo giơ lên, hai cái ống tay áo con rắn dò xét hướng lên bầu trời.

Dưới chân đạp lên ngăn ngui bộ pháp, hết sức nhỏ vòng eo xẹt qua một cái yến chuyển vô cùng độ cong.

Người Như Ngọc, y như tuyết.

Tây Môn Tuyết khi thì đơn chân độc lập, khi thì song ** sai, thân hình xoay tròn, như bay tuyết xoáy vũ.

Tây Môn Tuyết nhảy cũng giống như vậy Kính Thiên chi vũ, bất quá cùng Kim Tiểu Thoa ý cảnh hoàn toàn bất đồng, dường như một đóa Nguyệt Dạ Tuyết Liên, đột nhiên nở rộ.

Bên cạnh mọi người ngay ngắn hướng gốc trệ một chút, lập tức bộc phát ra rung trời trầm trồ khen ngợi.

Thạch Mục nhìn xem Tây Môn Tuyết, trong mắt hiện ra một vòng kinh diễm.

Kim Tiểu Thoa cũng sửng sốt một chút, lập tức triển diễn cười cười, eo thon lắc lư, đuổi kịp rồi Tây Môn Tuyết bộ pháp.

Hai người động tác giống như đúc, dường như một người nhìn gương múa đơn, bất quá lại một cái nhiệt tình như lửa, một cái trong trẻo nhưng lạnh lùng như băng, đối lập tươi sáng rõ nét, người xem như si mê như say sưa.

chứa vũ bên trong, Tây Môn Tuyết một mực không để lại dấu vết lưu ý lấy Thạch Mục nơi đây.

Nhìn thấy Thạch Mục Thạch Mục thần sắc, nàng hiện lên trong mắt một tia cực kỳ vui thích thần thái.

Thạch Mục cùng Chung Tú rất nhanh cũng đi theo người chung quanh vừa múa vừa hát.

Chung Tú tại Thiên Phượng Tộc đang ở Thánh Nữ, Cầm quân cờ ca múa đều nghiên cứu qua, làn váy phấp phới, dưới chân đạp trên vũ bộ, thoáng như một cái màu xanh lá Khổng Tước, nhanh nhẹn dựng lên.

Duyên dáng kỹ thuật nhảy so với Tây Môn Tuyết cùng Kim Tiểu Thoa, cũng không kém không nhiều lắm.

Cùng mà so sánh với, Thạch Mục vũ đạo liền đơn giản rất nhiều, nghiêng người đưa tay, dậm chân đá chân, động tác cực kỳ đơn giản, nhưng nương theo lấy những động tác này, một cỗ bức người khí thế phát ra mà ra

Dẫn tới bên cạnh không ít Hắc Viêm bộ lạc thiếu nữ hai mắt tỏa ánh sáng nhìn sang.

Cách đó không xa Hắc Viêm Tộc trường nhẹ nhàng thở ra, hẳn biết rõ bốn vị này khách quý thân phận, bất quá đối với khách quý mời vũ là bọn

hắn bộ lạc tập tục, nếu là Thạch Mục đám người không chịu kết cục, hẳn thân là Tộc trưởng uy tín sẽ bị chất vấn.

May mắn mấy vị này khách quý cho hẳn mặt mũi.

Hắn vung tay lên, chung quanh các nhạc sĩ tấu nổi lên càng thêm vui sướng tiếng nhạc.

Đồng lửa bên cạnh, một người mặc hỏa diễm trường bào tế tự cánh tay vũ động, trong miệng tụng nhớ kỹ cổ quái chú văn, trong tay một cây lửa đỏ cốt trượng hướng về phía đồng lửa chỉ một cái.

Một cái khác đỏ thẫm quang mang bắn ra, chui vào đồng lửa bên trong.

Oành!

Đồng lửa đột nhiên long trọng rồi gấp mấy lần, hình thành một đạo cự đại hỏa trụ phóng lên trời.

"Đốt ta thân thân thể, dùng báo Hỏa Thần!" Bên cạnh Hắc Viêm bộ lạc người mắt thấy cảnh này, cùng kêu lên hát vang.

Thời gian chậm rãi qua, chung quanh tiếng nhạc dần dần biến hóa, ít đi một tí bi tráng, nhiều đi một tí ôn nhu triền miên.

Hắc Viêm bộ lạc người không hề tay nắm tay nhảy múa, phân tán ra trở lại.

Một ít niên cấp lớn tộc dân bắt đầu lui ra ngoài, ngồi vào bên cạnh hưởng thụ mỹ tửu mỹ thực, chỉ có một chút thanh niên nam nữ còn lưu ở giữa sân.

Một ít thanh niên nam tử liên tiếp hướng những trong tộc kia thiếu nữ tới gần, phát ra mời vũ thỉnh cầu.

"Đây là Hắc Viêm bộ lạc tập tục, nam tử có thể tại lúc này hướng nữ tử phát ra mời, nữ tử nếu là tiếp nhận, hai người là được thành làm phu thê người yêu."

Thạch Mục bốn người lúc này đây đã tụ tập đã đến cùng một chỗ, Kim Tiểu Thoa giải thích nói.

Thạch Mục nghe nói chuyện đó, trong nội tâm chợt khẽ động.

Một bên Tây Môn Tuyết sắc mặt cũng là khẽ động, nhìn xem chung quanh một ít đã dặt tay mà vũ nam nữ, trong ánh mắt xẹt qua một tia hướng tới.

Kim Tiểu Thoa khoe miệng hiện ra một tia ý vị thâm trường dáng tươi cười, chợt cánh tay duỗi ra, tại Tây Môn Tuyết trên người đẩy một chút.

Tây Môn Tuyết có chút không tập trung, thân thể lập tức bất ổn, hướng phía phía trước Thạch Mục trong ngực ngã rời đi.

Bốn người lúc này đây đứng vốn là gần, Thạch Mục sắc mặt khẽ biến thành quái lạ, kết nối với duỗi tay vịn chặt Tây Môn Tuyết.

Một cỗ mùi thơm đập vào mặt, Thạch Mục hô hấp ngừng lại một chút, trong đầu trong khoảng thời gian ngắn chỉ có nhuyễn ngọc ôn hương cái từ ngữ này.

Tây Môn Tuyết nhẹ quái lạ rời một tiếng, lập tức trên mặt nổi lên đỏ ửng, từ đôi má một mực lan tràn đến cái cổ, không nói ra được mê người.

Thạch Mục ánh mắt mê ly rời một chút.

Kim Tiểu Thoa đẩy Tây Môn Tuyết một chút, lập tức lặng yên không một tiếng động hướng phía đằng sau thối lui.

Chung Tú nhìn Kim Tiểu Thoa liếc, trong mắt chớp lên, sau đó khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, cũng bỗng bình lui về phía sau, biến mất rồi thân hình.

Kim Tiểu Thoa cùng Chung Tú cử động tuy rằng rất nhỏ, bất quá khi nhưng không có khả năng giấu giếm được lúc này đây Tây Môn Tuyết cùng Thạch Mục tai mắt.

Tây Môn Tuyết lớn xấu hổ, vai khẽ động, liền muốn tránh thoát Thạch Mục ôm ấp hoài bão.

Thạch Mục hai tay dùng sức, ôm chặt lấy rồi Tây Môn Tuyết thân thể.

"Tuyết Nhi, chúng ta đã bỏ lỡ một lần, lúc này đây không thể lại bỏ qua, ta sẽ không lại thả ngươi đi." Thạch Mục nhẹ nói nói, ánh mắt như thiêu đốt, nắm chặt Tây Môn Tuyết con mắt, gần như ngang ngược không từ chối kia đời may mắn.

Tây Môn Tuyết không giãy giụa nữa, trong mắt hiện ra như nước quang mang.

Thạch Mục cánh tay dùng sức, đem Tây Môn Tuyết ôm vào trong ngực.

Tay hấn ngón tay khẽ động, một cỗ nhàn nhạt hoàng mang bao phủ ở hai người thân thể, quang mang lóe lên, thân ảnh của bọn hấn từ tại chỗ biến mất vô tung, chung quanh Hắc Viêm tộc đều không có phát hiện.

Một đêm cuồng hoan (*chè chén say sưa) qua đi rất nhanh, Thiên Minh thời điểm, Hắc Viêm tộc chính đốn hành trang, đã đi ra sơn cốc.

Hắc Viêm tộc nơi đóng quân, cũng không ở chỗ này.

Hắc Viêm Tộc trưởng quay đầu nhìn ngọn núi màu đen liếc, thở dài một tiếng.

Tối hôm qua bốn vị khách quý, nhất là Kim tiên tử chẳng biết lúc nào nhao nhao rời khỏi, nếu là bọn họ có thể ở lâu một ít thời gian thuận tiện rồi.

Kim Tiểu Thoa tu vi, hẳn biết rõ, tuyệt đối tại phía xa Hắc Viêm bộ lạc tất cả mọi người phía trên, chỉ cần Kim Tiểu Thoa có thể như năm đó như vậy, thêm chút chỉ điểm một chút, Hắc Viêm bộ lạc nói không chừng có thể ra lại mấy người cao thủ.

Tự từ năm đó trận kia lớn tai kiếp sau đó, Hắc Viêm trong bộ lạc có ít người chẳng biết tại sao, tu luyện càng ngày càng khó khăn, thậm chí xuất hiện rất nhiều hoàn toàn không cách nào cảm ứng được thiên địa linh khí người.

Không cách nào cảm ứng Linh khí, liền không cách nào tu luyện, loại tình huống này trước kia chưa bao giờ có.

Hắc Viêm bộ lạc thực lực, những năm này đã suy sụp rồi rất nhiều.

Không chỉ là Hắc Viêm bộ lạc, Man tộc Hoang Nguyên bên trên tất cả đại bộ lạc, đều cùng Hắc Viêm bộ lạc giống nhau, ai cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Hắc Viêm Tộc trưởng lắc đầu, lại thở dài một tiếng, quay người mà đi.

Một tòa ngọn núi màu đen phía trên, Thạch Mục bốn người đứng thẳng ở này, nhìn phía dưới dần dần đi xa Hắc Viêm bộ lạc.

Kim Tiểu Thoa trên mặt mang nụ cười quý dị, ánh mắt thỉnh thoảng đảo qua Tây Môn Tuyết cùng Thạch Mục.

Tây Môn Tuyết trên mặt ửng đỏ, bất quá đã không có lúc trước ngượng ngùng, Lạc Lạc hào phóng đứng ở Thạch Mục bên cạnh.

"Phu quân, người đang nhìn cái gì?" Chung Tú nhẹ giọng hỏi.

Thạch Mục lúc này đây ánh mắt nhìn phía dưới Hắc Viêm bộ lạc người, lông mày cau lại, dường như lo lắng lấy cái gì.

"Các người tại Lam Hải Tinh ở trăm năm, có lẽ cũng phát hiện, Lam Hải Tinh bên trên không cách nào tu luyện người càng ngày càng nhiều. Ví dụ như phía dưới Hắc Viêm trong bộ lạc, tối thiểu có ba thành dùm người trên, trên người không có một tia Linh lực chấn động." Thạch Mục đã trầm mặc một chút, mở miệng nói ra.

Những năm này, hẳn ở đây các đại Tinh Cầu du lịch, cũng phát hiện vấn đề tương tự, bất quá khi lúc hẳn lòng tràn đầy đầy não đều là tìm kiếm Chung Tú, cũng không để ý.

Tây Môn Tuyết cùng Chung Tú khê giật mình, hai người những năm này phần lớn thời gian đều tại đóng cửa tu luyện, ngược lại là không có lưu ý qua việc này.

"Xác thực như thế, những năm này ta tại Lam Hải Tinh các nơi du lịch, cũng phát hiện tình huống này, là từ lần kia đại kiếp nạn khó về sau bắt đầu, tại sao lại như thế? Chẳng lẽ cùng Tinh Vực biến hóa có quan hệ?" Kim Tiểu Thoa nói ra.

Thạch Mục ánh mắt chớp lên, hẳn trong lòng cũng là như vậy phỏng đoán.

Huyền Giới Chi Môn mở ra, Huyền Giới không gian pháp tắc cũng tùy theo biến hóa, hẳn là bởi vì này cái, mới đưa đến một số người không cách nào tu luyện.

Trong lòng của hẳn cảm thán một tiếng, xem ra Huyền Giới Chi Môn mở ra ảnh hưởng, xa so với hẳn đoán trước còn muốn sâu xa.

"Những chuyện này chúng ta cũng bất lực, đi thôi." Thạch Mục lắc đầu, không hề suy nghĩ nhiều việc này, quay người liền muốn rời khỏi.

"Mấy vị đạo hữu, còn xin chờ một chút một chút." Vào thời khắc này, một thanh âm đột ngột vang lên.

Bốn người bên cạnh Hư Không lóe lên, một cái một thân màu vàng hơi đỏ tăng bào, sinh tai to mắt lớn trung niên hòa thượng trống rỗng xuất hiện, mỉm cười nhìn xem Thạch Mục mấy người.

Thạch Mục đồng tử co rụt lại, trong nội tâm khiếp sợ.

Dùng tu vi của hắn, hòa thượng này xuất hiện lúc trước, hắn vậy mà hoàn toàn không có phát hiện chút nào dấu hiệu.

"Diệu Không đại sư!" Chung Tú ba người khẽ giật mình, kinh hỉ lên tiếng.

Trở lại cái này người không là người khác, đúng là Chung Tú các nàng trong miệng hay Không hòa thượng.

"Ba vị, nhiều năm không gặp, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ." Hoang Bào tăng nhân mặt tròn tách ra sáng lạn dáng tươi cười, chấp tay trước ngực.

"Đại sư người cũng thế, năm đó ân cứu mạng, chúng ta một mực khắc trong tâm khảm." Chung Tú cảm kích nói.

Tây Môn Tuyết cùng Kim Tiểu Thoa cũng đều là giống nhau, hướng phía hay Không hòa thượng cung kính rồi thi lễ một cái.

"Tiện tay mà thôi mà thôi, bần tăng cùng ba vị thí chủ hữu duyên, không cần phải khách khí." Hay Không hòa thượng cười nói, ánh mắt có chút một chuyển, rơi vào trên người Thạch Mục.

Thạch Mục từ vừa mới bắt đầu, một mực ở cao thấp dò xét hay Không hòa thượng, trong con mắt mơ hồ Hữu Kim mang nhảy lên.

Sắc mặt hẳn ngưng trọng, trước mắt cái này hay Không hòa thượng, hẳn vậy mà nhìn không thấu.

Mặc dù là đối mặt Đế Tuấn, hẳn cũng không có loại cảm giác này.

"Thạch Mục đạo hữu, lần đầu gặp mặt, hạnh ngộ rồi." Hay Không hòa thượng chấp tay trước ngực thi lễ một cái, tuy rằng vẫn là vẻ mặt tươi cười, bất quá thần sắc lúc giữa hơn nhiều một chút trịnh trọng.

"Đại sư chính là Diệu Không? Tú nhi các nàng nhiều Mông đại sư chiếu cố, Thạch mỗ vô cùng cảm kích." Thạch Mục chấp tay nói ra.

... ..

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Cứu Thủ Thao Thiết

Diệu Không hòa thượng ha ha cười cười, nói: "Bần tăng đã vừa mới đã từng nói qua, bất quá là việc nhỏ mà thôi, đạo hữu không cần để ở trong lòng."

"Đại sư đột nhiên xuất hiện, hẳn là có chuyện quan trọng, nơi này không phải là chỗ nói chuyện, không bằng đến trong phủ một tự như thế nào?" Thạch Mục hời hợt nói.

"Cũng tốt." Diệu Không hòa thượng ha ha cười cười, gật đầu nói.

Thạch Mục phát tay đánh ra một mảnh hoàng mang, bao phủ ở Chung Tú ba người, hóa thành một đạo màu vàng cầu vồng bắn ra, hướng phía đảo nhỏ mà đi, lóe lên liền đã đến ngoài mấy trăm dặm.

Diệu Không hòa thượng trên người hiện ra nhạt màu vàng nhạt Phật quang, một bước bước ra, dưới chân hiện ra một đóa màu vàng hoa sen hư ảnh, sau một khắc đã cùng màu vàng cầu vồng sánh vai cùng.

Thạch Mục ánh mắt ngưng lại, lập tức lập tức khôi phục bình tĩnh.

Man tộc cánh đồng hoang vu khoảng cách Đông Hải không xa, lấy hai người độn tốc, mấy hơi thở liền đã đến, đã rơi vào trên hải đảo.

"Diệu Không đại sư, đây là Lam Hải tinh thổ sản linh trà, mặc dù không lắm tốt, nhưng là có một hương vị, kính xin nhắm nháp một chút." Trong một tòa lầu các, Chung Tú cho hai người lên linh trà, biết rõ Diệu Không này đến là vì Thạch Mục, rất nhanh cùng Tây Môn Tuyết, Kim Tiểu Trâm lui ra ngoài.

"Đại sư, mời." Thạch Mục bưng lên linh trà, đưa tay đối với Diệu Không hòa thượng làm một cái cung thỉnh động tác.

Diệu Không hòa thượng nâng chung trà lên, nhấp một miếng, nhẹ gật đầu.

"Đại sư danh hào, những năm này Thạch mỗ cũng không phải thời nghe được. Hôm nay vừa thấy, các hạ tu vi cao thâm mạt trắc, Thạch mỗ cũng có làm cho không kịp, không thể tưởng được Huyền Giới không gian còn có các hạ bậc này cao nhân." Trà qua ba tuần, Thạch Mục buông ly, nói ra.

"Thạch Mục đạo hữu quá khen, luận thực lực, đạo hữu tuyệt không so với bản tăng thua kém." Diệu Không hòa thượng cười nói.

"Ở đâu, Thạch mỗ tự mình biết rõ vẫn phải có. Diệu Không đại sư tìm đến Thạch mỗ, không biết cần làm chuyện gì?" Thạch Mục vốn là khiêm tốn một câu, sau đó trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói ra.

"Thạch Mục đạo hữu người sáng khoái nói chuyện sáng khoái, cái kia bản tăng cũng liền không khách sáo nói ngoa rồi, bản tăng lần này tới bái phỏng Thạch Mục đạo hữu, tại có một cái trọng đại sự tình, muốn mời đạo hữu xuất thủ tương trợ." Diệu Không hòa thượng thần tình một nghiêm túc, có chút chân thành nói.

Thạch Mục nghe nói chuyện đó, ngơ ngác một chút.

"Đại sư tu vi cao thâm mạt trắc, còn có chuyện gì làm không được, cần mời Thạch mỗ tương trợ." Hãn trầm ngâm một chút, cười nói.

"Nhân lực cuối cùng có tận thời, việc này bản tăng một người thật sự bất lực, nếu không cũng sẽ không đến đây muốn nhờ rồi." Diệu Không hòa thượng cười khổ một tiếng, nói ra.

"Diệu Không đại sư nhiều lần xuất thủ cứu trợ Tú nhi đám người, năm đó đối với Thạch mỗ đã từng từng có ân huệ, đại sư thỉnh cầu, Thạch mỗ vốn nên lập tức đáp ứng, bất quá cụ thể là chuyện gì, kính xin đại sư nói rõ. Hơn nữa đại sư thần long kiến thủ bất kiến vĩ, thứ cho ta mạo muội, không biết đại sư đến tột cùng là lai lịch ra sao?" Thạch mỗ trong ánh mắt bắn ra hai đạo tinh mang.

Năm đó cứu trợ Thái nhi, tại ẩn liên tinh tặng cùng hãn thiên liên tâm đều là Diệu Không hòa thượng.

Người này tựa hồ đối với hãn cũng không ác ý, nhưng mà đối với cái này các loại thần bí khó lường người, Thạch Mục trong lòng vẫn còn có chút phòng bị.

"Cái này đương nhiên, bản tăng nếu như mời Thạch Mục đạo hữu hỗ trợ, tự nhiên sẽ đem hết thủy đều nói rõ ràng." Diệu Không hòa thượng thần nhiên nhìn thẳng Thạch Mục ánh mắt, cười nói.

"Việc này nói rất dài dòng, nếu muốn nói tỉ mỉ việc này, sẽ phải trước từ bản tăng xuất thân nói lên, bất quá bản tăng lai lịch, chắc hãn đạo hữu cũng đã đoán được một chút đi." Diệu Không hòa thượng cao thâm cười cười, nói ra.

"Nếu là Thạch mỗ không nhìn lầm, đại sư thực tiên thể sớm đã viên mãn, hạ giới bên trong, thật sự khó có thể tưởng tượng có người có thể tu luyện tới bậc này cảnh giới." Thạch Mục ánh mắt ngưng tụ, chậm rãi nói ra.

"Thạch Mục đạo hữu đoán không sai, hòa thượng đúng là đến từ thượng giới." Diệu Không hòa thượng đã trầm mặc một cái, thần nhiên thừa nhận.

Thạch Mục tuy rằng sớm có đoán trước, bất quá giờ phút này nghe được Diệu Không hòa thượng thừa nhận, trong lòng vẫn đang nhin không được khiếp sợ.

Phi thăng thượng giới tại Huyền Giới trong không gian vô số người, vô số năm đến mộng tưởng, nhưng mà đạt tới người hầu như không có, chính thức xác thực phi thăng đấy, chỉ có trăm năm trước Tàng Huyền cùng Yên La.

Trước mắt vậy mà đã ngồi một vị đến từ thượng giới tồn tại, mặc dù là Thạch Mục cũng có chút tâm thần động dao động.

"Hòa thượng chính là là đến từ thượng giới Đàn Quang Sơn cực lạc Phật Môn, chính là thượng giới phái đến cái này Huyền Giới không gian một gã kính tuần sử." Diệu Không hòa thượng dừng một cái, tiếp tục nói.

Thạch Mục trên mặt bất động thanh sắc, nhưng trong lòng một mực đem Diệu Không hòa thượng trong miệng đề cập mấy cái tên nhớ kỹ.

Đối với thượng giới, hẳn trong lòng cũng là cực kỳ hướng tới đấy.

"Không biết như thế nào kính tuần sử? Đạo hữu từ thượng giới mà đến, hẳn không phải là vô sự hạ giới đi dạo đi?" Thạch Mục hỏi.

"Cái gọi là kính tuần sử, chính là thượng giới phái khi đến giới một ít tuần tra sứ giả, bí mật xử lý một ít người hạ giới không cách nào xử lý sự tình. Dù sao hạ giới các đại không gian vị diện chính là thượng giới cơ sở, hạ giới xảy ra sự tình, thượng giới cũng khó tránh khỏi chịu lấy đến liên quan đến hòa thượng đến Huyền Giới không gian. Thạch Mục đạo hữu nói không kém, bần tăng quả thật có chút việc cần hoàn thành." Diệu Không hòa thượng ha ha cười cười, tri vô bất ngôn (không biết không nói) nói.

"A, không biết là vì chuyện gì?" Thạch Mục trong mắt có chút tò mò.

"Việc này cũng có thể nói là nói rất dài dòng, không biết Thạch Mục đạo hữu như thế nào nhìn cái này Huyền Giới không gian?" Diệu Không hòa thượng trên mặt dáng tươi cười lần đầu biến mất, đã trầm mặc một cái, tựa hồ đang suy nghĩ như thế nào tìm từ, sau đó hỏi.

Thạch Mục nghe vậy khẽ giật mình, cẩn thận mà nói: "Huyền Giới không gian chính là hạ giới một chỗ vị diện không gian, chẳng lẽ nơi đây còn có cái gì kỳ lạ chỗ hay sao?"

"Ha ha, đạo hữu có chỗ không biết, Huyền Giới không gian tại vô số năm tháng trước, kỳ thật chính là thượng giới Chân tiên giới một cái nhỏ nhất mảnh vỡ, chỉ có về sau đã xảy ra cực lớn biến cố, từ thượng giới rơi xuống phía dưới, diễn hóa thành bây giờ Huyền Giới không gian." Diệu Không hòa thượng lời nói ra kinh người.

Thạch Mục biến sắc, trong mắt lộ ra kinh hãi.

"Bởi vì năm đó biến cố nguyên nhân, Huyền Giới không gian cùng thượng giới liên hệ dần dần đoạn tuyệt, vì vậy này giới tu sĩ, bất kể như thế nào tu luyện cũng không cách nào phi thăng đến thượng giới." Diệu Không hòa thượng tiếp tục nói.

Thạch Mục trong lòng Lôi Đình điện thêm, so với lúc đầu Huyền Giới không gian cùng thượng giới liên hệ hoàn toàn đoạn tuyệt, tại cái này duyên cớ.

"Bần tăng lần này hạ giới, chính là phụng thượng giới chi mệnh, đem Huyền Giới không gian cùng thượng giới lần nữa liên hệ tới." Diệu Không hòa thượng chậm rãi nói ra.

"Cái gì! Người. . . Người chẳng lẽ chính là? !" Thạch Mục nghe nói chuyện đó, lại cũng không cách nào bảo trì trên mặt thần tình, bỗng nhiên đứng lên.

Đem Huyền Giới không gian cùng thượng giới liên hệ gia cố, chỉ có một phương pháp, chính là Huyền Giới chi môn.

Mà Huyền Giới chi môn tại Yên La, Tàng Huyền, Đế Tuấn ba người đích sư tôn truyền thụ cho bọn hắn.

"Đúng vậy, Bảo Hoa ba người bọn hăn là ta hạ giới mới bắt đầu gặp phải có thể tạo chi vật liệu, đã từng tài bồi qua bọn hăn một đoạn thời gian, có thể nói là ba người bọn họ đích sư tôn đi." Diệu Không hòa thượng nói ra.

Thạch Mục thầm nghĩ trong lòng quả nhiên, trên mặt vẻ khiếp sợ đã từ từ thu liễm.

Lúc trước nghe nói Yên La đề cập sư tôn thời, hăn liền đối với người này cực kỳ hiếu kỳ, không nghĩ tới dĩ nhiên cũng làm tại trước mắt Diệu Không hòa thượng.

Hăn nhin không được vừa cẩn thận đánh giá một cái trước mắt Diệu Không hòa thượng.

"Huyền Giới chi môn mở ra phương pháp, cũng là ta truyền thụ bọn hăn." Diệu Không hòa thượng sờ lên đầu trọc, nói ra.

"Diệu Không đại sư tu vi so với Đế Tuấn còn phải mạnh hơn rất nhiều, vì sao đem mở ra Huyền Giới chi môn sự tình giao phó với hăn, nếu là mình ra tay, chẳng phải là muốn so với Đế Tuấn nhanh lên rất nhiều." Thạch Mục có chút không giải thích được nói.

"Mở ra Huyền Giới chi môn gặp dẫn đến Huyền Giới không gian sinh linh đồ thán, bản tăng tuy rằng đều muốn sớm ngày hoàn thành nhiệm vụ, nhưng là không đành lòng thấy Huyền Giới không gian ngàn vạn sinh linh gặp này đại kiếp nạn, cho nên một mực cũng đang do dự có hay không muốn mở ra môn này, cuối cùng vẫn là quyết định đem những thứ này toàn bộ giao cho Huyền Giới không gian người quyết định. Nói cho cùng, bản tăng cũng chỉ là ngoại nhân, không có quyền quyết định này giới ngàn vạn sinh linh vận mệnh." Diệu Không hòa thượng thở dài, một bộ trách trời thương dân bộ dạng, cúi đầu tụng niệm Phật số.

Thạch Mục nghe nói chuyện đó, hai mắt hơi hơi nhíu lại, trên mặt không lộ ra chút nào khác thường chi sắc.

"Hòa thượng này nói đại nghĩa lãng nhưng, sự thật cũng không phải là như thế. Thượng giới đối với hạ giới Tiên Nhân có nghiêm khắc quy định, vô luận bất luận cái gì tình huống, hạ giới Tiên Nhân không được đối với hạ đẳng giao diện sinh linh tạo thành quá lớn thương vong. Mở ra Huyền Giới chi môn gặp dẫn đến đại lượng sinh linh đồ thán, cử động lần này có làm trái thượng giới quy định, vì vậy cái này Diệu Không hòa thượng mới không tự mình động thủ, mượn danh nghĩa Đế Tuấn tay thi triển này kế hoạch." Một thanh âm bỗng nhiên tại Thạch Mục trong lòng vang lên, đúng là Thủy Linh Tử, .

"A, người còn biết thượng giới có cái này quy định?" Thạch Mục trong lòng khẽ động, cùng Thủy Linh Tử tâm niệm trao đổi.

"Ta tại năm đó thân thể vẫn còn thời từng tại một cái cổ xưa động phủ ngẫu được một quyển có quan hệ thượng giới điển tịch, cửu nguyên băng hỏa tiên pháp bắt đầu từ bên trong học được, trong điển tịch đề cập cái này thượng giới quy tắc này." Thủy Linh Tử tiếp tục nói.

Thạch Mục trong lòng âm thầm gật đầu.

"Đại sư thượng xót chi tâm, Thạch mỗ bội phục, bất quá giờ phút này Huyền Giới chi môn đã mở ra, Huyền Giới vị diện cùng thượng giới đã lần nữa tương liên, đại sư nhiệm vụ coi như là hoàn thành, vì sao vẫn ở lại hạ giới? Chẳng lẽ cùng người vừa mới đề cập trọng đại sự tình có quan hệ?" Thạch mỗ cũng không phải là chọc thủng Diệu Không lời ấy, hỏi.

"Đúng là như thế, Huyền Giới không gian cùng thượng giới lần nữa tương liên, thiên địa pháp tắc phát sinh biến hóa, dẫn đến toàn bộ Huyền Giới không gian bố cục kịch biến. Trận này không gian kịch biến, lại đưa tới một cái đại phiền toái." Diệu Không hòa thượng cười khổ nói.

"Đại phiền toái?" Thạch Mục khẽ giật mình.

"Tại một đầu thượng đẳng Chân Linh Cự thú 'Cửu Thủ Thao Thiết " con thú này tham lam vô cùng, trời sinh có thể điều khiển Không Gian Chi Lực, có thể thôn phệ Vạn Vật. Mặc dù tại thượng giới, muốn đối phó con thú này cũng cực kỳ phiền toái, không thể tưởng được sẽ có một đầu chạy tới nơi này." Diệu Không hòa thượng trên mặt tràn đầy đắng chát.

"Cửu Thủ Thao Thiết! Thạch tiểu tử, thú này có thể khó đối phó, có chứa Thao Thiết huyết mạch Chân Linh Cự thú tại thượng cổ thời điểm xuất hiện qua hai lần, mỗi một đầu đều là cực kỳ lợi hại tồn tại, cho tất cả Đại Tinh Vực đã tạo thành thật lớn phiền toái, cuối cùng đều là tập hợp hầu như sở hữu Tinh Vực lực lượng mới đưa kia đuổi ra ngoài. Hơn nữa, cái này Thao Thiết Chân Linh thực lực càng cường đại, đầu số lượng liền càng nhiều, Thượng Cổ thời điểm xuất hiện hai đầu Chân Linh, một lần tại ba đầu Thao Thiết, một lần khác tại năm đầu Thao Thiết, cộng lại cũng chưa chắc có lần này Cửu Thủ Thao Thiết lợi hại, người tự giải quyết cho tốt, biệt còn không có phi thăng, liền chết tại đây quái thú trong miệng." Thủy Linh Tử thanh âm ngưng trọng vô cùng nói.

Thạch Mục nghe nói chuyện đó, sắc mặt biến hóa.

". . . Nếu không phải đem con thú này chém giết hoặc là trục xuất, Huyền Giới vị diện chỉ sợ sẽ bị con thú này thôn phệ hầu như không còn." Diệu Không hòa thượng không có chú ý Thạch Mục thần tình biến hóa, tiếp tục nói.

"Đại sư là muốn cho ta ra tay, cùng một chỗ chém giết hoặc là trục xuất này cái này Thao Thiết Chân Linh?" Thạch Mục đã trầm mặc một cái, nói ra.

"Đúng vậy, Thạch Mục đạo hữu thực tiên thể đã gần như viên mãn, hơn nữa tu luyện cứu chuyển huyền công, thân thể lực lượng vô cùng cường đại, thực lực có thể so với bình thường Tiên Nhân. Ta và người liên thủ, có năm thành năm chắc có thể đánh chết con thú này, không đủ nhất cũng có thể

đem trực xuất ra Huyền Giới không gian." Diệu Không hòa thượng lập tức gật đầu nói.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Âm Dương Ngự Lôi Hoàn

Thạch Mục nghe nói những thứ này, trầm ngâm, sau nửa ngày không nói gì.

"Thạch Mục đạo hữu, chẳng lẽ còn có cái gì cố kỵ?" Diệu Không hòa thượng kiên nhẫn đã chờ đợi một lát, thấy Thạch Mục thủy chung không nói gì, nhin không được hỏi.

"Diệu Không đại sư, ta và người người quang minh chính đại cũng không cần nói nói chuyện mờ ám, Thạch mỗ tuy rằng kiến thức tuy rằng xa không kịp các hạ, bất quá Cửu Thủ Thao Thiết lợi hại, ta còn dạ dạ biết rõ một chút, cái kia đã là Thao Thiết Chân Linh trong tồn tại cao nhất, hai người chúng ta tiến đến, chỉ sợ là cửu tử nhất sinh đi." Thạch Mục ngẩng đầu, giống như cười mà không phải cười nói.

Diệu Không hòa thượng khẽ giật mình, trên mặt dáng tươi cười cứng ngắc lại một cái, bất quá rất nhanh lại lần nữa giãn ra.

"Không thể tưởng được Thạch Mục đạo hữu kiến thức như thế uyên bác, Cửu Thủ Thao Thiết mặc dù là thượng đẳng Chân Linh, bất quá ta đã cùng này ** qua tay, cũng không có trong truyền thuyết như vậy lợi hại. Coi như là con thú này còn có chút át chủ bài lúc trước cũng không sử dụng ra, ta và người hai người liên thủ, dù cho không địch lại, giữ được tính mạng còn là không thành vấn đề đấy." Diệu Không hòa thượng vốn là ha ha cười cười, sau đó trịnh trọng nói ra.

Thạch Mục ánh mắt lóe lên, sờ lên cái mũi, không nói gì.

Diệu Không hòa thượng mắt thấy Thạch Mục như vậy thần tình, trầm ngâm một chút, trong lòng âm thầm cắn răng một cái, nói ra: "Dù sao cũng là ra tay đối phó Cửu Thủ Thao Thiết bực này Chân Linh, đạo hữu cần thận một ít, bần tăng cũng tại có thể lý giải đây. Thạch Mục đạo hữu có lẽ sắp độ phi thăng lôi kiếp đi, như vậy đi, đạo hữu chỉ cần chịu xuất thủ tương trợ, bần tăng nguyện ý đưa tặng đạo hữu một kiện dị bảo, có thể nói Cao đạo hữu độ quá Thiên kiếp tỷ lệ."

"Cái gì!" Thạch Mục thân thể chấn động, trong mắt nổ bắn ra chói mắt tinh quang.

Tuy rằng còn không có trải qua phi thăng Lôi Kiếp, nhưng mà tối tăm bên trong hẳn có một cái dự cảm, cái này phi thăng Lôi Kiếp tất nhiên cực kỳ đáng sợ, tại phía xa ngày đó hẳn đột phá thần cảnh thời trải qua Lôi Kiếp phía trên.

Mà Tàng Huyền, Yên La tiến vào Huyền Giới chi môn trước lần kia lôi điện khảo nghiệm, kỳ thật căn bản chưa tính là Lôi Kiếp, Huyền Giới chi môn đã triệt tiêu hơn phân nửa thượng giới giao diện lực lượng, vì vậy căn bản không có đánh xuống bao nhiêu kiếp lực lượng đến.

Nhưng mà Thạch Mục lần này bất đồng, toàn bộ bằng chi thân lực lượng phi thăng thượng giới, đánh xuống Lôi Kiếp tất nhiên cực kỳ khủng bố. Mặc dù là thực lực của hắn bây giờ, cũng không có nắm chắc nhất định có thể vượt qua.

Diệu Không thậm chí có bực này gia tăng Độ Kiếp tỷ lệ dị bảo!

Không qua đối phương chính là là đến từ thượng giới, trên người có một ít bảo vật cũng thuộc bình thường.

Diệu Không hòa thượng vung tay lên, một xanh một tím hai cái vòng tròn Pháp bảo xuất hiện.

Hai cái vòng tròn có chén ăn cơm lớn nhỏ, kiểu dáng phong cách cổ xưa, so với bình thường vòng tròn hơi có vẻ vừa thô vừa to, mặt ngoài khắc rõ một đạo nòng nọc bàn kỳ dị Linh văn, làm cho người ta một loại nặng nề thường cảm giác.

Song hoàn riêng phần mình nở rộ tím xanh hai màu hào quang, hào quang trong một đạo màu xanh, màu tím hồ quang điện toán loạn.

Tuy rằng cũng không kích phát uy năng, nhưng mà song hoàn không gian chung quanh đã khởi động sóng dậy.

Thạch Mục nhãn tình sáng lên, chăm chú nhìn tím xanh song hoàn.

"Bảo vật này tên là Âm Dương Ngự Lô Hoàn, bên trong ẩn chứa âm dương nhị khí cùng Lô Đình Bản Nguyên lực lượng, có thu nhiếp hết thủy lô điện lực lượng thần thông, tại Lô Kiếp bên trong tự nhiên cũng có thể dùng đạt được, tối thiểu có thể thay người thu lại ba thành lô điện lực lượng. Bảo vật này duy một rắc rối là rất khó điều khiển, phải khống chế Âm Dương Chi Lực hoặc là Lô Đình Bản Nguyên nhân tài có thể khu động. Người tu luyện cửu chuyển huyền công, trong cơ thể sớm đã có được Âm Dương Chi Lực, điều khiển bảo vật này không thành vấn đề." Diệ Không hòa thượng trong mắt lướt qua một tia không muốn, bất quá vẫn là vung tay lên, Tử Thanh song hoàn hướng phía Thạch Mục bay đi.

Thạch Mục phát tay phát ra một mảnh hoàng mang, bọc lại Tử Thanh song hoàn.

Hắn ánh mắt khẽ nhúc nhích, hoàng mang trung lập khắc hiện ra một đạo màu vàng tinh ti, hướng phía song hoàn thâm thấu mà đi.

Bất kể như thế nào, hắn muốn trước thăm dò một cái.

Diệ Không hòa thượng khẽ cười một tiếng, cũng không ngăn trở.

Màu vàng tinh ti đưng một cái đến, Tử Thanh song hoàn lập tức ánh sáng phát ra rực rỡ, mặt ngoài Tử Thanh hồ quang điện lập tức vừa thô vừa to gấp mấy lần, phát ra làm cho người ta sợ hãi lôi mình, đơn giản đem những cái kia màu vàng tinh ti vỡ ra đến.

Thạch Mục đuôi lông mày nhảy lên, sau đó một ngón tay đưa ra.

Một đen một trắng hai đạo quang mang từ đầu ngón tay hắt bay ra, đúng là cửu chuyển huyền công Âm Dương Chi Lực, phân biệt quán quanh tại Tử Thanh song hoàn trên.

Lần này Tử Thanh song hoàn đối với đen trắng hào quang không có ngăn cản, mặc cho kia quán quanh tại phía trên, thậm thấu đi vào.

Thạch Mục ánh mắt hơi thích, trong miệng nói lẩm bẫm, đánh ra một đạo pháp quyết, chui vào song hoàn trong.

Song hoàn trên hào quang càng ngày càng sáng, nhưng mà Tử Thanh hồ quang điện lại chậm rãi biến mất, rất nhanh triệt để biến mất.

Thạch Mục vẫy tay một cái, song hoàn vèo một tiếng, bay vào trong tay hắt, phát ra rất nhỏ vù vù, dịu dàng ngoan ngoan vô cùng.

Diệu Không hòa thượng mắt thấy cảnh này, trong lòng quả thực có chút khiếp sợ.

Thạch Mục thật không ngờ đơn giản liền đã thu phục được này hoàn, so với hắt dự tính nhanh quá nhiều, kia trong cơ thể Âm Dương Chi Lực chi thuần túy, chỉ sợ tại phía xa dự liệu của hắt.

Diệu Không trong mắt lướt qua một tia dị mang, Thạch Mục thực lực tựa hồ vẫn còn hắt đoán trước phía trên, bất quá Thạch Mục thực lực càng mạnh càng tốt, đối phó đầu kia Thao Thiết Chân Linh liền càng có nắm chắc.

"Bảo vật này quả nhiên thích hợp Thạch Mục đạo hữu." Diệu Không hòa thượng trong lòng ý niệm trong đầu chuyển động, trong miệng lại ha ha cười cười nói.

"Đa tạ đại sư tặng bảo, cái kia Cửu Thủ Thao Thiết sự tình, Thạch mỗ tất nhiên toàn lực tương trợ." Thạch Mục sơ bộ tế luyện một cái Âm Dương Ngự Lôi Hoàn, càng phát ra cảm ứng được bảo vật này cường đại uy năng, quyết không tại Phiên Thiên Côn phía dưới, mặt bên trên không nhịn được lộ ra dáng tươi cười, trong miệng nói ra.

Diệu Không hòa thượng trong lòng thật đau, bất quá có thể được đến Thạch Mục tương trợ, ngăn cản cái kia Cửu Thủ Thao Thiết liền nắm chắc.

Chỉ cần đuổi đi đầu kia Thao Thiết Chân Linh, lại để cho Huyền Giới không gian không gian diễn hóa hoàn thành, hãn lần này nhiệm vụ liền viên mãn thành công, trở lại thượng giới, hãn lấy được ban thưởng thêm nữa.

Như vậy nghĩ đến, tâm tình của hãn lập tức tốt.

"Nếu như thế, chúng ta cái này liền lên đường đi, cái kia Thao Thiết Chân Linh giờ phút này chiếm giữ tại một cái loại nhỏ Tinh Vực ở bên trong, nếu là đi đã muộn, kia lại chạy đến cái khác cỡ lớn Tinh Vực, tìm tìm ra được liền có chút phiền phức rồi." Diệu Không hòa thượng đứng lên, cười nói.

Thạch Mục lật tay đem Âm Dương Ngự Lôi Hoàn thu hồi, đi ra lầu các.

Chung Tú, Tây Môn Tuyết, Kim Tiểu Trâm ba người giờ phút này tại lầu các bên ngoài rừng trúc tiểu đình trong nhỏ ngõ, tựa hồ đang nói cười cái gì, mắt thấy Thạch Mục hai người đi ra, ba người lập tức đứng lên.

"Thạch Mục đạo hữu, bần tăng đi trước một bước." Diệu Không hòa thượng nhìn xa xa tam nữ liếc, đối với Thạch Mục nói một câu, thân hình

hóa thành một đạo màu vàng độn quang hướng phía xa xa phi độn mà đi, trong chớp mắt biến mất vô tung.

Thạch Mộc đưa mắt nhìn kia ly khai, sau đó chậm rãi đi đến trong rừng trúc.

"Tú nhi, Tuyết Nhi, ly khai Lam Hải tinh sự tình, chỉ sợ muốn đẩy chậm chễ một đoạn thời gian, ta cùng Diệu Không đại sư có chuyện quan trọng muốn làm. . ." hần nhìn lấy Chung Tú cùng Tây Môn Tuyết, trong lòng có chút áy náy, đem cùng Diệu Không hòa thượng liên thủ đối phó Cửu Thủ Thao Thiết sự tình, mơ hồ nói một cái.

Bất quá, về này Chân Linh Cự thú nguy hiểm, hần cũng không có nhiều lời.

Chung Tú cùng Tây Môn Tuyết cực kì thông minh, Diệu Không hòa thượng nếu như tới mời Thạch Mộc tương trợ, chuyến này tất nhiên rất là nguy hiểm.

Hai nữ liếc mắt nhìn lẫn nhau, đều không nói thêm gì.

"Phu quân, ngàn vạn cẩn thận." Chung Tú nhẹ cắn môi một cái, nói ra.

Tây Môn Tuyết không nói một lời, bất quá trong lòng suy nghĩ đều ở trong đôi mắt đẹp dịu dàng rõ ràng hiện ra.

"Yên tâm, có các người ở chỗ này chờ, ta tất nhiên sẽ bình an trở về." Thạch Mộc hặc hặc cười cười, nắm chặt lại hai người bàn tay, sau đó thân hình phóng lên trời, hướng phía Diệu Không hòa thượng làm cho đi phương hướng mà đi.

Chung Tú cùng Tây Môn Tuyết nhìn qua Thạch Mộc độn quang ánh chiều tà, sững sờ không nói.

"Các người cũng không cần cái dạng này, Thạch Mục bốn sự các người có lẽ cũng biết, bây giờ Huyền Giới không gian, cái nào còn có người tại đối thủ của hãn, yên tâm đi." Kim Tiểu Trâm nhún vai, nhẹ nhõm nói.

"Phu quân làm việc cẩn thận, hãn đã như vậy nói, tất nhiên có rất lớn nắm chắc." Chung Tú miễn cưỡng cười cười, nói ra.

Tây Môn Tuyết cũng khẽ gật đầu, trên mặt lo lắng thần tình hơi liễm.

...

Giờ này khắc này, ở ngoài ngàn dặm, Thạch Mục cùng Diệu Không hòa thượng kề vai sát cánh mà đi, hướng phía phía trước phi độn, trong nháy mắt bay qua bán đảo Đại Tề các loại Tam quốc khu vực, lần nữa đi tới Man tộc cánh đồng hoang vu.

Diệu Không không có chút nào cải biến phương hướng, tiếp tục hướng phía cánh đồng hoang vu ở chỗ sâu trong mà đi.

"Diệu Không đại sư, người lúc trước không phải nói cái kia Cửu Thủ Thao Thiết tại một chỗ loại nhỏ Tinh Vực trong sao? Vì sao không tiến hướng hư không loạn lưu?" Thạch Mục có chút kỳ quái hỏi.

"Không sai, bất quá từ hư không loạn lưu qua quá hao phí thời gian, cái kia chỗ Tinh Vực vừa đúng cùng cái này Lam Hải tinh trên một chỗ không gian Bí Cảnh lẫn nhau liên thông, từ nơi này tiến về trước nhanh nhất nhanh." Diệu Không hòa thượng nói ra.

Thạch Mục trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, lại vẫn có việc này.

"Còn có, đạo hữu cũng không cần xưng hô ta đại sư, người ta thực lực tương đương, trực tiếp xưng hô ta họ danh là được." Diệu Không hòa thượng lập tức lại ha ha cười nói.

Hai người trong lúc nói chuyện, Diêu Không hòa thượng chợt thân hình khẽ động, hướng phía phía dưới rơi đi.

Thạch Mục cũng tùy theo đáp xuống.

Hai người rơi vào một chỗ trong sơn cốc, chừng trăm mẫu lớn nhỏ, khắp nơi đứng vững từng khối hình vuông bạch sắc cự thạch, trên đá lớn thành linh đều chữ khắc vào đồ vật không ít phù văn, mơ hồ hợp thành một cái thật lớn pháp trận bộ dạng.

"Nơi đây. . ." Thạch Mục hướng phía chung quanh nhìn lại, sắc mặt khẽ động.

Nơi này hẳn thoát nhìn có chút quen thuộc, một chút hồi tưởng, rất nhanh liền nghĩ tới.

Nơi đây chính là năm đó hắn đi vào Man tộc, tiến vào dũng sĩ chi môn Bí Cảnh vào miệng.

Bất quá sơn cốc tựa hồ đã trải qua thật lớn phá hư, mấy đạo cự đại vết rạn vắt ngang toàn bộ cái sơn cốc, không biết có phải hay không trăm năm trước họa kiếp tạo thành.

Trong cốc không ít cự thạch bị phá hư, sụp xuống non nửa, cự thạch tạo thành đại trận thoát nhìn đã hoàn toàn bị phá hư.

Sơn cốc trước Bạch mã sơn trên Man tộc Thánh Điện vẫn đang đứng vững, bất quá đã xa không bằng năm đó huy hoàng, sơn cốc nơi đây khả năng cũng bởi vì trận pháp bị hủy, không người trông coi.

"Thạch Mục đạo hữu trước kia đã tới nơi đây?" Diêu Không hòa thượng chứng kiến Thạch Mục thần tình, nói ra.

"Ừ, đó là trước đây thật lâu rồi, Thạch mỗ đã từng được mời tới đây, tiến vào nơi đây dừng sĩ chi môn Bí Cảnh tham gia thí luyện, đạo hữu nói liên thông những tinh vực khác Bí Cảnh, phải là cái này một cái đi." Thạch Mục có chút nhớ lại nói.

Tuy rằng sơn cốc liên thông Bí Cảnh đại trận đã bị phá hư, bất quá lấy Thạch Mục giờ phút này tu vi, tự nhiên đơn giản cảm ứng được nơi này không gian chấn động, còn có dừng sĩ chi môn Bí Cảnh tồn tại.

"Không sai, dừng sĩ chi môn, tại cái này Bí Cảnh đích danh xưng sao? Cũng là chuẩn xác." Diệu Không hòa thượng nói ra.

Trong lúc nói chuyện, hẩn một tay phất lên, một cỗ kim quang lộ ra, ngưng tụ thành một đạo màu vàng sự sắc sảo, đem phía trước hư không vỡ ra, lộ ra một đạo đen kịt vết nứt không gian, thả người bay vào trong đó.

Thạch Mục hướng phía chung quanh cuối cùng nhìn thoáng qua, cũng bay vào trong đó.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Tu La Tinh Vực

Hắn thấy hoa mắt, thân hình xuất hiện ở một chỗ rừng rậm trên không, chung quanh là một chỗ lờ mờ không gian.

Thạch Mục hướng phía chung quanh nhìn lại, nhả mào lại.

Dũng sĩ chi môn Bí Cảnh trong giờ phút này thành linh tình hình đại biến, khắp nơi phiêu đảng huyết hồng quý dị sương mù, che khuất bầu trời.

Cái này sương mù, thành linh chính là năm đó Bí Cảnh trong ngẫu nhiên mới sẽ xuất hiện huyết vụ, bất quá bây giờ đã tùy ý có thể thấy được rồi.

Trong sương mù, những cây đó mộc thảm thực vật cũng bị nhuộm thành nhàn nhạt màu đỏ, cùng trước kia khác nhau rất lớn.

"Rống!"

Giữa núi rừng, thỉnh thoảng nhảy ra một ít Yêu thú, hai mắt huyết hồng, tràn ngập hung lệ giết chóc chi ý, hướng phía không trung Thạch Mục cùng Diêu Không gào thét không thôi, chẳng qua là những thứ này Yêu thú cũng không phi hành thuật có thể, chỉ có thể phí công gầm rú một hồi.

Năm đó tiến vào dũng sĩ chi môn Bí Cảnh thời điểm, Thạch Mục đã biết rõ những thứ này huyết vụ có mê loạn Thần Hồn năng lực, bất quá đối với giờ phút này Thạch Mục, Diêu Không bức này tồn tại tự nhiên không có chút nào tác dụng đấy.

Thạch Mục vung tay lên, trao nhiếp qua một đoàn sương mù màu máu.

Hắn nhú mày, cái này sương mù màu máu tản mát ra một cỗ quỷ dị chấn động, cho hắn một loại cảm giác quen thuộc.

"Những cái kia cốt thứ Hải Tộc!" Thạch Mục lập tức trở về nghĩ tới.

Những cái kia cốt thứ Hải Tộc trên người tản mát ra quỷ dị khí tức, thành linh cùng những thứ này màu đỏ sương mù rất tương tự, nhìn đến hắn là lay động nơi đây huyết vụ, lúc này mới sinh ra cái loại này kỳ lạ Hải Tộc.

Dũng sĩ chi môn Bí Cảnh tựa hồ cũng nhận được Tinh Vực kịch biến ảnh hưởng, không gian trở nên không ổn định đứng lên, ngẫu nhiên tiết lộ ra một ít huyết vụ cũng là có khả năng đấy.

"Những thứ này là Tu La Tinh Vực thẩm thấu mà đến Tu La sát khí." Diêu Không hòa thượng mở miệng nói ra.

"Tu La Tinh Vực. . ." Thạch Mục mở trừng hai mắt, có chút kinh ngạc lập lại một câu.

Cái này Tinh Vực tên hắn đảo lộn là lần đầu tiên nghe nói.

"Đó là một chỗ không lớn Tinh Vực, bất quá tình huống có chút đặc thù, vị trí cũng không cố định, gặp chậm rãi dao động, đầu kia Thao Thiết Chân Linh giờ phút này ngay tại Tu La Tinh Vực trong." Diêu Không hòa thượng nói ra.

"Dao động Tinh Vực. . ." Thạch Mục lần nữa kinh ngạc một cái, như vậy Tinh Vực hắn vẫn là lần đầu tiên nghe nói.

"Tu La Tinh Vực đặc thù, người đến đó trong sẽ biết. Đi thôi, kết nối Tu La Tinh Vực không gian thông đạo vẫn còn ở chỗ sâu trong." Diêu Không hòa thượng tựa hồ không muốn nói quá nhiều, thân hình bay về phía trước đi.

Thạch Mục nhẹ gạt đầu, thu hồi nỗi lòng, phi độn mà ra.

Nơi này Bí Cảnh diện tích khá lớn, hai người trong nháy mắt bay chui ra khỏi vạn dặm, còn chưa tới đầu dấu hiệu.

Thạch Mục trong mắt hiện lên một chút kinh ngạc, cái này dừng sĩ chi môn Bí Cảnh to lớn như thế, hẳn thiếu niên thời tiến vào lần kia, bất quá là tại dừng sĩ chi môn tí tít mãi bên ngoài biên giới khu vực rời đi đi mà thôi.

Càng đi ở chỗ sâu trong, sương mù màu máu càng phát ra nồng đậm, thiên địa linh khí cũng càng thêm tràn đầy, Yêu thú thực lực cũng so với trước cường đại rồi rất nhiều, đã bắt đầu xuất hiện Thiên Vị cấp độ Yêu thú, so với Lam Hải tinh trên Yêu thú trình độ, đã còn hơn rất nhiều.

Chẳng qua là những thứ này Yêu thú trí lực vẫn đang thấp, chỉ biết là Thị Huyết Sát Lục, khả năng xưng là hung thú càng thỏa đáng một ít.

Diệu Không hòa thượng không ngừng chút nào, tiếp tục bay về phía trước trốn, rất nhanh lại bay ra vạn dặm tả hữu, độn quang tốc độ lúc này mới chậm lại.

Thạch Mục ánh mắt chớp lên, nơi này không gian càng phát ra trở nên không ổn định, khắp nơi đều là một đạo không gian thật lớn khe hở, thỉnh thoảng có một luồng sóng không gian chấn động từ nơi này chút ít trong cái khe lộ ra, khiến cho cả phiến hư không đều rung động, tựa hồ tùy thời cũng có thể tan vỡ.

Nhè nhẹ từng sợi sương mù màu máu từ trong cái khe không gian chảy ra.

"Chính là chỗ này."

Hai người tại một chỗ mấy trăm dặm lớn nhỏ cực lớn vết nứt không gian trước ngừng lại, xuyên thấu qua vết nứt không gian, mơ hồ có thể chứng

kiến một cái thâm sâu thế giới.

Diệu Không hòa thượng vung tay lên, chói mắt kim quang bắn ra, đón gió vừa tăng hóa thành một cột ánh vàng rực rỡ hàng ma xử.

Hắn một tay bấm niệm pháp quyết, hàng ma xử tản mát ra kim quang lập tức đại thịnh, đột nhiên phát triển lớn gấp mấy lần, hóa thành dài chừng mười trượng kim sắc cự xử.

Một cỗ làm cho người ta hít thở không thông Linh áp lực lượng từ phía trên lộ ra, chung quanh hư không vụn vụn vù vù, trực có hủy thiên diệt địa uy lực.

Thạch Mục khước mắt hơi nháy, cái này kim sắc hàng ma xử uy lực rất mạnh, mặc dù là hắn, cũng rất là kiêng kị.

Diệu Không hòa thượng ổng tay áo vung lên, kim sắc hàng ma cự xử lập tức hóa thành một đạo kim màu tia chớp, oanh kích tại phía trước trong hư không.

Một tiếng âm vang kinh Thiên động Địa nổ mạnh!

Phía trước hư không dường như giống như bùn nhão, bị đập nện một cái đen kịt không gian thông đạo, kim sắc hàng ma cự xử chui vào trong đó không thấy bóng dáng.

Không gian thông đạo tối om đấy, không biết đi thông nơi nào.

Cả phiến hư không đã bị một kích này, lập tức kịch liệt lắc lư, các nơi vết nứt không gian va chạm lẫn nhau, bộc phát ra mảng lớn mũi nhọn ánh sáng, phát ra thanh âm ca ca, phảng phất muốn tan vỡ bình thường.

"Nơi đây nhanh muốn qua đời, đi thôi." Diệu Không hòa thượng thân hình hóa thành một đạo kim quang, bay vào không gian thông đạo, Thạch

Mục theo sát phía sau.

...

Nơi này là một cái quý dị kỳ lạ Tinh Vực, tràn ngập mảng lớn màu đỏ như máu sương mù, đem trọn mảnh Tinh Không nhuộm thành màu đỏ.

Nơi này Tinh Vực khắp nơi cũng đều là mãnh liệt hư không loạn lưu, so với di Dương Tinh Vực, thiên hà Tinh Vực, nơi đây hư không loạn lưu muốn cuồng bạo nhiều.

Nơi đây hư không loạn lưu trong Không Gian Chi Lực chấn động cũng vô cùng lợi hại, hư không loạn lưu trong thành linh có rất nhiều không gian mảnh vỡ ngưng tụ mà thành tinh nhận, thiết cắt hết thủy.

Ngoại trừ những cái kia, hư không loạn lưu trong vẫn hiện ra từng cái một không gian vòng xoáy, lớn có ngàn dặm lớn nhỏ, chỉ có nhỏ như mây trượng.

Không gian vòng xoáy căn nuốt chung quanh hết thủy, liền trong hư không lộn xộn năng lượng loạn lưu cũng không ngoại lệ, có chậm rãi phát triển lớn, có cũng tại nhỏ đi biến mất, thoát nhìn có chút thần kỳ.

Vào thời khắc này, một chỗ hư không chợt kịch liệt chấn động, hiện ra vô số vết rạn.

Oanh một tiếng, hư không vỡ vụn ra, lộ ra một cái đen kịt không gian thông đạo, hai đạo nhân ảnh từ bên trong bắn ra, hiện ra Thạch Mục cùng Diệu Không hòa thượng thân ảnh.

Hai người sau lưng không gian thông đạo chợt hiện vài cái, chậm rãi khép kín.

Bất quá lấy không gian thông đạo làm trung tâm, một cái vòng xoáy khổng lồ ngưng tụ mà ra, đem Thạch Mục cùng Diệu Không hòa thượng bao bọc tại bên trong.

Thạch Mục đuôi lông mày chau lên, trên người hoàng mang lóe lên, đơn giản liền giãy giụa ra không gian vòng xoáy trời buộc, đã rơi vào phụ cận.

Diệu Không hòa thượng cũng bay ra.

"Nơi này là liên Tu La Tinh Vực. . ." Thạch Mục hướng phía chung quanh nhìn lại, nhiều hơn nữa nhìn những cái kia không gian vòng xoáy hai mắt.

"Đại thế giới, không thiếu cái lạ, Tu La Tinh Vực không gian chấn động chẳng biết tại sao, xa so với những tinh vực khác kịch liệt, cho nên mới phải sinh ra những cái kia không gian vòng xoáy." Diệu Không hòa thượng nói ra.

Thạch Mục chậm rãi gật đầu.

"Cái kia Cửu Thủ Thao Thiết ở nơi này cái Tinh Vực? Đạo hữu lúc trước nói kia có thể Xuyên Toa Hư Không, giờ phút này có thể hay không đã đi ra?" Hãn lập tức hỏi.

"Sẽ không, Thao Thiết Chân Linh thông qua thôn phệ Vạn Vật đến tu luyện, thôn phệ càng nhiều, thực lực tiến bộ liền càng nhanh. Thao Thiết trong cơ thể huyết mạch ẩn chứa Không Gian Chi Lực, Tu La Tinh Vực bởi vì không gian chấn động kịch liệt duyên cớ, nơi đây rất nhiều sinh linh đều ẩn chứa một ít không gian thần thông, cũng có rất nhiều không gian thuộc tính Linh tài, đối với Cửu Thủ Thao Thiết mà nói, những thứ này đều là tốt nhất đồ ăn, kia trong thời gian ngắn chắc có lẽ không ly khai nơi đây." Diệu Không hòa thượng tự tin nói.

Thạch Mục ừ một tiếng.

Diệu Không hòa thượng lúc trước đã cùng cái kia Cửu Thủ Thao Thiết từng có giao thủ, khẳng định so với chính mình hiểu rõ nhiều, hẳn tự nhiên sẽ không khoa tay múa chân.

"Cái kia con thú này bây giờ đang ở nơi nào, Diệu Không đạo hữu còn có đầu mối, cái này Tinh Vực tuy rằng không lớn, bất quá chắc hẳn cũng cực kỳ rộng rãi ồ, muốn phải tìm một đầu Chân Linh Yêu thú, chỉ sợ không dễ dàng." Thạch Mục hỏi.

"Việc này ta cũng không có cái gì đầu mối, chỉ có thể chậm rãi tìm, bất quá Thao Thiết Chân Linh thi triển thôn phệ thần thông thời, sẽ khiến kinh người dị tượng, không khó lắm tìm." Diệu Không hòa thượng trên mặt lộ ra một chút buồn rầu thần sắc, lập tức tự mình an ủi bàn nói.

Thạch Mục trong lòng trợn trắng mắt, cho dù có dị tượng có thể lại truyền bá rất xa, đây chính là một cái Tinh Vực.

Bất quá hẳn cùng không nóng nảy.

"Tạm thời cũng không có cái gì manh mối, chúng ta đi trước ta lúc trước tao ngộ con thú này địa phương đi, hy vọng có thể tìm được một ít dấu vết để lại." Diệu Không hòa thượng tựa hồ cũng cảm giác mình nói lời không đáng tin cậy, ho khan một tiếng, nói ra.

Thạch Mục tự nhiên sẽ không phản đối, nhẹ gật đầu.

Hai người thân hình bay ra, hóa thành một vàng một kim hai đạo lưu quang, hướng phía phía trước cùng một cái phương hướng nhanh chóng vô cùng bay đi.

Hư không loạn lưu tuy rằng so với những Tinh Vực khác kịch liệt, bất quá đối với hai người mà nói, không đáng kể chút nào, thông suốt.

"Thạch Mục đạo hữu, cái kia Cửu Thủ Thao Thiết trí tuệ cực cao, hơn nữa tính tình cực kỳ giao hoạt, kia đã đem thực cực thân thể tu luyện tới cảnh giới cao nhất. Kia mặc dù là Chân Linh Cự thú, bất quá thân hình có thể lớn có thể nhỏ, đại khái có thể hóa thành một viên loại nhỏ Tinh Cầu, kẻ hèn này lấy hóa thành Tu Di giới tử, muốn ngàn vạn cẩn thận, không thể chủ quan." Phi độn bên trong, Diệu Không thần tình ngưng trọng nhắc nhở.

Thạch Mục trong lòng rung mình, hắc thần thức sớm đã khuếch tán ra, dò xét lấy tình huống chung quanh, nghe nói chuyện đó, lập tức lại vận khởi Linh Mục thần thông, trong mắt kim mang lập loè.

Diệu Không cũng tế ra một cái vòng tròn bàn hình dáng Pháp bảo, thoát nhìn giống như một cái la bàn, biên giới tại một vòng kim màu Linh văn, chính giữa có hai cây kim đồng hồ, tại quay tròn xoay tròn.

Một luồng sóng vòng tròn kim màu gợn sóng từ la bàn Pháp bảo trên khuếch tán ra, dò xét lấy động tĩnh chung quanh.

Hai người một bên tốc độ cao nhất phi độn, một bên cẩn thận dò xét, may mà không có trong tưởng tượng tập kích, trong nháy mắt đã đã bay hai ngày.

Dựa theo Diệu Không nói, bọn hắn đã vượt qua non nửa Tu La Tinh Vực.

"Lúc trước tao ngộ cái kia Cửu Thủ Thao Thiết địa phương, thì ở phía trước một khóa tinh cầu." Diệu Không chợt chỉ một cái phía trước nói ra.

Thạch Mục nhẹ gật đầu, sau một lát, hai người phía trước xuất hiện một viên không nhỏ Tinh Cầu, so với Lam Hải tinh lớn thêm không ít, bị một cái không gian bức tường ngăn cản bao bọc.

Thạch Mục sắc mặt biến hóa, chỉ thấy viên Tinh Cầu này thành linh bị dường như một viên bị gặm ăn mấy ngụm quả táo bình thường, thiếu vài

khối, thoát nhìn thê thảm vô cùng.

Diệu Không hòa thượng sắc mặt cũng lạnh thêm vài phần, phất tay đánh ra một đạo kim quang, đánh nát không gian bức tường ngăn cản, hai người đã rơi vào Tinh Cầu phía trên.

Thạch Mục sắc mặt khó coi, viên Tinh Cầu này giờ phút này thoát nhìn một mảnh vết thương, mặt đất dường như bị ép đã làm sở hữu hơi nước, trở nên khô cạn rạn nứt, cây cối cùng thảm thực vật cũng tận đều héo rũ mà chết.

Cả khối Tinh Cầu hầu như cảm giác không thấy bao nhiêu Linh khí, cùng những cái kia bị Thiên Đình đào đi sở hữu Linh Thạch Tinh Cầu tình huống rất giống, bất quá càng thêm thê thảm.

Tối thiểu nhất, Thiên Đình đào đi Linh Thạch, cũng không có quá mức tổn thương Tinh Cầu bản thể, một ít không dựa vào Linh lực sinh vật còn có thể sinh tồn.

"Thao Thiết Chân Linh đã là như thế, những nơi đi qua không có một ngọn cỏ, vì vậy chúng ta phải mau chóng đem trục xuất hoặc là chém giết." Diệu Không hòa thượng nói ra.

Thạch Mục chậm rãi gật đầu.

"Trước dò xét tra một chút tình huống nơi này đi, hy vọng có thể tìm được một điểm manh mối." Diệu Không thở dài, nhắm mắt phóng xuất ra thần thức, dò xét lấy tình huống chung quanh.

Đồng thời, cái kia la bàn Pháp bảo cũng tản mát ra một cỗ nhu hòa hào quang, hướng phía chung quanh khuếch tán mà đi

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Truy Tung

Thạch Mục cũng tâm niệm vừa động, một cỗ vô cùng to lớn Thần Niệm đồng dạng khuếch tán ra, không sai biệt lắm là hãn sở hữu thần thức chín thành.

Chín thành thần niệm tản mát ra nhân nhật óng ánh hào quang, mắt thường cũng có thể rõ ràng chứng kiến.

Thần thức khuếch tán ra, rất nhanh bao trùm phạm vi mấy vạn dặm phạm vi.

Thạch Mục trong thần thức mơ hồ hiện ra vô số tơ nhện bàn tinh ti, dường như vô số linh mẫn vô cùng xúc thủ, dò xét lấy mỗi một cái góc nhỏ.

Đây là hãn những năm này thực lực tinh tiến về sau, thần thức đột nhiên phát sinh biến hóa, chỉ có phát huy ra hơn phân nửa thần thức lực lượng mới có thể hiện ra mà ra.

Những thứ này tinh ti linh mẫn vô cùng, so với bình thường Thần Niệm nhạy cảm vô số lần.

Diệu Không hòa thượng cảm ứng được cái này một tình huống, da mặt nhúc nhích một cái, lập tức rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, dụng tâm điều khiển la bàn Pháp bảo, vô số nhu hòa hào quang khuếch tán mà ra

Sau một lát, Thạch Mục đầu lông mày chợt nhảy lên.

Diệu Không trục đầu đỉnh la bàn Pháp bảo cũng đột nhiên sáng ngời.

Hai người liếc nhau, đều tại đối phương trong mắt chứng kiến một tia kinh ngạc, lập tức đồng thời bắn ra, rất nhanh đi vào vạm dậm bên ngoài một cái sơn cốc.

Cùng hẳn nói là sơn cốc, không bằng nói là mặt đất bị một kích đáng sợ công kích đánh ra hố to.

Sơn cốc dưới đáy một cái góc nhỏ, mấy trăm cột Thần Niệm tinh ti lẫn nhau kết nối, hình thành một cái giống mạng nhện lồng sắt, trong lồng phiêu đảng vài cực nhạt hắc khí, mắt thường hầu như không cách nào chứng kiến.

Hắc khí tả xung hữu đột, tựa hồ muốn từ tinh ti trong lồng giam giã giũa, vô cùng có linh tính cảm giác.

Hai người rơi vào tinh ti phụ cận, Thạch Mục tâm niệm vừa động, tinh ti lao lồng nhanh chóng thu nhỏ lại, đem những hắc khí kia cũng áp bách lấy thu nhỏ lại, trở nên nồng nặc lên, mắt thường đã có thể rõ ràng chứng kiến.

Hắc khí cuộn cuộn, tản mát ra một cỗ quỷ dị hung lệ khí tức.

"Không sai, đây đúng là cái kia Cửu Thủ Thao Thiết khí tức. Không thể tưởng được Thạch Mục đạo hữu thần Niệm Lực cũng không lồ như thế thần diệu." Diệu Không hòa thượng nhìn kỹ một chút hắc khí, xác định nhẹ gật đầu, sau đó tán thưởng nói.

"Đạo hữu quá khen." Thạch Mục khiêm tốn cười cười.

"Đã có cái này một đám khí tức liền tương đối khá làm, bản tăng cái này Ngọc Hoàng la bàn ngoại trừ dò xét, còn có truy tung diệu dụng, có lẽ tìm được cái kia Cửu Thủ Thao Thiết đại khái phương vị." Diệu Không hòa thượng có chút hưng phấn nói.

Hắn phất tay chiêu qua cái kia la bàn Pháp bảo, lơ lửng trước người, đánh ra một đạo pháp quyết.

La bàn Pháp bảo hào quang một chứa, phần phật một cái phát triển lớn đến chậu rửa mặt lớn nhỏ.

Hắn tay kia vung lên, hút qua cái kia một ít đoàn hắc khí, rơi vào la bàn Pháp bảo chính giữa.

Diệu Không hòa thượng ngón tay liên tục hư không, trong miệng tụng niệm cổ sơ chú ngữ, thần tình nghiêm túc.

Trên la bàn lập tức hiện ra vô số hạt đậu lớn nhỏ kim màu phù vân, hơi cuộn cuộn hình thành một cái kim màu vòng xoáy, đem cái kia đoàn hắc khí chậm rãi nuốt vào.

Thạch Mục nhìn xem Diệu Không hòa thượng thi pháp, không nói gì.

Hắn tuy rằng cũng hiểu được một ít truy tung bí thuật, bất quá tại Tinh Vực như vậy quảng đại địa phương truy tung, hắn cũng có chút lực lượng có thua.

Trên la bàn kim đồng hồ lập tức quay tròn xoay tròn, rung rung không thôi.

Diệu Không hòa thượng trong tay nhanh chóng bấm niệm pháp quyết, kim đồng hồ mới chậm rãi ổn định lại, chỉ hướng cùng một cái phương hướng, bất quá vẫn đang thỉnh thoảng nhẹ nhàng rung rung một cái.

"Có lẽ liền tại cái phương hướng này, cái kia Cửu Thủ Thao Thiết tựa hồ là thi triển ẩn nấp thần thông, cảm ứng không là phi thường chuẩn xác, bất quá phải là cái phương hướng này không thể nghi ngờ." Diệu Không nhíu mày nhìn xem la bàn, có chút không xác định nói.

"Dù sao chúng ta bây giờ cũng không có mặt khác manh mối, trước hướng theo cái phương hướng này tìm tìm đi qua tốt rồi." Thạch Mục thấy vậy nói ra.

Diệu Không hòa thượng sắc mặt buông lỏng, nhẹ gật đầu.

Hai người bắn ra, ly khai viên Tinh Cầu này, dọc theo la bàn kim đồng hồ phương hướng phi độn mà đi.

Không có bay bao lâu, một khóa tinh cầu xuất hiện ở hai người trước mặt.

Thạch Mục khước mắt co quắp một cái, viên Tinh Cầu này cùng lúc trước viên kia một hình dáng, bị nguyên lành cắn nuốt mấy ngum bộ dáng, phía trên sinh cơ hầu như hoàn toàn biến mất, biến thành một viên triệt để phế tinh.

Sắc mặt hẩn khó coi vài phần, Diệu Không hòa thượng thần tình đảo lộn tại không có gì khác thường, tựa hồ sớm đã nhìn phai nhạt loại tinh cầu này sinh diệt vong tình huống.

La bàn kim đồng hồ không có chỉ hướng viên kia phế tinh, mà là tiếp tục chỉ hướng tiền phương, hai người không có ở nơi đây lưu lại, tiếp tục bay về phía trước đi.

Dọc theo la bàn phương hướng, cách Tinh Cầu, hơn phân nửa đều bị đầu kia Thao Thiết Chân Linh vào xem, biến thành phế tinh.

Một đường qua, dường như thấy được một cái tử vong biến báo giao thông.

Trong nháy mắt, hai người có phi hành hai ba ngày, la bàn kim đồng hồ ngay từ đầu vẫn còn tương đối ổn định, bất quá về sau, càng phát ra bất ổn...mà bắt đầu, thậm chí đột nhiên chuyển biến phương hướng, mang theo

hai người tại Tu La Tinh Vực quanh đi quẩn lại, lại để cho hai người rất là căm tức, bất quá cũng không có cách nào.

Ngoại trừ cái này la bàn, hai người tạm thời nghĩ không ra cái gì những thứ khác dò xét thủ đoạn.

Thạch Mục hai người tại Tinh Vực trong phi độn, Diệu Không hòa thượng cầm trong tay la bàn Pháp bảo, nhú mào.

La bàn kim đồng hồ giờ phút này nhẹ nhàng rung rung, thỉnh thoảng tiểu phúc chéch đi phương hướng, mỗi lần kim đồng hồ chéch đi, Thạch Mục cùng Diệu Không hòa thượng trên mặt đều tùy theo khẩn trương một cái.

"Đáng chết! Cái kia Thao Thiết Chân Linh chỉ sợ là biết rõ chúng ta đang tìm kiếm nó, vì vậy dùng bí thuật che đậy vị trí, nếu không Ngọc Hoàng la bàn không sẽ như thế." Diệu Không hòa thượng có chút oán hận nói.

Thạch Mục trong lòng ám cười một tiếng, bất quá giờ phút này Diệu Không hòa thượng mặt mũi có chút khó chịu, liền không có mở miệng.

Vào thời khắc này, cái kia la bàn Pháp bảo chợt phát ra một tiếng vù vù, ánh sáng phát ra rực rỡ, kim đồng hồ quay tròn xoay tròn nửa vòng, lần nữa chỉ hướng một cái phương hướng mới.

"Đáng chết!" Diệu Không hòa thượng sắc mặt trầm xuống, thấp giọng lầm bầm một câu.

Hai người độn quang ngừng lại, đứng ở Tinh Vực bên trong, lẫn nhau nhìn nhau, sắc mặt đều khó coi.

Bọn hắn đã tại Tu La Tinh Vực túi chuyển hai ba ngày rồi, chẳng lẽ tiếp tục như vậy xuống dưới? Đường phía trước tựa hồ xa xa không hẹn cảm giác.

Không phải là cái kia Cửu Thủ Thao Thiết thi triển thủ đoạn gì, cố ý năm lỗ mũi của hai người trong tình không đi dạo đi.

Trong lòng hai người đồng thời hiện ra cái này phỏng đoán.

Thạch Mộc lườm la bàn liếc, trong mắt chột lộ ra một tia kinh ngạc.

La bàn kim đồng hồ giờ phút này chỉ hướng phía bên phải cùng một cái phương hướng, ổn định vô cùng, không có chút nào run rẩy.

"Ồ, lần này thoát nhìn tựa hồ không giống vậy." Thạch Mộc nhìn xem la bàn, nhẹ ồ lên một tiếng nói.

Diệu Không hòa thượng cũng chú ý tới la bàn kim đồng hồ biến hóa, sắc mặt cũng thay đổi một cái.

"Chẳng lẽ, rút cuộc tìm được chính xác vị trí."

Hai người trên mặt vui vẻ, không chút do dự, hướng phía kim đồng hồ chỉ phương hướng bay đi.

Lúc này đây thời gian phi hành có phần lâu, trọn vẹn đã bay một hai canh giờ, chẳng những không có đạt tới mục tiêu chỗ, hơn nữa chung quanh hư không loạn lưu ở bên trong, dần dần nhiều hơn mảng lớn màu xám bạc tinh vân, theo hư không loạn lưu cuộn cuộn, nhưng không có chút nào tiêu tán dấu hiệu.

Hai người dường như một đầu đâm vào một mảnh màu xám bạc sương mù dày đặc, tầm mắt trở nên vô cùng hẹp hòi.

Cái này màu xám bạc tinh vân tản mát ra một cỗ quý dị từ lực chấn động, vậy mà tài giỏi nhiều hai người thần thức.

Lấy hai người bọn họ thần thức, vậy mà chỉ có thể lan tràn gian lận trong tả hữu.

Hai người phi độn tốc độ chậm lại, đầu bảo trì tốc độ cao nhất ba thành tả hữu.

"Cẩn thận, cái chỗ này rất quý dị, hay là cái kia Cửu Thủ Thao Thiết cố ý đem chúng ta dẫn ở đây đây." Thạch Mục trầm giọng nói ra, tất cả thần thức đều vận chuyển, ở xung quanh người bố trí xuống từng tầng một phòng tuyến.

Diệu Không hòa thượng nhẹ gật đầu, thần tình ngưng trọng, trong tay kim màu quang huy lập loè, sớm đã kiểm chế vài món Pháp bảo, tùy thời chuẩn bị tế ra ngăn địch.

Thời gian một chút qua, hai người lo lắng tập kích cũng không có xuất hiện, bất quá chung quanh tinh vân cùng hư không loạn lưu cuộn cuộn càng ngày càng kịch liệt, hơn nữa tinh vân trong bắt đầu nhiều lần xuất hiện diện tích thật lớn không gian vòng xoáy, có thậm chí chân có mấy ngàn trong, thậm chí hơn vạn dặm.

Vô cùng cường đại không gian lực hút từ vòng xoáy ở chỗ sâu trong lộ ra, càng liên hồi hư không loạn lưu cùng tinh vân rung chuyển.

Giờ này khắc này, mặc dù là Thạch Mục hai người, cũng có chủng tại trong biển rộng theo sóng dữ phập phồng cảm giác.

Chung quanh tinh vân chợt mãnh liệt cuộn cuộn, sau một khắc, một cỗ che khuất bầu trời màu xám bạc triều dâng từ phía trước mãnh liệt mà đến, trong đó xen lẫn vô số tất cả lớn nhỏ chói mắt lóe sáng chi vật, rõ ràng là vô số nghiền nát không gian mảnh vỡ, ngưng tụ mà thành một loại không gian tinh thể, lực phá hoại kinh người cực kỳ, bình thường thần cảnh cũng không dám đón đỡ.

Triều dâng chưa đến, một cỗ cực lớn vô cùng lực lượng liền truyền đưa tới, khiến cho Thạch Mục cùng Diệu Không hòa thượng độn quang lắc lư bất định.

Thạch Mục nhíu mày, khẽ hừ một tiếng, trong tay bấm niệm pháp quyết.

Toàn thân hần đột nhiên tản mát ra tầng một nồng đậm Huyền Hoàng hào quang, sau đó đột nhiên nội liễm, hình thành một vài mười trượng lớn nhỏ màu vàng viên cầu.

Màu vàng quang cầu hoảng như thực chất thạch cầu, hình cầu mặt ngoài hiện ra vô số màu vàng phù văn, làm cho người ta một loại vững như bàn thạch cảm giác.

Diệu Không hòa thượng dưới chân kim quang lóe lên, tế ra một cái đài sen Pháp bảo, đứng ở phía trên.

Đài sen Pháp bảo hô một tiếng, toát ra mảng lớn kim quang, hình thành một cái kim màu cầu hình màn sáng, đem bao phủ ở bên trong.

Màu xám bạc triều dâng ù ù tới, che mất hai người, bất quá hai người giờ phút này thân hình trầm ổn vô cùng, không có chút nào lắc lư, chung quanh triều dâng không cách nào đối với kia tạo thành ảnh hưởng chút nào, trầm ổn vô cùng hướng phía phía trước phi độn mà đi.

Trong cuồng triều vô số không gian tinh thể oanh kích tại trên người của hai người vòng bảo hộ bên trên vòng bảo hộ chẳng qua là nhẹ nhàng lập loè, liền đem những cái kia không gian tinh thể chấn vỡ, đơn giản chặn tất cả tập kích.

"Tu La Tinh Vực, quả nhiên là một cái chỗ thần kỳ." Thạch Mục trong mắt lóe ra tò mò hào quang, hướng phía chung quanh nhìn lại, bất quá thần thức đối với chung quanh dò xét cũng không buông lỏng.

Diệu Không không có Thạch Mục như vậy nhẹ nhõm, chăm chú nhìn trong tay la bàn.

La bàn kim đồng hồ thẳng tắp chỉ hướng tiền phương, không có tựa hồ run rẩy.

"Lần này sẽ không sai rồi, cái kia Cửu Thủ Thao Thiết liền tại phía trước." Hãn nhắm mắt cảm ứng một cái, sau đó bỗng nhiên mở to mắt, khẳng định nói.

Thạch Mục nghe nói chuyện đó, sắc mặt vốn là vui vẻ, lập tức ngưng trọng vài phần.

Đã tìm được cái kia Cửu Thủ Thao Thiết, kế tiếp chính là một trận ác chiến.

Bất quá những năm này, hãn tuy rằng bởi vì không muốn phi thăng, tận lực không có tu luyện.

Nhưng mà đối với pháp tắc lĩnh ngộ, còn có Phiên Thiên Côn các loại Pháp bảo điều khiển, càng phát ra tinh diệu, cũng là không sợ chút nào.

Hai người tại hoa râm trong cuồng triều tiến lên, gần nửa canh giờ về sau, hai mắt tỏa sáng, rốt cuộc bay ra cái kia mảnh tinh vân.

Một cái rộng lớn, tương đối bình tĩnh khu vực xuất hiện ở hai người lúc trước.

Phiến khu vực này ở bên trong, một viên tinh cầu khổng lồ lẳng lẳng lơ lơ, so với Lam Hải tinh không biết lớn hơn bao nhiêu gấp bội, hầu như có thể cùng Thiên Đình chỗ cái tinh cầu kia so sánh rồi.

Viên này khổng lồ Tinh Cầu chung quanh, tự nhiên cũng đồng dạng bị tầng một không gian bức tường ngăn cản bao phủ.

Xuyên thấu qua không gian bức tường ngăn cản, có thể rõ ràng chứng kiến trên viên tinh cầu này cũng khắp nơi gồ ghề, mảng lớn sinh cơ bị phá

hủy, hiển nhiên cũng bị cái kia Thao Thiết Chân Linh tập kích.

Bất quá viên Tinh Cầu này đều bị phá hủy gần nửa, cũng không có thiếu khu vực may mắn còn sống sót xuống dưới.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Vô Đề

Ô...ô...n...g...

Vào thời khắc này, Diệu Không trong tay la bàn đột nhiên chấn động, tản mát ra hào quang cũng lóe lên, kim đồng hồ quay tròn đảo quanh, dường như một cái hoàn toàn không nhảy.

"Như thế nào..." Diệu Không trên mặt biến sắc, vội vàng nhanh chóng bấm niệm pháp quyết, nhưng tại không có bất kỳ tác dụng.

La bàn Pháp bảo lần này tựa hồ triệt để đã mất đi đối với Cửu Thủ Thao Thiết cảm ứng.

Diệu Không hòa thượng liên tục thi pháp, biến đổi vài loại pháp quyết, đều không có tác dụng, đành phải dừng tay.

"Tuy rằng không biết chuyện gì xảy ra, bất quá hẳn là cái kia Cửu Thủ Thao Thiết giờ trò quý, nếu không Ngọc Hoàng la bàn không có khả năng đột nhiên mất đi đối với kia cảm ứng." Diệu Không sắc mặt có chút không dễ coi, phất tay thu hồi la bàn Pháp bảo, hừ lạnh nói.

"Hiện tại nhất thời cũng không có biện pháp khác, viên Tinh Cầu này thoát nhìn hẳn là vừa mới bị cái kia Thao Thiết tập kích qua, có lẽ phía trên có thể có một chút manh mối. Hơn nữa bị cái kia Thao Thiết tập kích, vậy mà không có hoàn toàn biến thành phế tinh, cũng có chút cổ quái." Thạch Mục trầm ngâm một chút, nói ra.

Diệu Không hòa thượng nghe nói lời này, sắc mặt hơi trì hoãn, nhẹ gật đầu.

Thấy Diệu Không đồng ý, Thạch Mục thân hình chuyển một cái, hướng phía phía trước Tinh Cầu bay đi.

Diệu Không hòa thượng thoáng rút lại phía sau một điểm, cũng theo sát phía sau.

Đã đến Tinh Cầu chỗ gần, Thạch Mục vung tay lên, một đạo dài hơn mười trượng Huyền Hoàng hào quang bắn ra.

Một tiếng âm vang, không gian bức tường ngăn cản đơn giản vỡ vụn, bị đánh ra một cái động lớn.

Thạch Mục nhìn bàn tay liếc, như có điều suy nghĩ.

Những năm này, hắn cũng không tận lực cũng không tu luyện, bất quá thực lực tăng trưởng nhưng lại không đình chỉ, nhất là thân thể lực lượng, càng ngày càng lớn mạnh.

"Làm sao vậy?" Diệu Không hòa thượng có chút kỳ quái nhìn Thạch Mục liếc.

"Không có việc gì, đi thôi." Thạch Mục nở nụ cười một cái.

Hai người phi thân mà vào, tiến nhập Tinh Cầu không gian, không có ở không trung lưu lại, rơi thẳng vào Tinh Cầu mặt ngoài một cánh rừng trong.

Chung quanh đều là từng khỏa dài chừng mười trượng che trời đại thụ, bất quá màu sắc cũng không phải đơn thuần Lục sắc, mà là nhiều ra một ít đỏ vàng chi sắc, thoạt nhìn có chút quý dị.

Trên mặt đất các loại bụi cỏ cỏ dại bộc phát, màu sắc lại lấy xám trắng làm chủ.

Trong rừng rậm phiêu đảng một cỗ màu hồng phấn sương mù, tản mát ra một loại mật ong bàn ngọt mùi.

Nơi đây rừng rậm cùng di Dương Tinh Vực, thiên hà Tinh Vực đều hoàn toàn bất đồng.

Thạch Mục hướng phía chung quanh nhìn lại, ánh mắt lộ ra một tia hiếu kỳ.

Viên Tinh Cầu này Linh khí cùng không ổn định, có chút kịch liệt chấn động, hiển nhiên là bị Thao Thiết Cự thú tập kích nguyên nhân, bất quá nơi đây Linh khí vẫn đang vô cùng nồng đậm.

Bị Thao Thiết Chân Linh tập kích lúc trước, viên Tinh Cầu này tất nhiên tại một cái sinh cơ tràn đầy, sinh linh cường đại Tinh Cầu.

Thạch Mục chính muốn nói điều gì, một cỗ năm màu rực rỡ nồng đậm sương mù đột nhiên từ phụ cận trong núi rừng tuôn ra mà ra, nhanh như tia chớp đã đến hai người trước người, một che đậy hạ xuống.

Năm màu sương mù những nơi đi qua, sở hữu cây cối thảm thực vật tất cả đều lập tức héo rũ, biến thành một mảnh khô vàng, sương mù thành linh kịch độc vô cùng.

Năm màu chi khí ở chỗ sâu trong, mơ hồ có thể chứng kiến một cái thân thể to như ngưu thân ảnh, nằm rạp xuống trên mặt đất.

Hơi không thể điều tra một tiếng vang nhỏ, một đạo dài nhỏ đỏ tươi đồ vật từ trong sương mù bắn ra, nhanh sát mặt đất, lại là một cây đầu lưỡi, mũi nhọn lóe ra màu đỏ tươi sền sệt hào quang, nhoáng một cái xuất hiện ở Thạch Mục dưới chân, sau đó đột nhiên nhảy lên lên, đâm về kia bấp chân, tốc độ cực nhanh có thể nói tia chớp một kích.

Một cỗ mùi hôi mùi đập vào mặt, hiển nhiên trên đầu lưỡi cũng mang theo kịch độc.

Thạch Mục hừ nhẹ một tiếng, tay áo run lên mà ra.

Một đạo hoàng mang bắn ra, đơn giản đem đỏ tươi lưỡi dài chặt đứt, hoàng mang không ngừng chút nào, hóa thành một đạo màu vàng cầu vòng chui vào năm màu trong sương mù, chém tại cái đó thân ảnh trên.

Hoàng mang tốc độ cực nhanh, so với kia đầu lưỡi nhanh không biết gấp bao nhiêu lần.

Một tiếng kinh Thiên động Địa kêu thảm thiết vang lên, mặt đất chấn động mạnh một cái, sau đó hết thảy rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, cái kia năm màu sương mù cũng chậm rãi phiêu tán.

Độc này khí tuy rằng kịch liệt, bất quá đối với Thạch Mộc cùng Diệu Không hòa thượng tự nhiên không có bất kỳ tác dụng.

Thạch Mộc thân hình khẽ động, bay đi.

Diệu Không hòa thượng cũng vội vàng đi theo.

Chỉ thấy sụp xuống rừng cây giữa, một đầu năm màu rực rỡ cóc quái thú đảo lộn trong vũng máu.

Con thú này có dài bảy tám trượng, giống nhau cóc, trên người lại mọc ra tầng một đủ mọi màu sắc lân giáp, nhất là đỉnh đầu thậm chí mọc ra một cái đen kịt cốt chất áo giáp, thoát nhìn cứng rắn vô cùng.

Bất quá giờ phút này cái này ếch xanh quái thú bị từ đầu đến thân thể, đứt khoát chém thành hai khúc, màu đỏ sậm máu tươi cùng nội tạng chảy đầy đất, đã sớm chết.

Màu đỏ sậm huyết dịch cũng ẩn chứa kịch độc, so với cái kia bảy màu khói độc càng lớn, mặt đất bị máu tươi nhiễm địa phương, biến thành một mảnh cháy đen.

"Thật là lợi hại kịch độc, cái này cóc cũng chính là Thiên Vị thực lực, bất quá cái này kịch độc, mặc dù là thánh giai cũng chưa chắc có thể thừa nhận." Thạch Mục thì thào tán thán nói.

Mấy ngày nay hẳn tuy rằng đi vào Tu La Tinh Vực, bất quá quá bận rộn tìm kiếm Cửu Thủ Thao Thiết, một mực ở những cái kia phế tinh thượng lưu liền, đều không có nhìn kỹ qua cái này Tinh Vực sinh vật.

Tu La Tinh Vực giống quả nhiên kỳ lạ.

"Loại này mãnh liệt kịch độc xác thực rất hiếm thấy, nhìn cái tinh cầu này Linh khí có chút nồng đậm, nếu như không có hoàn toàn bị hủy diệt vong, phía trên có lẽ có một chút trí tuệ tộc quần lưu lại, có lẽ có thể được đến một ít có quan hệ cái kia Cửu Thủ Thao Thiết chuẩn xác tin tức." Diêu Không hòa thượng ánh mắt lóe lên nói ra.

Thạch Mục gật đầu, hẳn cũng chính là nghĩ vậy một điểm, mới đề nghị đến trên viên tinh cầu này đến đấy.

Hai người chính muốn có hành động, một tiếng phấn nộ gào rú từ tại chỗ rất xa truyền tới, cùng lúc đó còn có một liên tục nổ vang.

Hai người khê giật mình, thân hình phóng lên trời, hướng phía thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại, chỉ thấy ở ngoài ngàn dặm một chỗ trong sơn cốc bụi mù bay múa, mơ hồ có thể chứng kiến trong bụi mù có một cái cực lớn thân ảnh, phụ cận mấy đạo quang hoa lập loè.

"Thật sự là ngủ gật đã có người tiến đưa gối đầu." Thạch Mục trong mắt vui vẻ, ha ha cười nói, thả người bay đi.

Diêu Không hòa thượng trên mặt cũng lộ ra dáng tươi cười.

Trong sơn cốc, oanh một tiếng, trong bụi mù bay ra một đầu cực lớn thân ảnh, rõ ràng là một đầu màu đỏ như máu Bạo Vượn, chân có cao vài

chục trượng, sau lưng mọc ra một đôi cực lớn huyết sắc cánh dơi, tay như ván cửa, răng nanh giao thoa, thoát nhìn hung bạo vô cùng.

Bạo Vượng chung quanh, vây quanh mấy thân ảnh.

Những thứ này thân ảnh mặc dù là hình người, bất quá gương mặt trên cánh tay đều hiện ra từng khối vảy màu đen, trên đầu còn dài san hô bàn sừng, hiển nhiên là Dị tộc người, mặc trên người áo giáp màu đen quần áo và trang sức.

Những người này đều là thánh giai tu vi, thi triển ra các loại Pháp bảo, đạo đạo quang mang đan vào cùng một chỗ, hình thành một cái lưới lớn, đem đầu kia Bạo Vượng vây vây ở chính giữa, tựa hồ ý định bắt giữ này viên.

Đầu kia huyết sắc Cự Viên nhưng là thánh giai đỉnh cao thực lực, lực lượng vô cùng cường đại, hơn xa mấy cái Dị tộc.

Gào thét giữa, từng cỗ một nồng đậm huyết quang chảy ra mà ra, đem mấy cái áo giáp màu đen Dị tộc Pháp bảo đan vào lưới lớn chấn động liên tục lắc lư, tựa hồ lập tức liền muốn tan vỡ.

Mấy cái áo giáp màu đen Dị tộc sắc mặt khó coi, luống cuống tay chân thi triển ra các loại pháp quyết, ý đồ ổn định Pháp bảo, đáng tiếc hiệu quả không tốt.

"Ồ, cái này Bạo Vượng!" Lấy Thạch Mộc cùng Diệu Không hòa thượng độ tốc, ngàn dặm khoảng cách trong nháy mắt liền qua, rơi vào sơn cốc phụ cận, hẳn nhìn lấy cái kia huyết sắc Bạo Vượng, trong lòng khê động.

Cái kia huyết sắc Bạo Vượng thành linh cùng cái kia cốt thứ Hải Tộc thủ lĩnh thi triển bí thuật triệu hoán huyết viên hư ảnh giống như đúc.

Cái kia cốt thứ Hải Tộc chính là cái kia đầu lâu Pháp bảo, hẳn là dùng cái này huyết sắc Bạo Vượng đầu lâu luyện chế mà thành, chẳng qua là không biết cái kia cốt thứ Hải Tộc như thế nào đạt được huyết sắc Bạo Vượng đầu lâu đấy.

Bất quá nghĩ đến dũng sĩ chi môn Bí Cảnh liên thông Tu La Tinh Vực cùng Lam Hải tinh, đảo lộn cũng không phải là không được.

Thạch Mục cùng Diệu Không hòa thượng cũng không ẩn nấp thân hình, mấy cái áo đen Dị tộc lập tức chú ý tới hai người, sắc mặt đều là biến đổi, trong tay động tác lập tức chậm một cái.

Cái kia huyết sắc Bạo Vượng trong mắt tinh quang lập tức đại thịnh, hét lớn một tiếng, bên ngoài thân huyết quang đột nhiên đại thịnh, ngưng tụ thành một vòng cực lớn huyết nhật hư ảnh.

Huyết nhật hư ảnh tách ra vạn đạo quang mang, lập tức hư không ù ù nổ mạnh liên miên không ngừng, vô cùng cường đại chấn động từ phía trên khuếch tán, hư không cũng theo đó vạn vạ.

Huyết nhật hư ảnh theo Bạo Vượng cánh tay vung lên đánh ra, oanh kích tại Pháp bảo lưới lớn trên.

Một tiếng ầm vang nổ mạnh, huyết nhật hư ảnh mãnh liệt bạo liệt ra, bất quá cái kia Pháp bảo lưới lớn cũng bỗng chốc bị chấn vỡ.

Mấy cái áo giáp màu đen Dị tộc thân hình đại chấn, đều bị đánh bay, một cái trong đó tu vi yếu nhất áo giáp màu đen thiếu nữ trong miệng càng là phun ra một ngụm máu tươi.

Cái kia huyết sắc Bạo Vượng trong mắt dữ tợn hung quang nổ bắn ra, cực lớn thân hình vèo một tiếng từ trong vòng vây bay ra, lao thẳng tới khoảng cách nó gần nhất chính là cái kia áo giáp màu đen thiếu nữ, phòng ốc lớn nhỏ cự chưởng đột nhiên lấy xuống.

Áo giáp màu đen thiếu nữ toàn thân bị một cỗ lực lượng trói buộc, căn bản không thể động đậy, trên mặt tràn đầy tuyệt vọng.

Mấy người khác phát ra kêu sợ hãi, bất quá bọn hắn thực lực so với huyết sắc Bạo Vượng vốn cũng không cùng, giờ phút này đã chậm một bước, càng là không kịp cứu giúp.

Mắt thấy cái kia áo giáp màu đen thiếu nữ liền muốn bị nghiền nát.

Vào thời khắc này, trên mặt đất hào quang lóe lên, một cái màu vàng che bầu trời cự chưởng đột ngột vươn, một tay lấy cái kia huyết sắc Bạo Vượng bắt lấy.

Huyết sắc Bạo Vượng kinh hãi, lập tức lập tức gào thét liên tục, thân thể huyết màu hào quang tỏa sáng, cơ bắp phồng lên, chuẩn bị bộ lông đều dựng đứng...mà bắt đầu, một cỗ cuồng bạo vô cùng lực lượng đột nhiên bộc phát.

Đồng thời toàn thân nó huyết quang tăng vọt, hóa thành các loại huyết sắc quang nhận, quang cầu các loại công kích đánh vào màu vàng bàn tay không lồ.

Bất quá lại không có bất kỳ tác dụng, màu vàng cự chưởng không nhúc nhích, sở hữu công kích kiến càng lay cây bình thường, không cách nào chấn động bàn tay không lồ máy may.

Màu vàng bàn tay không lồ sáng bóng mang sáng ngời, mảng lớn tinh quang cùng màu vàng phù văn từ bên trong bay ra, ngưng tụ toàn bộ đạo vừa thô vừa to màu vàng xiềng xích, đem huyết sắc Bạo Vượng chăm chú khốn trói.

Vô số lớn chùng quả đấm phù văn từ màu vàng xiềng xích trên bay ra, chui vào Bạo Vượng trong cơ thể.

Bạo Vượng toàn thân huyết quang đột nhiên đều tiêu tán, chân khí trong cơ thể lập tức bị một cỗ lực lượng đều giam cầm, thân thể một tiếng ầm vang từ không trung ngã xuống, trùng trùng điệp điệp quăng xuống đất.

Trong miệng nó vẫn đang gào thét không chỉ có, bất quá chân khí bị giam cầm, chỉ bằng vào thân thể lực lượng, càng thêm không có khả năng giãy giụa xiềng xích trói buộc.

Cái kia áo giáp màu đen thiếu nữ lại sinh đến chết rồi đi một vòng, giờ phút này mới phản ứng tới, vội vàng cách xa cái kia huyết sắc Bạo Vượng, miệng lớn thở dốc, hầu như hư thoát.

"Mặc nhi, ngươi không sao chứ?" Một cái gương mặt hẹp dài, trên trán có một đầu dài dài vết sẹo trung niên Dị tộc bay tới, tựa hồ là thiếu nữ trưởng bối, ân cần hỏi han.

"Ta không sao." Cái kia áo giáp màu đen thiếu nữ miễn cưỡng nói ra.

Bạo Vượng phụ cận rừng cây phía trên bóng người lóe lên, Thạch Mộc cùng Diệu Không hòa thượng thân ảnh hiện lên mà ra.

Thạch Mộc trên tay vẫn lưu lại lấy một điểm hoàng mang, giờ phút này nhanh chóng tiêu tán ra, cái kia màu vàng cự chưởng cũng nhoáng một cái chui xuống mặt đất biến mất.

Mấy cái áo giáp màu đen Dị tộc giờ phút này tụ tập đã đến cùng một chỗ, hai mặt nhìn nhau.

Tình huống này, bọn hắn tự nhiên minh bạch tại Thạch Mộc ra tay chế ngự này huyết sắc Bạo Vượng, tuy rằng bọn hắn cảm giác không thấy Thạch Mộc hai người tu vi, nhưng mà như thế cử trọng nhược khinh chế ngự Bạo Vượng, tuyệt đối là thần cảnh đại năng.

Thạch Mục xuất thủ cứu này áo giáp màu đen thiếu nữ một mạng, cầm giữ Bạo Vượng, nhưng hai người là địch là bạn lại không được biết, mấy người nhất thời cũng không dám nói lời nói.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Minh Long Tộc

"Đa tạ hai vị tiên bối viện thủ." Mặt seọ trung niên Dị tộc tại trong mấy người tu vi cao nhất, sắc mặt biến ảo vài cái, kiên trì tiến lên trước một bước, thi lễ một cái.

Hắn sợ do dự nữa xuống dưới, ngược lại chọc giận Thạch Mục hai người.

Mấy người khác cũng gấp vội vàng đi theo hành lễ.

Cái kia áo giáp màu đen thiếu nữ thật không có những người khác như vậy tâm thần bất định bất an, hành lễ đồng thời, một đôi đen lúng liếng mắt to tò mò hướng phía Thạch Mục dò xét qua, vừa vắn cùng Thạch Mục ánh mắt đối với cùng một chỗ.

Cô gái kia lại càng hoảng sợ, vội vàng cúi đầu xuống, bên tai nổi lên một tia đỏ ửng.

Thạch Mục trong lòng tức cười cười cười, bất quá trên mặt không thay đổi chút nào.

"Tiện tay mà thôi mà thôi, nhìn bộ dáng của các người, hẳn là cái tinh cầu này dân bản địa? Ta hai người tao ngộ không gian phong bạo, ngẫu nhiên lang thang đến tận đây, đang tìm tìm ra đường." Thạch Mục quét mấy người liếc, bình tĩnh nói, che giấu mình và Diệu Không hòa thượng thân phận.

"So với lúc đầu hai vị tiên bối tại ngoài hành tinh người, chúng ta đúng là cái này Tu La tinh Minh Long nhất tộc người." Trung niên Dị tộc nghe

nói Thạch Mục chuyện đó, trên mặt bỗng nhiên biến sắc, bất quá rất nhanh liền thu liễm kinh hãi, dùng so với trước càng thêm cung kính khẩu khí nói ra.

Từ khi trăm năm trước kịch biến, Tu La tinh bị không gian bức tường ngăn cản bao phủ, tất cả mọi người đã bị vây ở Tu La tinh trên.

Mặc dù Minh Long nhất tộc tại Tu La tinh thượng đẳng một đại tộc, thực lực cường đại, thần thông quảng đại thần cảnh đại năng không ít, cũng không có nghe nói người nào phá giải không gian bức tường ngăn cản, tiến vào Tinh Không thế giới.

Trước mắt hai người này có thể bình an từ ngoài hành tinh đi vào Tu La tinh, thực lực mạnh chỉ sợ vượt xa hẳn lúc trước đoán trước.

Trung niên Dị tộc thần tình, Thạch Mục tự nhiên nhìn ở trong mắt, bất quá cũng không để ý.

Hắn giờ phút này trong lòng suy nghĩ nhưng là trung niên Dị tộc đề cập Tu La tinh cùng Minh Long nhất tộc, thần thức cùng Diệu Không hòa thượng một chút trao đổi.

Diệu Không hòa thượng lắc đầu, hẳn đối với Tu La Tinh Vực cũng không phải là hết sức quen thuộc, chưa từng nghe qua hai cái này tên.

"A, chung quanh đây có thể có cái gì thành trì?" Thạch Mục hỏi.

"Tu La tinh đoạn thời gian trước đã trải qua một trường hạo kiếp, hơn phân nửa thành trì cũng đã bị hủy, nơi đây thật sự là không khéo, nơi này phạm vi mười vạn dặm không có gì giống như hình dáng thành trì." Trung niên Dị tộc vội vàng nói.

"Hạo kiếp? Xảy ra chuyện gì vậy?" Diệu Không hòa thượng ánh mắt nhất động, tiếp miệng hỏi.

"Hai vị tiền bối có chỗ không biết, chúng ta Tu La tinh trước một đoạn thời gian bị một đầu đáng sợ quái thú tập kích, nửa cái hành tinh bị hủy. Hai vị tiền bối có lẽ cũng phát hiện trên tinh cầu những cái kia bị hủy địa phương, đều là quái vật kia gây nên." Trung niên Dị tộc thân thể run lên, vẫn còn có sợ hãi nói.

Vài người khác nghe nói trung niên Dị tộc đề cập quái vật kia, trên mặt cũng lộ ra vẻ sợ hãi.

"Tự nhiên thấy được, bất quá đó là cái gì quái thú lợi hại như thế, vậy mà có thể hủy diệt nửa cái hành tinh?" Thạch Mộc hỏi, ánh mắt sắc bén lại.

"Việc này vẫn bối cũng không phải rất rõ ràng, chỉ thấy tại một đầu chống trời Cự thú." Trung niên Dị tộc một cổ hàn khí từ đáy lòng không thể ngăn chặn nổi lên, không dám có chút giấu giếm.

Thạch Mộc nhẹ gật đầu, ánh mắt thả chậm, trầm ngâm một chút nói: "Không có thành trì liền có chút phiền phức rồi, như vậy đi, liền phiền toái người dẫn chúng ta đi các người trong tộc đi một chuyến đi, chúng ta tiến đến bãi phóng một chút, về trong miệng người theo như lời đầu kia Cự thú sự tình, chúng ta suy nghĩ nhiều giải một ít."

Trung niên Dị tộc đáy lòng hàn khí biến mất, vừa mới nhẹ nhàng thở ra, bất quá nghe nói chuyện đó, thần tình lập tức lần nữa khẩn trương lên.

Hắn thoát nhìn có chút khó xử, bất quá vẫn là lập tức nói ra: "Tốt, hết thảy nghe từ tiền bối phân phó."

Minh Long nhất tộc quy tâm nghiêm, trước sau như một không cho phép tùy ý mang ngoại tộc người tiến vào, bất quá Thạch Mộc hai người thực lực cường đại, lại cứu bọn hắn, trong tộc Trưởng lão có lẽ có thể lý giải đấy.

"Ha ha, người cũng không cần lo lắng, chúng ta lần đi chẳng qua là bái phỏng, cũng không mặt khác mục đích. Đương nhiên, cũng sẽ không khiến các người không công dẫn đường, cái này đầu huyết viên đối với chúng ta vô dụng, các người cầm đi đi." Thạch Mục chú ý tới trung niên Dị tộc thần tình, ha ha cười cười nói.

Mấy người nghe nói chuyện đó, lập tức đại hỉ.

Bắt một đầu huyết lâm Bạch Vượn, là bọn hắn lần này đi ra nhiệm vụ, sau khi hoàn thành thế nhưng là có ban thưởng không ít đấy.

"Cái kia liền đa tạ tiền bồi." Trung niên Dị tộc sắc mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, khom mình hành lễ, lập tức phi thân rơi xuống, lật tay tế ra một cái màu xám nhỏ bình Pháp bảo.

Hắn phát tay đánh ra một đạo pháp quyết, một cỗ hôi quang từ nhỏ bình trong tuôn ra, cuốn trong huyết sắc Bạch Vượn, cường đại thu nhiếp lực lượng từ hôi quang trong hiện lên.

Huyết sắc Cự Viên thân thể cao lớn đơn giản bị hôi quang xoáy lên, nhanh chóng thu nhỏ lại, lóe lên được thu vào nhỏ bình trong.

Thạch Mục ánh mắt khẽ nhúc nhích, loại này có thể cưỡng ép thu nhiếp vật còn sống không gian Pháp bảo, vô luận di Dương Tinh Vực còn là thiên hà Tinh Vực, đều cực kỳ ít thấy, mỗi một kiện đều vô cùng trân quý.

Nhìn cái này trung niên Dị tộc bộ dạng, tựa hồ không thèm để ý chút nào, dường như chẳng qua là một kiện bình thường Pháp bảo.

Diệu Không hòa thượng lúc trước đã từng nói qua, Tu La Tinh Vực ẩn chứa không gian thần thông sinh linh rất nhiều, nhìn đến quả nhiên không giả.

Trung niên Dị tộc phất tay đánh ra vài đạo hắc quang, nhưng là mấy tấm màu đen Phù Lục, phong bế nhỏ bình miệng.

"Hai vị tiền bối, xin mời đi theo ta." Trung niên Dị tộc phất tay thu hồi màu xám nhỏ bình, đi đầu cung kính ở phía trước dẫn đường.

Thạch Mục hai người đuổi kịp.

Bởi vì muốn chiếu cố trung niên Dị tộc đám người, Thạch Mục cùng Diêu Không thả chậm độn quang, tầm nửa ngày sau mấy người tới một tòa đen nhánh cực lớn thành trì trước, ngừng lại.

Nói là thành trì, kỳ thật gọi là thành lũy càng thêm chuẩn xác, diện tích thật lớn, tối thiểu có trăm dặm lớn nhỏ, hơn nữa thành lũy tạo hình cùng không hoàn chỉnh, rõ ràng có càng nhiều bộ phận chõ dưới mặt đất, không chỉ có bao nhiêu không gian.

Toàn bộ màu đen thành lũy bị tầng một nhàn nhạt màu đen sương mù bao phủ, bên trong có vô số phù văn lập loè, còn có một cỗ Không Gian Chi Lực chấn động, hiển nhiên là một cái cực kỳ Cao Minh cấm chế.

Thạch Mục cùng Diêu Không hòa thượng chuyến này khả năng muốn Minh Long nhất tộc tương trợ, vì vậy cũng không tốt không kiêng nể gì cả dụng thần nhận thức dò xét.

"Nguyên huynh, các người đã trở về, nghe nói các người tiếp một cái bắt huyết lâm Bạo Vượng nhiệm vụ, không biết hoàn thành không có? Tiểu nữ lần này ngược lại là phiền toái người chiếu cố." Thành lũy phụ cận có một đội dò xét người trùng hợp trải qua, đầu lĩnh một cái lạc mang đại hán đã đi tới, thánh giai hậu kỳ tu vi.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía trung niên Dị tộc bên cạnh người thiếu nữ kia, trong mắt hiện lên một tia cứng chiều ôn nhu.

"Ồ, hai người này là ai?" Lạc mang đại hán lập tức rất nhanh chú ý tới Thạch Mục cùng Diệu Không hòa thượng, biến sắc, Âm lạnh xuống.

Bởi vì lúc trước Cự thú hạ kiếp, bây giờ là Minh Long nhất tộc đặc thù thời kì, bốn tộc người xuất nhập đều muốn nghiêm khắc tuần tra, chớ nói chi là ngoại tộc người rồi.

"Hai vị này tại Thạch tiên bối cùng Diệu Không tiên bối, chúng ta bắt huyết lâm Bạo Vượng thời, may mắn mà có hai vị tiên bối ra tay, nếu không chúng ta có thể hay không đem về đều là vấn đề." Trung niên Dị tộc vội vàng nói.

Tới đây trên đường, Thạch Mục đơn giản giới thiệu một chút mình và Diệu Không tên.

"Phụ thân, lần này con gái gặp thật lớn nguy hiểm, may mắn mà có cái này hai vị tiên bối đã cứu ta." Cái kia áo giáp màu đen thiếu nữ lập tức sôi nổi tiêu sái đến lạc mang đại hán bên cạnh, khoác lên cánh tay của hắn, về mặt ngây thơ nói, mắt to nhanh chóng liếc mắt Thạch Mục liếc.

Lạc mang đại hán nghe nói chuyện đó, nháy dưới ánh mắt, thần tình hòa hoãn xuống.

"Hai vị tiên bối đều là thần thông quảng đại người, ngẫu nhiên lại tới đây, đều muốn báỉ phỏng trong tộc Trưởng lão." Trung niên Dị tộc nói ra, vừa mới nói xong, hắn lập tức bờ môi khẽ nhúc nhích, truyền âm nói một câu.

"Nguyên lai là hai vị tiên bối, hoan nghênh đi vào ta Minh Long nhất tộc, bất quá tại hạ đầu là nhỏ nhỏ hộ vệ, cần phải xin chỉ thị một cái trong tộc Trưởng lão, tài năng mời nhị vị đi vào." Lạc mang đại hán sắc mặt biến hóa, lập tức thay đổi một bộ thần tình, có chút khó khăn nói.

"Cái này tự nhiên." Thạch Mục gật đầu nói.

"Đa tạ tiền bối thông cảm." Lạc mang đại hán nhẹ nhàng thở ra, cảm kích nói.

Sau đó hắn lấy ra một cái vòng tròn bàn Pháp Khí, phất tay đánh ra pháp quyết, mâm tròn lập tức sáng lên, một đạo hào quang lưu chuyển.

Thạch Mục ánh mắt nhất động, màu đen thành lũy trong có một đạo cực nhật chấn động thò ra, tại hắn cùng Diệu Không trên người vượt qua.

Cổ ba động này quá mức rất nhỏ, nếu không có hắn thần thức cảm ứng linh mãnh, hầu như không phát hiện được.

Diệu Không hòa thượng từ vừa mới bắt đầu liền một mực ánh mắt buông xuống, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì bình thường, không biết có hay không phát hiện.

Điều này hiển nhiên tại Minh Long nhất tộc dò xét hai người, Thạch Mục cũng không phải chú ý, nhân chi thường tình mà thôi, trong lòng của hắn ngược lại có chút cao hứng.

Vừa mới cái kia dò xét thủ đoạn cực kỳ tinh diệu, Minh Long nhất tộc thoát nhìn có chút không đơn giản, kia năm giữ Cửu Thủ Thao Thiết tin tức khả năng lại càng lớn rồi.

Lạc mang đại hán trong tay mâm tròn hào quang lóe lên, phía trên hiện ra một nhóm chữ nhỏ.

"Hai vị tiền bối, trong tộc Trưởng lão mời các người đi vào." Lạc mang đại hán sắc mặt vui vẻ, thu hồi mâm tròn, trong miệng nói ra.

Hắn lật tay lấy ra một khối đen kịt lệnh bài, phía trên chữ khắc vào đồ vật một cái màu đen hình rồng đồ án.

Một đạo nồng đậm hắc quang từ phía trên bay ra, chui vào thành lũy phụ cận Hắc Vụ trong cấm chế.

Hắc Vụ cấm chế lập tức hướng phía hai bên thối lui, lộ ra một cái vào miệng.

Thạch Mục hai người tại lạc mang đại hán ân cần cùng đi xuống, đi vào.

Cái kia áo giáp màu đen thiếu nữ nhìn xem Thạch Mục thân ảnh đi xa, trong mắt hiện lên một tia thất lạc.

Lạc mang đại hán dẫn hai người tại màu đen thành lũy bên trong rời đi một khoảng cách, đi vào một cái rộng rãi sáng ngời đại sảnh, trang trí dụng cụ đều vô cùng chú ý.

"Hai vị tiền bối ở chỗ này ngồi tạm một lát, tại hạ đi mời trong tộc Trưởng lão tới đây." Lạc mang đại hán nói một tiếng, nhanh chóng lui ra ngoài.

Thạch Mục có chút tò mò đánh giá chung quanh, nơi đây vô cùng nhiều nhỏ vật trang trí đều có chút mới lạ, trong lòng của hắn nghĩ đến lúc rời đi cho Yên La các nàng mang một ít trở về.

Diệu Không hòa thượng ở bên cạnh nhắm mắt tĩnh tọa, âm thầm thúc giục la bàn Pháp bảo, dò xét Cửu Thủ Thao Thiết tung tích, đáng tiếc một mực không có có kết quả, lông mày không khỏi lại nhíu chặt thêm vài phần.

"Hắc hắc, lại để cho nhị vị đạo hữu đợi lâu." Một cái hào sáng thanh âm từ bên ngoài truyền đến, một người mặc thân hình cao lớn, sắc mặt bầy biện ra quỷ dị bầm đen màu lão giả đi đến.

Trên người người này nhìn không tới chút nào Dị tộc đặc thù, tu vi đạt đến thần cảnh trung kỳ đỉnh cao.

Mặt xanh lão giả đánh giá Thạch Mục cùng Diệu Không liếc, trên mặt nguyên bản tùy ý dáng tươi cười lập tức cứng đờ, bước chân cũng dừng lại.

Thạch Mục hai người khí tức sâu không lường được, xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, dường như hai tòa nguy nga vô cùng ngọn núi không lồ đứng vững tại trước mắt, cao không thấy đỉnh.

Mặt xanh lão giả sững sờ đứng ở phòng khách lối vào, biểu lộ có chút thất thần, bất quá kia rất nhanh phản ứng tới đây, ôm quyền đi đến, nói: "Nhiệm vụ tại Thạch Mục đạo hữu cùng Diệu Không đạo hữu đi, thật sự là hạnh ngộ, tại hạ Côn Đồ, tại Minh Long nhất tộc Đại trưởng lão."

"Nguyên lai là Côn Đồ Đại trưởng lão, ta cùng Diệu Không đạo hữu ngẫu nhiên đi vào Tu La tinh, ngược lại là tùy tiện đến viếng thăm rồi." Thạch Mục cười cười, thu liễm đứng lên trên lơ đãng tản mát ra khí tức, nói ra.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Tu La Tam Tộc

Trong lúc nói chuyện, hãn cũng âm thầm đánh giá một cái cái này mặt xanh lão giả.

Này người chân khí trong cơ thể hùng hậu, vượt xa bình thường thần cảnh trung kỳ, hơn nữa thân thể cũng khí tức khổng lồ, hiển nhiên thân thể cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Thạch Mục nhạy cảm cảm ứng được kia trong cơ thể ẩn chứa một cỗ cường đại huyết mạch lực lượng, không thể tầm thường so sánh.

Cái này mặt xanh lão giả thực lực không kém, so với năm đó Lục Quỷ Chung các loại bát hoang Cổ Tộc tộc trưởng, cũng không kém cõi chút nào, thậm chí mơ hồ hơn một chút bộ dạng.

Thạch Mục trong lòng ý niệm trong đầu chớp động, đối với Minh Long nhất tộc thực lực đại trí hiểu được một ít.

Diệu Không hòa thượng liếc mắt mặt xanh lão giả liếc, lại dời đi ánh mắt, vậy mà dứt khoát nhắm mắt lại, một bộ đem tất cả mọi chuyện giao cho Thạch Mục xử lý bộ dạng.

"Không có, không có, nhị vị đạo hữu thực lực cao thâm, có thể tới đến tộc của ta, chúng ta hoan nghênh vẫn không kịp đấy." Mặt xanh lão giả vội vàng khoát tay, cái trán hơi hơi thấy đổ mồ hôi.

"Côn Đồ trưởng lão mời ngồi." Thạch Mục giơ lên tay, nói ra.

Mặt xanh lão giả tựa hồ bởi vì trong lòng khiếp sợ, tội liên đới dưới đều quên, giờ phút này mới giật mình bừng tỉnh, tại Thạch Mục hai người đối

diện ngồi xuống.

"Nhị vị đạo hữu nhìn xem lạ mặt vô cùng, hẳn không phải là Tu La tinh người đi, nghe nói nhị vị tại tao ngộ không gian phong bạo, ngẫu nhiên đi vào Tu La tinh, không biết lần này tới đến ta Minh Long nhất tộc, cần làm chuyện gì? Nếu như có chuyện cần ta các loại tương trợ, sáng nói không sao." Mặt xanh lão giả điều chỉnh một cái hô hấp, thần tình rất nhanh khôi phục trấn định, nói ra.

Thạch Mục ánh mắt hơi đổi, suy nghĩ nếu hay không tiếp tục giấu giếm mục đích, nói bóng nói gió nghe ngóng Cửu Thủ Thao Thiết tin tức.

Bất quá suy nghĩ một chút, hẳn còn là quyết định không nên phiền toái như vậy.

"Côn Đồ trưởng lão nói không kém, hai người chúng ta đều là từ ngoài hành tinh mà đến, đi vào Tu La tinh, xác thực có một đại sự muốn làm, khả năng cần quý tộc tương trợ một chút." Thạch Mục nói ra.

Mặt xanh lão giả nghe đến đó, thân thể hơi chấn động một cái, bất quá lập tức khôi phục bình tĩnh.

"Đạo hữu cứ nói đừng ngại, chỉ cần tộc của ta đủ khả năng, tất nhiên to lớn tương trợ." Lão giả nhìn Diệu Không hòa thượng liếc, kia nhưng là một bộ tinh tọ bộ dáng, đành phải đem ánh mắt lại trở về Thạch Mục trên người.

"Hai người chúng ta là vì đầu kia tập kích Tu La tinh Thao Thiết Chân Linh mà đến, Tu La tinh trên tình huống, chúng ta đã chứng kiến, hẳn là tại trước đây không lâu bị kia tập kích. Ta cùng Diệu Không đạo hữu một mực ở truy tung con thú này, không biết côn Đồ trưởng lão cũng biết kia giờ phút này tung tích." Thạch Mục đi thẳng vào vấn đề nói ra.

Mặt xanh lão giả biến sắc, kinh ngạc cực kỳ một cái đứng lên.

"Nhị vị đạo hữu đang tìm kiếm cái kia Thao Thiết Chân Linh! Các người. . . Tìm cái kia ác thú làm cái gì?" Lão giả khiếp sợ hầu như có chút nói năng lộn xộn.

"Cái kia Thao Thiết Chân Linh tại nguy hại thế gian một lớn ác thú, chúng ta muốn kia trục xuất ra này giới, hoặc là trực tiếp giết chết mất." Đến nơi này cái phân thượng, Thạch Mục cũng lười giấu giếm cái gì, nói thẳng.

Mặt xanh lão giả hít sâu một hơi, trên mặt kinh hãi càng lớn.

Bất quá kia cũng là thần cảnh trung kỳ cường đại tồn tại, rất nhanh chú ý tới chính mình thất thổ, thu hồi trên mặt kinh hãi, lộ làm ra một bộ do dự thần tình.

"Nhị vị đạo hữu thật sự ý định tìm kiếm cái kia Chân Linh Thao Thiết? Các người có nắm chắc đánh chết cái kia ác thú?" Mặt xanh lão giả trầm mặc sau nửa ngày, chợt mở miệng nói ra.

"Mười phần năm chắc tự nhiên là không có, bất quá ta hai người cũng không phải tiêu thân lao đầu vào lửa đờng, sớm đã cân nhắc qua cái kia ác thú thực lực, tự nhận vẫn còn có chút phần thẳng. Nghe Trương lão chuyện đó, chẳng lẽ biết rõ cái kia Cửu Thủ Thao Thiết tung tích?" Thạch Mục vốn là cười khẽ một tiếng, sau đó trong mắt sắc nhọn mang lập loè mà hỏi.

Một mực ở một bên nhắm mắt tĩnh tọa Diệu Không hòa thượng cũng mở mắt, cũng ánh mắt như điện nhìn về phía mặt xanh lão giả.

"Không sai, cái kia Thao Thiết Chân Linh đích hướng đi, tộc của ta xác thực biết rõ một chút, bất quá lấy ta tại trong tộc quyền hạn, vẫn không thể làm chủ lập tức nói với nhị vị, cần phải xin chỉ thị một cái bốn tộc tộc trưởng. Bất quá nhị vị yên tâm, cái kia Thao Thiết Chân Linh lúc trước sát hại vào ta tộc không ít tộc nhân, cùng ta tộc chính là không đội trời chung

cừ địch, tộc trưởng tất nhiên sẽ cho phép." Mặt xanh lão giả bị hai người ánh mắt một chăm chăm lập tức trong lòng phát lạnh, có chút chân tay luống cuống, vội vàng nhanh chóng nói.

"A, vậy có lao các hạ, bất quá việc này cần phải nhanh chút ít, lại trễ chút thời điểm, cái kia Cửu Thủ Thao Thiết nếu là lần nữa ly khai liền không dễ làm rồi." Thạch Mục nhẹ gật đầu, nói ra.

"Nhị vị yên tâm, tại hạ cái này liền đi hướng tộc trưởng đại nhân xin chỉ thị, một lát là sẽ quay về." Mặt xanh lão giả nói qua, lập tức đứng lên, bước nhanh ly khai.

Diệu Không hòa thượng nhìn xem người này ly khai, nhíu mày một cái.

"Diệu Không đạo hữu, làm sao vậy? Thế nhưng là phát hiện cái gì không ổn?" Thạch Mục có chút kinh ngạc hỏi.

"Không có gì, chẳng qua là cảm thấy người này phản ứng có chút kỳ quái, ngay từ đầu kia đối với cái kia Cửu Thủ Thao Thiết cực kỳ sợ hãi, bất quá nghe nói chúng ta có thể đối phó cái kia Thao Thiết về sau, nói giữa tựa hồ lại có chút ít hưng phấn lên, thật sự là cổ quái." Diệu Không nhíu mày nói ra.

Thạch Mục khẽ gật mình, hắn vừa mới đảo lộn là không có chú ý những thứ này, cẩn thận hồi tưởng hai người đối thoại, xác thực đúng là như thế.

"Việc này quả thật có chút kỳ quái, bất quá chúng ta chỉ cần có thể đạt được cái kia Cửu Thủ Thao Thiết tung tích, sự tình khác mặc kệ cũng được." Hắn trầm ngâm một chút nói ra.

"Thạch đạo hữu nói cũng đúng, ta vừa mới thúc giục Ngọc Hoàng la bàn cảm ứng một phen, còn không có bất luận cái gì thu hoạch, nhìn đến thật sự

muốn dựa vào cái này Minh Long nhất tộc rồi." Diệu Không hòa thượng thở dài, nói ra.

Thạch Mục giật mình, Diệu Không hòa thượng vừa mới nhắm mắt tĩnh tọa, tại trong âm thầm thi pháp.

Hai người ở phòng khách tĩnh tọa chỉ chốc lát, một hồi tiếng bước chân từ bên ngoài truyền đến, cái kia mặt xanh lão giả lần nữa đi đến.

"Nhị vị đợi lâu, ta vừa mới đem việc này cáo tri tộc trưởng, tộc trưởng mời nhị vị đến đại điện một nhóm." Mặt xanh lão giả mang trên mặt dáng tươi cười, tựa hồ tâm tình không tệ.

Thạch Mục trong lòng ý niệm trong đầu lóe lên, người này như thế thần tình, chính như Diệu Không vừa mới nói.

Bất quá mặc dù kia thực có cái gì mưu đồ, lấy hãn và Diệu Không thực lực, cũng là không sợ đấy.

"Ta hai người làm khách quý đấy, nếu là tộc trưởng mời, chúng ta tự nhiên không thể không đi. Bất quá về cái kia Cửu Thủ Thao Thiết tung tích, tộc trưởng có thể nguyện ý báo cho biết?" Thạch Mục ánh mắt lập loè mà hỏi.

"Việc này nhị vị yên tâm, tộc trưởng nghe nói nhị vị sự tình về sau, lập tức đáp ứng, mời nhị vị tiến về trước đại điện, nhưng thật ra là muốn thương nghị một cái, cùng chung đuổi giết cái kia Thao Thiết ác thú." Mặt xanh lão giả nói ra.

Thạch Mục cùng Diệu Không nghe nói chuyện đó, thần tình trên mặt hơi ngẩn ra.

"Các người cũng phải đuổi giết cái kia Thao Thiết?" Thạch Mục có chút kinh ngạc.

Cửu Thủ Thao Thiết thực lực mạnh mẽ vô cùng, bình thường thần cảnh căn bản chưa đủ nhìn, trừ phi là mấy tên thần cảnh hậu kỳ liên thủ, có lẽ có thể cùng kia làm sơ chống cự, bất quá cuối cùng cũng chỉ có một con đường chết.

"Cái kia Thao Thiết Chân Linh thực lực cường đại, chúng ta tự nhiên là biết rõ đấy, nếu không có đầu có tự chúng ta, tự nhiên không dám đi vèn vèn chịu chết." Mặt xanh lão giả cười mỉa một cái, nói ra.

"Bất quá có nhị vị đạo hữu tại, chúng ta tuy rằng thực lực nhỏ yếu, bất quá ta Minh Long nhất tộc tinh thông trận pháp, mới có thể giúp đỡ nổi. Hơn nữa không chỉ có ta Minh Long nhất tộc, Tu La tinh mặt khác một ít tộc quần giờ phút này vừa đứng tại tộc của ta làm khách, cái kia ác thú lúc trước sát hại các tộc không ít đồng bào, sớm đã thành ta Tu La tinh công địch. Những cái kia tộc quần người nghe nói nhị vị đại thần thông người tại, cũng muốn cùng nhị vị gặp mặt một lần, các tộc thậm chí nghĩ ra một phần lực lượng, hướng cái kia ác thú đòi lại một ít nợ máu." Mặt xanh lão giả có chút lòng đầy căm phẫn, một hơi nhanh chóng nói ra nhiều lời như vậy.

Thạch Mục cùng Diệu Không trao đổi một cái ánh mắt, nếu là có thể có người giúp đỡ nổi, bọn hắn tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

"Tốt, nếu như thế, gặp một lần đảo lộn cũng không sao, dẫn đường đi." Thạch Mục nói ra.

Mặt xanh lão giả nghe vậy vui vẻ, luôn miệng nói tạ, sau đó đi đầu ở phía trước dẫn đường.

Màu đen thành lũy nửa đường đường tương đối khúc chiết, ánh sáng âm đạm, dường như trong lòng đất bình thường.

Ba người bảy chuyển tám chuyển, đi vào một cái cỡ lớn màu xanh cung điện trước.

Đại điện đại môn chính trên cửa thành linh có một cái uốn lượn xoay quanh cực lớn màu đen hình rồng phù điêu.

Này có chút cổ quái, đầu sinh hai cây kiểu lưỡi kiếm sắc bén thẳng tắp song giác, trên sống lưng có một loạt cực lớn đen kịt cốt thứ, kỳ lạ nhất là này thành linh mọc ra năm con Long trảo, ngoại trừ bốn cột cực lớn màu đen Long trảo, trên bụng còn có một hơi nhỏ một chút bạch sắc Long trảo.

Này phù điêu cực kỳ sinh động, màu đen ngũ trảo quái long thoạt nhìn tựa hồ gặp tùy thời phá vách tường mà ra.

Đại điện trên vách tường cũng chữ khắc vào đồ vật không ít hình rồng đồ án, cùng màu đen kia phù điêu không sai biệt lắm, vẫn có rất nhiều các màu Linh văn, tạo thành một cái thật lớn pháp trận, tản mát ra lúc sáng lúc tối ráng chiều.

Thạch Mục không để ý đến những cái kia ráng chiều cấm chế, ánh mắt rơi vào cái này hình rồng trên phù điêu.

"Đây là ngũ trảo Minh Long, tại Chân tiên giới coi như là một cái cường đại tồn tại, giới về điều khiển Không Gian Chi Lực, cái này cái gọi là Minh Long nhất tộc hẳn là phía sau duệ." Diệu Không hòa thượng thanh âm tại Thạch Mục vang lên bên tai.

Thạch Mục trong lòng khẽ động, âm thầm gật đầu.

"Mời." Mặt xanh lão giả nghiêng người đứng ở đại môn một bên.

Thạch Mục cùng Diệu Không hòa thượng cất bước đi vào.

Trong đại điện không gian rất lớn, chừng ba mươi bốn mươi trượng, mặt đất lấy một loại sâu đá xanh khối phủ kín đấy, màu xanh trên hòn đá có từng đạo lỏng văn đồ án, nhàn nhạt Âm khí từ nơi này chút ít hòn đá tản ra phát ra, đúng là tại Di Thiên Tinh Vực cùng thiên hà Tinh Vực đều cực kỳ

trên quý âm tùng thạch, luyện chế âm thuộc tính Pháp bảo trên quý tài liệu, vậy mà lấy ra phủ kín địa phương.

Trong điện vách tường cũng là dùng trên quý tài liệu kiến tạo, trên tường khám nạm rất nhiều đủ mọi màu sắc hạt châu, thoát nhìn tựa hồ là trên châu, hoà lẫn, đem đại điện chiếu rọi như là ban ngày bình thường.

Những thứ này trên châu không phải là vật tầm thường, thành linh đều là mấy nghìn năm Thông Linh bảo châu, có tích lửa, tích lạnh, tích gió các loại diệu dụng, mỗi một viên đều trên quý vô cùng.

Thạch Mục tại mấy thứ này trên nhìn lướt qua, liền dời đi ánh mắt, nhìn về phía đại điện chỗ sâu nhất một cái bậc thang.

Giờ phút này trong đại điện đứng yên mười mấy người hình ảnh, mơ hồ chia làm ba đợt.

Trên bậc thang chủ tọa ngồi lấy một cái thân hình cao lớn trung niên nam tử, thành linh cũng hầu như không có Yêu Tộc đặc thù, một thân hoa văn lân bào, mắt như chuông đồng, không giận mà uy.

Trên người người này Linh áp cuộn cuộn, thành linh đạt đến thần cảnh hậu kỳ, hẳn là Minh Long nhất tộc tộc trưởng, đứng phía sau bốn năm Minh Long nhất tộc người, đều là thần cảnh tu vi.

Đại điện bên trái đứng mấy người, tất cả đều một ít màu xanh sẫm quần áo và trang sức, phía trên thêu lên con nhện hoa văn.

Người cầm đầu tại một cái phi chu, đầu đội trâm cài, dung mạo có chút tú lệ, chẳng qua là giữa lông mày mơ hồ tản mát ra một cỗ sát khí.

Mỹ phụ trên người khí tức cũng cực kỳ mạnh mẽ, rõ ràng cũng đạt tới thần cảnh hậu kỳ.

Kia đứng phía sau dựng lên mấy người, cũng đều là thần cảnh tu vi, thực tế một cái thiếu nữ áo lục, không chỉ có tu vi đạt đến thần cảnh trung kỳ, hơn nữa kia toàn thân làn da cực kỳ quái dị bày biện ra đen kịt chi sắc, dường như than đen bình thường, chẳng biết tại sao sẽ như thế.

Thiếu nữ đối với thân thể của mình tình huống không thèm để ý chút nào, một đôi hắc bạch phân minh ánh mắt tò mò nhìn về phía đi tới Thạch Mục hai người.

Đại diện phía bên phải cũng đứng bốn năm người, thân thể cực kỳ cường tráng, từng cái đều là hai cao ba trượng lớn, Minh Long nhất tộc, còn có cái kia phi chu nhất tộc, cùng mấy người so sánh với dường như hài đồng bình thường.

Thạch Mục sắc mặt biến hóa, mấy người kia thân hình khí tức hẳn vô cùng quen thuộc, dĩ nhiên là cổ Man tộc.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Tu La Chi Tâm

Cầm đầu chính là một cái thân thể tráng kiện cực kỳ, cánh tay chừng thô nhám như thùng nước sơi râu vàng cong vòng trung niên nam tử.

Kia ánh mắt có chút cao ngất bên ngoài lời, cái mũi bẹp, miệng thông suốt lớn, toàn bộ người mặt chột nhìn dường như cóc bình thường.

Bất quá thứ nhất đôi quái dị mắt xanh biếc hào quang lập loè, cực kỳ bất phàm bộ dạng, không biết là gì Linh Mục thần thông.

Một cổ khổng lồ uy áp mơ hồ từ sơi râu vàng trung niên trên người lan ra, thành linh cũng là thần cảnh hậu kỳ.

Sơi râu vàng trung niên sau lưng một trái một phải đứng đầy hai người, một người là một cái xấu xí thanh niên nam tử, hai mắt cũng là Linh quang chớp động.

Một người khác là cái váy đen thiếu phụ, mang trên mặt một cái màu đen mặt nạ, thấy không rõ dung mạo, chỉ lộ ra một đôi ánh mắt lạnh như băng.

Hai người đều là thần cảnh trung kỳ đỉnh cao tu vi, khí tức to lớn, so với Minh Long nhất tộc mặt xanh lão giả không kém cõi chút nào.

Thạch Mục có chút kinh ngạc, Tu La tinh cái này một cái hành tinh trên vậy mà tụ tập ba gã thần cảnh hậu kỳ.

"Ha ha, nhị vị chính là Thạch Mục đạo hữu cùng Diệu Không đạo hữu đi, tại hạ là Minh Long nhất tộc tộc trưởng Côn Tang, hoan nghênh nhị vị đi

vào tộc của ta." Minh Long nhất tộc chính là cái kia uy nghiêm trung niên đứng lên, nhiệt tình nghênh đón tiếp lấy.

Nữ yêu chu cùng cái kia sợi râu vàng đại hán cũng nghênh đón tiếp lấy, trên mặt lộ ra hiền lành đáng tươi cười.

Trong đại điện những người khác cũng đều hướng phía Thạch Mục cùng Diệu Không hòa thượng nhìn lại, âm thầm cảm ứng hai người tu vi.

Bất quá giờ phút này Thạch Mục hai người đều thu liễm khí tức, những người này đều cái gì cũng không có cảm ứng được, một mảnh Hỗn Độn, trong mắt không khỏi hiện ra một chút vẻ hoài nghi.

Côn Tang tộc trưởng và ba người lại đồng thời sắc mặt biến hóa, bọn họ đều là thần cảnh hậu kỳ tồn tại, mơ hồ cảm ứng được Thạch Mục hai người tu vi một góc của băng sơn, bất quá mặc dù cái này một góc của băng sơn khí tức, cũng còn hơn bọn hắn rất nhiều.

Nữ yêu chu cùng sợi râu vàng đại hán liếc nhau.

Vừa rồi hai người bọn họ từ Minh Long nhất tộc trong miệng nghe nói có người ở đuổi giết cái kia Thao Thiết Chân Linh, vốn cả chút không tin, bất quá Thạch Mục hai người thực lực thật không ngờ độ cao, có lẽ thật có thể chém giết cái kia ác thú.

Nếu là như vậy, bọn hắn trong lòng suy nghĩ sự kiện kia, thật sự có vài phần hy vọng.

Một nghĩ đến đây, trong lòng hai người lửa nóng đứng lên.

"Tộc trưởng khách khí." Thạch Mục tùy ý nói.

"Tại hạ cho nhị vị đạo hữu giới thiệu một cái, vị này chính là Tu La Chu nhất tộc tộc trưởng, La Tố đạo hữu, vị này chính là Bạch Man Tộc tộc

trưởng Cừu Nguyên đạo hữu." Côn Tang tộc trưởng nhiệt tình giới thiệu nữ yêu chu cùng sợi râu vàng đại hán.

"Bái kiến nhị vị đạo hữu." Nữ yêu chu cùng sợi râu vàng đại hán có chút cung kính tiến lên chào.

Trong đại điện mặt khác ba tộc người mắt thấy cảnh này, bọn hắn cũng không phải đồ ngốc, trong lòng đối với Thạch Mục hai người tu vi không tiếp tục hoài nghi, cũng nhao nhao hướng phía Thạch Mục hai người khom mình hành lễ.

"Bạch Man Tộc. . ." Thạch Mục nhìn cái kia sợi râu vàng đại hán liếc, trong lòng lướt qua một tia nghi hoặc, bất quá cũng không biểu hiện ra ngoài.

Côn Tang tộc trưởng lập tức phân phó dưới tay người cho Thạch Mục cùng Diệu Không tại trên đài cao dọn chỗ.

Thạch Mục cùng Diệu Không hòa thượng cũng không có khách khí, ngồi xuống.

Côn Tang tộc trưởng đãi khách chu toàn, chiêu đãi Thạch Mục bọn họ đồng thời, cũng không có vắng vẻ nữ yêu chu cùng sợi râu vàng đại hán, an bài hai người cũng phân biệt ngồi xuống.

"Nghe côn Đồ trưởng lão nói, nhị vị đạo hữu đang đuổi giết cái kia Thao Thiết Chân Linh?" Mấy người ngồi xuống, Côn Tang tộc trưởng liền có chút ít không thể chờ đợi được mà hỏi.

Nữ yêu chu cùng sợi râu vàng đại hán lộ ra chăm chú chi sắc, nhìn về phía Thạch Mục.

"Không sai." Thạch Mục gật đầu nói.

Diệu Không hòa thượng cùng vừa rồi một hình dáng, lặng im ngồi ở một bên, chút nào mở miệng ý tứ cũng không.

Thạch Mục thấy vậy, trong lòng hơi cảm thấy kinh ngạc.

Diệu Không hòa thượng từ khi đi tới nơi này Minh Long nhất tặc, tựa hồ có chút tận lực không mở miệng nói chuyện nữa.

Ba người nghe nói chuyện đó, trong mắt đều hiện lên một tia vui mừng.

Thạch Mục mắt thấy cảnh này, trong lòng không khỏi khê động.

"Cái kia Thao Thiết ác thú tàn sát Tu La tinh trên vô số sinh linh, nhị vị đạo hữu nếu là có thể đem bỏ, chúng ta đại biểu Tu La tinh sở hữu tộc quần cảm tạ nhị vị." Côn Tang tộc trưởng rất nhanh sắc mặt một nghiêm túc, đứng lên, trịnh trọng nói ra.

Nữ yêu chu cùng sợi râu vàng đại hán cũng trịnh trọng chấp tay thi lễ một cái.

"Ác thú thi hành hạ muôn dân trăm họ, có có thể người tự nhiên người người xuất lực, mấy vị cũng không cần cảm giác cảm ơn cái gì. Bất quá việc này nói chi còn sớm, Côn Tang tộc trưởng hay là trước đem cái kia Thao Thiết Chân Linh nơi ở báo cho biết ta hai người." Thạch Mục nói ra.

"Cái này đương nhiên." Côn Tang tộc trưởng vội vàng lấy ra một khối màu đen cốt mảnh, đưa cho Thạch Mục.

Thạch Mục tiếp nhận, thần thức quét qua.

Cái này cốt mảnh là một loại cùng loại ngọc giản đồ vật, bên trong là một bộ Tinh Vực địa đồ, Tu La tinh thành linh ở bên trong.

Chẳng qua là Tu La tinh chung quanh không có những tinh cầu khác, ngược lại có mảng lớn bạch sắc mây sợi thô bộ dáng đồ án, đem Tu La tinh

vây quanh ở bên trong.

Thạch Mục trong lòng khẽ động, hồi tưởng lúc trước đi vào Tu La tinh quá trình, lập tức minh bạch những thứ này bạch sắc mây sợi thô ngón tay phải là những cái kia xám trắng tinh vân.

Bạch sắc tinh vân chỗ càng sâu nhưng là một mảnh đen kịt đốm, chân có vài chục cái, lộn xộn phân bố lấy, không biết là vật gì.

Những thứ này điểm đen bên trên bị dùng màu đỏ Linh văn đánh dấu một cái.

Thạch Mục tâm niệm vừa động, lui về thần thức, đem cốt mảnh đưa cho Diệu Không, mang theo nghi hoặc biểu lộ nhìn về phía Côn Tang tộc trưởng.

"Côn Tang tộc trưởng, bản đồ này đảo lộn là có chút khó có thể xem hiểu, những thứ này điểm đen là vật gì? Trên bản đồ làm đánh dấu, chẳng lẽ cái kia Thao Thiết Chân Linh đang ở đó chút ít điểm đen trên?"

"Đúng là như thế, nhị vị đạo hữu có lẽ mới vừa tới đến Tu La tinh, đối với phụ cận khu vực Tinh Vực vẫn chưa quen thuộc, những cái kia những cái kia điểm đen cũng không phải là Tinh Cầu, mà là một ít không gian Trùng Động, cái kia Thao Thiết Chân Linh lúc trước tập kích Tu La tinh về sau, liền bay vào những cái kia không gian trùng trong động." Côn Tang tộc trưởng thần tình có chút phức tạp nói ra.

"Không gian Trùng Động?"

Đối với danh tự này, Thạch Mục tại một ít trên điển tịch đã từng gặp, chỉ có tại Tinh Không một ít không gian chấn động cực kỳ kịch liệt địa phương mới sẽ xuất hiện, bình thường đều là kết nối hai cái không gian không gian thông đạo.

"Cái kia Trùng Động tại đi thông nơi nào không gian hay sao?" Thạch Mục thanh âm có chút lo lắng hỏi.

Đã tại Minh Long nhất tộc lãng phí không ít thời gian rồi, Thao Thiết Chân Linh thế nhưng là có điều khiến Không Gian Chi Lực thần thông, nếu là kia từ Trùng Động liên thông trong không gian bỏ chạy thì phiền toái.

Diệu Không hòa thượng giờ phút này vừa vặn cũng xem xong rồi cốt mảnh ngọc giản, lông mày cũng là ngưng tụ.

"Nhiệm vụ đạo hữu yên tâm, không gian kia Trùng Động đi thông địa phương không thể tầm thường so sánh, cái kia Thao Thiết Chân Linh lần này đi vào, trong thời gian ngắn chắc là sẽ không đi ra đấy, càng không khả năng từ bên trong phá vỡ hư không bỏ chạy." Côn Tang tộc trưởng vội vàng nói.

"A, lại có loại sự tình này, là địa phương nào" Thạch Mục kinh ngạc hỏi, vẫn đang có chút không tin bộ dạng.

"Cái kia chỗ không gian cực kỳ đặc thù, chúng ta Tu La Tinh Vực người xưng là Tu La chi tâm, tại một chỗ từ thời kỳ thượng cổ liền tồn tại một cái Bí Cảnh, bên trong tràn ngập nguy hiểm, bất quá cũng có chút đại cơ duyên. Mỗi trăm năm những cái kia không gian Trùng Động mới sẽ xuất hiện một lần, hơn nữa một khi đi vào, sẽ gặp bị Tu La chi tâm Bí Cảnh vây khốn. Chỗ đó Không Gian Chi Lực trói buộc rất mạnh, bất luận kẻ nào cũng không có khả năng phá vỡ hư không bỏ chạy, chỉ có chờ Bí Cảnh đóng cửa, đem người ở bên trong tự động Truyền Tống đi ra tài năng ly khai." Côn Tang tộc trưởng nhanh chóng nói.

"Tu La chi tâm?" Thạch Mục nghe nói chuyện đó, sắc mặt nổi lòng một cái, lập tức thì thào tự nói nói.

"Người này nói hẳn là thật sự, chúng ta lúc trước tới gần nơi này khối Tu La tinh thời, ta đã mơ hồ phát giác được phía trước Tinh Vực có chút cổ

quái, phải là cái kia cái gọi là Tu La chi tâm Bí Cảnh ảnh hưởng." Diệ Không hòa thượng thanh âm tại Thạch Mục trong tai vang lên.

Thạch Mục nhìn Diệ Không hòa thượng liếc, hơi không thể điều tra nhẹ gật đầu.

"Như thế thuận tiện, bất quá chậm thì sinh biến, nếu như cái kia Thao Thiết Chân Linh tại Tu La chi tâm Bí Cảnh ở bên trong, ta hai người lập tức khởi hành tiến về trước." Thạch Mục đứng lên.

"Nhị vị đạo hữu, cái kia Thao Thiết Chân Linh tàn sát chúng ta ba tộc vô số tộc nhân, muốn thảo phạt con chuột này, chúng ta cũng không có thể rút lại phía sau, nhị vị xin chờ một chút một lát, chúng ta cũng tập hợp đủ một ít nhân thủ, cùng một chỗ đi vào." Côn Tang tộc trưởng đứng lên, nói ra.

Nữ yêu chu cùng sợi râu vàng đại hán cũng lập tức gật đầu, lên tiếng hòa cùng, tỏ vẻ cũng đồng loạt ra tay.

"Ba vị tộc trưởng có thể nghĩ thông suốt, cái kia Thao Thiết Chân Linh thực lực cường đại, nếu là chém giết, ta cùng Diệ Không đạo hữu có thể không pháp cho các người cung cấp cái gì bảo hộ." Thạch Mục nhìn ba người liếc, nói ra.

"Đa tạ Thạch đạo hữu nhắc nhở, bất quá vì cho chết đi tộc nhân báo thù, cũng bất chấp nhiều như vậy, nếu như cuối cùng thật sự bị chết ác thú tay, tuyệt sẽ không oán giận nhị vị. Hơn nữa cái kia Tu La chi tâm Bí Cảnh nội tình huống phức tạp, nhị vị đối với bên trong chưa quen thuộc, chúng ta đối với trong đó tình huống biết quá tường tận, mới có thể đến giúp nhị vị một ít." Côn Tang tộc trưởng còn không có mở miệng, cái kia Tu La Chu nhất tộc nữ yêu chu đoạt trước nói.

Thạch Mục nghe nói chuyện đó, đuôi lông mày nhảy lên, nhẹ gật đầu, nói: "Nếu như ba vị tộc trưởng đều nói như vậy rồi, vậy liền cùng một chỗ vào đi thôi."

Côn Tang tộc trưởng ba người sắc mặt vui vẻ, lập tức đối với bên cạnh tộc nhân thấp giọng phân phó.

Những người này đáp ứng một tiếng, bước nhanh ra ngoài.

"Nhiệm vụ chờ một chốc một lát, chỉ cần gần nửa canh giờ, chúng ta liền có thể xuất phát." Côn Tang tộc trưởng đối với Thạch Mục hai người áy náy cười cười, nói ra.

Lâu như vậy cũng chờ rồi, Thạch Mục cũng không quan tâm đang đợi nửa canh giờ, liền gật đầu, lẳng lặng đợi.

"Thạch Mục, những người này trong lòng đều có bàn tính, chớ nhìn hăn dám nói như vậy hiên ngang lắm liệt, bọn hăn hăn là ý định lợi dụng lực lượng của chúng ta, tại Tu La chi tâm Bí Cảnh trong mò được chỗ tốt gì, lúc này mới nhiệt tình như vậy muốn cùng nhau đi tới." Diệu Không hòa thượng cười lạnh thanh âm tại Thạch Mục trong lòng vang lên.

"Việc này ta cũng đoán được, bất quá mặc kệ bọn hăn có cái gì bàn tính, chúng ta chỉ cần có thể giết cái kia Cửu Thủ Thao Thiết là được." Thạch Mục cười khẽ truyền âm, cũng không thêm để ý.

Diệu Không hòa thượng cũng cười một tiếng, không hề nói.

Côn Tang tộc trưởng nhìn như thô điên cuồng, kì thực là một cái khéo léo người, cùng Thạch Mục dám người bắt chuyện...mà bắt đầu.

Nói tuy rằng không phải là cái gì chuyện trọng yếu, bất quá cũng không lại để cho bầu không khí nhạt nhẽo lúng túng.

"Thạch Mục đạo hữu, nhìn các hạ khí tức, tựa hồ cũng không phải là xuất thân Tu La Tinh Vực, chẳng lẽ là thiên hà Tinh Vực người?" Cái kia sợi râu vàng đại hán các loại Côn Tang tộc trưởng một cái chủ đề nói xong, chọt chen vào nói nói ra, trong mắt bích quang lập loè.

"Cừu tộc trưởng thật sự là hảo nhân lực, Thạch mộc xác thực coi như là nửa cái thiên hà Tinh Vực người." Thạch Mộc ánh mắt chớp lên, lập tức gật đầu thừa nhận.

Hắn thân phụ Di Thiên Cự Viên huyết mạch, bất quá theo hắn tu thành thực tiên thể, huyết mạch lực lượng đã bị dần dần che giấu, không nghĩ tới vẫn bị cái này sợi râu vàng đại hán nhìn ra, người này Linh Mộc thần thông thật đúng bất phàm.

"Thạch Mộc đạo hữu khen trật rồi, tại hạ cũng liền nhân lực hơi đỡ một ít mà thôi, luận thần thông có thể xa xa so ra kém côn tộc trưởng cùng la tộc trưởng." Sợi râu vàng đại hán khiêm tốn cười nói.

"Cừu huynh quá khiêm nhường, người Chân Linh đồ đẳng bích tình kim thiền thú uy lực rất mạnh, đơn đả độc đấu, Côn mộc cũng không thấy đến là đối thủ của người." Côn Tang tộc trưởng ha ha cười nói.

Nữ yêu chu im lặng im lặng, không nói gì.

Thạch Mộc ánh mắt nhất động, Côn Tang tộc trưởng trong miệng nói Chân Linh đồ đẳng, lại để cho hắn có chút kinh ngạc.

"Thạch Mộc đạo hữu, không biết giờ phút này thiên hà Tinh Vực tình huống như thế nào?" Sợi râu vàng đại hán ánh mắt nhìn hướng Thạch Mộc, trong mắt ẩn khác thường màu lập loè.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Chuyện Xưa

Phía sau hẳn giờ phút này đầu đứng đấy cái kia che mặt thiếu phụ, cái kia xấu xí thanh niên vừa vừa rời đi, đi ra ngoài an bài nhân viên rồi.

Cô gái che mặt ánh mắt lạnh lùng, tựa hồ vẫn đối với chung quanh hết thấy thờ ơ, bất quá giờ phút này nghe nói sơi râu vàng đại hán chuyện đó, khăn che mặt khẽ nhúc nhích, cũng hướng Thạch Mục nhìn lại.

"Thiên hà Tinh Vực? Không có gì dị thường, nếu nói là biến hóa, cũng chính là trăm năm trước không gian kịch biến, sở hữu Tinh Cầu đều bị Không Gian Chi Lực bao bọc mà thôi." Thạch Mục trong lòng khẽ động, trong miệng lại bình tĩnh dị thường nói.

"A, thật đúng? Thiên Đình chẳng lẽ không có đối với thiên hà Tinh Vực ra tay?" Sơi râu vàng đại hán có chút ngạc nhiên.

"Thiên Đình? Ha ha, nhìn đến đạo hữu có lẽ tại Tu La Tinh Vực ẩn cư nhiều năm, đối với những tinh vực khác tin tức cũng không rõ ràng lắm. Thiên Đình từ lúc trăm năm trước liền bị tất cả Đại Tinh Vực liên thủ đả đảo bị diệt, hiện tại tất cả Đại Tinh Vực riêng phần mình phát triển, có chút phần thịnh." Thạch Mục ha ha cười nói, cũng không nói cùng Huyền Giới chi môn sự tình.

"Cái gì! Thiên Đình đã bị diệt!" Sơi râu vàng trung niên sắc mặt đại biến, bỗng nhiên đứng lên.

Phía sau hẳn chính là cái kia hắc y cô gái che mặt thân thể cũng là chấn động, trong ánh mắt lộ ra không thể tin khiếp sợ.

Côn Tang tộc trưởng cùng Tu La Chu nhất tộc nữ yêu chu nghe nói chuyện đó, cũng rất là kinh ngạc, bất quá phản ứng xa không có sợi râu vàng trung niên cùng hắc y cô gái che mặt như vậy lớn.

Đối với Thiên Đình, Côn Tang tộc trưởng bọn hắn cũng là biết rõ đấy, tại ngoài hành tinh vực một cái thế lực rất lớn, bất quá Thiên Đình cùng Tu La Tinh Vực khoảng cách quá xa, thêm với Tu La Tinh Vực vị trí biến ảo bất định, hai người giữa cũng không trực tiếp tiếp xúc.

"Thạch đạo hữu chuyện này là thật?" Sợi râu vàng đại hán ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào Thạch Mục, thanh âm có chút run rẩy.

"Tự nhiên thật đúng, việc này là ta tận mắt nhìn thấy, Thiên Đình chi chủ Đế Tuấn cùng kia thủ hạ chính là thập nhị tiên tướng đều đều đã vẫn lạc, kia dưới tay lôi kéo một ít tộc quần cũng đều sụp đổ."

Thạch Mục lông mi nháy lên, thật sâu nhìn sợi râu vàng đại hán liếc, dùng ý vị thâm trường giọng nói: "Kể cả cổ Man tộc."

Sợi râu vàng đại hán trên mặt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, bất quá nghe được một câu cuối cùng, thần tình chợt khẽ giật mình, sau đó hiện ra vẻ phức tạp.

"Đa tạ Thạch đạo hữu báo cho biết việc này, Cừu mỗ vô cùng cảm kích." Hắn đã trầm mặc một lát, chấp tay nói cảm ơn.

"Cừu đạo hữu không cần phải khách khí, bất quá Thạch mỗ trong lòng có cái nghi hoặc, các người Bạch Man Tộc, cùng Thiên Đình thủ hạ chính là cổ Man tộc, có lẽ có chút quan hệ đi." Thạch Mục mỉm cười, sau đó ngữ khí thản nhiên mà hỏi.

Sợi râu vàng đại hán hơi trầm mặc, chợt nói ra: "Nếu như Thạch đạo hữu hỏi, Cừu mỗ cũng liền không giấu giếm nữa cái gì. Đạo hữu nói không sai, chúng ta Bạch Man Tộc cùng Thiên Đình thủ hạ chính là cổ Man tộc

nguyên là nhất thể, bọn họ là cổ Man tộc trong hắc man bộ, mà chúng ta là bạch man bộ."

Thạch Mục ánh mắt chớp động, thầm nghĩ quả nhiên.

Cổ Man tộc hắc man bạch man phân chia, có lẽ cùng Lam Hải tinh Man tộc hung man bình man không sai biệt lắm.

Côn Tang tộc trưởng cùng nữ yêu chu thoáng ngồi ngay ngắn, về Bạch Man Tộc lai lịch, bọn hắn cũng không rõ ràng lắm.

"Lúc trước Đế Tuấn mời chào chúng ta cổ Man tộc, tộc quần bên trong đã xảy ra chia rẽ, hắc man cố hết sức đồng ý gia nhập Thiên Đình, mà chúng ta bạch man nhìn ra Đế Tuấn người này tâm thuật bất chánh, cùng không đồng ý. Về sau trải qua một phen tranh chấp, hắc man suất lĩnh hơn phân nửa tộc nhân đầu nhập vào Thiên Đình, hơn nữa cấu kết Thiên Đình vây quét chúng ta bạch man. Bạch man liều chết giết ra vây quanh, tránh né đã đến Tu La giới." Sợi râu vàng đại hán nói ra một phen chuyện cũ.

Váy đen cô gái che mặt quần áo nhẹ rung, hiển nhiên nội tâm khuấy động.

Sợi râu vàng đại hán quay đầu nhìn cô gái che mặt liếc, cô gái che mặt hít thở một cái khí, cái này mới khôi phục lại bình tĩnh.

Thạch Mục sắc mặt có chút phức tạp, trong lòng cảm khái.

Hắc man đầu phục Thiên Đình, tuy rằng dựa vào Thiên Đình làm mưa làm gió nhiều năm, nhưng cuối cùng vẫn là rơi vào diệt tộc kết cục, bạch man đi tới Tu La Tinh Vực, tất nhiên trải qua không ít chém giết, nhưng hôm nay vậy mà phát triển lớn mạnh, ra một cái thần cảnh hậu kỳ đại năng.

Thế sự biến hóa thất thường, trong cái được và mất, lại có ai nói đến thanh.

"Thì ra là thế, khó trách Cừu huynh năm đó đột nhiên suất lĩnh tộc nhân xuất hiện ở Tu La Tinh Vực, so với lúc đầu còn có như vậy qua lại." Côn Tang tộc trưởng nói ra.

Sợi râu vàng đại hán đang chát cười cười, không có nói tiếp.

"Hôm nay cái kia Thiên Đình đã bị diệt, không biết Cừu tộc trưởng có tính toán gì không? Chẳng lẽ ý định lá rụng về cội?" Nữ yêu chu đã trầm mặc một cái, chợt mở miệng hỏi.

"Việc này quá mức trọng đại, tộc nhân khác nghe nói việc này về sau, còn không biết có chút phản ứng, còn là các loại Thao Thiết ác thú sự tình chấm dứt rồi nói sau." Sợi râu vàng đại hán suy nghĩ một chút, thở dài nói ra.

Nữ yêu chu nhẹ gật đầu, thần tình lúc giữa mơ hồ nhẹ nhàng thở ra bộ dạng.

Côn Tang tộc trưởng nhìn hai người liếc, ánh mắt ở chỗ sâu trong ẩn khác thường màu lóe lên rồi biến mất.

Thạch Mục đem ba người thần tình để ở trong mắt, ba tộc nhìn như bình thản, bên trong lục đục với nhau tất nhiên không ít, bất quá việc này cùng hẳn không quan hệ, liền nhắm mắt lại.

Nửa cái canh giờ đảo mắt qua, ba tộc người rất nhanh tập kết hoàn tất.

Vượt quá Thạch Mục đoán trước, ba tộc mỗi nhất tộc đều tụ tập mười mấy người, đều là thần cảnh tồn tại, niên cấp cũng không lớn, hiển nhiên là ba tộc trong tinh anh.

Minh Long nhất tộc Côn Đồ Đại trưởng lão, Tu La Chu nhất tộc chính là cái kia hắc phu thiếu nữ, còn có cổ Man tộc chính là cái kia xấu xí thanh niên, còn có cô gái che mặt đều tại.

Thạch Mục trong lòng kinh ngạc, chuyến này có thể nói nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, ba tộc vậy mà mang theo những thứ này trong tộc tinh anh, chẳng lẽ không sợ kia đều vẫn lạc tại bên trong.

Những chuyện này, hẳn cũng chính là trong lòng nghi hoặc, chẳng muốn hỏi thăm.

Ba tộc tập kết hoàn tất về sau, một đoàn người lập tức xuất phát, hướng phía Tu La tinh ngoài hành tinh vực bay đi, rất nhanh đi tới không gian bức tường ngăn cản phụ cận.

Không gian bức tường ngăn cản phụ cận giờ phút này trôi lơ lửng một cái phạm vi lớn gần mẫu nhỏ, cao vài chục trượng đen nhánh bình đài.

Này bình đài hiện ra bốn lăng hình dáng, từ lên tới dưới chia làm ba tầng, mỗi tầng một đều trải rộng vô số không biết tên màu đen hoa văn, tạo thành vô số kích thước không đồng nhất phù văn đường cong, lẫn nhau liên thông, từ tầng thứ nhất hội tụ đến tầng thứ ba.

Tầng thứ ba trên có một cái vài chục trượng lớn nhỏ tế đàn, xung quanh khoanh chân mà ngồi bốn thân ảnh, đều là thần cảnh trung kỳ tồn tại.

Trong bốn người hai cái Minh Long nhất tộc, một gã Tu La Chu nhất tộc, còn có một tại cổ Man tộc.

Trong tế đàn lúc giữa tại một cái hơn một trượng hố tròn, bên trong mấy khối đen nhánh khoáng thạch, nhìn xem cực không ngờ, bất quá phía trên mơ hồ có từng đạo hắc sắc điện hồ chạy trốn.

Đen nhánh khoáng thạch lần trước khắc thiêu đốt lên một loại đen kịt hỏa diễm, ngoại hình nhìn như cực kỳ nhu hòa, nhưng hỏa diễm chỗ sâu nhất mơ hồ có thể chứng kiến hắc sắc điện hồ lập loè.

Hỏa diễm nhẹ nhàng nhảy lên cuồn cuộn, phát ra dày đặc tiếng sấm.

Toàn bộ màu đen bình đài tách ra từng trận hắc sắc quang mang, dường như một kiện Pháp bảo.

Chúng kiến một đoàn người phi độn mà đến, tế đàn bên cạnh bốn người vôi vàng đứng lên, hướng phía Côn Tang tộc trưởng và ba người hành lễ.

Thạch Mục có chút kinh ngạc nhìn xem màu đen bình đài.

"Lại để cho Thạch Mục đạo hữu chê cười, không gian này bức tường ngăn cản chắc chắn được nữa, mặc dù chúng ta thần cảnh hậu kỳ tu vi, đều muốn bằng cá nhân lực lượng bài trừ không gian bức tường ngăn cản, hầu như không có khả năng, chúng ta ba tộc liên hợp lực dùng tới cổ bí thuật chế tạo ra cái này đâu suất phù không đài, dùng tới trước mặt đâu suất lôi diễm phá giới." Côn Tang tộc trưởng nói ra.

"Đâu suất lôi diễm? Đây chính là thời kỳ thượng cổ có chút trứ danh hỏa lôi song thuộc tính chân diễm, uy lực cực lớn, bất quá này ngọc hỏa rất khó tu luyện, các ngươi là như thế nào. . ." Thạch Mục có chút kinh ngạc nói, ánh mắt nhìn hướng trong tế đàn màu đen hỏa diễm, rất nhanh rơi vào những cái kia màu đen khoáng thạch bên trên thanh âm đàm thoại lập tức dừng lại.

"Lôi Viêm tinh tụy thạch! Không thể tưởng được các ngươi vậy mà có thể lấy được loại này sớm đã diệt sạch Linh tài! Khó trách có thể tu luyện ra đâu suất lôi diễm!" Hãn khiếp sợ nói.

Lôi Viêm tinh tụy thạch là một loại cực kỳ hiếm thấy của quý, trời sinh ẩn chứa cực kỳ thuần túy Lôi Hỏa song thuộc tính Linh lực, đầu tại thời kỳ thượng cổ chợt có đề cập, hiện tại sớm đã tuyệt tích.

Có vật ấy tương trợ, tu luyện đâu suất lôi diễm loại này Lôi Hỏa song thuộc tính chân diễm, cũng rất tại đơn giản.

"Thạch Mục đạo hữu mắt sáng như đuốc, đúng là Lôi Viêm tinh tụy thạch, là ở Tu La chi tâm Bí Cảnh trong đoạt được." Côn Tang tộc trưởng nói ra.

"Tu La chi tâm Bí Cảnh trong thậm chí có loại này thời kỳ thượng cổ liền tuyệt tích trần bảo?" Thạch Mục lấp bắp kinh hãi.

Một bên Diệ Không hòa thượng cũng có chút kinh ngạc.

"Tu La chi tâm Bí Cảnh tồn tại bao lâu, không người biết được, có người nói là từ thời kỳ thượng cổ liền tồn tại, bên trong có chút Thượng Cổ trần bảo cũng không kỳ quái. Không chỉ là Lôi Viêm tinh tụy thạch, tại hạ vẫn từng tại bên trong nhìn thấy qua, thông Thiên Thủy ngọc, xích nguyên hỏa thạch, huyền vũ tiên nham, thủy hỏa tiên tinh các loại trần bảo, từng cái đều cực kỳ trân quý. . ." Côn Tang tộc trưởng có chút ngạo nghễ nói.

"Đợi một chút, người nói bên trong có thủy hỏa tiên tinh!" Thạch Mục đột nhiên lên tiếng, đã cắt đứt Côn Tang tộc trưởng mà nói, ngữ khí có chút kích động.

"Không sai, ta từng tại bên trong nhìn thấy qua." Côn Tang tộc trưởng bị Thạch Mục lại càng hoảng sợ, lẩm bẩm nói.

"Tốt, lần này đi vào, làm phiền tộc trưởng mang theo ta đi tìm một cái vật ấy, như có thể tìm tới, Thạch mỗi tất nhiên có thâm tạ." Thạch Mục có chút hưng phấn nói.

Thủy hỏa tiên tinh cùng Lôi Viêm tinh tụy thạch một hình dáng, đều là ẩn chứa hai loại bất đồng thuộc tính Linh lực trần bảo, thủy hỏa tiên tinh trong ẩn chứa Thủy Hỏa Nguyên lực, đối với hãn hiện tại đang tu luyện cửu nguyên băng hỏa tiên pháp có rất lớn giúp ích.

Diệ Không hòa thượng có chút kinh ngạc nhìn Thạch Mục liếc, bất quá cũng không lăm miêng hỏi thăm cái gì.

Thủy hỏa tiên tinh tại hạ giới mặc dù là có thể ngộ nhưng không thể cầu trân bảo, nhưng mà tại thượng giới cũng không phải vô cùng trân quý chi vật.

"Không có vấn đề, Thạch Mộc đạo hữu cam bocc lên kỳ hiểm săn giết Thao Thiết ác thú, những chuyện nhỏ nhặt này người đã mở miệng, tại hạ tất nhiên vì người làm được." Côn Tang tộc trưởng lập tức vỗ ngực cam đoan nói.

"Cái kia liền đa tạ tộc trưởng." Thạch Mộc cảm tạ một tiếng, đã có cái này tiên tinh, đối phó Cửu Thủ Thao Thiết nắm chắc liền càng lớn một ít.

Côn Tang tộc trưởng lần nữa khách khí một câu, liền ra lệnh một tiếng, muốn khu động đầu suất phù không đài Lôi Hỏa lực lượng, phá vỡ không gian bức tường ngăn cản.

"Một chút không gian bức tường ngăn cản, không cần khó khăn rồi." Thạch Mộc phát tay ngăn lại Côn Tang tộc trưởng, một quyền đánh ra.

Một đạo Huyền Hoàng cột sáng bắn ra, oanh kích tại không gian bức tường ngăn cản trên.

Rặc rặc!

Không gian bức tường ngăn cản tại Thạch Mộc dưới tay, dường như giấy bình thường, đơn giản vỡ vụn ra, bị đánh ra một cái phạm vi vài chục trượng đại động.

Mọi người tại đây mắt thấy cảnh này, sắc mặt đại biến, ba vị tộc trưởng cũng bị khiếp sợ há to mồm, sau nửa ngày không có khép lại.

Bọn hấn bảng vào đầu suất phù không đài, tuy rằng cũng có thể bài trừ không gian bức tường ngăn cản, nhưng thi pháp quá trình tối thiểu cần tiêu hao một lượng khắc chuông, hơn nữa tối đa có thể đánh nhau phá một cái

chỉ cung một người thông qua nhỏ lỗ hồng, ở đâu giống như Thạch Mục như vậy, tiện tay liền có thể đánh ra một cái phạm vi vài chục trượng đại động.

"Thạch Mục đạo hữu tu vi thông thần, bội phục, bội phục!" Côn Tang tộc trưởng ba người trước tiên kịp phản ứng, nhìn về phía Thạch Mục ánh mắt tràn đầy khâm phục cùng kính sợ.

Những người khác nhìn về phía Thạch Mục, ánh mắt cũng là lại kính vừa sợ.

"Đi thôi." Thạch Mục cùng Diệu Không đi đầu từ đại động trong bay ra, ba tộc người rất nhanh nối đuôi nhau bắn ra.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Tu La Chi Tâm

Tinh Vực bên trong khắp nơi tràn ngập Hư Không loạn lưu, đối với Thạch Mục cùng Diệu Không mặc dù không có ảnh hưởng, nhưng mà Thần Cảnh lại ngăn cản khó khăn.

Ba vị Tộc trưởng lập tức riêng phần mình phát tay tế ra Pháp bảo, bảo vệ riêng phần mình tộc nhân.

Côn Tang tộc trưởng tế ra một cái màu đen thuyền rồng, phát triển lớn đến vài chục trượng lớn nhỏ, tản mát ra mảng lớn dày đặc vô cùng ngăm đen quang mang, vững vàng chặn lại chung quanh không gian loạn lưu trùng kích.

**** trên người hôi quang lập loè, một cái màu xám phiến đá Pháp bảo bay ra, thoạt nhìn có chút tàn phá, bất quá phía trên màu xám Linh quang lập loè, uy áp kinh người, cũng không phải bình thường Linh Bảo.

Màu xám phiến đá nhoáng một cái hóa thành vài chục trượng lớn nhỏ, nâng lên tất cả Tu La Chu tộc nhân.

Mảng lớn hôi quang từ phiến đá Pháp bảo bên trên dâng lên, đem tất cả mọi người bao phủ ở bên trong.

Hoàng tu đại hán khẽ quát một tiếng, cũng tế ra một cái phi thuyền Pháp bảo, bất quá lại xanh biếc màu sắc, nâng lên tất cả Cổ Man Tộc người.

Phi Thuyền trên có khắc họa rất nhiều màu xanh lá cây giống đồ án, lúc này đây lục quang đại thịnh, phi thuyền Pháp bảo bên cạnh hiện ra hơn

mười người màu xanh lá bóng cây, xếp thành một vòng, đem chung quanh Hư Không loạn lưu ngăn cách ở bên ngoài.

"Đi thôi."

Thạch Mục cùng Diệu Không hòa thượng mắt thấy ba tộc cũng đã chuẩn bị hoàn tất, thân hình hóa thành hai đạo quang mang, hướng phía cái kia không gian trùng động chỗ bay đi.

Ba vị Tộc trưởng vội vàng khu động Pháp bảo đuổi kịp.

Bay về phía trước qua lại có xa lắm không, lúc trước gặp phải cái loại này màu xám bạc Tinh Vân hình dáng sự vật xuất hiện lần nữa, ngăn trở phía trước tất cả đường đi, sóng dữ giống như lăn lộn, bên trong vô số quang mang cuồn vũ, phát ra vô số cực lớn nổ vang thanh âm.

Trên thực tế, Tu La Tinh là bị những màu xám bạc này Tinh Vân bao phủ ở bên trong, chỉ có dựa vào gần Tu La Tinh một đoạn khu vực không biết sao, không có Tinh Vân tồn tại mà thôi.

Thạch Mục cùng Diệu Không hòa thượng sớm đã rõ ràng Tinh Vân uy lực, trực tiếp bay vào, đồng thời mở ra vòng bảo hộ, đem cuộn cuộn Tinh Vân ngăn cản ở bên ngoài, tốc độ không giảm chút nào bay về phía trước trì mà đi.

Hai người nhẹ nhõm tiến lên, nhưng mà Minh Long, Cổ Man cùng với ba tộc sẽ không có dễ dàng như thế.

"Dựa theo lấy trước kia dạng tiến lên!" Côn Tang tộc trưởng, hoàng tu đại hán ba người liếc nhìn nhau, Côn Tang tộc trưởng hét lớn một tiếng.

Sau đó thân hình hấn nhoáng một cái, rơi vào thuyền rồng phía trước, trên người hiện ra mảng lớn chất lỏng giống như Hắc Quang, cuộn cuộn chui vào dưới chân Phi Thuyền bên trong.

Màu đen thuyền rồng tách ra gấp mấy lần quang mang, hình thể một chút phồng lớn lên gấp mấy lần, thuyền người tất cả Linh Văn đều sáng lên, vô số phù văn màu đen hiển hiện phóng tới, bao quanh Phi Thuyền.

Côn Tang tộc trưởng trong miệng nói lẩm bẫm, phát tay đánh ra hai luồng sáng ngời Hắc Quang, lóe lên chui vào Phi Thuyền phía trước đầu rồng bên trong.

Đầu rồng bên trên hai mắt đột nhiên sáng lên hai điểm sáng ngời vô cùng quang mang, toàn bộ thuyền rồng dường như một chút sống lại, thuyền rồng thuyền ngọn nguồn Hắc Quang lóe lên, dài ra bốn cái thật lớn Long trảo, biến thành một đầu Chân Long.

Bốn cái cực lớn Long trảo đột nhiên sáng lên chói mắt vô cùng Hắc Quang, hướng phía trước Tinh Vân huy động qua.

Xuy xuy xuy!

Từng đạo vừa thô vừa to lẳng lẹ ác liệt màu đen móng vuốt nhọn hoắt bắn ra, đem phía trước cuồn cuộn Tinh Vân vỡ ra, miễn cưỡng mở ra một cái lối đi.

Màu đen thuyền rồng thân thể uốn éo, bay vào Tinh Vân trong đó, đồng thời Long trảo không ngừng bay vọt từng đạo móng vuốt nhọn hoắt, tiếp tục đem phía trước Tinh Vân vỡ ra trở lại.

Minh Long nhất tộc màu đen Phi Thuyền tuy rằng vỡ ra Tinh Vân, nhưng mà Tinh Vân bên trong các loại công kích hay vẫn là như mưa bay vọt mà đến, nhất là những không gian kia mảnh vỡ hình thành tinh thể, hung hăng đánh vào màu đen thuyền rồng bên trên.

Đùng ùng (không dứt)!

Màu đen thuyền rồng mặt ngoài quang mang hộ thể kịch liệt run rẩy, bất quá nhất thời nửa khắc còn sẽ không vỡ vụn ra trở lại.

Côn Tang tộc trưởng sắc mặt trầm xuống, bất quá cũng không ra tay đối phó những không gian kia mảnh vỡ, mà là hướng phía sau lưng nhìn thoáng qua.

Một đoàn chói mắt hôi quang theo sát tại màu đen thuyền rồng về sau, bay vào Tinh Vân thông đạo, đúng là Tu La Chu nhất tộc màu xám phiến đá.

Khắc khoanh chân ngồi ở phiến đá phía trên, bạch quang lóe lên, trước người hiện ra một trận màu trắng đàn cổ.

Nhìn xem tình huống chung quanh, nhất là những bay vụn kia kéo tới không gian tinh thể, nòng thần sắc nghiêm nghị, mười ngón nhanh chóng tại dây đàn bên trên búng ra.

Boong boong tiếng đàn lập tức vang lên, lại cũng không dễ nghe êm tai, ngược lại có chút tư thế hào hùng khắc nghiệt cảm giác.

Vô số lớn chừng quả đấm màu trắng phù văn từ đàn cổ bên trên bay ra, tản mát ra mãnh liệt không gian chấn động.

Sau một khắc những màu trắng này phù văn lập tức hóa thành một đạo đạo bạch sắc mũi tên ánh sáng, hướng phía bốn phương tám hướng bắn ra, chuẩn xác vô cùng cùng những kéo tới kia không gian tinh thể đụng vào nhau.

Màu trắng mũi tên ánh sáng vừa cùng không gian mảnh vỡ đụng nhau, lập tức mãnh liệt bạo liệt ra, hóa thành một mảnh bạch quang biến mất vô tung, bất quá không gian mảnh vỡ cũng giống nhau vỡ vụn biến mất.

UỶNH UỶNH RẦM RẦM!

Liên tiếp nổ mạnh vang lên, những không gian kia mảnh vỡ lại bị ***** đem ngăn lại hơn phân nửa.

Côn Tang tộc trưởng mắt thấy cảnh này, nhẹ nhàng thở ra, tiếp tục thi pháp thúc giục màu đen thuyền rồng, phá vỡ phía trước Tinh Vân.

Màu xám phiến đá về sau, một đoàn lục quang theo sát phía sau mà vào, đúng là Cổ Man Tộc màu xanh lá phi thuyền.

Hoàng tu đại hán cũng Côn Tang tộc trưởng giống nhau, trong miệng nói lẩm bẫm, thúc giục dưới thân Phi Thuyền.

Phi Thuyền bốn phía mạn thuyền bên trên lục quang lóe lên, dài ra hơn mười người trông rất sống động màu xanh lá mộc nhân, há to cái miệng rộng, hơn mười đạo màu xanh lá cột sáng từ bên trong xì ra, chui vào chung quanh Tinh Vân bên trong.

Oành!

Những nhìn như này không ngờ màu xanh lá cột sáng, một chui vào Tinh Vân, vậy mà lập tức kịch liệt muốn nổ tung lên, uy lực cực lớn, đem chung quanh đã mở miệng có chút khép lại Tinh Vân lần nữa vỡ ra trở lại.

Hoàng tu đại hán trong mắt sắc mặt vui mừng lóe lên, sau đó tay cánh tay vung lên, hai luồng màu xanh sẫm quang mang từ trong tay bắn ra, lại là một đôi màu xanh lá cây móng vuốt giống nhau Pháp bảo, tản mát ra kinh người Linh khí dao động, hiển nhiên là một kiện dị bảo.

Hắn phát tay đánh ra một đạo pháp quyết, màu xanh sẫm móng vuốt Pháp bảo lập tức phát triển lớn đến vài chục trượng, hóa thành hai luồng Mặc quang bắn ra.

XOỆT XOỆT XOỆT!

Màu xanh lá móng vuốt đầu ngón tay hào quang tỏa sáng, sau đó từng đạo móng vuốt nhọn hoắt bắn ra, phối hợp với đàn cổ Pháp bảo, ngăn cản chung quanh kéo tới không gian mảnh vỡ, đem đều chặn đường xuống.

Bay ở phía trước Thạch Mục nhìn thấy cảnh này, âm thầm gật đầu.

Ba người lần này, lẫn nhau phối hợp liên thủ thành thạo vô cùng, hiển nhiên đã không phải là lần thứ nhất làm như vậy.

Một đoàn người tiếp tục đi tới, Thạch Mục hai người không nói, Côn Tang tộc trưởng bọn hắn tiến lên tốc độ cũng không tính chậm.

Gần nửa ngày về sau, chung quanh Tinh Vân dần dần mỏng manh.

Thạch Mục tinh thần chấn động, biết rõ đã không sai biệt lắm đã đi ra Tinh Vân khu vực, phía trước chính là những không gian trùng động kia rồi.

Tinh Vân mỏng manh, ba tộc phi độn tốc độ lập tức tăng nhiều.

Lại bay về phía trước đi chỉ chốc lát, trước mắt sáng tỏ thông suốt, cuối cùng đã đi ra Tinh Vân khu vực.

Đã đến nơi này, không gian chấn động đột nhiên kịch liệt, nhìn xa phía trước, mơ hồ có thể nhìn thấy tại chỗ rất xa có mười cái đen kịt quang điểm, tản mát ra âm u quang mang, xuyên suốt qua vô số Hư Không loạn lưu, truyền đưa tới.

Thạch Mục cùng Diệu Không hòa thượng trao đổi một chút ánh mắt, đều tại đối phương trong mắt nhìn thấy một tia hưng phấn, bất quá hơn nữa là ngưng trọng.

Một đoàn người tiếp tục đi tới, rất nhanh đi tới cái kia đen kịt quang điểm bên cạnh.

Thạch Mục trán Diệu Không hòa thượng sắc mặt biến hóa, giữa phía trước Hư Không thành linh lơ lửng mười cái cực lớn màu đen không gian vòng xoáy, tản mát ra không lồ lực cắn nuốt.

Vòng xoáy bên trong Hắc Quang lập loè, sâu không thấy đáy, không biết đi thông nơi nào.

"Đây chính là không gian trùng động. . . Thiên Địa Tạo Hóa, quả nhiên thần kỳ." Thạch Mục thì thào nói ra.

Côn Tang tộc trưởng đám người cũng bay tới, trên mặt lộ ra một chút vẻ kích động.

"Nơi này không gian trùng động có mười cái, bao nhiêu cái đúng đi thông Tu La chi tâm Bí Cảnh hay sao?" Thạch Mục quay đầu nhìn về phía Côn Tang tộc trưởng mấy người hỏi.

Thần trí của hắn sớm đã lan tràn ra, cũng vận khởi rồi Linh Mục Thần Thông, mơ hồ nhìn ra cái này mười cái không gian trùng động huyền bí, dường như thông hướng khác nhau địa phương.

Trong khoảng thời gian ngắn, hắn cũng dò xét không đúng dừng.

"Thạch Mục đạo hữu chờ một chốc, cái này đi thông Tu La Bí Cảnh không gian trùng động mỗi lần đều có biến hóa, cần phải dò xét tra một chút mới được." Côn Tang tộc trưởng nói ra, phát tay lấy ra một cái Như Ý giống như Pháp bảo, phía trên Linh quang lập loè, ngưng tụ thành một cái pháp trận, đang muốn thi pháp.

"Không cần lãng phí thời gian, đúng cái này một cái, đi, đừng để cho cái kia Cửu Thủ Thao Thiết chạy thoát!" Vào thời khắc này, một mực trầm mặc không nói Diệu Không hòa thượng chợt nói một tiếng, thân hình bắn ra, chui vào rồi một cái không gian vòng xoáy ở bên trong, biến mất bóng dáng.

Thạch Mục ánh mắt lóe lên, bất quá cũng không do dự cái gì, lập tức bắn ra, bay vào không gian vòng xoáy bên trong.

Ba tộc người ngẩn ngơ, ba vị Tộc trưởng lẫn nhau nhìn nhau, nhất thời đều có chút chần chờ, không có lèm nhèm nhưng tiến vào.

"Có phải hay không cái không gian này Trùng Động, hai người kia sẽ không lầm chứ? Sau lưng, cái kia hắc phu thiếu nữ nhếch miệng, nói ra.

"Loan nhi, nhị vị đạo hữu tu vi thông thần, không thể lỗ mãng! Nhúu mà, thấp giọng khiển trách, đồng thời hướng phía nhìn lại chung quanh, dường như lo lắng Thạch Mục hai người nghe được.

Hắc phu thiếu nữ trên mặt có chút ít không cho là đúng, bất quá vẫn là nghe lời ngậm miệng lại.

"Côn tộc trưởng, hay vẫn là ổn thỏa một ít, người sử dụng bí thuật dò xét tra một chút thì tốt hơn. Nói ra.

Côn Tang tộc trưởng nhẹ gật đầu, trong tay Như Ý Pháp bảo lơ lửng, mười ngón động liên tục, đánh ra từng đạo pháp quyết chui vào trong đó.

Như Ý Pháp bảo đỉnh pháp trận bên trong vầng sáng lóe lên, hiện ra một cái Ly Miêu giống như thú con hư ảnh, đồng tử sáng trong vô cùng, hướng phía mười cái không gian trùng động nhìn lại, tại mười cái không gian vòng xoáy bên trên đảo qua, cuối cùng dừng lại tại Thạch Mục hai người bay vào không gian trùng động lên, trong miệng phát ra một tiếng mèo kêu giống như thanh âm.

"Thật đúng là nơi đây, xem ra hai người kia ngược lại cũng có chút bổn sự." Cái kia hắc phu thiếu nữ lẩm bẫm nói.

"Đã đi thôi." Hoàng tu đại hán vung tay lên, dưới thân màu xanh lá Phi Thuyền trước tiên bay vào không gian trùng động.

Mặt khác hai tộc cũng lập tức đuổi kịp.

Ba tộc người trước mắt tối sầm, tiến vào một cái đen kịt không gian, chung quanh tràn ngập từng cỗ một cực lớn Không Gian Chi Lực, bao vây lấy tất cả mọi người thân thể, dốc sức liều mạng xé rách.

Nếu không có Côn Tang tộc trưởng bọn hắn dùng pháp bảo bảo vệ, một ít tu vi hơi yếu người, thật sự cũng bị cái này cực lớn Không Gian Chi Lực vỡ ra trở lại.

Không biết qua bao lâu, ba tộc người hai mắt tỏa sáng, xuất hiện ở một cái sáng ngời vô cùng không gian.

Đỉnh đầu đứng một chỗ xanh biếc Lam Thiên, Bạch Vân nhiều đóa, phía dưới nhưng là một chỗ thanh tịnh vô cùng hồ lớn, phương viên không biết bao nhiêu, tầm mắt nhìn không tới phần cuối.

Trong hồ sinh trưởng vô số xanh biếc đồng cỏ và nguồn nước, gió thổi qua, đồng cỏ và nguồn nước theo mặt hồ nhộn nhạo, đẹp và tinh mịch vô cùng.

Trong không khí thiên địa linh khí nồng đậm vô cùng, so với Tu La Tinh bên trên mạnh đâu chỉ gấp mấy lần.

Ba tộc bên trong, có rất nhiều mọi người là lần đầu tiên tiến vào qua Tu La chi tâm, nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, đều phát ra sợ hãi thán phục thanh âm.

Ba vị Tộc trưởng lúc này đây tuy nhiên cũng chau mày, hướng phía chung quanh nhìn lại.

Trước một bước vào Thạch Mục cùng Diệu Không hòa thượng, lúc này đây nhưng là bóng dáng đều không có.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Thái Nhi Cùng Hàn Ly

"Thạch Mục đạo hữu bọn hãn hai vị đây? Không phải là xảy ra điều gì biến cố, không có có thể đi vào Bí Cảnh đi?" Sợi râu vàng đại hán lên tiếng nói ra, trên mặt thần sắc lo lắng.

"Sẽ không, hãn là lúc tiến vào, cùng chúng ta thời gian khoảng cách có chút lớn, không gian chấn động phía dưới, bị Truyền Tống đến địa phương khác rồi, lúc trước cũng từng có như vậy sự tình." Côn Tang tộc trưởng nói ra.

Sợi râu vàng đại hán nghe vậy, nhẹ nhàng thở ra.

Cổ Man tộc tại từ bên ngoài đến người, đi vào Tu La Tinh Vực không tính lâu, ba tộc bên trong liền thuộc cổ Man tộc tiến vào Tu La chi tâm Bí Cảnh số lần ít nhất.

"Bí Cảnh tầng thứ nhất không gian rất lớn, chúng ta vừa đi vừa tìm tìm bọn hãn đi." Côn Tang tộc trưởng nói ra.

"Không được, chúng ta Tu La Chu nhất tộc còn có những chuyện khác, liền không cùng các người đồng hành rồi." Một bên nữ yêu chu đột nhiên mở miệng.

Nàng trong lúc nói chuyện, chớ Tu La Chu nhất tộc màu xám phiến đá chậm rãi bay mở, dừng ở kia sau lưng, khoảng cách mặt khác hai tộc, nhất là Minh Long nhất tộc xa đi một tí, không hề giống như vừa rồi như vậy tới gần.

"Tộc của ta cũng có ý định khác, không bằng mọi người chia nhau hành động đi, về sau tại tầng thứ hai vào miệng phụ cận lại gặp là được." Sợi râu vàng đại hán cũng nói.

Côn Tang tộc trưởng trên mặt âm lãnh chi sắc chợt lóe lên, bất quá lập tức liền hồi phục xong, cười nói: "Cũng tốt, nếu như nhị vị đều có tất cả ý định, chúng ta liền chia nhau hành động đi. Chẳng qua là nhìn Thạch Mục đạo hữu bộ dáng của bọn hắn, rất là lo lắng, chúng ta cũng không có thể tại tầng thứ nhất trì hoãn quá lâu. Như vậy đi, một ngày sau đến tầng hai vào miệng tập hợp."

"Không có vấn đề." Nữ yêu chu gật đầu nói.

Sợi râu vàng đại hán cũng không có vấn đề.

Ba người rất nhanh chia nhau hành động, Tu La Chu nhất tộc cùng cố Man tộc riêng phần mình hướng phía cùng một cái phương hướng bay đi, rất nhanh biến mất tại tầm mắt phần cuối.

"Chúng ta cũng đi thôi." Côn Tang tộc trưởng nhìn xem hai tộc thân ảnh biến mất, thu hồi ánh mắt, phát tay mang theo tộc nhân hướng phía một phương hướng khác bay đi.

"Dì, vì sao phải tách ra một mình hành động, người không phải nói Tu La chi tâm trong nguy hiểm trùng trùng điệp điệp sao? Ba tộc liên thủ hành động chẳng phải là an toàn hơn." Tu La Chu nhất tộc trong, cái kia hắc phu thiếu nữ từ màu xám phiến đá trên bay lên, rơi vào nữ yêu chu bên cạnh, có chút ít tò mò hỏi.

"Tu La chi tâm tuy rằng nguy hiểm, nhưng mà bên cạnh người lại há đều là an toàn." Nữ yêu chu thở dài, có chút mệt mỏi nói.

"Dì, người nói là?" Hắc phu thiếu nữ khẽ giật mình.

"Chúng ta Tu La Tinh Vực ba tộc nhìn như vui vẻ, nội địa trong sớm đã tranh đấu gay gắt. Trăm năm trước không xuất hiện không gian kịch biến thời thì đỡ, hiện tại không gian phong bế, Tu La tinh trên tài nguyên từ từ khô kiệt, ba tộc ở giữa tranh đoạt sớm đã kịch liệt vô cùng, hận không thể có thể mặt khác hai tộc chết hết mới tốt. Loan nhi người nhiều năm qua đều tại trong tộc đóng cửa khổ tu, cũng không phải biết rõ những chuyện này." Nữ yêu chu hừ lạnh một tiếng, nói ra.

Hắc phu thiếu nữ nghe đến mấy cái này, sắc mặt liền biến, cuối cùng trầm mặc lại.

"Lần này tiến vào Tu La chi tâm, mặt khác hai tộc tuy rằng chưa chắc sẽ có cái gì dị tâm, bất quá hết thảy còn là cẩn thận là hơn, nhất là Minh Long nhất tộc, càng muốn coi chừng." Nữ yêu chu tiếp tục nói, trong mắt hiện lên một đạo hàn quang.

"Dì, Minh Long nhất tộc cũng không quá đáng chỉ có Côn Tang một gã hậu kỳ tồn tại mà thôi, lấy người thần thông, đủ để đối phó hẵn đi, mặt khác Minh Long tộc cũng không quá đáng tại thần cảnh trung kỳ so với chúng ta Tu La Chu nhất tộc thật nhiều mà thôi." Hắc phu thiếu nữ hừ nhẹ một tiếng, có chút không phục nói.

"Minh Long nhất tộc nếu là thật sự chỉ có những thực lực này, chúng ta Tu La Chu nhất tộc cùng Bạch Man Tộc cũng sẽ không kiêng kỵ như vậy bọn họ." Nữ yêu chu cười khổ một tiếng, lập tức thần tình bình thản xuống, một bộ không có ý định tiếp tục nói thêm cái gì bộ dạng.

Hắc phu thiếu nữ nguyên bản đang muốn truy vấn, bất quá chứng kiến nữ yêu chu như vậy thần tình, đành phải đem lời nói nuốt trở vào.

"Minh Long nhất tộc tuy rằng lợi hại, bất quá Loan nhi người bí thuật đã tu thành, đảo lộn cũng không cần quá mức sợ hãi bọn hẵn. Đi thôi, cái này Tu La chi tâm Bí Cảnh tầng thứ nhất cũng là trần bảo vô số, cơ hội khó

được, không được bỏ lỡ." Nữ yêu chu có chút cứng chiều vổ vổ thiếu nữ đầu, sau đó đối với sau lưng tộc nhân trầm giọng hét lên một tiếng.

Phiến đá trên Tu La Chu tộc nhân cùng kêu lên đáp ứng một tiếng.

Nữ yêu chu hài lòng nhẹ gạt đầu, lập tức vung tay lên, màu xám phiến đá lập tức hào quang tỏa sáng, tốc độ nhanh hơn không ít, hướng phía phía trước nhanh như điện chớp phi độn mà đi.

...

Giờ này khắc này, Bí Cảnh một chỗ tuyết phong trên đỉnh, hai bóng người bằng không mà đứng, đúng là Thạch Mục cùng Diệu Không hòa thượng.

"Nhìn đến những người khác tại Truyền Tống đến Bí Cảnh trong địa phương khác rồi." Thạch Mục thần thức khuếch tán ra, bao phủ phạm vi thân cận vạn dặm, không có chút nào phát hiện ba tộc người bóng dáng, không khỏi mở miệng nói ra.

Diệu Không hòa thượng đối với Thạch Mục chuyện đó, không có có phản ứng gì, tha cho phú thú vị hướng phía chung quanh nhìn lại.

"Thật nồng đậm Linh khí, hơn nữa cái này Bí Cảnh không chỉ có trước mắt cái này một cái không gian, ngược lại là có có điểm ý tứ." Diệu Không hòa thượng nhắm mắt cảm ứng một cái, cười nói.

Thạch Mục nghe vậy, ánh mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Nơi này thiên địa linh khí nồng đậm vô cùng hẳn tự nhiên biết rõ, không gian cũng cùng bên ngoài khác nhau rất lớn, củng cố vô cùng, bất quá Bí Cảnh có bao nhiêu tầng không gian sự tình, hẳn đảo lộn là không có phát hiện.

"Nhìn tình huống nơi này, tựa hồ cũng không có bị cái kia Cửu Thủ Thao Thiết phá hư dấu vết, đầu kia Cửu Thủ Thao Thiết thật sự tiến vào này Bí Cảnh sao? Hay là cái kia ba tộc người cố ý lường gạt ta và người." Hãn nhìn phía dưới nguyên vẹn tuyết phong, nói ra.

"Cái kia thật không có, cái kia Cửu Thủ Thao Thiết đúng là Bí Cảnh bên trong, bất quá là tại tầng cao hơn trong không gian, nhìn đến cái này Bí Cảnh trong có kia vô cùng ưa thích đồ vật, nếu không kia đoạn sẽ không bỏ qua nơi đây phong phú tài nguyên." Diệu Không hòa thượng khó được lộ ra dáng tươi cười, cười nói.

"Diệu Không đạo hữu như vậy xác định? Người tại làm thế nào biết những thứ này? Chẳng lẽ. . ." Thạch Mộc hơi quái lạ mà hỏi, sau đó sắc mặt biến hóa, nhớ ra cái gì đó.

Diệu Không hòa thượng vung tay lên, cái kia la bàn Pháp bảo hiện lên mà ra, phía trên kim đồng hồ ông ông run rẩy, thẳng tắp chỉ hướng không trung.

Thạch Mộc nhẹ gật đầu, thầm nghĩ trong lòng quả nhiên, Diệu Không la bàn lần nữa cảm ứng được Thao Thiết tồn tại, khó trách kia như vậy xác định.

"Chẳng qua là không biết đi thông cao tầng một không gian vào miệng ở nơi nào?" hãn nhìn lấy đỉnh đầu bầu trời, thì thào tự nói nói.

Bí Cảnh ít ỏi tầng không gian, lẫn nhau giữa tất nhiên có vào miệng tương liên.

Hơn nữa Bí Cảnh bên trong không gian cùng Côn Tang lúc trước theo như lời một hình dáng, không gian cứng cõi vô cùng, đều muốn dùng Man lực đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản tiến về trước tiếp theo tầng, lấy hai người bọn họ thực lực chỉ sợ cũng không được.

Hắn trong lòng có chút hối hận.

Sớm biết như vậy tiến vào Bí Cảnh sẽ cùng ba tộc người lạc đường, hắn có lẽ sớm yêu cầu một phần Bí Cảnh địa đồ đấy, cũng không cần giống như bây giờ, hai mắt một vòng đen.

"Trước tìm kiếm khắp nơi một chút đi, cái này Bí Cảnh tuy rằng không nhỏ, bất quá lấy chúng ta độn tốc, dùng không được bao lâu thì có thể đem dò xét một lần." Diệu Không hòa thượng nói ra.

Thạch Mục nhẹ gật đầu, giờ phút này cũng không có biện pháp khác rồi.

Hai người đang muốn phi độn mà ra, Thạch Mục bên hông màu lam hồ lô chợt ánh sáng màu lam lóe lên, một cái lam ảnh từ bên trong bay ra, hóa thành một cái môi hồng răng trắng, tuấn tú vô cùng áo lam thanh niên, toàn thân ánh sáng màu lam vờn quanh, thành linh đã đạt tới thần cảnh trung kỳ đỉnh cao, chỉ thiếu chút nữa liền có thể đi vào thần cảnh hậu kỳ.

"Này, Thạch tiểu tử, ngươi cứ như vậy rời đi? Không phải là còn muốn tìm cái kia thủy hỏa tiên tinh sao?" Áo lam thanh niên cười hì hì nói.

Cái này áo lam thanh niên không là người khác, đúng là Thủy Linh Tử.

Hắn tại trong hồ lô khổ tu trăm năm, tu vi tiến nhanh không ít.

Thạch Mục dừng thân hình, chứng kiến Thủy Linh Tử đi ra, nguyên bản sắc mặt trầm xuống, bất quá nghe được kia chuyện đó, thần tình ngạc nhiên một cái.

"Người nói chuyện đó có ý tứ gì? Chẳng lẽ chung quanh đây có thủy hỏa tiên tinh?"

Thạch Mục lời còn chưa dứt, bên hông hắn cái khác túi đại linh thú trên Linh quang cũng là lóe lên, sau đó một đoàn hào quang bảy màu từ bên

trong bay ra.

"Cạc cạc, thật nồng đậm Linh khí, dừng lại ở túi đại linh thú trong nhiều năm như vậy, thật sự là nhanh kìm nén mà chết ta đây." Một cái phá la bàn cuống họng từ hào quang bảy màu trong truyền ra, hào quang lập tức co rút lại, hiện ra một cái bảy màu Anh Vũ, đúng là Thái nhi.

Thái nhi thoạt nhìn cùng lúc trước biến hóa khá lớn, thân hình càng thêm thon dài, nhất là lông đuôi, hầu như cùng thân thể không sai biệt lắm, tản ra phát ra trận trận bảy màu Linh quang, tươi đẹp cực kỳ.

Trên người nó mặt khác lông chim cũng càng thêm tươi đẹp, chợt nhìn dường như một đoàn thất sắc hỏa diễm bình thường.

"Thái nhi, người như thế nào cũng đi ra." Thạch Mục nhíu mày.

Thái nhi những năm này sở dĩ thành thành thật thật dừng lại ở túi đại linh thú, ngoại trừ nó ý nguyện của mình, một phương diện khác cũng dựa theo Thạch Mục an bài, đang tu luyện một môn đặc thù bí thuật.

Này bí thuật tại Thạch Mục trong kế hoạch, cũng có trọng dụng, Thái nhi xem ra còn chưa không luyện thành này thuật, liền bay ra, lại để cho hấn thoáng có chút bất mãn.

"Thạch đầu, ta đã khổ tu vài chục năm, cái gọi là lao động nhàn hạ kết hợp, cũng phải nhường ta đi ra hoạt động một cái nha." Thái nhi thân thể chuyển một cái, rơi vào Thạch Mục bả vai chợt hiện, chẳng hề để ý nói.

Thạch Mục nhìn xem Thái nhi, thở dài.

Lại để cho cái này đầu ham chơi Anh Vũ hảo hảo khổ tu có thể không dễ dàng.

"Đúng rồi, Thạch đầu, ta vừa mới nghe được các người đang đàm luận thủy hỏa tiên tinh, ở nơi nào, thứ này đối với ta cũng có tác dụng đấy, đừng quên ta cái kia một phần." Thái nhi mắt to nhanh như chớp hướng phía chung quanh nhìn lại, tựa hồ đang tìm kiếm cái kia thủy hỏa tiên tinh.

Thạch Mục liếc mắt, không để ý đến cái này tham ăn Anh Vũ.

Diệu Không hòa thượng thân hình cũng dừng lại, đánh giá Thủy Linh Tử cùng Thái nhi hai mắt.

Đối với Thái nhi, hắn không có nhìn nhiều, ánh mắt rất nhanh rơi vào Thủy Linh Tử trên người, ánh mắt sụp xuống.

"Hàn Ly! Thạch Mục đạo hữu ngược lại là may mắn, thậm chí có một đầu như vậy khó được Linh sủng." Diệu Không hòa thượng có chút hâm mộ nói.

Thạch Mục ánh mắt nhất động, cũng không nói gì, ánh mắt vẫn đang nhìn xem Thủy Linh Tử.

"Không sai, ta có thể cảm giác được, cái phương hướng này ngàn dặm ngoài có một cái Thủy Hỏa Linh tuyến, bên trong có thể sẽ có thủy hỏa tiên tinh." Thủy Linh Tử tựa hồ đối với Diệu Không hòa thượng một điểm hảo cảm cũng không, không có chút nào để ý tới đối phương, chỉ vào cùng một cái phương hướng đối với Thạch Mục nói ra.

Thạch Mục nghe vậy khẽ giật mình, thần thức lập tức lần nữa lan ra, tra xét rõ ràng nổi lên Thủy Linh Tử chỉ địa phương.

Chỗ đó rõ ràng là dưới chân tuyết phong biên giới, bên cạnh lân cận nhưng là một chỗ liên miên núi lửa, cực nóng vô cùng.

Cái này băng cùng lửa thế giới, chính giữa chỉ có một chỗ lớn đến không tính được thẳng tắp hợp cốc cách xa nhau, hơn nữa bất kể là bên trái tuyết

phong, còn có bên phải núi lửa, đều hoàn toàn không có bị đối phương ảnh hưởng, cho dù là lân cận hạp cốc địa phương cũng là như thế, tựa hồ đạo kia hạp cốc hoàn toàn đem song phương khí tức ngăn cách ra, quái dị vô cùng.

Thạch Mục không khỏi lộ ra kinh nghi thần sắc.

Nơi đây hẳn vừa rồi cũng dò xét tra được, bất quá cũng không có cần thận, hiện tại nhìn kỹ phía dưới mới đã nhận ra chỗ đó quái dị.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Hóa Linh Chi Khí Cùng Hóa Linh Chi Thủy

Thần trí của hắn rất nhanh ở đằng kia khu vực phụ cận qua lại dò xét, rất nhanh tại một chỗ hạp cốc dưới đáy phát hiện một chỗ quái dị chi địa, trong mắt quang mang chớp lên.

"Diệu Không đạo hữu, cái kia Thủy Hỏa Tiên Tinh đối với tại hạ rất là trọng yếu, tại hạ nhưng có thể phải ly khai một chút." Thạch Mục có chút áy náy đối với Diệu Không hòa thượng nói ra.

"Nếu như cái kia Cửu Thủ Thao Thiết lúc này đây không tại cái không gian này, ta và người tách ra một chút ngược lại cũng không sao, phân biệt tìm kiếm cái kia không gian cửa vào ngược lại tương đối nhanh." Diệu Không hòa thượng rộng lượng nói.

"Cái kia liền đa tạ Diệu Không đạo hữu thông cảm rồi, tại hạ một tìm được Thủy Hỏa Tiên Tinh, lập tức bắt tay vào làm tìm tòi cái kia không gian cửa vào." Thạch Mục thần sắc nghiêm nghị cam đoan nói.

Diệu Không hòa thượng mỉm cười.

Hai người rất nhanh phân tán ra, riêng phần mình hướng phía một cái phương hướng phi độn mà đi.

Ở ngoài ngàn dặm hạp cốc một chỗ, hai đạo độn quang từ trên trời giáng xuống, rơi trên mặt đất, hiện ra Thạch Mục cùng Thủy Linh Tử thân ảnh, Thái Nhi như trước lười biếng ngồi xổm Thạch Mục trên bờ vai, bất quá trong mắt tràn đầy hưng phấn, chiếu lấp lánh.

Nơi này hạp cốc dưới đáy ngang bằng không có gì lạ, duy nhất đặc biệt chính là một cái sơn động, đen nhánh không biết đi thông ở đâu.

Trong sơn động chậm rãi bay ra một cỗ sương mù màu trắng, bất quá cũng không phải bình thường hơi nước, sương mù đượ, hơn nữa bay ra sơn động sau cũng ngưng mà không tán, tản mát ra một cỗ khí tức quý dị.

"Chính là trong chỗ này? Ta như thế nào một điểm phản chiếu của tiên tinh cũng không thấy được?" Thái Nhi trong mắt lộ ra hai luồng kỳ quang, hướng phía sơn động ở chỗ sâu trong một hồi lâu, quay đầu nhìn về phía Thủy Linh Tử, ngữ khí bất thiện mà hỏi.

Tuy rằng đã cùng một chỗ ở chung được mấy trăm năm, nhưng mà Thái Nhi thủy chung nhìn Thủy Linh Tử không hiểu không vừa mắt.

Thủy Linh Tử hừ một tiếng, khinh miệt chi ý tình cảm bộc lộ trong lời nói, càng là không có chút nào trả lời Thái Nhi câu hỏi ý tứ.

Thái Nhi giận dữ, đang muốn nói gì.

"Tốt rồi, đừng làm loạn, chính sự quan trọng hơn." Thạch Mục nhượng mào, trầm giọng nói.

Thạch Mục mở miệng, Thái Nhi hung hăng trừng Thủy Linh Tử liếc, ngậm miệng lại.

Thạch Mục ánh mắt nhìn hướng những sương mù màu trắng kia, phát tay phát ra một mảnh hoàng mang, bọc lại một ít đám sương mù, kéo đến chính mình trước người.

Sương mù màu trắng tại hoàng mang bên trong tả xung hữu đột, dường như vật còn sống.

Thạch Mục trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, hoàng mang bên trong, sương mù màu trắng đọng ở đâu, ở đâu hoàng mang liền tiêu tán một ít, bất quá tốc độ rất chậm.

"Hóa Linh Chi Khí!" Trong lòng của hắn khê động, lập tức nhớ tới quý dị này sương trắng lai lịch, có chút kinh ngạc nói.

"Hóa Linh Chi Khí? Cái gì đồ chơi? Một loại đặc thù Nguyên Khí chứ" Thái Nhi nghiêng đầu hỏi.

"Có thể nói là một loại Nguyên Khí, bất quá tác dụng của nó cũng rất đặc thù, có thể làm cho hầu như tất cả thuộc tính Linh lực tự động tiêu tán, đúng cực kỳ đặc thù một loại tồn tại." Thạch Mục nói ra.

Này thể khí tại tất cả Đại Tinh Vực đều vô cùng hiếm thấy, chỉ có một chút gần như tan vỡ Tinh Cầu hoặc là Bí Cảnh Không Gian ngẫu nhiên mới có thể sinh ra một ít, Thạch Mục cũng chưa từng gặp qua vật dụng thực tế, chẳng qua là tại trên điển tịch đã từng gặp một ít ghi chép, không nghĩ tới vậy mà tại đây bên trong bí cảnh gặp được.

Cái này Tu La Chi Tâm Bí Cảnh thật đúng là bao hàm toàn diện, vật gì đều có.

"Còn có loại này Nguyên Khí, đây chẳng phải là tất cả người tu luyện dụng một cái đến thứ này liền xong đời, chúng ta đây nhanh tránh xa một chút." Thái Nhi hú lên quái dị, có chút lo lắng nói.

"Thế thì cũng không cần, Hóa Linh Chi Khí mặc dù đối với người tu luyện mà nói là một cái lớn uy hiếp, cũng chỉ là đối với tu vi hơi thấp người mà nói, tu vi đạt tới Thần Cảnh, tuy rằng vẫn đang bị Hóa Linh Chi Khí ảnh hưởng, nhưng chỉ cần Hóa Linh Chi Khí không nhiều lắm, đều không có quá lớn ảnh hưởng." Thạch Mục nói ra.

"Như vậy a, vậy là tốt rồi." Thái Nhi nhẹ nhàng thở ra.

"Nói chuyện phiếm cũng đủ rồi, đi nhanh đi." Thủy Linh Tử mở miệng nói ra, thân hình chọt bắn ra, chui vào rồi sơn động.

Thạch Mục ánh mắt nhất động, cũng bay vụt mà vào.

Sơn động cửa vào không lớn, chỉ có một cái cao hơn người, bất quá càng đi trong rời đi, không gian liền càng rộng mở, tiến vào trăm trượng tả hữu, cũng đã có bốn năm trượng cao, nhưng lại đang không ngừng biến lớn, sơn động phương hướng cũng bắt đầu hướng xuống đất ở chỗ sâu trong kéo dài mà đi.

Càng là xâm nhập, trong thông đạo Hóa Linh Chi Khí liền càng là nhiều hơn.

Điểm ấy Hóa Linh Chi Khí, Thạch Mục tự nhiên không để vào mắt, không chút do dự phi độn tiến lên.

Nhỏ nửa khắc đồng hồ về sau, sơn động thông đạo cuối cùng đến cùng, lúc này đây đã thâm nhập dưới đất vượt qua Bách Lý, một cái vài chục trượng lớn nhỏ dưới mặt đất động quật xuất hiện ở hai người trước mặt.

Động quật đỉnh đúng nguyên một đám chông cây chuối măng đá, mặt ngoài ngưng kết rồi một tầng màu trắng như băng tinh đồ vật, chiếu lấp lánh, chiếu sáng toàn bộ động quật.

Động quật phía dưới, có một cái dưới mặt đất sông ngầm chảy qua.

Rầm rầm!

Sông ngầm nước chảy có chút mãnh liệt, phát ra trện trện sóng cả thanh âm.

Nơi này nước sông tản mát ra rét thấu xương âm hàn khí tức, nước sông bày biện ra xám trắng màu sắc, thỉnh thoảng có từng sợi sương mù màu

trắng từ sông ngằm bên trong dâng lên, đúng là Hóa Linh Chi Khí.

Một cỗ kỳ lạ chấn động tràn ngập toàn bộ động quật, Thạch Mục bọn hắn đứng ở chỗ này, chân khí trong cơ thể bị cỗ ba động này ảnh hưởng, mơ hồ có chút tán loạn, bất quá dùng ba người tu vi, một chút vận công, liền hóa giải cỗ lực lượng này.

Nơi này dưới mặt đất trong động quật chút nào Linh khí cũng cảm giác không thấy, hiển nhiên sớm được hóa giải sạch sẽ rồi.

"Đây là Hóa Linh Chi Thủy!"

Thạch Mục thò tay vung lên một ít màu trắng nước sông, lạnh buốt rét thấu xương, bàn tay trong kinh mạch chân khí lập tức nhanh chóng tiêu tán, so với Hóa Linh Chi Khí hóa giải Linh lực tốc độ nhanh mấy chục lần.

Thạch Mục ánh mắt ngưng tụ, Hóa Linh Chi Khí đều cực kỳ hiếm thấy, Hóa Linh Chi Thủy, hẳn rằng là chưa từng nghe nói có người bái kiến.

Hóa Linh Chi Thủy rất là trân quý, vật ấy tuy rằng không thể dùng dùng tu luyện, nhưng mà có mặt khác rất nhiều diệu dụng.

Này nước không chỉ có thể hóa giải Linh lực, còn có thể ngăn cách Thần Thức, cho nên lúc trước hắn dụng thần nhận thức dò xét qua nơi đây, lại không có thể phát hiện cái này Hóa Linh Chi Hà tồn tại.

'Rầm Ào Ào!'

Mặt sông chợt lật lên một mảnh bọt nước, một cái đen sì quái ngư từ bên trong một nháy ra, hướng phía Thạch Mục đánh tới.

Thạch Mục cong ngón búng ra, phát ra một đạo kinh khí, đem quái ngư đánh bay đến bên cạnh bờ.

Cái này quái ngư có hai thước dài, phần sau người cùng bình thường loài cá không giống, nửa trước đoạn nhưng là mang một cái lông xù màu đen đều, miệng thật lớn, lúc này đây liên tục khép mở, lộ ra bên trong sắc bén hàm răng, thoạt nhìn hung ác vô cùng.

Thạch Mục có chút kinh ngạc, Hóa Linh Chi Thủy bên trong thậm chí có vật còn sống có thể sinh tồn, ngược lại là cỗ quái.

Thải Nhi nhìn xem màu đen kia quái ngư dường như cảm thấy thú vị, bay xuống, sử dụng móng vuốt đùa cái kia quái ngư.

Màu đen quái ngư mặc dù cách rời mặt nước, bất quá vẫn đang vui vẻ, lập tức há miệng hướng phía Thải Nhi cắn tới, tự nhiên không có cắn được, phát ra két một tiếng cắn hợp giòn vang.

Thải Nhi cạc cạc cười to, tiếp tục khiêu khích quái ngư, dẫn tới kia không ngừng loạn cắn, đùa chết đi được.

Thạch Mục không để ý đến Thải Nhi, hướng phía động quật trước sau nhìn ra xa, này động quật có chút thẳng tắp, nhìn vị trí này, hẳn là vừa mới ở vào bên ngoài cái hạp cốc kia dưới mặt đất.

"Khó trách, có cái này Hóa Linh Chi Thủy hình thành sông ngầm tại, hạp cốc tả hữu dưới mặt đất Linh Mạch cơ hồ bị ngăn cách, cho nên lẫn nhau không ảnh hưởng, mới có thể hình thành cái loại này quái dị tình huống." Thạch Mục thầm nghĩ trong lòng.

Bên cạnh Thủy Linh Tử lúc này đây chợt thân hình khẽ động, bịch một tiếng, bay vào Hóa Linh Chi Hà ở bên trong, đứng ở đáy sông, toàn thân Lam Quang đại thịnh.

Ừng ục ục!

Thủy Linh Tử chung quanh Hóa Linh Chi Thủy lập tức cuộn cuộn, dường như đun sôi rồi, khiến cho Thủy Linh Tử thân ảnh thoát nhìn không rõ mơ hồ.

Hắn dường như khoanh chân tại đáy sông ngồi xuống, hai tay vung vẩy bấm niệm pháp quyết, thi triển bí thuật gì.

Trên người Lam Quang nhanh chóng cô đọng co rút lại, hóa thành một từng mảnh màu lam hỏa diễm hình dáng, tại chung quanh thân thể hắn lưu chuyển, tách ra càng ngày càng chứa quang mang, dần dần đem thân hình kia bao phủ tại bên trong.

Chung quanh Hóa Linh Chi Thủy cuộn cuộn càng thêm kịch liệt, vô số màu trắng Hóa Linh Chi Khí từ trong nước sông bốc hơi dựng lên.

"A, cái kia thần lẫn đầu óc bị hư chứ vậy mà nhảy vào rồi đi, hắn không sợ toàn thân Linh lực đều bị hóa giải được!" Thái Nhi thấy như vậy một màn, bất chấp chơi đùa, bay trở về Thạch Mục bả vai, cả kinh kêu lên.

Thạch Mục ánh mắt lập loè, bất quá lại không có bao nhiêu vẻ kinh ngạc.

"Sẽ không, Thủy Linh Tử đây là ở mượn nhờ Hóa Linh Chi Thủy năng lực, tinh thuần chân khí trong cơ thể, là đột phá Thần Cảnh Hậu Kỳ làm chuẩn bị." Hắn mở miệng nói ra, trong giọng nói có chút tán thưởng.

Hóa Linh Chi Thủy đối với hầu như tất cả người tu luyện đều là tuyệt độc chi vật, Thủy Linh Tử vậy mà có thể sử dụng ngược lại lợi dụng điểm này, thuần hóa chân khí, thật sự là giỏi.

Như thế chuẩn xác vượt qua không năng lực, hắn cũng chưa chắc có thể làm được, không hổ là sống không biết bao nhiêu năm lão quái vật.

Thải Nhi ồ một tiếng, chuyển bỗng nhúc nhích thân thể, trong ánh mắt có chút bất an.

Nó hiện tại tu vi tuy rằng cũng đạt tới Thần Cảnh trung kỳ đỉnh phong, khoảng cách Thần Cảnh Hậu Kỳ bất quá một bước ngắn, nhưng muốn vượt qua một bước này sao mà khó khăn.

Thủy Linh Tử nếu như thực lực tiến thêm một bước, đạt đến Thần Cảnh Hậu Kỳ, nó muốn hoàn toàn bị kia áp chế.

Bất quá khiến nó học Thủy Linh Tử, nhảy vào cái này Hóa Linh Chi Hà bên trong tinh thuần chân khí, nó có thể tuyệt đối không dám.

Mặc dù không có đụng chạm, bất quá nó cũng đã có thể cảm giác được Hóa Linh Chi Thủy đáng sợ.

Thải Nhi trong nội tâm nhất thời vừa tức vừa vội, xoắn xuýt vô cùng.

"Thạch Đầu, nơi đây khắp nơi đều là Hóa Linh Chi Thủy, coi như là Cửu Thiên Tuyệt phẩm thiên tài địa bảo ở chỗ này, cũng sẽ bị cọ rửa mất tất cả Linh lực, biến thành Ngoan Thạch, nơi đây làm sao có thể có Thủy Hỏa Tiên Tinh." Thải Nhi chợt nghĩ tới một chuyện, đối với Thạch Mục nói ra.

"Không, có lẽ ngay ở chỗ này không sai." Thạch Mục nói ra, ngữ khí kiên định.

"Vì cái gì?" Thải Nhi khó hiểu.

"Như thế tuyệt tinh thần chi địa, hẳn là tự nhiên hình thành, Thiên Đạo cân bằng, Âm Dương bổ sung, cách cách nơi này không xa có lẽ có một chỗ Tụ Linh chi địa mới đúng, nếu không nơi này trong vòng ngàn dặm sớm đã hóa thành hoang vu chi địa rồi, tại sao có thể có bên ngoài Linh khí tràn đầy tình cảnh." Thạch Mục nói ra.

Thái Nhi nghe được cái hiểu cái không.

"Cái kia Tụ Linh chi địa, ở địa phương nào?" Nó suy nghĩ một chút, hỏi.

Thạch Mục nghe vậy nhú mào, đây cũng là hẳn cảm thấy kỳ quái địa phương, hẳn sớm đã dụng thần nhận thức dò xét qua chung quanh, căn bản không có phát hiện Tụ Linh chi địa.

UỶNH UỶNH RẦM RẦM!

Vào thời khắc này, Hóa Linh Chi Hà đột nhiên kịch liệt cuộn cuộn, hình thành một cái vòng xoáy khổng lồ, vòng xoáy trung tâm, thỉnh thoảng là Thủy Linh Tử biến thành một đoàn Lam Quang.

Trên mặt sông, vô số màu trắng Hóa Linh Chi Khí hít vào mà quay về, hội tụ mà đến, đoàn đoàn bao vây ở Thủy Linh Tử, hình thành một cái thật lớn màu trắng vụ cầu, triệt để đem thân ảnh bao phủ.

Hóa Linh Chi Khí phiêu đảng ra, Thạch Mục cùng Thái Nhi làm cho chỗ đứng cũng nhận được rồi ảnh hưởng đến, Thạch Mục ánh mắt nhảy lên, dưới chân một điểm, người nhẹ nhàng lui về phía sau.

Từng tiếng cực lớn trầm đục từ vụ cầu bên trong truyền ra, mặt đất thỉnh thoảng kịch liệt chấn động một chút, toàn bộ dưới mặt đất động quật chịu lắc lư, vụ cầu bên trên cũng thỉnh thoảng cố lấy nguyên một đám nổi mọt, không biết bên trong đã xảy ra chuyện gì.

Ầm ầm!

Một tiếng mãnh liệt nổ mạnh từ bên trong truyền ra, vụ cầu một chút vỡ vụn ra, một cái khác màu lam bóng người từ bên trong bắn ra.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Nhân Diện Cưu Độc Hạt

Lam ảnh lóe lên, đã rơi vào Thạch Mục cùng Thái nhi trước người, hiện ra Thủy Linh Tử thân ảnh.

Thân hình của hắn thoát nhìn gãy ba phần, trên người Linh áp khí tức so với lúc trước, giảm bớt không ít, bất quá kia trong đôi mắt mơ hồ lộ ra một cỗ ánh sáng màu lam, toàn thân tản mát ra một cỗ phiêu dật như tiên khí tức, dường như tùy thời khả năng hóa gió mà đi, tu vi hiển nhiên càng tiến một bước.

"Ha ha ha, mượn nhờ nơi đây Hóa Linh chi thủy, rốt cuộc đem này là Hàn Ly chi trong thân thể một tia xen lẫn trong Hỗn Động chi khí triệt để luyện hóa sạch sẽ, lại để cho thần hồn của ta cùng thân hình triệt để phù hợp, chân khí cũng tinh thuần không ít, trong vòng mười năm nhất định có thể đạt tới thần cảnh hậu kỳ!" Thủy Linh Tử vui sướng hài lòng cười nói.

Thái nhi thần tình khó coi, mặt âm trầm không nói lời nào.

"A, ngược lại là muốn chúc mừng người rồi." Thạch Mục nhẹ gật đầu, trên mặt cũng lộ ra sắc mặt vui mừng.

Thái nhi thần tình, Thủy Linh Tử tự nhiên thấy được, bất quá không để ý đến.

"Cho các người ở chỗ này đợi lâu như vậy, thật là có chút thật có lỗi, đi thôi, thủy hỏa tiên tinh ở phía trước." Thủy Linh Tử nói qua, thân hình hóa thành một đạo ánh sáng màu lam, hướng phía động quật thượng du phương hướng bay đi.

Thạch Mục ánh mắt khẽ nhúc nhích, một bước phóng ra, hóa thành một đạo hoàng ảnh, theo sát tại Thủy Linh Tử sau lưng.

Càng là trở lên du tẩu, sông ngầm quy mô càng lớn, dậy sóng nước sông phát ra thanh âm vang dội, tại trong động quật quanh quẩn.

Hai người đã đã bay một hồi lâu, sông ngầm ngoài ý muốn dài, còn không có đến cùng.

Lại bay về phía trước nhỏ nửa khắc đồng hồ, hai người rốt cuộc đi tới sông ngầm phần cuối.

Nơi này rõ ràng là lấp kín bóng loáng vô cùng hắc sắc vách núi, một đạo vượt qua ngàn trượng thác nước từ trên trời giáng xuống, nện vào phía dưới ám trong sông, tóe lên vô số bọt nước.

Hóa Linh chi thủy ngọn nguồn thành linh ở chỗ này.

Thạch Mục ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Đi thôi, ở chỗ này." Thủy Linh Tử thân hình khẽ động, bay thẳng đến thác nước bay đi, thành linh một cái chui vào.

Thạch Mục ánh mắt nhất động, cũng không do dự, từ Thủy Linh Tử bay vào địa phương cũng bay vào, trên người sáng lên tầng một hoàng mang, ngăn cách Hóa Linh chi thủy.

Thác nước màn nước có phần dày, chừng mấy trượng, bất quá xuyên qua màn nước, một cái tối như mực đường hành lang xuất hiện ở trước mắt.

Thạch Mục sắc mặt biến hóa, bởi vì có Hóa Linh chi thủy ngăn cản, lúc trước hấn thần thức không thể dò xét đến nơi đây.

Hắc sắc đường hành lang chỉ có một cái cao hơn người, nơi đây Thạch đầu cùng lúc trước động quật hoàn toàn bất đồng, ngăm đen vô cùng, làm

cho người ta một loại cảm giác quý dị, tựa hồ có thể đem hết thảy hào quang hấp dẫn đi vào.

"Cái này Hắc Thạch có chút cổ quái a." Thái nhi nhìn xem đường hành lang, có chút bất an chuyển bỗng nhúc nhích thân thể, nói ra.

"Đây là hắc từ thạch, có thể ngăn cách Linh lực, không có gì nguy hiểm, đi thôi, thủy hỏa tiên tinh ở bên trong." Thủy Linh Tử nói qua, cất bước đến gần thông đạo.

Thạch Mục vỗ vỗ Thái nhi, cũng đi vào.

Đạp mạnh tiến hắc sắc đường hành lang, Thạch Mục trong đầu lập tức ô...ô...n...g một tiếng.

Đường hành lang trong thành linh tràn đầy một cỗ cường đại từ trường, bước vào trong đó thân thể như lâm vào vũng bùn, phóng ra một bước đều có chút khó khăn.

Không chỉ có như thế, Thạch Mục bọn hắn Chân khí trong cơ thể cũng nhận được từ trường ảnh hưởng, thoáng như thoát khỏi dây cương ngựa hoang, đột nhiên tán loạn đứng lên, thậm chí mơ hồ muốn phá thể mà ra.

Sắc mặt hắn cả kinh, vội vàng nhanh chóng vận chuyển công pháp, lúc này mới đem tán loạn chân khí cưỡng ép đè xuống, trong cơ thể khôi phục bình tĩnh.

Thủy Linh Tử cùng Thái nhi bên ngoài thân cũng ánh sáng phát ra rực rỡ, vội vàng sắc mặt đại biến riêng phần mình vận chuyển khởi công pháp, áp chế chân khí trong cơ thể.

"Người cái này thản lãn, không phải nói không có gặp nguy hiểm sao?" Thái nhi kinh sợ quát, bên ngoài thân hào quang bảy màu hỗn loạn lóe ra.

Nó kiệt lực áp chế, bất quá không có tác dụng quá lớn.

Thủy Linh Tử sắc mặt kinh ngạc, hiển nhiên giờ phút này tình huống cũng vượt khỏi ngoài tầm dự đoán của hần.

Trên người hần cũng là ánh sáng màu lam quanh quẩn, như là như nước gợn cuộn cuộn, bất quá so với Thái nhi tình huống tốt hơn rất nhiều.

Vào thời khắc này, hai đạo hoàng mang hiện lên, rơi vào Thái nhi cùng Thủy Linh Tử trên người, lóe lên hóa thành hai cái màu vàng màn hào quang, bao phủ ở hai người thân thể.

Màu vàng màn hào quang ngăn cách hơn phân nửa quý dị lập trường, hai trong cơ thể con người hỗn loạn chân khí lập tức bằng phẳng hơn phân nửa, còn dư lại một điểm hỗn loạn, lấy hai người thực lực, cũng đơn giản vận công đè xuống, sắc mặt đều là buông lỏng.

Thủy Linh Tử sắc mặt âm trầm, chính muốn nói gì.

Phía sau hần một chỗ trên thạch bích hào quang chớp lên, một đạo hắc quang từ bên trong nhanh chóng vô cùng bay ra, đánh hướng Thủy Linh Tử sau lưng (*hậu vệ).

"Cẩn thận!" Thạch Mộc thanh âm đột nhiên vang lên, đồng thời một đạo hoàng mang nhanh chóng như điện bay vụt mà đến, nghĩ là làm ngay như nghìn cân treo sợi tóc ngăn cản cái kia hắc quang.

Ầm ầm!

Một đoàn tia sáng chói mắt đột nhiên xuất hiện, phát ra oanh lôi bàn nổ vang.

Cái kia hắc quang lập tức bị đánh bay, bất quá không có trở ngại bộ dạng, phảng phất giống như vật còn sống bàn uốn éo, lóe lên lần nữa chui

vào đường hành lang thạch bích ở bên trong, biến mất bóng dáng.

Thạch Mục buông cánh tay xuống, ánh mắt nhìn trên thạch bích hắc quang chui vào địa phương, mặt lộ vẻ vẻ do dự.

Cái kia hắc quang lắc lư liên tục nhanh chóng vô cùng, hắc vậy mà cũng không có có thể đưa ra là vật gì.

Hắc sắc thạch bích không chỉ có tản mát ra quý dị từ lực, còn có ngăn cách thần thức tác dụng, hắc cũng không cách nào xâm nhập thạch bích dò xét.

Thủy Linh Tử biến sắc, giờ phút này mới phản ứng tới, vội vàng đã đi ra thạch bích hai bước, đứng ở đường hành lang chính giữa.

"Cái gì?" Thái nhi kinh ngạc nói.

Thủy Linh Tử trên mặt cũng có chút sợ hãi, thần tình khó coi.

Vừa mới nếu không có Thạch Mục xuất thủ tương trợ, hắc nhất định sẽ bị cái kia hắc quang đánh lén đắc thủ.

"Không biết, ta cũng không thấy rõ. Nhìn tới nơi này cũng không phải là không có gặp nguy hiểm, cẩn thận một chút tiến lên đi, lần này ta đi ở phía trước." Thạch Mục mở miệng nói ra, ngăm Thủy Linh Tử liếc.

Nói qua, hắc cất bước lướt qua Thủy Linh Tử, đi đầu hướng phía phía trước đi đến.

Thái nhi đứng ở Thạch Mục trên bờ vai, giống như cười mà không phải cười nhìn Thủy Linh Tử liếc, rất có châm chọc chi ý.

Thủy Linh Tử sắc mặt khó coi, lúc trước cùng nhau đi tới, đều không có gặp được nguy hiểm gì, hắc liền có chút coi thường rồi, suýt nữa ăn nhiều thiệt thòi.

Hắn dù sao cũng là nhiều năm lão quái, tâm tính kiên định, hít sâu một hơi, thần tình liền khôi phục bình tĩnh, cất bước tiến lên.

Đường hành lang có phần dài, rời đi một hồi lâu còn chưa tới đầu, phía trước tối như mực một mảnh, cũng nhìn không tới phần cuối.

"Đây là cái gì địa phương quý quái, như thế nào khắp nơi đều là vật lý kỳ cổ quái." Thải nhi trong mắt lóe ra hào quang bảy màu, cảnh giác hướng phía chung quanh nhìn lại, trong miệng nói lầm bầm.

Thạch Mục mỉm cười, đang muốn nói chuyện.

Dưới chân địa trước mặt đột nhiên chấn động mạnh một cái, toàn bộ đường hành lang đều kịch liệt sáng ngời bắt đầu chuyển động, tựa hồ động đất bình thường, khiến cho Thạch Mục cùng Thủy Linh Tử thân thể đều là nhoáng một cái.

Vào thời khắc này, Thạch Mục bên cạnh thân trên thạch bích hắc quang lóe lên, một đoạn hơi uốn lượn hắc quang nhanh chóng vô cùng từ bên trong bắn ra, đánh hướng hậu tâm của hắn.

Cùng lúc đó, Thủy Linh Tử bên cạnh thân thạch bích cũng đồng dạng điện bắn ra một đạo hắc quang, đánh hướng thân thể của hắn.

Thạch Mục trên mặt không có lộ ra chút nào vẻ kinh ngạc, ở đằng kia hắc quang vừa vừa xuất hiện trong nháy mắt, tay áo lập tức vung lên, một mảnh hoàng mang xuất hiện ở sau lưng, ngưng tụ thành một mặt màu vàng tường đá.

Trên thạch bích có năm đạo màu vàng Linh văn, mơ hồ tạo thành một cái núi cao đồ án, thoát nhìn cực kỳ huyền diệu.

Oanh một tiếng trầm đục!

Cái kia hắc quang lóe lên đâm vào màu vàng trên tường đá, thổi phù một tiếng, chui vào tường đá non nửa khoảng cách liền bị bức bách ngừng lại, không cách nào tại xâm nhập mấy may.

Thủy Linh Tử cười lạnh một tiếng, lúc trước bởi vì chủ quan mới bị đánh lén, giờ phút này làm sao sẽ lần nữa mất mặt trúng chiêu.

Thân thể của hắn quay tít một vòng, toàn thân nổi lên mấy tầng ánh sáng màu lam, màu sắc khác nhau, cấp độ rõ ràng.

Một mặt xanh sáng lóng lánh băng thuần trống rỗng xuất hiện, ngăn tại hắc quang lúc trước.

Bất quá cái kia hắc quang lợi hại thần kỳ, rõ ràng một cái mơ hồ, im hơi lặng tiếng liền xuyên thủng băng thuần, băng thuần trên bị hòa hợp ra một cái lỗ nhỏ.

Thủy Linh Tử sắc mặt khê biến thành kinh sợ, tuy rằng nhanh như tia chớp bấm niệm pháp quyết, trên người những cái kia những cái kia ánh sáng màu lam nhanh chóng ngưng tụ, hóa thành một đóa hơn một xích lớn nhỏ màu lam băng hoa.

Một đạo lớn bằng ngón cái bạch quang từ băng hoa hoa tâm bắn ra, tản mát ra làm cho người ta sợ hãi hàn khí, cùng cái kia hắc quang đụng vào nhau.

Một tiếng vang thật lớn, bạch quang vỡ vụn, hắc quang bị đẩy lui, sáng bóng mang âm đậm không ít, rung rung hai cái, sau đó nhanh chóng vô cùng rút về thạch bích trong.

Ngay tại kia lùi về thạch bích trong nháy mắt, lại là một đạo hàn băng bạch quang bay vụt mà đến, bất quá lại đã chậm một bước, đánh vào trên thạch bích.

Phanh!

Đá vụn vẩy ra, thạch bích oanh ra một cái hố nhỏ, bạch quang cũng vỡ vụn ra đến.

Trên thạch bích hơn một trượng trong phạm vi, bị tầng một bạch sắc băng cứng bao trùm, tản mát ra kinh người hàn khí, đường hành lang bên trong độ nóng trong nháy mắt chợt hạ xuống.

"Hừ!" Thủy Linh Tử hừ lạnh một tiếng, vậ mà không thể bắt lấy cái kia hắc quang.

Hắc sắc đường hành lang bên trong từ trường bắt đầu khởi động, bạch sắc băng cứng sáng bóng mang lập loè, rất nhanh hiện ra vô số vết rạn, sau đó vỡ vụn ra đến.

Thủy Linh Tử mắt thấy cảnh này, nhíu mày.

Vào thời khắc này, một tiếng nặng nề thanh âm từ bên cạnh truyền đến, toàn bộ đường hành lang lần nữa đung đưa.

Thủy Linh Tử hướng phía thanh âm nhìn lại, sắc mặt biến hóa.

Thanh âm nhưng là từ Thạch Mục chỗ đó truyền đến đây, hẳn trước người cái kia màu vàng tường đá giờ phút này tách ra tia sáng chói mắt, hầu như biến thành hơi mờ.

Đạo hắc quang kia giờ phút này đâm vào tường đá ở bên trong, dốc sức liều mạng rung rung, đều muốn rút, nhưng lại bị tường đá gắt gao cố định, không chút sút mẻ.

Cái kia hắc quang giờ phút này rốt cuộc lộ ra bản thể, tại một đoạn cánh tay kích thước, bọ cạp các loại Yêu vật đuôi móc câu, ngăm đen tỏa sáng,

đuôi móc câu đỉnh lóe ra âm u ánh sáng màu lam, hiển nhiên kịch độ vô cùng.

Đuôi móc câu là từ trên thạch bích thò ra, kia bản thể hiển nhiên vẫn giấu ở thạch bích bên trong, không có hiển lộ ra.

"Cho rằng trốn ở thạch bích trong có thể bình yên vô sự, ngây thơ! Xuất hiện đi!" Thạch Mục hừ nhẹ một tiếng, trên tay hiện ra tầng một Huyền Hoàng hào quang, ngưng tụ thành một cái máy trượng lớn nhỏ Huyền Hoàng đại thủ, nhanh như tia chớp chui vào thạch bích bên trong, sau đó nhanh chóng lùi về, đại thủ trong nắm thật chắc một vật, nhưng là một đầu hắc vàng hai màu bọ cạp.

Này bọ cạp có ba bốn trượng dài, trên người lân giáp boong sáng, nửa người đen kịt, mặt khác nửa người lại màu vàng, bọ cạp đầu so với mặt khác bọ cạp loại lớn, hơn nữa lại mơ hồ bày biện ra một người mặt bộ dạng, nhưng thoạt nhìn không nói ra được lạnh như băng đáng sợ.

Chói tai tiếng thét chói tai từ bọ cạp trong miệng truyền ra, nghe người hãi hùng khiếp vía.

Quý dị bọ cạp dốc sức liều mạng giãy giụa, trên người vàng hắc lưỡng sắc quang mang lập loè, ý đồ căng ra một điểm khe hở, đáng tiếc vô luận kia cố gắng như thế nào, đều tốt giống như kiến càng lay cây, chút nào giãy giụa không xuất ra Huyền Hoàng đại thủ trói buộc.

"Nhân Diện Cừ Độc Hạt! Nguyên lai là thứ này đang làm trò quỷ!" Thủy Linh Tử nhú mày quát khễ nói.

Thạch Mục ánh mắt nhất động, cái này Nhân Diện Cừ Độc Hạt tên, hẳn tại trên điển tịch đã từng thấy qua, chính là bọ cạp loại Yêu thú trong kịch độ nhất tồn tại, bọ cạp độc có thể giết bằng thuốc độc so với chính mình cao nhất giai tồn tại, quả nhiên lợi hại vô cùng.

Hơn nữa trời sinh có độ địa khả năng, cho nên cực ít có người có thể bắt đến dây thú vật, không thể tưởng được nơi đây thậm chí có.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Người Thần Bí

Hắn một ngón tay đưa ra, Huyền Hoàng đại thủ lòng bàn tay bay ra một đoàn màu vàng phù văn, lóe lên chui vào hắc vàng Hạt Tử trong cơ thể, chính là trước kia giam cầm cái kia huyết sắc Bạo Vượng thời thi triển bí thuật.

Hạt Tử trong cơ thể quý dị yêu lực lập tức bị giam cầm, mất rơi trên mặt đất.

Quý dị này Hạt Tử nhìn xem không lớn, bất quá đã có thần cảnh trung kỳ thực lực, vì vậy Thạch Mục giờ phút này thi triển giam cầm bí thuật so với trước lớn hơn rất nhiều, Hạt Tử không chỉ có yêu lực bị giam cầm, thân thể cũng bị bí thuật trói buộc, không thể động đậy.

Thạch Mục trong mắt kim quang lóe lên, cánh tay lần nữa duỗi ra, Huyền Hoàng đại thủ nhanh như tia chớp chui vào mặt khác thạch bích, sau đó lại trao nhiếp ra một đầu Nhân Diện Cửu Độc Hạt.

Màu vàng phù văn lóe lên, cái này đầu bò cạp độc cũng bị giam cầm yêu lực, rơi trên mặt đất không thể động đậy.

Thủy Linh Tử ánh mắt có chút phức tạp nhìn Thạch Mục liếc.

Cái này hẳn năm đó cùng không thể nào coi trọng thanh niên, hôm nay thực lực tại phía xa hẳn phía trên, coi như là hẳn hiện tại đoạt xá hoang cổ kỳ thú Hàn Ly thân hình, thiên phú rất mạnh, lại khổ tu nghìn năm, cũng cơ bản vô vọng bắt kịp Thạch Mục tu vi hiện tại.

Trong lòng của hắn ý niệm trong đầu chuyển động, thở dài, bất quá lập tức hít thở một cái, thu thập xong nỗi lòng.

"Thạch đầu, có lẽ không có bò cạp độc ẩn núp rồi a?" Thái nhi giờ phút này mở miệng hỏi.

Thạch Mục trong mắt kim quang lập loè, hướng phía chung quanh nhìn lại, nhẹ gật đầu.

"Nơi này tại sao có thể có cái này Nhân Diện Cừ Độc Hạt, theo ta được biết, con thú này tính thích khô nóng, bình thường đều dừng lại ở hoang mạc chi địa, sao lại ở chỗ này xuất hiện?" Thủy Linh Tử đi đến Nhân Diện Cừ Độc Hạt bên cạnh, nhíu mày nói.

Thạch Mục trong lòng cũng tương đối nghi hoặc.

Hắn đi đến hai đầu bò cạp độc bên cạnh, bò cạp độc tuy rằng bị giam cầm, nhưng vẫn hung dữ trừng mắt Thạch Mục, trong mắt tràn đầy Thị Huyết Sát Lục chi ý, không hề lý trí đáng nói.

Thạch Mục lông mày cũng nhíu lại, Nhân Diện Cừ Độc Hạt mặc dù là thích giết chóc hung vật, nhưng cái này hai đầu Nhân Diện Cừ Độc Hạt tu vi đã đạt đến thần cảnh trung kỳ, như thế nào vẫn như thế ngây thơ thích giết chóc.

"Chẳng lẽ. . ." Sắc mặt hắn chợt biến đổi, một ngón tay điểm tại bò cạp độc mi tâm, đầu ngón tay tinh quang lập loè, mấy đạo tinh ti chui vào bò cạp độc đầu.

Mấy hơi thở về sau, phịch một tiếng nhẹ vang lên từ Nhân Diện Cừ Độc Hạt trong đầu truyền ra.

Cái này đầu Nhân Diện Cừ Độc Hạt thân thể run lên, trong miệng mũi chảy ra vài đạo máu tươi, trong con mắt thần thái nhanh chóng mờ đi xuống

dưới.

Một đoàn hắc quang từ Nhân Diện Cửu Độc Hạt Thiên Linh Cái trong bay ra, bên trong mơ hồ có tinh quang lập loè, bên kia Nhân Diện Cửu Độc Hạt Thiên Linh Cái cũng bay ra một đoàn hắc quang.

Cái này đầu Nhân Diện Cửu Độc Hạt thân hình cũng run lên, bảy lỗ chảy máu uế oải ngã xuống đất, tuy rằng còn không có tắt thở, bất quá cũng không xê xích gì nhiều.

Hai luồng hắc quang lóe lên dung hợp làm một, nhanh chóng vô cùng hướng phía đường hành lang ở chỗ sâu trong bay đi, tốc độ cực nhanh, so với thần cảnh hậu kỳ cũng không kịp nhiều lại để cho.

"Hừ! Đừng muốn chạy trốn!" Thạch Mộc cười lạnh một tiếng, miệng một trương.

Một đạo Phong Nhận hình dạng kim quang bắn ra, tốc độ cực nhanh vọt mà vượt xa hắc quang, trong chớp mắt đuổi theo hắc quang, lóe lên đem xuyên thủng mà qua.

Mơ hồ thể lương kêu thảm thiết từ hắc quang trong truyền ra, sau đó lập tức lại mất đi biến mất.

Kim sắc Phong Nhận tại không trung quay tít một vòng, bay vọt mà quay về.

Cái này kim sắc Phong Nhận chợt nhìn không có gì, bất quá nếu là nhìn kỹ, liền có thể phát hiện kia rõ ràng là vô số pháp tắc phù văn ngưng tụ mà thành, tản mát ra pháp tắc lực lượng cực kỳ nguyên vẹn mà tự động, cùng Thạch Mộc trước kia khu động pháp tắc lực lượng thời tán loạn tình hình khác nhau rất lớn.

Kim sắc Phong Nhận lóe lên, dung nhập Thạch Mục trong cơ thể biến mất.

"Xảy ra chuyện gì vậy? Có người ở điều khiển cái kia hai đầu Nhân Diện Cừ Độc Hạt?" Liên tiếp biến hóa để ở trong mắt, Thủy Linh Tử trầm giọng nói ra.

"Không sai, nhìn đến có người nhanh chân đến trước đến nơi này, cái này hai đầu Nhân Diện Cừ Độc Hạt tại kia cố ý phóng xuất ra đấy, ý tại ngăn trở chúng ta, tranh thủ thời gian." Thạch Mục trầm giọng nói ra, ánh mắt hướng phía đường hành lang ở chỗ sâu trong nhìn lại.

"Cái gì! Chẳng lẽ người nọ cũng nhìn thẳng thủy hỏa tiên tinh! Thạch đầu, nhanh lên, đừng để cho người nọ đem tiên tinh chiếm đi!" Thái nhi có chút lo lắng kêu lên.

Thạch Mục không nói tiếng nào, thân hình nhoáng một cái, hóa thành một đạo hoàng mang hướng phía chỗ đó bay đi.

Thủy Linh Tử thân thể cũng bắn ra, phi độn trong ánh mắt đảo qua đường hành lang chung quanh vách tường.

Này vách tường đột nhiên xuất hiện quỷ dị từ lực, chỉ sợ cũng cùng cái kia tới trước người có quan hệ đi, chẳng qua là không biết người nọ dùng thủ đoạn gì.

Tuy rằng bị từ lực ảnh hưởng, hai người độn tốc so với bình thường chậm chạp rất nhiều, nhưng mà cũng rất nhanh đã đến đường hành lang phần cuối.

Vừa ly khai đường hành lang, Thạch Mục thân thể lập tức chột nhẹ, trước mắt chột trở nên sáng ngời, một cái sáng ngời không gian xuất hiện trước mặt, cũng là một sơn động.

Cái sơn động này cùng phía ngoài động quật bất đồng, tại cái thật lớn dưới mặt đất hang động đá vôi, chừng vài dặm lớn nhỏ.

Cùng phía trước Linh khí đều không có dưới mặt đất động quật hoàn toàn bất đồng, nơi đây thiên địa linh khí thành linh nồng đậm cực kỳ, cơ hồ là phía ngoài gấp mấy lần.

Sơn động bên trái khắp nơi đều là bạch sắc băng tinh, thoát nhìn thật dày, không biết chong chất bao nhiêu năm, mặt đất nghiêng cảm từng khối óng ánh sáng long lanh bạch sắc khoáng thạch, khoáng thạch trên có nhiều đóa bông tuyết bàn Linh văn, tản mát ra kinh người Linh quang cùng lạnh khí dao động.

Nếu là thiên hà Tinh Vực, hoặc là di Dương Tinh Vực người lại tới đây, chứng kiến những thứ này bạch sắc khoáng thạch, tất nhiên sẽ mừng rỡ như điên.

Những thứ này bạch sắc khoáng thạch rõ ràng là cực kỳ hiếm thấy vạn năm Tuyết Ngọc, là dùng để luyện chế băng thuộc tính Linh Bảo tuyệt hảo tài liệu.

Chỉ cần một khối truyền lưu đến hai Đại Tinh Vực, đều là làm cho người ta đánh vỡ đầu cướp đoạt thứ tốt, nhưng mà nơi đây cứ như vậy tùy tiện nhưng trên mặt đất.

Mà tại sơn động khác một bên, lại hoàn toàn trái lại, rõ ràng là một mảnh cực nóng dung nham chi địa, chính giữa một chỗ tầm hơn mười trượng lớn nhỏ nham thạch nóng chảy hồ nước, chung quanh mặt đất thành động đều bày biện ra màu đỏ thắm.

Trên mặt đất cũng tán loạn đi một tí màu đỏ thắm khoáng thạch, tản mát ra kinh người hỏa thuộc tính Linh lực chấn động, luận phẩm chất không chút nào tại bên kia vạn năm Tuyết Ngọc phía dưới, cũng là cực kỳ trân quý khoáng thạch.

Tại đây băng hỏa chi địa chính giữa, thành linh có khóa vài chục trượng cao linh thụ, thân cành từng cục uốn lượn, thoạt nhìn đã sống không biết bao nhiêu năm.

Này cây trụ cột bày biện ra đỏ thắm màu sắc, cực nóng vô cùng, nhưng mà lá cây nhưng là xanh lam chi sắc, tản mát ra hàn băng bức người khí tức.

Một thân cây, thành linh có Thủy Hỏa hai loại hoàn toàn bất đồng thuộc tính.

Cổ thụ phía dưới có một miệng giếng cổ, bên trong thỉnh thoảng toát ra màu đỏ bạch sắc hai cỗ sương mù, kinh người cực kỳ Thủy Hỏa hai loại Linh lực chấn động từ bên trong truyền ra, vẫn còn hơn cái kia khóa cổ thụ rất nhiều.

Bởi vì này cổ thụ giếng cổ nguyên nhân, nơi đây nước hỏa linh lực hài hòa vô cùng, lẫn nhau không xung đột.

Một khi có nước hỏa linh lực vượt qua trong sơn động lúc giữa khu vực, lập tức liền bị giếng cổ nuốt vào, đồng thời cổ thụ trên bao giờ cũng không có ở đây phụt lên nước chảy lửa hai loại Linh lực, lẫn nữa trở về sơn động hai bên, tạo thành một cái hoàn mỹ tuần hoàn.

Thạch Mục mắt thấy cảnh này, sắc mặt khẽ biến thành quái lạ, bất quá thần tình lập tức ngưng tụ.

Giếng cổ bên cạnh, giờ phút này đứng đấy một người cao lớn áo đen nam tử, đưa lưng về phía Thạch Mục, hai tay hắc sáng lóng lánh, phun ra hai đạo đen kịt cột sáng chui vào cổ trong giếng.

Áo đen nam tử tựa hồ cảm giác được cái gì, xoay người lại.

Người này khuôn mặt thon gầy, gương mặt có chút lõm, toàn thân lộ ra một cỗ sát khí, hai hàng lông mày đen đặc như kiếm, một đôi mắt lại bày biện ra hồn vàng chi sắc, trong con mắt có một đạo hắc sắc dựng thẳng vắn, lóe ra từng trận ánh sáng âm u, âm lãnh giống như băng.

Thạch Mục thần thức quét qua, trên mặt lộ ra một chút kinh ngạc.

Hắc bào nhân này thực lực có chút cường đại, có thể so với thần cảnh hậu kỳ.

Bất quá người này cũng không phải là Minh Long các loại ba tộc người, lúc trước cũng chưa từng gặp qua, chẳng lẽ ngoại trừ ba tộc, còn có những người khác tiến vào cái này Bí Cảnh?

"Người là người nào? Lúc trước trong thông đạo hai cái Nhân Diện Cửu Độc Hạt thế nhưng là người phóng thích hay sao?" Thạch Mục vẫn không nói gì, Thái nhi đã trước quát hỏi.

"A, là các người giết hết này hai đầu Nhân Diện Cửu Độc Hạt? Cái kia hai đầu bò cạp độc tại bản thân bỏ ra một phen công phu mới thu phục đấy, các người nếu như giết chúng nó, liền lấy tính mạng đến bổ sung đi. Xem các người trên người Linh lực tràn đầy, khí huyết phong phú, cũng không tệ huyết thực." Áo đen nam tử liếm liếm bờ môi, trong mắt lập loè một tia tham lam hào quang, khẩu khí vậy mà thần kỳ lớn.

"Cuồng vọng!" Thủy Linh Tử lúc trước kém điểm trúng Nhân Diện Cửu Độc Hạt ám toán, giờ phút này nhìn thấy người hạ thủ, tự nhiên sẽ không có cái gì tốt sắc mặt, phần nộ quát.

"Không biết sống chết!" Thái nhi cũng khinh thường hừ lạnh nói ra.

Trước mắt cái này người thực lực mặc dù không tệ, đạt tới thần cảnh hậu kỳ, nhưng mà cùng Thạch Mục vừa so sánh với, nên cái gì đều được rồi, dám khẩu xuất cuồng ngôn.

Thạch Mục nhìn từ trên xuống dưới áo đen nam tử, thật không có bởi vì người này cuồng vọng lời nói mà động phần nộ, chẳng qua là trong mắt nổi lên một tia dị sắc.

"Muốn chết!" Áo đen nam tử lệ khí tựa hồ rất nặng, nghe xong Thái nhi cùng Thủy Linh Tử chuyện đó, trong mắt âm trầm chi sắc đại thịnh, một cánh tay bỗng nhiên nâng lên, trên người hiện lên ra vô biên hắc khí, ngưng tụ thành một cái cực lớn hắc sắc dữ tợn thú vật móng vuốt, hướng phía ba người trào nhiếp hạ xuống.

Hắn tay kia cũng không nâng lên, lòng bàn tay vẫn là phun ra một cỗ hắc quang, chui vào giếng cổ ở bên trong, tựa hồ tại mò cái gì.

Thạch Mục thân thể hơi chấn động, ánh mắt nhìn chăm chăm vào hắc sắc cự trảo, ánh mắt lạnh lẽo, chính muốn có hành động.

"Thạch Mục, người đừng ra tay, người này giao cho ta để đối phó."
Thủy Linh Tử đột nhiên lạnh lùng nói ra.

Lúc trước bị hắc bào nhân này ám toán, trong lòng của hắn chính nén giận không thôi, tự nhiên muốn tìm về mặt mũi.

Lời còn chưa dứt, hắn hai tay bỗng nhiên một, sau đó tại giờ lên.

Thủy Linh Tử quanh người hiện ra rậm rạp chẳng chịt mấy trăm cái màu lam óng ánh quang điểm, nổ vang chi tiếng nổ lớn.

Sau một khắc, những thứ này ánh sáng màu lam tinh quang hóa thành mấy trăm đoàn cối xay lớn nhỏ màu lam quang đoàn, bên trong màu lam lôi quang chớp động, như có linh tính hướng phía không trung hắc sắc cự trảo bay vọt đánh tới.

Thái nhi nhìn Thủy Linh Tử liếc, lập tức cũng từ Thạch Mục bả vai giương cánh bay lên, ngẩng cao âm thanh bén nhọn ở bên trong, trên người

nó hiện ra mảng lớn hào quang bảy màu, trong nháy mắt hóa thành một đầu vài chục trượng lớn nhỏ bảy màu Linh cầm.

Thải nhi hai cánh mãnh liệt một cái, mấy trăm đạo bảy màu quang vũ bắn ra, lập tức lóe lên hóa thành mấy trăm chuỗi bảy màu kiếm quang, tầng tầng lớp lớp, hóa thành một chỗ ngòi kiếm sơn, hướng phía hắc sắc cự trảo chém tới.

Cái này áo đen nam tử mặc dù là thần cảnh hậu kỳ, nhưng mà có Thạch Mục đứng ở phía sau, Thải nhi tự nhiên không hề sợ hãi.

Hai người hai bàn tay một kích, uy thế kinh Thiên động Địa, hùng vĩ Pháp lực chấn động khuếch tán ra, toàn bộ động quật ù ù rung động lắc lư.

Bất quá vào thời khắc này, cái kia khóa cổ thụ trên màu đỏ ánh sáng màu lam mang lóe lên, trong nháy mắt tràn ngập đến toàn bộ động quật, ù ù rung động lắc lư rất nhanh ổn định lại.

Áo đen nam tử lại cười lạnh một tiếng, một tay bấm niệm pháp quyết, đồng thời há mồm phun ra một đạo ngăm đen vô cùng quang luồng, lóe lên chui vào hắc sắc cự trảo trong.

Hắc sắc cự trảo lòng bàn tay hiện ra vô số sáng tối bất định hắc sắc gợn sóng, sau đó một cái hắc sắc vòng xoáy hiện lên mà ra, lộ ra một cổ khổng lồ lực cắn nuốt, hư không đều mãnh liệt sụp đổ dưới đi, hiện ra đạo đạo gợn sóng.

Bay vọt mà đến màu lam quang đoàn cùng bảy màu kiếm ảnh lập tức náu thân không ngừng, quay tròn xoay tròn, bị cường đại lực cắn nuốt kéo xuống vòng xoáy ở bên trong, nhanh chóng chui vào trong đó.

Vòng xoáy trong ánh sáng màu lam màu hình ảnh lập loè vài cái, rất nhanh yên lặng xuống dưới.

Hắc sắc cự trào hơi lưu lại, sau đó tiếp tục trào nhiệt hạ xuống, không khí phát ra chói tai nổ đùng, uy thế càng lớn.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Kịch Chiến

Thải nhi mắt thấy cảnh này, trong mắt vẻ sợ hãi lóe lên, hai cánh khẽ động, thân hình lui về sau vài chục trượng.

Bất quá nó cánh lần nữa vung lên, mấy trăm đạo bảy màu quang vũ lần nữa bắn ra, so với trước càng thêm long trọng, một cái như cá bơi lội vượt qua hắc sắc cự trảo, hướng phía áo đen nam tử bản thể đánh tới.

Thủy Linh Tử nhìn trước mắt một màn, thần tình khẽ giật mình, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Bất quá hăn cũng không như Thải nhi bình thường lui về phía sau, hai tay bấm niệm pháp quyết.

Một tiếng thanh thúy kiếm kêu, bảy cửa như trời xanh bàn óng ánh sáng long lanh phi kiếm từ trên người hăn bắn ra.

Mỗi một lưỡi phi kiếm đều có hơn một trượng lớn nhỏ, trên thân kiếm hiện ra vô số trôi chảy màu lam lân phiến, chuôi kiếm rõ ràng là một cái kỳ dị thú vật đầu, giống rồng phi rồng, giống như chim phi chim.

Thân kiếm toàn thân ánh sáng màu lam quanh quẩn, tản mát ra kinh người Linh lực chấn động, hầu như không có ở đây Phiên Thiên Côn phía dưới.

Đây chính là Thủy Linh Tử những năm này tiêu phí thật lớn Tâm Lực, khổ tâm luyện chế một bộ phi kiếm, Hàn Vũ Thất Tu Kiếm.

Thủy Linh Tử mười ngón liền chút, đánh ra một đạo pháp quyết.

Bảy lưỡi phi kiếm ánh sáng phát ra rực rỡ, trên không trung một cái xoay quanh, tại trong tiếng thanh minh im lặng dung hợp làm một, hóa thành một cửa màu lam Cự Kiếm.

Chói mắt vô cùng ánh sáng màu lam từ Cự Kiếm trong nở rộ, thoáng như kiêu dương bàn không thể nhìn thẳng.

Một đầu Long đầu, thân chim, Phượng đuôi kỳ thú quay quanh tại Cự Kiếm bên trên đối với hắc sắc cự trảo phát ra một tiếng động trời tiem minh.

Con thú này rõ ràng là thời kỳ thượng cổ một loại kỳ thú, Vũ Long.

Mấy chục năm trước, Thạch Mục ngẫu nhiên tại một khóa tinh cầu trên tìm được một cổ Vũ Long thi hài, này cùng Hàn Ly một hình dáng, đều là trời sinh khổng chế nước kỳ thú, thực tế tinh thông lấy nước hóa lôi thần thông, lợi hại vô cùng.

Thủy Linh Tử dùng vô số thủ đoạn, rốt cuộc đem này là thi hài luyện hóa tiến nhập chính mình trong bộ phi kiếm này, tạo thành này chủng loại giống như Khí Linh tồn tại.

Làm cho người ta sợ hãi Linh áp từ màu lam Cự Kiếm trong tản ra phát ra, hư không cũng bị run rẩy.

Thủy Linh Tử trong mắt hàn mang lập loè, mười ngón liên hoàn véo, một ngón tay đưa ra.

Vũ Long hai cánh mở ra, trên người hiện ra vô số màu lam lôi điện.

Oanh long long!

Màu lam Cự Kiếm mặt ngoài đồng dạng hiện ra vô số vừa thô vừa to màu lam hồ quang điện, phát ra Oanh long long sấm sét nổ mạnh, điện

mang trong mơ hồ có thể chứng kiến vô số hạt gạo lớn nhỏ màu lam phù vân.

Cự Kiếm bản thể lần nữa phát triển lớn ba phần, dường như một thanh khai thiên chi kiếm.

Đây hết thảy nói đến phức tạp, kỳ thật bất quá là chuyển trong nháy mắt.

Màu lam Cự Kiếm mang theo vô tận uy thế, hung hăng chém tại hắc sắc cự trảo trên.

Một tiếng kinh Thiên động Địa nổ mạnh, hắc sắc cự trảo trực tiếp chém thành hai nửa, sau đó tại màu lam hồ quang điện quán quanh phía dưới, trực tiếp tan vỡ.

Màu lam Cự Kiếm không có chút nào dừng lại, tiếp tục hướng phía áo đen nam tử chém xuống.

Áo đen nam tử sắc mặt biến hóa, bất quá lập tức cười lạnh một tiếng, thò tay vỗ Thiên Linh Cái, một đoàn hắc quang từ bên trong bắn ra, đón gió vừa tăng, hóa thành một đầu như ngọn núi lớn nhỏ hắc sắc Cự thú hư ảnh, chẳng qua là thoát nhìn có chút mơ hồ, cùng loại pháp tướng bình thường tồn tại.

Cái này Cự thú hình dáng hình như một cái hắc sắc Long Tộc, chẳng qua là thoát nhìn so với Hắc Long dữ tợn rất nhiều, thực tế trên mặt sáng lên bốn đoàn chói mắt lạnh như băng tia sáng trắng, thậm chí có bốn con mắt, phóng xạ ra lạnh như băng hung mang.

Hắc sắc Cự thú hư ảnh hai cái chân trước giao nhau, trên cánh tay vô số hắc sắc phù vân nhảy lên, ngưng tụ thành một mặt hắc sắc tấm thuẫn, ngăn cản trước người.

Màu lam Cự Kiếm chém tại hắc sắc trên tấm chắn, phát ra một tiếng vang thật lớn, song phương bộc phát ra lòe loẹt lóa mắt quang đoàn, toàn bộ không gian đều bị chấn động đung đưa.

Hào quang tiêu tán, màu lam Cự Kiếm thành linh đầu chém vào hắc sắc tấm thuẫn một chút, liền bị ngăn cản xuống dưới.

Vào thời khắc này, hắc sắc Cự thú hư ảnh phụ cận hư không lóe lên, Thái nhi bảy màu quang vũ bay vụt tới, một cái phân tán ra, lần nữa hóa thành mấy trăm đạo bảy màu kiếm quang, từ bốn phương tám hướng hướng phía hắc sắc Cự thú hư ảnh chém xuống.

Cự thú hư ảnh giờ phút này chống đỡ Thủy Linh Tử màu lam Cự Kiếm, tựa hồ không rảnh hẳn chú ý.

Thái nhi đại hỉ, cửa mở khép mở niệm tụng chú ngữ, một cái móng vuốt trên hào quang bảy màu lóe lên điểm ra.

Mấy trăm chuôi bảy màu kiếm quang trên đột nhiên hiện ra một hồi bảy màu hỏa diễm, hùng hực thiêu đốt, mỗi một đạo kiếm quang uy thế đột nhiên lợi hại gấp bội.

Mấy trăm chuôi bảy màu hỏa kiếm đồng thời chém xuống, đâm vào hắc sắc Cự thú thân thể các nơi.

Cự thú hư ảnh bên ngoài thân tản mát ra hắc quang như gợn sóng cuộn cuộn, mơ hồ hiện ra vô số vòng xoáy, lập tức rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh, tựa hồ cái gì cũng không có phát sinh.

Thái nhi trợn mắt há hốc mồm, lập tức rất là tức giận, trong miệng tụng đọc chú ngữ, sau lưng lông đuôi đột nhiên dựng đứng.

Mảng lớn hào quang bảy màu từ phía trên dâng lên, ngưng tụ thành một mảnh sáng lạn vô cùng thất thái hào quang.

Kỳ diệu phạm âm thanh âm từ thất thái hào quang trong truyền ra, chấn nhiếp nhân tâm, không biết là gì thần thông, đảo lộn là có chút cùng loại Phật môn thủ đoạn.

Thái nhi lông đuôi chấn động, chính muốn có hành động.

Vào thời khắc này, nó trước người hình ảnh một bông hoa, Thạch Mục thân ảnh bằng không ra, quay đầu nhìn kia liếc, trong mắt tràn đầy nghiêm khắc chi sắc.

Thái nhi lập tức nhớ lại cái gì, lập tức lộ ra nụ cười ngượng ngùng đáng tươi cười, sau lưng thất thái hào quang nhanh chóng tiêu tán, lông đuôi cũng cúi xuống dưới.

Bên kia, màu lam Cự Kiếm bị ngăn trở, Thủy Linh Tử sắc mặt trầm xuống, trong miệng nhanh chóng nói lẩm bẫm, bàn tay hư cảnh giơ lên dựng lên, lòng bàn tay chói mắt bạch sắc quang mang lóng lánh.

Xoẹt xẹt!

Một đóa bạch sắc hỏa diễm trống rỗng xuất hiện, đáng sợ hàn khí từ trong đó tản ra phát ra.

Tầng một trắng dẹt dẹt băng sương quỷ dị tại trong hư không nhanh chóng lan tràn, toàn bộ dưới mặt đất động quật trong chốc lát trở nên kỳ lạnh vô cùng, liền một nửa khác cực nóng không gian cũng nhận được ảnh hưởng, độ nóng chợt hạ xuống, bên trong bịt kín tầng một sương lạnh, cực nóng dung nham bắt đầu khởi động cũng một cái trở nên chậm chạp đứng lên.

Thủy Linh Tử cánh tay vung lên, bạch sắc hỏa diễm từ lòng bàn tay bay ra, lóe lên sáp nhập vào màu lam Cự Kiếm chuôi kiếm trong.

Màu lam Cự Kiếm trên đột nhiên hiện ra mảng lớn bạch sắc hỏa diễm, cùng tia chớp màu lam hoà lẫn, uy năng vậ mà trong nháy mắt tăng nhiều, trăm phá hắc sắc tẩm thuẫn phòng ngự.

Phịch một tiếng!

Hắc sắc tẩm thuẫn bạo liệt ra, hóa thành một cỗ cường đại sóng xung kích, tiêu tán ở vô hình.

Hắc sắc Cự thú pháp tướng bị chấn lui ra, trực bay ra một khoảng cách, mới ngừng lại được.

Thủy Linh Tử hai tay bấm niệm pháp quyết, màu lam Cự Kiếm hơi hơi chuyển một cái, tiếp tục hướng phía hắc sắc Cự thú chém tới.

Cự Kiếm trên Vũ Long hai cánh mãnh liệt một trương, lớn hé miệng, phun ra một đạo vừa thô vừa to màu lam hồ quang điện, lóe lên hóa thành một đầu màu lam điện long, hướng phía hắc sắc Cự thú đánh tới.

Không chỉ có như thế, màu lam Cự Kiếm trên hiện ra từng tầng một màu lam gợn sóng, lóe lên phía dưới, hơn mười đóa màu lam băng hoa hiện lên mà ra.

Những thứ này băng hoa quay tít một vòng, phun ra một đạo bạch sắc quang luồng, đánh hướng hắc sắc Cự thú.

Những thứ này bạch sắc quang luồng thành linh đúng là Băng Phách Thần Quang, tản mát ra đáng sợ hàn khí, uy lực tại phía xa lúc trước Nam Cung cảnh phía trên.

Hắc sắc Cự thú tựa hồ bị một cái chọc giận, trong mắt hung quang đại thịnh, lớn hé miệng, phát ra như sấm rền đáng sợ gào to.

Kia hắc quang lóe lên, bên miệng hiện ra cực lớn hắc sắc vòng xoáy, ở chỗ sâu trong mơ hồ có thể chứng kiến vô số hắc sắc phù văn cuộn cuộn.

Một cỗ kinh khủng lực cắn nuốt từ trong đó tản ra phát ra, trong nháy mắt quét sạch toàn bộ dưới mặt đất động quật.

Động quật âm âm rung rung, mặt đất trực tiếp hiện ra mảng lớn rạn nứt, vô số Linh lực từ mặt đất bay ra, hóa thành một đạo đạo bạch sắc, màu đỏ mắt thường có thể thấy được Linh quang, chui vào hắc sắc vòng xoáy trong.

Trong động quật nguyên bản cực kỳ nồng đậm thiên địa linh khí, lập tức nhanh chóng giảm xuống.

Màu lam điện long vẫn có vài chục đạo Băng Phách Thần Quang cũng tận số bị lực cắn nuốt cuốn ở bên trong, quay tròn đập vào chuyển chui vào trong đó, một điểm uy lực cũng không thể phát huy được.

Màu lam Cự Kiếm cũng ổn định không ngừng, quay tròn đập vào chuyển, bị cực lớn lực cắn nuốt lôi kéo lấy, hướng phía đen kịt vòng xoáy trong bay đi.

Thủy Linh Tử sắc mặt đại biến, hai tay nhanh chóng bung ra, đánh ra một đạo pháp quyết, ý đồ ổn định màu lam Cự Kiếm, nhưng tại không có bao nhiêu tác dụng, rất nhiều pháp quyết thậm chí còn không có bay vào màu lam Cự Kiếm, liền bị hắc sắc Cự thú nuốt vào.

Cự Kiếm một chút nhích tới gần hắc sắc vòng xoáy, mắt thấy liền muốn bị cắn nuốt đi vào.

Cự thú pháp tướng phía dưới, cái kia áo đen nam tử trên mặt lộ ra ánh mắt đắc ý.

Vào thời khắc này, một tiếng đồ vật vỡ vụn thanh âm từ giếng cổ trong truyền ra, trên mặt hấn lập tức đại hỉ, quay đầu nhìn về lấy giếng cổ nhìn

xuống đi.

Cái kia đầu một mực phát ra hắc quang, thăm dò vào giếng cổ bàn tay vừa nhắc, lòng bàn tay phát ra hắc quang chợt biến đổi, hóa thành bốn năm cột hắc sắc dây thừng, kéo lấy một đoàn tản mát ra sáng ngời màu đỏ xanh tia sáng sự vật, tựa hồ là một khối lớn chùng quả đấm Tinh Thạch, từ trong giếng bay ra.

Áo đen nam tử đại hỉ, há miệng phát ra một cỗ hắc quang, bao trùm xanh màu đỏ Tinh Thạch, đang muốn một cái nuốt vào.

Vào thời khắc này, một bàn tay đột nhiên nhưng từ bên cạnh duỗi tới, một tay lấy cái kia màu đỏ Lam Tinh thạch trao tới.

Một cái áo bào xanh nam tử chẳng biết lúc nào xuất hiện ở bên cạnh, đúng là Thạch Mộc.

Áo đen nam tử sắc mặt phải biến đổi, hăn sớm đã dùng chân khí bao phủ ở chung quanh, vậy mà chút nào không có cảm giác đến Thạch Mộc khi nào xuất hiện.

Thạch Mộc nhìn áo đen nam tử liếc, thần tình bình thản, cánh tay vung lên.

Hư không chấn động cùng một chỗ, một đạo hàn sâm sâm kim sắc Kiếm Khí trống rỗng xuất hiện, hướng phía áo đen nam tử vào đầu chém xuống.

Kiểm Khí chợt nhìn không chút nào thần kỳ, nhưng mà nhìn kỹ phía dưới liền có thể phát hiện kia toàn bộ là từ kim sắc pháp tắc phù văn ngưng tụ mà thành, những nơi đi qua, ổn định vô cùng hư không trực tiếp bị vạch phá ra một đạo chình tề khe hở.

Áo đen nam tử sắc mặt biến hóa, nhạy cảm cảm ứng được kiếm khí đáng sợ, thân hình nhoáng một cái biến mất vô tung, sau một khắc trống rỗng

xuất hiện tại bên ngoài hơn mười trượng, thân pháp cực nhanh, tựa hồ còn có điều khiển Không Gian Chi Lực.

Bất quá cái kia kim sắc Kiếm Khí cũng lóe lên biến mất, sau đó như bóng với hình xuất hiện ở áo đen nam tử đỉnh đầu, không có chút nào kéo ra khoảng cách, tiếp tục chém xuống.

Áo đen nam tử lúc này mới kinh hãi, lần nữa trốn tránh đã tới không kịp, vội vàng hai tay bấm niệm pháp quyết, đánh ra hai đạo hắc quang, chui vào không trung hắc sắc Cự thú trong cơ thể.

Hắc sắc Cự thú bên miệng vòng xoáy ngừng lại, âm âm tiêu tán ra, bất chấp thôn phệ màu lam Cự Kiếm, cực lớn thân thể mãnh liệt xoay người, vèo một tiếng hóa thành một đạo bóng đen, hướng phía Thạch Mục đập xuống.

Hắc sắc Cự thú động tác mặc dù nhanh, nhưng mà vẫn còn có chút không kịp.

Áo đen nam tử ồng tay áo vung lên, một đạo hắc sắc tấm lụa bắn ra, cùng kim sắc Kiếm Khí đụng vào nhau, nhưng là một cái đen kịt hình nón Pháp bảo, cấp tốc xoay tròn, mặt ngoài hiện ra một đạo hắc sắc tia chớp, phát ra bèn nhọn sấm sét tiếng kêu gào, chùy nhọn hung hăng đâm vào kim sắc Kiếm Khí trên.

Rặc rặc!

Uy thế kinh người hình nón Pháp bảo đụng một cái đến kim sắc Kiếm Khí, lập tức đơn giản bị cắt thành hai nửa, biến thành hai khối ngoan thạch mất rơi xuống.

Bất quá hắc sắc hình nón Pháp bảo cũng cuối cùng tranh thủ đến một chút thời gian, hắc sắc Cự thú hư ảnh bay nhào tới, cực lớn thú vật móng vuốt hướng phía kim sắc Kiếm Khí chộp tới.

Thú vật móng vuốt trong hắc quang đại thịnh, một cái thật lớn hắc sắc vòng xoáy hiện lên mà ra.

Hắc sắc vòng xoáy cùng kim sắc Kiếm Khí đụng vào nhau!

Một tiếng âm vang nổ mạnh!

Chói mắt vô cùng kim quang từ kim sắc Kiếm Khí trong bộc phát, còn có vô cùng cường đại pháp tắc lực lượng, vòng xoáy trong cũng bộc phát ra ngút trời hắc quang.

Lưỡng sắc quang mang kịch liệt xung đột, phát ra kịch liệt vô cùng nổ vang, còn có kịch liệt vô cùng pháp tắc lực lượng va chạm.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Chém Giết

Bất quá va chạm chẳng qua là một cái chớp mắt, lập tức một tiếng động trời nổ mạnh, kim hắc hai loại hào quang lập tức bạo liệt tiêu tán, bất quá rõ ràng kim sắc quang mang chiếm cứ thượng phong, che mất hắc sắc Cự thú cánh tay.

Một tiếng vỡ vụn bàn thanh âm truyền ra, hắc sắc Cự thú lão đảo trở ra, cả cái chân trước thành linh biến mất vô tung, hiển nhiên bị kim sắc Kiếm Khí quấy vỡ.

"Thạch đầu!" Thái nhi mắt thấy cảnh này, lập tức đại hi.

Thủy Linh Tử liên tục đánh ra pháp quyết, triệu hồi màu lam Cự Kiếm, trên mặt lộ ra bất đắc dĩ thần tình.

Luận đối với pháp tắc lực lượng điều khiển, hắc quyết không tại Thạch Mục phía dưới, đáng tiếc hai người tu vi chênh lệch quá lớn, căn bản không có Thạch Mục cái loại này uy lực.

Áo đen nam tử biến sắc, Khẽ vẫy tay.

Hắc sắc Cự thú pháp tướng lập tức bay vụt mà quay về, nhanh chóng co rút lại hóa thành một đoàn hắc quang, chui vào kia trong cơ thể.

Áo đen nam tử trong miệng phát ra trầm thấp gào to, toàn thân hắc quang cuồn cuộn, quý dị vô cùng hắc khí Yêu khí từ lên trong cơ thể tuôn ra, đem thân ảnh bao phủ, hóa thành một đoàn cuồn cuộn hắc vân.

Sau một khắc sở hữu hắc vân đột nhiên đều thu liễm, một cái gần trăm trượng lớn nhỏ đáng sợ quái thú xuất hiện ở trong động quật, cùng lúc trước

Cự thú pháp tướng giống như đúc.

Con thú này hình như Tích Dịch, đầu thật dài, bốn cái vừa thô vừa to vô cùng chân, phía trước mọc ra ừng trảo bàn sắc bén lóe sáng móng vuốt sắc bén.

Toàn thân nó bày biện ra màu xanh đen, trên người dài khắp từng khóa bướu thịt bàn phiến phức khó chịu, trên mặt dài quá bốn cái cực đại màu bạc ánh mắt, chia làm cao thấp hai đôi, phân loại tại gương mặt hai bên, miệng thật lớn, hai hàng trắng như tuyết vừa thô vừa to sắc bén răng nanh từ miệng lớn trong duỗi ra, thỉnh thoảng nhỏ màu xanh nhạt sền sệt nước miếng, thoát nhìn cực kỳ dữ tợn hung ác.

Bất quá kia trên trán, dài ra một cái óng ánh sáng long lanh uốn lượn Độc Giác, tản mát ra trong suốt như ngọc hào quang, cùng kia trên người địa phương khác hoàn toàn bất đồng.

Trần đầy Yêu khí từ hắc sắc quái thú trong cơ thể khuếch tán ra, so với lúc trước lại mạnh mẽ lớn hơn rất nhiều, hầu như đạt đến thần cảnh hậu kỳ đỉnh cao.

"Người là người phương nào? Thực lực đảo lộn cũng không yếu." Biến thân về sau, hắc sắc quái thú dũng khí một cường tráng, bốn con mắt nhìn chăm chăm vào Thạch Mục, miệng phun tiếng người lạnh giọng nói ra.

Thạch Mục dò xét hắc sắc quái thú hai mắt, cười lạnh một tiếng, cánh tay lần nữa vung lên.

Kim sắc Kiếm Khí lần nữa hiện lên mà ra, bất quá lần này nhưng là hơn mười đạo kiếm khí đồng thời xuất hiện, hóa thành một cái kim sắc võng kiếm, hướng phía hắc sắc quái thú chụp xuống.

Hắc sắc quái thú sớm đã lĩnh giáo kim sắc kiếm khí lợi hại, bốn con mắt híp lại, hai cái cực lớn chân trước hắc quang đại phóng, mãnh liệt vung lên

mà ra.

Hai cái đen kịt vừa thô vừa to móng vuốt hình ảnh bắn ra, từng cái đều chừng bốn mươi năm mươi trượng dài, phía trên hắc quang lượn lờ, tản mát ra kim chúc bàn sáng bóng.

Hai cái móng vuốt hình ảnh chọt hợp lại, hòa làm một thể, thể tích ngược lại co lại ít đi một chút, bất quá trở nên càng thêm cô đọng.

Cùng lúc đó, kia khẽ nhếch miệng, một đạo hắc sắc hỏa diễm từ trong bắn ra, quán quanh tại hắc sắc móng vuốt hình ảnh trên.

Hắc sắc móng vuốt hình ảnh trên lập tức hiện ra hắc sắc hỏa diễm, uy lực đại tăng, những nơi đi qua, hư không lập tức nổi lên gợn sóng, hung hăng chộp vào kim sắc võng kiếm trên.

Kim sắc võng kiếm chẳng qua là dừng một cái, lập tức kim quang chớp lên, liền đem hắc sắc móng vuốt hình ảnh cắt vỡ, sau đó kiểu thuận di xuất hiện ở hắc sắc quái thú đỉnh đầu, đột nhiên chụp xuống.

Hắc sắc quái thú thần tình biến đổi, lộ ra một chút kinh hoảng, vèo một tiếng, lấy cùng cực lớn thân thể không tương xứng tốc độ lui về phía sau, đồng thời miệng lớn dính máu há to.

Một tiếng âm vang, một cái so với trước lớn hơn vài lần hắc sắc vòng xoáy hiện lên mà ra.

Oanh long long!

Một cỗ đáng sợ lực cắn nuốt từ vòng xoáy trong tuôn ra, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ động quật, so với trước lớn hơn gấp mấy lần.

Hắc sắc quái thú bên cạnh không gian sụp đổ xuống dưới, không gian nổi lên mắt thường có thể thấy được gợn sóng, kịch liệt bắt đầu khởi động,

tựa hồ toàn bộ không gian đều muốn bị kia lôi kéo một cái nuốt vào.

Mặt đất lần nữa vỡ ra, càng nhiều nữa thiên địa linh lực từ dưới đất tuôn ra, chui vào trong miệng.

Viên kia cổ thụ cũng tả hữu kịch liệt đong đưa, vô số cành lá đứt gãy bay ra, hầu như biến thành một viên trọc cây, bất quá rễ của nó tựa hồ thâm nhập dưới đất sâu đậm, củng cố vô cùng, cũng không bị lực cắn nuốt rút ra.

Kim sắc võng kiếm quay tròn xoay tròn, bị hắc sắc vòng xoáy một cái nuốt vào.

Hắc sắc quái thú ánh mắt lộ ra vẻ đắc ý.

Bất quá vào thời khắc này, kia trước người bóng người một bông hoa, Thạch Mộc thân ảnh trống rỗng xuất hiện.

Thạch Mộc một tay một trảo, chói mắt kim sắc quang mang từ kia trong tay hiện lên, ông ông sắc nhọn rít gào đột nhiên vang, trực có bay thẳng đến chân trời chi thế.

Một cột kim sắc trường côn xuất hiện ở kia trong tay, đúng là Phiên Thiên Côn.

Tay hãn cánh tay nhoáng một cái, Phiên Thiên Côn gấp trăm ngàn lần phát triển lớn, vô số kim sắc côn ảnh như là như ngọn núi biển ảo mà ra, đổ ập xuống hướng phía hắc sắc Cự thú đánh rớt xuống.

Như núi côn ảnh chưa rơi xuống, một cỗ lớn áp đã âm âm tới trước.

Hắc sắc quái thú thân hình xiết chặt, thân thể không hề thậm chí có chút ít tại không trung đứng không vững, bị đè sập đến mặt đất xu thế, trong lòng lập tức hoảng hốt.

Kia cực đại đầu lâu bãi xuống, hắc sắc vòng xoáy lập tức từ bên miệng bay lên, phiêu bay đến đỉnh đầu, đột nhiên lần nữa làm lớn ra vài phần, đáng sợ lực cắn nuốt cuốn hương như núi côn ảnh, ý đồ đem cũng cắn nuốt.

Ầm ầm!

Côn ảnh nện ở hắc sắc vòng xoáy bên trên song phương bộc phát ra mặt trời bàn hào quang, song song bạo liệt ra đến.

Toàn bộ động quật kịch liệt lay động, vô số đá vụn như mưa hạ xuống.

Kim sắc côn ảnh tiêu tán vô tung, hắc sắc vòng xoáy cũng tán loạn ra.

Hắc sắc quái thú thân thể to lớn từ không trung bị nện rơi, hung hăng nện trên mặt đất, vừa đúng rơi vào cái kia nham thạch nóng chảy hồ nước bên trên lập tức tóe lên vô số nham thạch nóng chảy.

Thạch Mục thân hình cũng là ngừng lại, bất quá lập tức đứng vững, hừ lạnh một tiếng, cổ tay mãnh liệt run lên.

Lập tức từng tiếng không sét đánh!

Vạn trượng kim dưới ánh sáng, một đạo mấy trăm trượng cực lớn kim sắc côn ảnh từ trên trời giáng xuống, chống trời trụ lớn bình thường nện xuống hắc sắc Cự thú mà đi.

Côn ảnh rõ ràng vô cùng, hoảng như thực chất, phía trên vô số đấu đại phù văn vờn quanh, tản mát ra đủ để Khai Thiên Tích Địa uy năng.

Tuy rằng côn ảnh đầu có một đạo, nhưng mà so với lúc trước hơn mười đạo côn ảnh uy lực càng lớn.

Hắc sắc quái thú trở mình bò lên, trong mắt đã chỉ có vẻ hoảng sợ.

Trong miệng nhanh chóng tụng đọc chú ngữ, toàn thân hắc quang đột nhiên sáng, bên ngoài thân hiện ra tầng một huyết quang, cùng hắc quang dung hợp lại với nhau.

Quái thú hét lớn một tiếng, há mồm phun ra một cỗ hắc phong.

Trên người nó hắc quang huyết quang đều bắn ra, dung nhập hắc phong bên trong.

Hắc phong phát triển lớn ra, trong nháy mắt hóa thành một đạo hắc sắc lốc xoáy, bên trong vô số phù văn lập loè, vậy mà chống đỡ kim sắc côn ảnh tung tích.

Bất quá kim sắc côn ảnh trên phù văn lóng lánh, một chút đê sập hắc sắc lốc xoáy, ép xuống.

Hắc sắc quái thú giờ phút này không tiếp tục chiến ý, thân hình khổng lồ đột nhiên co rút lại, từ trăm trượng lớn nhỏ biến thành mười trượng, kia đỉnh đầu cái kia óng ánh Độc Giác oánh quang đại thịnh, hất đầu mãnh liệt vẽ một cái.

Xoẹt!

Hư không lập tức bị vạch phá một đạo khe hở, hắc sắc quái thú thân thể khê động, hóa thành một đạo bóng đen, liền muốn chui vào trong đó.

Vào thời khắc này, một đạo tia sáng trắng nhanh chóng vô cùng bay vút mà đến, nhưng là một cái hình như chim bay trường toa Pháp bảo, phía trước lóng lánh chói mắt tia sáng trắng, tản mát ra cường đại Không Gian Chi Lực chấn động.

Đùng một tiếng!

Màu bạc trường toa đánh vào vết nứt không gian phía trên, vậy mà đem một cái đánh tan.

Hắc sắc quái thú lập tức chụp một cái cái không, ánh mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Kim sắc côn ảnh rớt cuộc triệt để đè sập hắc sắc lốc xoáy, oanh kích tại hắc sắc quái thú trên người, đem thân ảnh bao phủ.

Ầm ầm!

Một tiếng long trời lở đất nổ mạnh, toàn bộ động quật mặt đất sụp đổ một nửa, nhất là chính giữa mặt đất xuất hiện một cái tối om hố to, không biết nhiều bao nhiêu.

Hắc sắc quái thú không thấy bóng dáng, hiển nhiên bị một kích nện vào dưới mặt đất ở chỗ sâu trong.

Thạch Mục trong mắt hàn quang lóe lên, trong tay Phiên Thiên Côn kim quang lần nữa lóe lên, cực lớn côn ảnh biến mất, mặt ngoài hiện ra tầng một kim sắc hỏa diễm.

Tay hấn cánh tay vung lên, thành linh đem Phiên Thiên Côn tìm đến ném ra ngoài, hóa thành một đạo kim sắc ảo ảnh, chui vào mặt đất.

Dưới mặt đất trăm trượng ở chỗ sâu trong, hắc sắc quái thú thân thể da tróc thịt bong, không biết có bao nhiêu miệng vết thương, thực tế trên sống lưng thậm chí lộ ra rậm rạp bạch cốt, miệng tuôn ra mảng lớn huyết dịch, bất quá kia vậy mà còn chưa chết.

Nó giãy giụa lấy liền muốn bò lên, vào thời khắc này, một đạo kim quang từ phía trên bay vụt tới, nhưng là Phiên Thiên Côn, thành linh chuẩn xác xuyên thủng đầu của nó.

Hắc sắc quái thú phát ra một tiếng thê lương rỗng to, vừa mới bò lên thân thể lần nữa âm âm ngã xuống.

Oanh!

Mảng lớn kim sắc hỏa diễm từ Phiên Thiên Côn trên dâng lên, cuộn cuộn giữa, trong nháy mắt bọc lại hắc sắc quái thú thân hình.

Hắc sắc quái thú trong miệng phát ra thê lương kêu thảm thiết, bất quá cái kia kim sắc hỏa diễm lợi hại vô cùng, thân thể của nó tại trong ngọn lửa nhanh chóng thu nhỏ lại, mấy hơi thở giữa liền biến thành tro tàn, Thần Hồn cũng không thể trốn tới mảy may.

Mặt đất giữa không trung, Thạch Mục Khẽ vẫy tay, một đạo kim quang cùng một đạo tia sáng trắng đồng thời bay vụt mà về, rơi trong tay hắn, đúng là Phiên Thiên Côn cùng cái kia màu bạc trường toa Pháp bảo.

Cái này trường toa Pháp bảo tên là độn thiên toa, tại Thạch Mục những năm này ngẫu nhiên lấy được một kiện không gian Pháp bảo, diệu dụng rất nhiều, hắn có can đảm đáp ứng Diệu Không hòa thượng để đổi phó Cửu Thủ Thao Thiết, trong đó cũng bởi vì có độn thiên toa nơi tay nguyên nhân.

"Hừ! Cái gì, cũng dám tại trước mặt chúng ta kiêu ngạo như vậy, chết không có gì đáng tiếc!" Thái nhi cùng Thủy Linh Tử bay tới, hắc sắc quái thú tình huống, bọn hắn đều dụng thần nhận thức cảm ứng được, Thái nhi có chút đặc ý khẽ nói.

Thủy Linh Tử thần tình im lặng, không nói gì.

Thạch Mục lật tay thu hồi Phiên Thiên Côn.

"Đúng rồi, màu đen kia quái thú là cái gì Yêu thú? Thực lực ngược lại là rất lợi hại đấy, nhất là cái kia thôn phệ thần thông, quả thực không có gì

không nuốt, may mắn có Thạch đầu người đang ở đây." Thái nhi rơi vào Thạch Mục trên bờ vai, tiếp tục hỏi.

"Màu đen kia quái thú, phải là Chân Linh Thao Thiết." Thạch Mục ánh mắt chớp lên, trong miệng nói ra, ánh mắt nhìn về phía Thủy Linh Tử.

Thực lực của hắn tuy rằng mạnh mẽ, nhưng mà luận kiến thức, Thủy Linh Tử tại phía xa hẳn phía trên.

Thủy Linh Tử nhẹ gật đầu.

"Thao Thiết? Ta lúc trước không có từ túi đại linh thú đi ra thời điểm, nghe thấy người cùng Diệu Không nói chuyện, cái kia Đại hòa thượng không phải nói các người mục tiêu lần này, cái kia Cửu Thủ Thao Thiết tại đây Bí Cảnh tầng trên không gian sao? Nơi đây tại sao có thể có?" Thái nhi kinh ngạc nói.

"Cái này Thao Thiết hẳn là cái phân thân, hoặc là cái kia Cửu Thủ Thao Thiết chính là thủ hạ, cũng không phải là bản thể." Thạch Mục chậm rãi nói ra, trên mặt nhìn không ra thần tình.

Cái này đầu hắc sắc quái thú thực lực mạnh, ngoại trừ Thạch Mục cùng Diệu Không, chỉ sợ giờ phút này tại Bí Cảnh bên trong người, không người có thể chiến thắng.

Nếu là Cửu Thủ Thao Thiết bên cạnh vẫn có mấy cái loại này giúp đỡ, chuyến này chỉ sợ gặp xa so với trong tưởng tượng khó khăn.

Trong lòng của hắn ý niệm trong đầu chuyển động, lập tức lắc đầu, không hề suy nghĩ nhiều, trước đem nơi đây thủy hỏa tiên tinh nắm bắt tới tay rồi hãy nói.

Như vậy nghĩ đến, hắn đã rơi vào trên mặt đất.

Toàn bộ động quật giờ phút này một mảnh hỗn độn, hoàn toàn nhìn không ra trước lúc trước cái loại này bằng hỏa lưỡng trọng thiên huyền diệu cảm giác rồi, thành động hiện ra một đạo cực lớn vết rạn.

Bất quá viên kia linh thụ cùng giếng cổ đảo lộn là không có đã bị quá lớn tổn thương.

Thạch Mục đi đến cái kia miệng giếng cổ bên cạnh, hướng phía phía dưới nhìn lại.

Giếng cổ cũng không sâu, chỉ có hai ba mươi trượng tả hữu, bên trong tràn ngập xanh màu đỏ hai màu hào quang.

Những quang mang này bày biện ra sợi tơ hình dáng, màu đỏ xanh hai màu ánh sáng bao phủ toàn bộ đáy giếng không gian.

Đáy giếng ở chỗ sâu trong, rõ ràng là một đoàn hơn một trượng lớn nhỏ màu đỏ xanh hỏa diễm, hừng hực thiêu đốt, hỏa diễm ở chỗ sâu trong mơ hồ có thể chứng kiến mấy khối tinh thể, bày biện ra màu đỏ xanh hai màu, đúng là thủy hỏa tiên tinh.

"Thủy hỏa tiên tinh!" Thái nhi đại hỉ, vung móng vuốt phát ra một mảnh hào quang bảy màu, ngưng tụ thành một cái đại thủ, bay vào trong giếng, hướng phía màu đỏ xanh trong ngọn lửa tinh thể chộp tới.

Xoẹt!

Bảy màu đại thủ vừa mới chui vào trong giếng, lập tức bị óng ánh bên trong màu đỏ ánh sáng màu lam tuyến xuyên thủng, trong nháy mắt trở nên thành tổ ong, tiêu tán ra.

Thái nhi kinh ngạc, sau đó hừ một tiếng, liền muốn lại thi triển thủ đoạn.

"Không dùng uổng phí thời gian rồi, đây không phải là bình thường Linh quang, mà là Âm Dương cực quang, không có thần cảnh hậu kỳ thực lực, mơ tưởng bắt được thủy hỏa tiên tinh." Thủy Linh Tử mở miệng nói ra.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Bóng Đen Trùng Trùng Điệp Điệp

Thải nhi nghe vậy cả kinh, bất quá cũng không có lại tiếp tục nếm thử, quay đầu nhìn về phía Thạch Mục, lộ làm ra một bộ đáng thương biểu lộ.

Thạch Mục rơi vãi cười một tiếng, phất tay đánh ra một mảnh Huyền Hoàng hào quang, đồng dạng hóa thành một cái đại thủ, bay vào cổ trong giếng.

Trong giếng màu đỏ lam cực cây gai ánh sáng tại Huyền Hoàng đại thủ bên trên đại thủ trên lập tức hiện ra tầng một hơn một xích sau tinh quang, chặn lại màu đỏ lam cực quang, phát ra kim chúc xung đột thanh âm chói tai.

Bất quá đại thủ trên tinh quang cũng nhanh chóng tiêu hao biến mỏng, hai ba cái hô hấp liền mỏng manh một nửa tả hữu, hiển nhiên ngăn cản màu đỏ lam cực quang cũng không dễ dàng.

Thạch Mục trong tay nắm niệm pháp quyết, Huyền Hoàng đại thủ trên tinh quang vừa tăng, chẳng những khôi phục nguyên trạng, hơn nữa lại dâng đi lên lớn hơn.

Huyền Hoàng đại thủ xuống gấp duỗi mà đi, qua trong giây lát liền tìm tòi đến cùng, năm ngón tay há to, chụp vào cái kia mấy viên thủy hỏa tiên tinh.

Oanh!

Đại thủ đụng một cái đến đáy giếng màu đỏ xanh hỏa diễm, hỏa diễm mãnh liệt phát triển lớn, hừng hực bốc cháy lên, hầu như từ miệng giếng

toát ra.

Một cỗ cực nhiệt cùng cực hàn đan vào quỹ dị khí tức đột nhiên nhưng bộc phát, tràn ngập toàn bộ động quật.

Giếng cổ ở trong, màu đỏ lam cực quang đột nhiên nhưng biến dày đặc gấp bội, lẫn nhau ngưng tụ, hóa thành một trận màu đỏ xanh hai màu gợn sóng, hướng phía Huyền Hoàng đại thủ quét sạch mà đi.

Đại thủ mặt ngoài tinh quang chợt hiện không thôi, lần nữa cấp tốc biến mỏng.

Thạch Mục ánh mắt lóe lên, khẽ quát một tiếng, hai tay liên hoàn bấm niệm pháp quyết, lòng bàn tay hiện ra vô số pháp tắc phù văn, dung nhập đại thủ trong.

Huyền Hoàng đại thủ mặt ngoài tinh quang lập tức ngưng tụ, hóa thành tinh thể bàn tồn tại, biến mỏng xu thế lập tức dừng lại.

Đại thủ một trào, đem màu đỏ xanh trong ngọn lửa mấy khối thủy hỏa tiên tinh nắm trong tay, vèo một tiếng, nhanh chóng vô cùng rút trở về.

Mấy khối thủy hỏa tiên tinh rơi vào Thạch Mục trong tay, quay tròn xoay tròn lấy, tản mát ra óng ánh hào quang, gào thét Linh lực chấn động khuếch tán ra.

"Oa! Thạch đầu, cho ta một khối!" Thái nhi phát ra hoan hô, vẻ mặt thèm ăn lấy kẹo ăn thần tình.

Thạch Mục lắc đầu cười cười, phất tay ném đi một khối tiên tinh qua.

Thái nhi phát ra một tiếng hoan hô, miệng há to, một cái đem thủy hỏa tiên tinh nuốt xuống, trên người lập tức dâng lên màu đỏ xanh lưỡng sắc

quang mang, đan vào lập loè, ánh mắt hơi hơi híp mắt...mà bắt đầu, một bộ vô cùng hưởng thụ bộ dáng.

Nó chặc chặc chép miệng, vẫn chưa thỏa mãn nhìn về phía mặt khác mấy khối tiên tinh.

Thạch Mục không có lại tiếp tục để ý gặp Thái nhi, phát tay đem còn dư lại năm sáu khối tiên tinh đều giao cho Thủy Linh Tử.

"Ai ai ai, Thạch đầu, không công bằng, người chỉ cấp ta một khối, lại đem nhiều như vậy tiên tinh đều cho cái này thần lẩn!" Thái nhi vừa thấy cảnh này, lập tức bất mãn kêu lên.

"Thứ này ta có trọng dụng, không thể tùy tiện cho người, hơn nữa cái này tiên tinh bên trong Nguyên lực tràn đầy vô cùng, lấy tu vi của người, luyện hóa một quả đã là cực hạn, ăn nhiều ngược lại có hại." Thạch Mục nói ra.

Thái nhi thoạt nhìn còn có chút không cam lòng, bất quá cũng không có nói cái gì nữa.

"Mấy thứ này người lấy trước lấy, mau chóng dùng cái này thủy hỏa tiên tinh lực lượng, đem cửu nguyên tiên pháp luyện thành, về sau cùng cái kia Cửu Thủ Thao Thiết đại chiến, chỉ sợ cần tiên pháp lực lượng." Thạch Mục nhìn xem Thủy Linh Tử, nói ra.

"Người yên tâm, đã có những thứ này thủy hỏa tiên tinh, không dùng bao lâu thời gian, cửu nguyên tiên pháp liền có thể luyện thành." Thủy Linh Tử nhẹ gật đầu, lật tay đem mấy khối tiên tinh thu vào.

Nói xong chuyện đó, thân thể của hắn hóa thành một đạo ánh sáng màu lam, bay vào hồ lô kia Pháp bảo trong.

"Người cũng chớ có biếng nhác rồi, nhanh đi về luyện hóa tiên tinh lực lượng, tranh thủ đem tu vi tiến thêm một bước, đạt tới thần cảnh hậu kỳ." Thạch Mục đối với Thái nhi nói ra.

"Được rồi." Thái nhi thoát nhìn có chút không cam lòng nhanh như vậy trở về, bất quá giờ phút này trong cơ thể nó Nguyên Khí bắt đầu khởi động, xác thực cần muốn hảo hảo luyện hóa một cái, thân thể hóa thành một đạo hào quang bảy màu, bay trở về túi đại linh thú.

Thạch Mục kế tiếp cũng không có ở chỗ này chờ lâu, quay người hướng phía bên ngoài phi độn mà đi, bất quá cách cái kia hắc sắc đường hành lang, chợt ngừng lại.

Đường hành lang trong cái kia cổ quỷ dị lực hút giờ phút này thành linh đã biến mất vô tung, giờ phút này chỉ còn lại có một cỗ rất nhạt chấn động, ngăn cản lấy bên trong trong động quật Linh lực truyền lại đi ra bên ngoài.

Thạch Mục hướng phía chung quanh nhìn hai mắt, ánh mắt chợt ngừng tụ.

Tới gần thành động địa phương, lơ lửng hai khóa màu vàng viên châu, thoát nhìn ti không chút nào thu hút, đầu tản mát ra một cỗ yếu ớt Linh quang.

Thạch Mục phát tay phát ra một cỗ hấp lực, đem hai cái viên châu thu vào trong tay, lật nhìn một chút.

Hắn ánh mắt nhất động, phát tay phát ra hai đạo hoàng mang, chui vào hai châu trong cơ thể.

Oanh!

Hai khóa viên châu đột nhiên tách ra mảng lớn vàng nhạt hào quang, bày biện ra gợn sóng hình dáng, hướng phía chung quanh khuếch tán mà đi.

Ô...ô...n...g!

Một cỗ cường đại vô cùng đích thực lực trường trống rỗng xuất hiện, ánh sáng màu vàng bao phủ phạm vi, trọng lực đột nhiên bắt đầu vận vẹo, trầm trọng gấp trăm lần, không khí dường như biến thành vũng bùn.

Bất quá điều khiến hai khóa Pháp bảo Thạch Mộc, nhưng không có đã bị bất kỳ ảnh hưởng gì.

Thạch Mộc khẽ giật mình, lập tức cuồng hi đứng lên.

Tuy rằng không biết hai cái này viên châu là cái gì bảo vật, nhưng mà trong đó bộ ẩn chứa cực kỳ cường đại Linh lực, tuyệt đối đã vượt qua Linh Bảo cấp độ, so với Phiên Thiên Côn cũng không kém bao nhiêu.

Hơn nữa hai khóa viên châu thần thông huyền diệu, có thể điều khiển Nguyên Từ trọng lực, tại đối địch cũng có thật lớn diệu dụng.

Thạch Mộc hơi trầm ngâm, lần nữa phát tay đánh ra pháp quyết.

Hai cái này viên châu trên ánh sáng màu vàng lập tức nhanh chóng nội liễm, chung quanh quỹ dị trọng lực cũng tiêu tán vô tung.

Cái này hai khóa viên châu Pháp bảo có lẽ cái kia áo đen nam tử ở tại chỗ này đây, về sau cùng Thạch Mộc kịch chiến, ba đến hai lần xuống liền bị Thạch Mộc Lôi Đình đánh chết, không thể triệu hồi cái này hai khóa bảo vật.

Nếu không chặn đánh giết đối phương, chỉ sợ muốn dùng nhiều phí một ít công phu.

Hai cái này hạt châu thần thông, có lẽ không chỉ có điều khiển trọng lực, tựa hồ còn có mặt khác một ít diệu dụng, chẳng qua là giờ phút này không phải là nhỏ nhỏ dò xét bảo vật thời điểm, hấn lật tay đem hai khóa viên

châu thu vào, thân hình hóa thành một đạo màu vàng điện mang, hướng phía bên ngoài bay đi.

Mấy hơi thở về sau, một đạo màu vàng độn quang từ trong hạp cốc bay ra, tại không trung một chút xoay quanh, hướng phía cùng một cái phương hướng bắn ra, hầu như trong chớp mắt biến mất tại phía chân trời.

...

Giờ này khắc này, Bí Cảnh một chỗ, nơi đây khắp nơi tràn đầy bạch sắc quang mang, một tia, từng bó một, sáng ngời vô cùng, chiếu rọi người mắt mở không ra.

Giữa bạch quang, ba cái mơ hồ bóng người đứng thẳng ở này, thấy không rõ thân hình, tựa hồ đang tại cùng nhau nói chuyện.

"Cái gì, lão nhị bị giết rồi!" Một cái thô điên cuồng thanh âm đột nhiên vang lên.

"Ài, không sai, lão nhị Bản Mệnh bài đã vỡ vụn." Cái khác có chút chói tai thanh âm vang lên, ngữ khí có chút thờ dãi.

"Lão nhị thực lực tại mấy người chúng ta bên trong, tính là lợi hại nhất đấy, hơn nữa hẳn còn có Ngưng Sơn Châu nơi tay, tại sao có thể như vậy, là người nào làm?" Lại có một thanh âm vang lên, nhưng là một cái khàn khàn thanh âm cô gái.

"Vẫn không rõ ràng lắm, bất quá khẳng định cùng mới vừa tiến vào Bí Cảnh Tu La ba tộc thoát không khỏi liên quan." Chói tai thanh âm nói ra.

"Hừ! Tu La ba tộc trong, tuy rằng cũng có mấy cái thần cảnh hậu kỳ, bất quá bằng bọn hắn có bản lĩnh giết lão nhị?" Cái kia thô điên cuồng thanh âm hừ lạnh một tiếng, nói ra.

"Tu La ba tộc tuy rằng thực lực không mạnh, nhưng là bọn hãn cũng có một chút rất lợi hại thần thông, nếu là lão nhị cùng bọn họ đại đội nhân mã tao ngộ, cùng không phải là không có vấn đề khả năng." Cái kia khàn khàn nữ tử nói ra.

"Chỉ sợ không phải, căn cứ dò xét tình huống, lần này cùng Tu La ba tộc cùng một chỗ tiến vào cái này Bí Cảnh đấy, còn có hai người, một cái là lần trước hòa thượng kia, một người khác là cái thanh niên Nhân tộc, lão nhị vấn đề, chỉ sợ là hai người bọn họ gây nên." Cái kia chói tai thanh âm nói ra.

"Cái gì! Hòa thượng kia vậy mà đuổi theo đến nơi này!" Thô khoản thanh âm đột nhiên gậy cao một cái, mơ hồ có chút sợ hãi.

Khàn khàn giọng nữ cũng trầm mặc xuống.

"Không cần lo lắng, cái này Bí Cảnh nội tình huống phức tạp vô cùng, hòa thượng kia nhất thời nửa khắc vẫn tìm không thấy chúng ta, phụ thân không được bao lâu sẽ đại công cáo thành, đến lúc đó hòa thượng này vẫn có sợ gì." Bén nhọn thanh âm cười hắc hắc, nói ra.

"Không sai." Cái kia thô cuồng thanh âm lên tiếng nói ra, nghe tựa hồ nhẹ nhàng thờ ra.

"Lời tuy như thế, mấy người chúng ta cũng không có thể liền đứng ở một bên nhìn xem, ta đi xuống xem một chút đi, tận lực cho phụ thân tranh thủ một ít thời gian." Cái kia giọng nữ nói ra.

"Cũng tốt, bất quá người muốn ngàn vạn cẩn thận." Bén nhọn thanh âm đã trầm mặc một cái, nói ra.

Một cái trong đó bóng người nhoáng một cái, biến mất vô tung.

"Đúng rồi, người vừa mới hoà giải hòa thượng kia cùng đi còn có một thanh niên Nhân tộc, người này là ai? Tu vi như thế nào?" Cái kia thô cuồng thanh âm chợt nghĩ tới một chuyện, hỏi.

"Cái này ta cũng không có dò xét tra rõ ràng, bất quá hẳn là hòa thượng kia tùy tùng chi lưu, một nhân tộc mà thôi, gầy yếu vô cùng, căn bản không đáng nhắc đến." Bén nhọn thanh âm hừ một tiếng, có chút khinh thường nói.

"Nói cũng đúng." Cái kia thô cuồng thanh âm hặc hặc cười cười, ngữ khí cũng tràn đầy khinh miệt.

...

Thạch Mục ở giữa không trung hướng phía phía trước phi độ, hầu như tốc độ cao nhất chạy đi.

Phi độ bên trong, hẳn thần thức khuếch tán ra, dò xét lấy tình huống chung quanh, tìm kiếm lấy đi thông cao tầng vào miệng.

Đã bay tốt một hồi, phía dưới Bí Cảnh trong trần bảo ngược lại là phát hiện không ít, nhưng mà không gian thông đạo nhưng vẫn tại không có đầu mối.

Bí Cảnh trong tuy rằng trần bảo khắp nơi, nhưng mà nguy hiểm cũng không ít, có thật nhiều lợi hại Yêu vật, trong đó không thiếu thần cảnh thực lực, hơn nữa những thứ này Yêu vật thần thông đều lợi hại vô cùng, có chút lại để cho Thạch Mục đều có chút động dung.

Bất quá Thạch Mục đối với cái này bên trong trần bảo không có quá rất hứng thú, thật cũng không có nhằm trúng những thứ này Yêu vật đánh giết tới đây.

"Ừ. . ." Phi độn bên trong, Thạch Mục ánh mắt nhất động, ngừng lại, hướng phía bên cạnh thân cùng một cái phương hướng nhìn lại, trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng.

Thân hình hần chuyển một cái, hướng phía chỗ đó bay đi.

Vạn dặm bên ngoài một chỗ khe núi ở bên trong, cổ man nhất tộc đứng thành một vòng, bị một mảnh đen trắng hai màu ráng chiều bao phủ ở bên trong, vô số đen trắng phù văn từ các nơi hiện lên, tạo thành một cái huyền diệu vô cùng đại trận.

Cổ Man tộc ở bên trong, ngoại trừ sợi râu vàng đại hán, mỏ nhọn thanh niên, còn có cô gái che mặt ba người, những người khác vậy mà từng cái mang thương.

Khe núi trên không, tất cả Lục sắc quái diệu xoay quanh bay múa, số lượng chừng bốn mươi năm mươi đầu, đem cổ man nhất tộc vây ở chính giữa.

Những cái kia quái diệu thân dài vượt qua mười trượng, miệng ngoặt mà lớn, hình như vịt miệng, hai cái móng vuốt lại dị thường phát đạt, hình như cự liêm, thân hình gầy còm tiều tụy, thoạt nhìn cực kỳ xấu xí.

Bất quá đúng là những thứ này xấu xí quái diệu, mỗi một đầu thành linh đều có được thần cảnh cấp độ thực lực.

Đầu lĩnh một cái hắc sắc quái diệu, hình thể so với mặt khác quái diệu lớn hơn gấp mấy lần, trên người dài khắp hắc sắc Thiết Vũ, đỉnh đầu mọc ra một lùm kim sắc quan vũ, tản mát ra vô cùng cường đại Yêu khí, không chút nào tại sợi râu vàng đại hán phía dưới.

Dĩ nhiên là một đầu thần cảnh hậu kỳ Yêu vật!

Những thứ này quái đĩều một bên xoay quanh, vừa thỉnh thoảng phun hạ một đạo đạo lục sắc quang luồng, đánh hướng cổ Man tộc.

Lục sắc quang luồng những nơi đi qua, hư không phát ra bạo liệt thanh âm rung động, vừa rơi xuống đến cái kia đen trắng ráng chiều bên trên lập tức một tiếng ầm vang muốn nổ tung lên, mãnh liệt cực kỳ.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Hắc Sắc Yêu Cầm

Hơn mười đạo Lục sắc quang luồng đánh vào phòng ngự đại trận bên trên đen trắng ráng chiều đại trận liên tục chấn động, nhanh chóng ảm đạm, tựa hồ sắp tán loạn.

"Tộc trưởng, tiếp tục như vậy không được, lại khiến cái này súc sinh công kích đến đi, Lưỡng Nghi huyền quang trận chỉ sợ chi chống đỡ không được bao lâu." Cô gái che mặt kia lo lắng nói ra.

Sợi râu vàng đại hán sắc mặt khó coi.

Cổ Man tộc cùng mặt khác hai tộc chia tay về sau, một đường vợ vét Bí Cảnh bên trong các loại thiên tài địa bảo, cũng là thuận lợi, thu hoạch khá lớn.

Tuy rằng cũng gặp phải một ít nơi này Yêu thú, bất quá bằng mượn thực lực của bọn hắn, đều thuận lợi dọn dẹp, làm việc liền dần dần kiên cường đứng lên, không có lúc trước để ý như vậy.

Phúc họa tương y, thật là lời lẽ chí lý.

Bọn hắn tại rặng núi này tìm tòi bảo vật thời, trong lúc vô tình chọc giận trong núi bọn này đáng sợ Yêu cầm, bị một đường đuổi giết đến tận đây.

May mắn trên người bọn họ mang đi một tí trận pháp khí cụ, trong lòng vội vàng bố trí một cái đại trận, bất quá cũng chỉ chống đỡ không được bao lâu.

Dưới mắt tình huống sợi râu vàng đại hán như thế nào không biết, nhưng mà trong khoảng thời gian ngắn, hắn cũng nghĩ không ra tốt phá

vòng vây kế sách.

Hiện tại tình huống này, đều muốn bảo trụ tất cả mọi người thân trở ra, tựa hồ rất không có khả năng rồi, duy nhất có thể thực hiện phương pháp xử lý chỉ có lại để cho một số người sung làm mối, liều chết ngăn trở những thứ này Yêu cầm, vì những người khác tranh thủ một ít sinh cơ.

Sợi râu vàng đại hán khóe mắt run rẩy, cổ Man tộc hôm nay đã nhân khẩu tàn lụi, chẳng lẽ hôm nay còn muốn hi sinh một ít tộc nhân.

"Tộc trưởng, ta đến ngăn chặn những thứ này súc sinh, các người mang theo những người khác đi mau!" Sợi râu vàng đại hán bên cạnh cái kia mở nhọn thanh niên ánh mắt lóe lên, bỗng nhiên thả người hướng phía không trung những cái kia quái diệu bay đi.

"Tân Lực, mau trở lại, chớ để xúc động!" Sợi râu vàng đại hán kinh hãi, hoảng sợ nói.

Bất quá đã có chút ít đã muộn, thanh niên đã bay ra đại trận.

Thanh niên nam tử quanh thân hồng mang lưu động, dường như hỏa diễm bình thường, trong ngọn lửa hiện ra một cái màu đỏ Viên Hầu hư ảnh, hai tay đấm ngực, giơ thẳng lên trời thét dài.

Màu đỏ Viên Hầu hư ảnh nhoáng một cái, dung nhập vào thanh niên nam tử thân thể.

Hắn hình thể kịch liệt điên cuồng phát ra, trong nháy mắt hóa thành một đầu trăm trượng lớn nhỏ chống trời Cự Viên, trên người dài ra tầng một tươi đẹp vô cùng màu đỏ bộ lông, hai mắt bày biện ra chói mắt vô cùng kim sắc, hai cái quả đấm to lớn đánh ngực, trong miệng phát ra cuồn cuộn thét dài, thoáng như sấm sét từng trận.

Một cỗ cuồng bạo vô cùng uy áp di tán mở, kinh thiên xích viên tản mát ra khí tức thành linh phóng đại, hầu như đạt đến thần cảnh hậu kỳ.

Kinh thiên xích viên lớn hé miệng, một đạo sáng lạn hỏa diễm từ miệng trong bắn ra, ngưng tụ phía dưới hóa thành một đầu màu đỏ trường côn, hỏa diễm bàn linh sáng lóng lánh.

Này viên khoát tay, đem màu đỏ trường côn nắm trong tay, trên người ánh lửa cùng màu đỏ trường côn quang diễm đồng thời vừa tăng, khí tức lại lần nữa phát triển lớn, thoát nhìn dường như tuyệt thế yêu ma hàng lâm.

Kinh thiên xích viên đánh về phía một đầu Lục sắc quái điều, vèo một tiếng liền đã đến kia trước mặt, kéo ra khỏi đạo đạo tàn ảnh, tốc độ mau kinh người, cùng kia thân hình khổng lồ hoàn toàn không tương xứng.

Cự Viên cánh tay khẽ động, trường côn hóa thành một đạo tàn ảnh hung hăng oanh kích hạ xuống.

Phịch một tiếng!

Lục sắc quái điều liền kêu thảm thiết cũng không thể phát ra, liền bị trường côn đánh bể thân hình.

Kinh thiên xích viên không có chút nào tại nguyên chỗ lưu lại, thân hình lần nữa nhoáng một cái, hướng phía phụ cận bên kia Lục sắc quái điều đánh tới.

Đồng thời, kia trong mắt kim quang đại thịnh, hai đạo kim sắc quang luồng từ bên trong bắn ra, đánh hướng mặt khác hai đầu Lục sắc quái điều.

Oanh!

Hỏa diễm trường côn lần nữa đem cái này đầu quái điều đánh chết, cái kia hai đạo kim quang cũng chuẩn xác bắn trúng hai đầu Lục sắc quái điều.

Quái điều trên người oanh một tiếng, dấy lên kim sắc hỏa diễm, mấy hơi thở giữa, hai đầu quái điều liền hài cốt không còn, biến thành tro tàn.

Kình thiên xích viên đại triển thần uy, tại Lục sắc quái điều bày trong tung hoành đồ, ngăn ngùn mấy hơi thở, liền muốn bảy tám đầu Lục sắc quái điều vẫn lạc, thật đúng uy thế Vô Song, chính là bình thường thần cảnh hậu kỳ, cũng chưa chắc có thể làm được như vậy.

Lục sắc quái điều xoay quanh bay múa trận hình, có chút hỗn loạn lên.

Bất quá làm được những thứ này, kình thiên xích viên cũng bỏ ra không nhỏ trả giá, trên người da lông nhiều chỗ bị thương, máu tươi chen chúc mà ra, nhuộm hồng cả nửa người.

Kia trong mắt kim sắc Linh quang mờ đi rất nhiều, hiển nhiên chân khí tiêu hao rất lớn, thân hình tốc độ rõ ràng chậm lại.

Trong khe núi trận pháp bên trong, sợi râu vàng đại hán hàm răng cắn chặt, hai tay nhanh nắm thành quyền, tròng trắng mắt hơi hơi mang màu đỏ.

Bất quá hẳn dù sao cũng là tộc trưởng, cực kỳ quyết đoán, mãnh liệt cắn răng, phát tay tế ra một cái bạch sắc nhỏ buồm Pháp bảo, hóa thành đại phiến vụ hình dáng bạch quang toả ra, bao phủ ở tất cả mọi người.

"Tộc trưởng! Chúng ta thật sự buông tha cho Tân Lực, một mình chạy trốn?" Cô gái che mặt kia gấp giọng hỏi.

"Hết thầy cũng là vì tộc quần!" Sợi râu vàng đại hán hơi trầm mặc, sau đó trầm giọng nói một câu.

Cô gái che mặt đều muốn nói cái gì nữa, nhìn sau lưng từng cái một trẻ tuổi cổ người Man Tộc, trầm mặc lại.

Sợi râu vàng đại hán phất tay đánh ra một đạo pháp quyết, chung quanh đen trắng trận pháp ráng chiều mãnh liệt sáng ngời, đem tất cả mọi người thân hình bao phủ, từ bên ngoài nhìn không tới ráng chiều trong tình huống.

"Ự...c!" Giữa không trung, đầu kia thần cảnh hậu kỳ hắc sắc Yêu cầm hai mắt như điện, nhìn chăm chăm vào khe núi trong tình huống, mắt thấy cảnh này, há miệng phát ra một tiếng lạnh như băng tiếng kêu.

Hắc sắc Yêu cầm đứng phía sau hai đầu so với bình thường Lục sắc quái diệu một vòng to Yêu cầm, trên người lông chim bày biện ra màu xám, tản mát ra khí tức thành linh đạt đến thần cảnh trung kỳ.

Hai đầu màu xám Yêu cầm như là được cái gì mệnh lệnh, lập tức vỗ cánh bay ra, hóa thành hai đạo màu xám bóng dáng, lao thẳng tới cái kia kinh thiên xích viên mà đi.

Yêu cầm tốc độ vậy mà nhanh vô cùng, trong nháy mắt liền đã đến kinh thiên xích viên trước người.

Yêu cầm yêu thể tản mát ra mảng lớn màu xám tro sắc quang mang, hình thành một mảnh nồng đậm màu xám tro mây, kia thân hình cũng đột nhiên phát triển lớn, hóa thành tầm hơn mười trượng lớn nhỏ.

Ầm ầm!

Màu xám Yêu cầm hai cái cực lớn móng vuốt sắc bén bộc phát ra một đạo vừa thô vừa to màu xám tia chớp, phát ra Lôi Đình nổ vang, một trái một phải chụp vào chống trời Cự Viên đầu.

Chống trời Cự Viên bỗng nhiên ngẩng đầu, hít sâu một hơi, thúc giục trong cơ thể còn thừa không nhiều lắm chân khí, bên ngoài thân ánh sáng màu đỏ đột nhiên nồng đậm, trong tay màu đỏ trường côn nhoáng một cái.

Lập tức hư không ù ù nổ mạnh liên miên không dứt, vô số đạo côn ảnh hiện lên mà ra, bài sơn đảo hải quét ngang, cùng hai đầu màu xám Yêu cầm móng vuốt sắc bén đụng vào nhau.

Oanh long long! Kinh Thiên động Địa nổ mạnh luân phiên nổ vang!

Hai đầu màu xám Yêu cầm thân hình đại chấn, đồng thời bị chấn bay ra ngoài, móng vuốt sắc bén trên màu xám tia chớp cơ hồ bị đều đánh tan.

Kình thiên xích viên thân thể nhưng chỉ là nhoáng một cái, lập tức liền ổn định lại.

Hai đầu màu xám Yêu cầm cùng còn lại mấy cái bên kia Lục sắc quái điều bất đồng, đã mở ra linh trí, liếc nhìn nhau, đều tại đối phương trong mắt chứng kiến một vòng kinh hãi.

Kình thiên xích viên giờ phút này đã là nổ mạnh hết đà, lại vẫn lợi hại như vậy.

Hai đầu thần cảnh trung kỳ Yêu cầm hai cánh mở ra, hơi xoay quanh, lần nữa hướng phía kình thiên xích viên đánh tới, bất quá lần này thoát nhìn nhỏ tâm rất nhiều.

Một đả hai màu xám tro, ba cái quang đoàn lẫn nhau xông tới chém giết, bắn ra ra chói mắt vô cùng hào quang, đem hai đầu màu xám Yêu cầm còn có kình thiên xích viên thân ảnh bao phủ.

Kình thiên xích viên tản mát ra xích sắc quang mang tuy rằng vẫn đang sáng ngời chói mắt, nhưng mà dần dần bị cái kia hai luồng màu xám tro mây che đậy.

Kình thiên xích viên bị hai đầu màu xám Yêu cầm cuốn lấy, những cái kia bị trùng thất linh bát lạc Lục sắc quái điều lập tức an định xuống, hơi xoay quanh, lần nữa đều hướng phía phía dưới khe núi đánh tới.

Vào thời khắc này, phía dưới đen trắng ráng chiều đột nhiên sáng ngời, một tiếng long trời lở đất nổ mạnh, đen trắng ráng chiều bạo liệt ra, hóa thành một đạo vừa thô vừa to vô cùng chống trời đen trắng cột sáng, bay thăn đến chân trời.

Lục sắc quái điều đám bị đen trắng cột sáng xông lên, lập tức đều dường như trong cuồng phong lá rụng, bị đều cuốn bay ra ngoài.

Một đạo chói mắt bạch sắc hồng quang từ mặt đất bắn ra, thừa dịp cái này trong nháy mắt khe hở, lấy bất khả tư nghị tốc độ trong nháy mắt thoát khỏi vòng vây vòng, hướng phía xa xa bay vụt bỏ chạy.

Ngay tại cổ Man tộc sắp đào thoát được nữa, hồng quang phụ cận hư không lóe lên, hai cái như ngọn núi đen kịt cự trảo đột nhiên thò ra, phía trên hắc khí quấn quanh, dường như Địa Ngục thò ra U Minh Quỷ móng vuốt, một thanh chuẩn xác bắt được bạch sắc hồng quang.

Hai cái hắc sắc cự trảo năm ngón tay dùng sức, ra sức một xé.

Xoẹt!

Bạch sắc hồng quang lập tức cắt thành hai đoạn, sau đó tiêu tán ra, hóa thành hai mảnh tàn phế phiêu, treo ở cự trảo trên.

Cổ Man tộc người thân ảnh lão đảo xuất hiện, sắc mặt tất cả đều trắng bệch.

Hai cái hắc sắc cự trảo lóe lên rút về hư không, sau đó một cái thật lớn thân ảnh màu đen hiện lên, ngăn cản tất cả mọi người, đúng là đầu kia thần cảnh hậu kỳ hắc sắc Yêu cầm.

"Cạc cạc! Người cho rằng ta gặp cho người đi qua không! Các người những thứ này người ngoại lai dám can đảm xâm phạm lãnh địa của chúng ta, tất cả mọi người phải chết!" Hắc sắc Yêu cầm miệng phun tiếng người,

một đôi con mắt hiện ra huyết hồng chi sắc, chớp động lên từng sợi hàn mang.

Vừa dứt lời, hắc sắc Yêu cầm hai cái cực lớn sắt cánh mãnh liệt một cái, hai cỗ hắc phong hiện lên mà ra, hóa thành hai đầu hắc sắc phong long, giương nanh múa vuốt hướng phía cỗ Man tộc người đánh tới.

Phong long chưa đến, cỗ Man tộc trên thân mọi người hộ thể Linh quang liền cơ hồ bị xé rách, trên gương mặt đao cắt bàn đau đớn, sắc mặt đều là đại biến.

Giờ này khắc này, còn lại mấy cái bên kia Lục sắc quái diệu cũng ổn định thân hình, phát ra phần nộ tiếng Hi..i...iiii âm thanh, hướng phía cỗ Man tộc người đánh tới.

"Ta ngăn lại con chuột này, người mang theo những người khác đi mau!" Sợi râu vàng đại hán lật tay lấy ra cái khác bạch sắc nhỏ buồm Pháp bảo, thoát nhìn cùng lúc trước cái kia giống như đúc, kín đáo đưa cho cô gái che mặt, thân hình phóng lên trời.

Hắn hét lớn một tiếng, trên người lục quang nở rộ.

Một cái thật lớn Lục sắc hư ảnh xuất hiện ở sau lưng, nhưng là một cái Lục sắc Thiềm Thừ, chừng vài chục trượng cao, toàn thân xanh biếc như ngọc, mi tâm một đạo xanh biếc dựng thẳng vãn, tựa hồ là một cái khép kín mắt dọc bình thường.

Hắn hai tay bắm niệm pháp quyết, Lục sắc Thiềm Thừ hư ảnh lóe lên chui vào kia trong cơ thể.

Sợi râu vàng đại hán thân thể nhanh chóng phát triển lớn, tay chân biến hình, trong nháy mắt hóa thành một đầu trăm trượng cao xanh biếc Thiềm Thừ, khí tức thành linh phóng đại, hầu như đột phá thần cảnh hậu kỳ bình cảnh, đạt tới một cái cảnh giới mới.

Xanh biếc Thiềm Thừ lớn hé miệng, phun ra một cỗ lục rậm rạp sương mù, bên trong có vô số từng điểm màu u lục ánh quang, dường như trong bầu trời đêm ngôi sao, cùng hai đầu hắc sắc phong long đụng vào nhau.

Hai đầu hắc sắc phong long đụng một cái đến Lục sắc sương mù, vậy mà trực tiếp tiêu tán ra, thật giống như bị hòa tan bình thường, trong nháy mắt triệt để biến mất.

Bất quá Lục sắc sương mù cũng tiêu hao hơn phân nửa, còn dư lại sương mù hơi cuộn cuộn, tiếp tục hướng phía hắc sắc Yêu cầm cuộn cuộn dũng mãnh lao tới.

Đồng thời, xanh biếc Thiềm Thừ cũng lớn hé miệng, lại phun ra hai phần Lục sắc sương mù, hình thành hai đạo lục sắc vụ bức tường, ngăn cản còn lại mấy cái bên kia truy kích mà đến quái điểu.

Phun ra ba cửa sương mù màu lục, xanh biếc Thiềm Thừ trên người lục quang lập tức mờ đi không ít, hiển nhiên thi triển sương mù màu lục thần thông, tiêu hao cũng là thật lớn.

Hắc sắc Yêu cầm đồng tử co rút lại, hai cánh mở ra, phi thân lui về phía sau, tựa hồ đối với Lục sắc sương mù có chút kiêng kỵ, không chút nào lại để cho kia đánh thân.

Ngược lại là những cái kia Lục sắc quái điểu linh trí không được đầy đủ, không hề sợ hãi trực tiếp bay vào sương mù màu lục trong.

Đụng một cái đến Lục sắc sương mù, đi đâu vài đầu quái điểu thân thể lập tức hòa tan ra, hóa thành sền sệt máu loãng.

Đằng sau những cái kia quái điểu mắt thấy cảnh này, lập tức phát ra hoảng sợ tiếng kêu, dừng lại thân hình, không dám ở nhiệm cái kia sương mù màu lục.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Từ Trên Trời Giáng Xuống

Hắc sắc Yêu cầm mắt thấy lại có vài đầu quái điều vẫn lạc, lập tức giận dữ, hai mắt như phun ra lửa.

Trên người nó hắc quang đại thịnh, hình thể tại hắc quang trong thành linh nhanh chóng thu nhỏ lại, hóa thành một cái cao gầy trung niên nam tử, đầu đội kim quan, thân mặc màu đen vũ bào, dài nhỏ hai mắt lồm, lóe ra từng điểm âm lãnh hào quang, làm cho người ta không rét mà run.

Hắc sắc vũ bào nam tử dưới chân một điểm, thân hình bắn ngược mà ra, lui vào Lục sắc quái điều bày trong.

Xanh biếc Thiềm Thừ thấy vậy, Lục sắc ánh mắt lóe lên, trong lòng có chút bất an, đang muốn làm cái gì.

Những cái kia bị Lục sắc vụ bức tường ngăn trở, có chút hỗn loạn Lục sắc quái điều bày chột tứ tán bay mở, tựa hồ có hành động.

Xanh biếc Thiềm Thừ vội vàng Ngưng Thần ứng đối, bất chấp quản cái kia vũ bào nam tử.

Cô gái che mặt mắt thấy Cừu Nguyên uy thế như thế, lập tức đại hỉ, trong lòng an tâm không ít, phát tay tế lên cái kia bạch sắc tiểu thuyền, trong miệng nhanh chóng nói lẩm bẫm.

Tiểu thuyền trên vô số bạch sắc linh văn nhảy lên, sau đó phần phật phát triển lớn, hóa thành một mảnh óng ánh bạch quang, bao phủ ở sở hữu cổ Man tộc.

Cô gái che mặt phất tay đánh ra một đạo pháp quyết, bạch sắc oánh quang run lên bần bật, liền muốn bao vây lấy tất cả mọi người lần nữa phi độ ly khai.

Vào thời khắc này, một đám mảnh khảnh tiếng sáo đột nhiên vang lên, không biết từ chỗ nào truyền đến, triền miên vô cùng, dường như một cái si tình nữ tử thổ lộ hết chính mình ưu tư.

Cô gái che mặt nghe được cái thanh âm này, đột nhiên một hồi đầu vầng mắt hoa, có chút buồn ngủ đứng lên.

"Không tốt!" Nàng biến sắc, lập tức đều muốn nhảy lên thần thức chống cự quái âm.

Kết quả chẳng những thần thức lực lượng mềm nhũn, hoàn toàn cầm lên không nổi, chân khí trong cơ thể vận chuyển cũng trì trệ đứng lên, trong lòng càng thêm cả kinh.

Bao phủ ở cổ Man tộc mọi người bạch quang lập tức tối sầm lại, quay lại biến thành bạch sắc tiểu thuyền.

Mặt khác cổ Man tộc càng là không chịu nổi, vẻ mặt mê loạn thần tình, tựa hồ rơi vào ảo cảnh trong.

Ngoài mấy trăm trượng, lục sắc điều quân ở bên trong, cái kia vũ bào nam tử cầm trong tay một cái màu bạc ống sáo, ngón tay chỉ bắn thổi.

Một cổ nhạt màu bạc nhạt gợn sóng khuếch tán ra, hư không chịu ông ông tác hưởng.

Đang cùng hai đầu màu xám Yêu cầm chém giết kinh thiên xích viên sắc mặt cũng là biến đổi, bất quá hấn khoảng cách vũ bào nam tử xa xôi, tuy rằng nhận lấy ảnh hưởng, nhưng mà cũng không lớn, còn có thể miễn cưỡng ngăn cản tiếng sáo xâm nhập.

Những cái kia Lục sắc quái điều tựa hồ hoàn toàn không bị tiếng sáo ảnh hưởng, phát ra hưng phấn hí, chim bầy chọt một phân thành hai, giương cánh vượt qua Lục sắc vụ bức tường, như mũi tên rời cung hướng phía cô gái che mặt đám người đánh tới.

Xanh biếc Thiềm Thừ thần tình đại biến, hai tay bấm niệm pháp quyết.

Hắn tu vi đã đạt tới thần cảnh hậu kỳ, thần thức lực lượng cường đại, tuy rằng cũng nhận được tiếng sáo ảnh hưởng đến, nhưng mà ảnh hưởng rất nhỏ.

Lục sắc vụ bức tường lập tức gãy cao, ý đồ ngăn lại những cái kia quái điều, bất quá động tác của hắn chậm một bước, đầu ngăn cản một chút mấy cái.

Xanh biếc Thiềm Thừ khẩn trương, một đập chân, thân thể hóa thành một đạo bóng xanh, hướng phía cô gái che mặt đám người điện bắn đi.

Cô gái che mặt đám người giờ phút này bị tiếng sáo khống chế, tương đương đều không có ngăn cản lực lượng.

Vào thời khắc này, xanh biếc Thiềm Thừ trước người hư không lóe lên, một cái hắc sắc cự cầm bằng không hiện lên mà ra, hai cái đen kịt cự trảo hắc quang đại phóng, thoáng như hai cái hắc sắc Thái Dương, hướng phía xanh biếc Thiềm Thừ vào đầu đột nhiên lấy xuống.

Đồng thời kia hai cái hắc sắc sắt cánh vung lên, hai đạo lăng lệ ác liệt vô cùng hắc phong tả hữu quét ngang ra, ngăn cản phía trước sở hữu đường đi.

Xanh biếc Thiềm Thừ ngạc nhiên cả kinh!

Hắc sắc cự cầm rõ ràng đã hóa thành hình người, giờ phút này đang đứng xa xa, như thế nào trước mắt lại có một cái?

Bất quá hẳn lập tức đem cái này nghi hoặc không hề để tâm, bây giờ không phải là muốn cái này thời điểm.

Xanh biếc Thiềm Thừ chút nào tránh né ý tứ cũng không, quanh thân lục sắc quang mang đại phóng, lớn hé miệng, phun ra một viên phòng ốc bàn lớn nhỏ, chói mắt chói mắt xanh biếc quang cầu, cùng hắc sắc cự cầm hai móng đụng vào nhau.

Một tiếng âm vang nổ mạnh!

Lục sắc quang cầu bạo liệt ra, hắc sắc cự cầm cũng bị nổ bay ra ngoài, bất quá kia thân thể tựa hồ cực kỳ cứng cõi, cũng không có bị thương, chỉ có móng vuốt phụ cận bay xuống mấy cây hắc sắc Thiết Vũ.

Xanh biếc Thiềm Thừ tròn mắt hơi híp, trên người lục sắc quang mang càng hơn, sau đó đều nhanh chóng vô cùng hội tụ đến mi tâm.

Kia mi tâm mắt dọc hơi nhúc nhích, mãnh liệt mở ra, một đạo sáng ngời vô cùng xán xán Lục sắc tinh quang từ trong bắn ra.

Cái này lục quang tốc độ cực nhanh, lóe lên xuyên thủng trước mắt hắc sắc cự cầm đầu, cự cầm chút nào cũng phản ứng không kịp nữa.

Phanh! Hắc sắc cự cầm đầu bạo liệt ra, sau đó toàn bộ thân hình hóa thành một mảnh hắc khí, phiêu tán ra.

"Phân thân!" Xanh biếc Thiềm Thừ ánh mắt lóe lên, bất quá không có nhiều để ý tới, thân hình khẽ động, liền muốn lần nữa bắn ra.

Nhưng phía sau hẳn hư không lần nữa lóe lên, hai cái hắc sắc cự cầm nhanh như tia chớp từ bên trong thò ra, chụp vào đầu của hẳn.

Không chỉ có như thế, xanh biếc Thiềm Thừ trước người cùng hai lần hư không cũng là khẽ động, thành linh lại hiện ra ba đầu hắc sắc cự cầm.

Bốn đầu hắc sắc cự cầm đem vây vào giữa, gắt gao ngăn lại đường đi của hắn.

Xanh biếc Thiềm Thừ lần nữa bị ngăn lại, mà giờ khắc này những cái kia Lục sắc quái diệu rốt cuộc bay đến cô gái che mặt đám người chỗ đó, há mồm phun ra mấy hơn mười đạo Lục sắc cột sáng, đánh hương một đoàn người.

Cô gái che mặt giờ phút này thân thể liền nhúc nhích cũng cực kỳ khó khăn, chớ nói chi là ngăn cản, trong mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng.

"Ta nói rồi a, các người những thứ này người ngoại lai dám can đảm xâm phạm lãnh địa của chúng ta, toàn bộ đều phải chết!" Một đầu hắc sắc cự cầm miệng phun tiếng người, thanh âm như Cửu Thiên hàn phong bàn lãnh khốc.

Xanh biếc Thiềm Thừ trừng mắt muốn nứt, bất quá hắn bị bốn đầu hắc sắc cự cầm ngăn lại, cái này bốn đầu Yêu cầm thực lực cũng không thấp, hắn nhất thời không cách nào thoát khỏi, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem hết thảy phát sinh.

Mắt thấy cô gái che mặt đám người liền muốn bị Lục sắc cột sáng đánh trúng, một đạo sáng chói kim quang xuất hiện ở xa xa, điện bắn mà đến.

Kim quang mới bắt đầu vẫn còn vài dặm bên ngoài, nhưng lóe lên phía dưới, trong chớp mắt liền đã đến chỗ gần, nhanh đến không thể tưởng tượng nổi.

Leng keng!

Kim quang lóe lên vỡ ra, hóa thành hơn mười đạo kim màu kiếm ảnh, chém ở đằng kia chút ít Lục sắc cột sáng trên.

Lục sắc cột sáng đơn giản bị chém vỡ.

Oanh long long!

Những thứ này vỡ vụn Lục sắc cột sáng cũng không phải là tiêu tán, mà là đột nhiên chột nổ tung, hình thành một cái Lục sắc Thái Dương, nhắc lên mãnh liệt vô cùng khí lưu chấn động, không khí phát ra bản liên hồi nổ mạnh.

Lục sắc quái điều đám bị tức chảy xông lên, lập tức bị đẩy lui, cổ Man tộc một đoàn người cũng bị khí lưu cuốn bay.

Hư không lóe lên, một thanh niên nam tử trống rỗng xuất hiện ở giữa sân, thành linh đúng là Thạch Mục.

Hắn phát tay đánh ra một cỗ màu vàng ráng chiều, nâng cổ Man tộc người.

Tình huống chuyển tiếp đột ngột, hắc sắc Yêu cầm cùng xanh biếc Thiềm Thừ sắc mặt đều là liên biến.

"Thạch Mục đạo hữu!" Xanh biếc Thiềm Thừ đại hỉ.

Bốn cái hắc sắc Yêu cầm bởi vì Thạch Mục xuất hiện, ngây ngốc một chút, bất quá sau một khắc lần nữa nhào tới.

Xanh biếc Thiềm Thừ mi tâm mắt dọc trong lục quang lập loè, tựa hồ nếu lần bắn ra lúc trước cái kia lợi hại cực kỳ tinh quang, bất quá hắc ánh mắt nhất động, mắt dọc chột nhắm lại, há mồm phun ra một đoàn xanh biếc quang thuẫn, một cái xoay quanh về sau, từng trận xanh biếc quang sóng tuôn ra mà ra, hình thành từng tầng một Lục sắc màn sáng, đem bảo vệ ở bên trong, ngăn trở chung quanh bốn đầu Yêu cầm công kích.

Thạch Mục xuất hiện, trong lòng của hắn đại định, trầm ổn ứng đối đứng lên.

Hắc sắc Yêu cầm biến thành vũ bào nam tử nhìn Thạch Mộc liếc, nhú mày, trong mắt hiện ra một tia nghi hoặc.

Thạch Mộc ánh mắt hướng phía trong tròng quét qua, ánh mắt chớp lên, cánh tay tùy ý vung lên, ngón tay liên tục.

Một đạo hào quang bắn ra, chui vào cô gái che mặt một nhóm thân thể người.

Lập tức, một cỗ mát lạnh chi ý tại cô gái che mặt các loại trong cơ thể con người khê quét mà qua.

Cô gái che mặt chỉ cảm thấy tinh thần chấn động, nguyên bản mềm nhũn thần thức lập tức khôi phục bình thường, chân khí trong cơ thể cũng khôi phục không chế.

"Thạch Mộc đạo hữu, đa tạ cứu giúp." Cô gái che mặt vội vàng đứng thẳng thân thể, thi lễ một cái, tự đáy lòng cảm tạ nói.

Mặt khác cỗ Man tộc người cũng tận số hồi phục xong, nhao nhao hướng phía Thạch Mộc hành lễ.

Xa xa vũ bào nam tử biến sắc, tựa hồ không thể tin được Thạch Mộc phất tay phá giải hần tiếng sáo, chưa từ bỏ ý định tiếp tục thúc giục ngân địch pháp bảo, tiếng sáo lập tức ngẩng cao thêm vài phần, như thủy ngân tiết đấy, chỗ nào cũng có công hưởng cô gái che mặt đám người.

Cô gái che mặt đám người đứng ở chỗ đó, không có vận công ngăn cản, nhưng mà thần tình biến cũng không thay đổi một cái.

Tiếng sáo một cái đối với bọn họ đã mất đi hiệu dụng!

Vũ bào nam tử sắc mặt khó coi vô cùng, buông xuống trong tay ngân địch pháp bảo, thần tình âm tình bất định.

"Cạc cạc!" Những cái kia Lục sắc quái điều bị gió bão cuốn lui, giờ phút này lần nữa bay nhào mà đến, bắt quá lại cái biển mục tiêu, đều nhìn về phía Thạch Mục, trong miệng phát ra phần nộ tiếng kêu.

Hai cánh mở ra, quái điều đám hầu như đều hướng phía Thạch Mục đánh tới.

"Không thể!" Vũ bào nam tử giờ phút này đã minh bạch Thạch Mục tuyệt không phải bình thường, biến sắc, lên tiếng kinh hô, đều muốn ngăn trở, bắt quá đã muộn.

Hơn mười đầu Lục sắc quái điều bay vút đã đến Thạch Mục đỉnh đầu, hai cánh đột nhiên vừa thu lại, đầu dưới chân trên đột nhiên đáp xuống.

Quái điều trên người chúng lục quang đại thịnh, sau đó mãnh liệt thu vào, hình thành một cái bén nhọn bóng xanh, dường như một thanh Lục sắc kiếm ảnh bình thường, từ trên trời giáng xuống.

Tung tích nửa đường, quái điều thân thể đột nhiên như con quay cấp tốc xoay tròn, đoạn trước nhất lục mang rung rung, phát ra xùy xùy đáng sợ sắc nhọn rít gào, những nơi đi qua, hư không bị kéo lê một đạo rung động.

Nơi đây không gian so với bên ngoài ổn định gấp trăm lần, mặc dù là thần cảnh trung hậu kỳ tồn tại, đều muốn phát ra bức này có thể ảnh hưởng không gian công kích cũng không dễ dàng.

Trong chớp mắt, hơn mười đạo cấp tốc xoay tròn Lục sắc kiếm ảnh đáp xuống, thanh thế to lớn vô cùng.

"Thạch Mục đạo hữu cẩn thận, những cái kia quái điều loại công kích này cực kỳ lợi hại!" Cô gái che mặt biến sắc nhắc nhở.

Cổ Man tộc lúc trước chính là bị Lục sắc quái điều loại công kích này triệt để đánh bại, ngoại trừ ba người, những người khác tất cả đều trọng

thương, khắc sâu ấn tượng vô cùng.

Bất quá bực này công kích tựa hồ đối với quái điều thân thể gánh nặng thật lớn, thi triển một lần về sau liền không có lại dùng qua, nếu không bọn hắn lúc trước bố trí trận pháp sớm được công phá.

Thạch Mục ánh mắt lóe lên, năm ngón tay há to.

Xùy xùy!

Năm đạo thật dài kim sắc Kiếm Khí từ đầu ngón tay bắn ra, hình thành một cái thật lớn kim sắc võng kiếm, quay tròn xoay tròn cắt, nhưng không có phát ra chút nào thanh âm.

Hắn một ngón tay đưa ra, kim sắc võng kiếm bắn ra, phòng lớn lên gấp bội.

Hơn mười đạo Lục sắc kiếm ảnh đâm vào võng kiếm bên trên va chạm lẫn nhau, phát ra đinh tai nhức óc nổ mạnh, Hoả Tinh bắn ra bốn phía.

Kim sắc võng kiếm kịch liệt rung động lắc lư, vậy mà không cách nào trăm phá những cái kia Lục sắc quái điều biến thành kiếm ảnh, quái điều nhất thời cũng trùng không phá võng kiếm, song phương giữ lẫn nhau...mà bắt đầu.

Thạch Mục trên mặt lộ ra một tia ngoài ý muốn, bất quá lập tức hừ nhẹ một tiếng, mười ngón liên tục, một đạo kim quang bắn ra.

Kim sắc võng kiếm trên hào quang lóe lên, kim quang trong hiện ra vô số kim sắc pháp tắc phù văn, một cỗ mãnh liệt pháp tắc lực lượng toả ra mà ra

Sau một khắc những thứ này kim sắc pháp tắc phù văn lẫn nhau kết nối, hình thành một đạo pháp tắc kim tuyến, dung nhập võng kiếm trong.

Võng kiếm lập tức kim quang đại thịnh, sau một khắc xùy xùy giòn vang, Lục sắc quái điều đám biến thành kiếm ảnh bị đơn giản chặt đứt, huyết quang hiện ra.

Trong chớp mắt, hơn mười đầu Lục sắc quái điều bị võng kiếm nuốt hết, hóa thành vô số huyết nhục tàn phế thân thể, như mưa mà rơi.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Không Gian Thông Đạo

Hơn mười cái Lục sắc Thú Hồn từ đây trời huyết nhục tàn phế thân thể trong bay ra, bất quá lập tức cũng bị kim sắc Kiếm Khí cản nát.

"Làm sao sẽ. . ." Vũ bào nam tử sắc mặt trắng bệch vô cùng, thì thào tự nói.

Cô gái che mặt đấm người cũng vẻ mặt rung động, không thể tin.

Những thứ này Lục sắc quái điều lợi hại, bọn hắn tự mình trải qua lại rõ ràng bất quá, nhưng mà tại Thạch Mục dưới tay, lại gây yếu đến tận đây.

Thạch Mục thực lực cuối cùng có bao nhiêu lợi hại. . .

"A!" Vũ bào nam tử rốt cuộc phản ứng tới đây, hai mắt trở nên đỏ thẫm như máu, ngũ quan đều vặn vẹo, nhìn thần tình tựa hồ muốn nhắm người mà cắn, giơ thẳng lên trời phát ra một tiếng hét giận dữ, một cỗ động trời sát khí đột nhiên dâng lên.

Thạch Mục quay đầu nhìn sang, ánh mắt bình thản như nước.

Vũ bào nam tử khát máu hai con người đụng một cái đến Thạch Mục bình thản ánh mắt, thân thể chợt giật mình một cái, trong lòng sát khí như là mặt trời đã khuất băng tuyết, trong nháy mắt đều tiêu tán.

Trong hai tròng mắt huyết quang cũng nhanh chóng biến mất, cái trán hiện ra rậm rạp mồ hôi lạnh.

Hắn chợt một cái chiết thân, hắc quang lóe lên, hóa thành hắc sắc cự cầm bản thể, hai cánh khê vỗ trong nháy mắt hóa thành một đạo hắc sắc cầu

vòng, một cái chớp động về sau, liền xuất hiện ở tầm mắt phần cuối đấy, lại lóe lên triệt để biến mất, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi.

"Chạy rất nhanh. . ." Thạch Mục thì thào tự nói một câu, đuôi lông mày chớp chớp, cũng không có đi đuổi theo ý tứ.

Cái này hắc sắc Yêu cầm mặc dù là một đầu có chút kỳ dị Yêu thú, nhưng mà đối với hắn lại không có gì giá trị, tự nhiên không cần phải đuổi giết xuống dưới.

Hắc sắc cự cầm phi độn biến mất, vây công xanh biếc Thiềm Thừ bốn đầu cự cầm cũng run lên phía dưới, hóa thành bốn đạo hắc quang, hướng phía kia bản thể phi độn phương hướng đuổi theo.

Cái kia hai đầu vây công kinh thiên xích viên màu xám Yêu cầm mắt thấy đầu lĩnh chạy thực mạng, lập tức cũng bỏ qua kinh thiên xích viên, như điện phi độn mà chạy.

Trong nháy mắt, trong tràng chỉ còn lại có cổ Man tộc người cùng Thạch Mục.

Xanh biếc Thiềm Thừ trên người lục quang lập loè, cực lớn thân hình nhanh chóng thu nhỏ lại, rất nhanh biến thành hình người, sắc mặt hơi có chút trắng bệch.

hắn nhìn lấy màu đen kia Yêu cầm phi độn phương hướng, trong mắt hiện lên một tia tiếc hận.

Thạch Mục chú ý tới ánh mắt của hắn, trong lòng không khỏi khẽ động.

Kinh thiên xích viên cũng giống như vậy, cực lớn viên thân thể nhanh chóng thu nhỏ lại, hiện ra xấu xí thanh niên hình người.

Sắc mặt hần trắng bệch, thân thể lay động một cái, tựa hồ có chút đứng không vững.

Cô gái che mặt vội vàng đỡ lấy thanh niên, phát ra một cỗ chân khí độ vào thanh niên trong cơ thể.

Thanh niên sắc mặt lúc này mới dễ nhìn một ít, lật tay móc ra một cái chai thuốc, ăn vào hai khóa chữa thương khô phục đan dược, sắc mặt lúc này mới đẹp mắt một ít.

"Lần này may mắn mà có Thạch Mục đạo hữu kịp thời xuất hiện, nếu không tộc của ta hôm nay chỉ sợ tránh khỏi bị diệt họa, đại ân không lời nào cảm tạ hết được." Cừu Nguyên đã đi tới, trình trọng thi lễ một cái.

Cô gái che mặt, mở nhón thanh niên đám người cũng tùy theo hành lễ.

"Việc rất nhỏ, tộc trưởng không cần phải khách khí." Thạch Mục tùy ý khoát tay áo, nói ra.

Đối với những thứ này cỗ Man tộc, hần cùng không có gì hận ý, ngược lại có chút thân thiết.

Hơn nữa, phải tìm đi thông tầng thứ hai Bí Cảnh vào miệng, còn cần những người này tương trợ.

Thạch Mục hỏi thăm một cái cỗ Man tộc lần này tao ngộ nguyên do, liền đề cập Bí Cảnh không gian sự tình.

"Lúc trước chưa kịp cùng đạo hữu nói tỉ mỉ, cái này Tu La chi tâm Bí Cảnh xác thực chia làm hai tầng, dưới mắt chúng ta là tại tầng thứ nhất vạn linh cảnh nội, phía trên tầng một tại huyết nguyên cảnh, hai tầng trong không gian lúc giữa có không gian thông đạo kết nối." Cừu Nguyên nói ra.

Thạch Mục nghe nói chuyện đó, ánh mắt sụp xuống.

Tu La ba tộc quả nhiên đối với cái này Bí Cảnh hiểu rõ rất nhiều, không gian thông đạo vào miệng tất nhiên cũng biết.

"A, không gian kia thông đạo vị trí, chắc hẳn tộc trưởng tất nhiên cũng biết." Thạch Mục nhân tình sáng lên, lập tức truy vấn.

Trong lòng của hắn chẳng biết tại sao, mơ hồ có chút nôn nóng đứng lên, đều muốn nhanh chút ít tìm được cái kia Cửu Thủ Thao Thiết.

"Tự nhiên biết rõ đấy, Thạch Mục đạo hữu nếu như vội vã tìm kiếm, vậy xin mời đi theo ta, tại hạ cái này liền dẫn người qua." Cửu Nguyên vốn là khê giật mình, lập tức ha ha cười cười tể ra lúc trước cái kia Lục sắc phi chu.

Phi chu phân phát một cái, phát triển lớn ra, hóa thành hai mươi mấy trượng lớn nhỏ, phía trên lục quang lập loè, vô số Lục sắc cây giống sinh trưởng dựng lên, nhanh chóng lớn lên, hơn nữa lẫn nhau ngưng kết cùng một chỗ, trong nháy mắt hình thành một cái xa hoa ba tầng bằng gỗ thuyền lâu.

Thuyền bên ngoài thân trước mặt hiện ra nhiều đóa đám mây hình dáng Linh văn, sau đó hào quang lóe lên từ trong phun ra mảng lớn bạch sắc mây mù, đem phi chu bao bọc tại bên trong, từ bên ngoài nhìn lên liền dường như một đoàn bình thường bạch sắc đám mây.

Thạch Mục nhìn xem phi chu biến hóa, âm thầm gật đầu.

Cái này bạch sắc mây mù nhìn lên bình thường, kì thực tại một môn có chút huyền diệu cấm chế, có che đậy thần thức tác dụng, cửơ này thuyền tại Bí Cảnh trong phi độn tiến lên, chỉ cần không có gặp được những cái kia cực kỳ lợi hại, có am hiểu dò xét Yêu thú, bình thường có lẽ đều tương đối an toàn.

"Cái kia đa tạ tộc trưởng." Hãn nói một câu, sau đó người nhẹ nhàng đã bay đi lên.

"Thạch Mục đạo hữu không cần phải khách khí, các người cũng đều đến phi chu đi lên, an tâm chữa thương." Cừu Nguyên cười cười, sau đó đối với cổ Man tộc mọi người nói.

Những người kia vội vàng đã bay đi lên.

Cừu Nguyên phát tay đánh ra một đạo pháp quyết.

Bạch sắc đám mây khẽ run lên, tại không trung một cái xoay quanh, sau đó im hơi lặng tiếng hướng cùng một cái phương hướng tung bay mà đi.

Phía dưới cảnh vật nhanh chóng rút lui, trong chớp mắt liền bay ra vài dặm, so với bình thường thần cảnh hậu kỳ cũng không kém bao nhiêu.

Thạch Mục âm thầm gật đầu, đi đến đầu thuyền đứng chấp tay, hướng phía phía trước nhìn ra xa.

Cổ Man tộc người riêng phần mình tuyển một cái phòng, nhao nhao vận công chữa thương.

Cái kia mở nhon thanh niên bị thương rất nặng, vừa lên thuyền cũng lập tức đi đóng cửa chữa thương, bất quá cô gái che mặt lại đứng ở Cừu Nguyên bên cạnh.

"Tộc trưởng, cách chúng ta ba tộc thời gian ước định còn có một chút, dựa theo chúng ta lúc trước định ra kế hoạch, còn có một chút đồ vật không thể tìm được. . ." Cô gái che mặt do dự một chút, bờ môi khẽ nhúc nhích truyền âm nói.

"Không sao, tộc quần tình huống này, lại muốn tầm bảo đã là không thể nào. Hơn nữa Thạch Mục đạo hữu đối với ta tộc có đại ân cứu mạng, nếu

như hãn vội vã muốn phải tìm cái kia vào miệng, chúng ta tự nhiên muốn dẫn hãn qua." Cừu Nguyên truyền âm trả lời.

Cô gái che mặt nghe vậy im lặng, nhẹ gật đầu, không nói cái gì nữa.

Thạch Mục đứng chấp tay, ánh mắt hơi lóe lên một cái.

Cừu Nguyên cùng cô gái che mặt truyền âm, lấy thần trí của hãn lực lượng nghe được nhìn thấy tận mắt, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, bất quá lập tức liền biến mất.

Bạch sắc đám mây hóa thành một đạo bạch sắc ảo ảnh, hướng phía phía trước bay đi, xuyên vân quá nguyệt, từ không trung chạy như bay tiến lên.

Bí Cảnh không gian lớn kinh người, trong nháy mắt qua một hai canh giờ, tối thiểu cũng bay qua mấy trăm vạn dặm, Cừu Nguyên trong miệng không gian thông đạo còn là không tới.

Nhưng mà nâng này phi chu huyền diệu cấm chế chi phức, trên đường cũng không có gặp được Yêu thú tập kích, có chút thuận lợi.

"Ha ha, Thạch Mục đạo hữu đừng vội, không gian thông đạo thì ở phía trước rồi." Cừu Nguyên đã đi tới, ha ha cười nói.

Cô gái che mặt giờ phút này đứng ở phía sau thao túng phi chu.

"Cừu Nguyên tộc trưởng lúc trước đại chiến, cũng tiêu hao không ít Nguyên Khí đi, không cần khôi phục một chút không?" Thạch Mục nhìn Cừu Nguyên liếc, nói ra.

"Chẳng qua là tiêu hao một ít chân khí mà thôi, đảo lộn cũng không sao." Cừu Nguyên ha ha cười nói.

"Cũng thế, tộc trưởng thể chất đặc dị, lúc trước đại chiến hao tổn đã khôi phục bảy tám phần, là tộc trưởng thân phụ cái kia Chân Linh đồ đẳng

nguyên nhân đi?" Thạch Mục trong đôi mắt kim quang lóe lên, trong miệng nói ra.

"Đạo hữu hảo nhân lực." Cừu Nguyên dáng tươi cười cứng đờ, miễn cưỡng nói ra.

Hắn Chân Linh đồ đẳng bích tình kim thiềm thú có rất mạnh tự mình khôi phục năng lực, việc này hắn một mực giữ kín không nói ra, không thể tưởng được bị Thạch mỗ liếc khám phá.

"Thạch mỗ đối với cổ Man tộc đồ đẳng bí thuật hiểu rõ rất sâu, bất quá Chân Linh đồ đẳng lời nói vẫn là lần đầu tiên nghe nói. Cái gọi là Chân Linh đồ đẳng, chẳng lẽ là chém giết Chân Linh Cự thú, dùng kia Thú Hồn làm thành đồ đẳng?" Thạch Mục hỏi.

Hắn đối với cái này cái Chân Linh đồ đẳng, có phần cảm thấy hứng thú.

Cừu Nguyên nghe vậy, trên mặt lộ ra vẻ chần chừ.

"Tộc trưởng nếu là cảm thấy có cái gì khó nói chi ẩn, coi như Thạch mỗ không vấn đề tốt rồi." Thạch Mục thấy vậy, cười nói.

"Ở đâu, việc này tại Tu La tinh trên cũng không phải là cái gì bí mật. Đạo hữu đoán không lầm, đúng là như thế." Cừu Nguyên vốn là lắc đầu nở nụ cười một tiếng, sau đó nói.

Thạch Mục nghe vậy, trong lòng chấn động.

Hắn tuy rằng chưa thấy qua chính thức Chân Linh, nhưng mà tại trên điện tịch đã từng gặp rất nhiều ghi chép.

Chân Linh Cự thú không giống với bình thường Yêu thú, thực lực cực kỳ cường đại, Thú Hồn lực lượng cũng rất mạnh, như muốn thuận phục chuyển hóa thành đồ đẳng, tất nhiên cực kỳ khó khăn.

Bất quá một khi thành công, Chân Linh đồ đẳng lực lượng tất nhiên phi thường cường đại.

Lúc trước nghe mình Long tộc trưởng nói cùng, Cừu Nguyên Chân Linh đồ đẳng tại bích tình kim thiềm thú, con thú này tên Thạch Mục trước kia cũng không nghe qua, bất quá nhìn vừa mới trận chiến ấy, Cừu Nguyên hiển nhiên không có hoàn toàn phát huy ra thực lực, bảo vệ lưu lại một tay, nhưng mà thực lực đã có chút cường đại.

Nếu là kia thi triển ra toàn bộ thực lực, tất nhiên rất là lợi hại, về sau đối mặt cái kia Cửu Thủ Thao Thiết, Cừu Nguyên có lẽ thật có thể giúp đỡ nổi cũng nói không chừng.

Thạch Mục trong lòng ý niệm trong đầu chuyển động, thần tình lúc giữa lại không có chút nào biểu lộ, cùng Cừu Nguyên tiếp tục bắt chuyện, bất quá không có rồi hãy nói Chân Linh đồ đẳng.

Hai người nói chuyện giữa, thời gian lại qua gần nửa canh giờ.

Phía trước cảnh sắc dần dần phát sinh biến hóa, bầu trời bắt đầu xuất hiện thành từng mảnh hắc vân, càng lúc càng nồng nặc, đến cuối cùng toàn bộ màn trời đều bị hắc vân bao trùm, đông nghịt một mảnh, cơ hồ khiến người không thở nổi.

Mặt đất cũng dần dần từ sinh cơ khắp nơi, trở nên một mảnh hoang vu hắc sắc sa mạc, mặt đất ít có phập phồng, vô số tất cả lớn nhỏ hắc sắc hòn đá, lộn xộn không trật tự rơi lá tả lẩy, nhìn qua vô cùng hoang vu.

Tuy rằng nơi này hoang vu vô cùng, nhưng mà không khí chính là Linh khí càng cực kỳ nồng đậm, vẫn còn Bí Cảnh địa phương khác phía trên.

Thạch Mục ánh mắt ngưng tụ, phía trước phía chân trời, mơ hồ có thể chứng kiến một cái hắc tuyến, liền trời tiếp đất, không biết là cái gì.

"Không gian thông đạo thì ở phía trước rồi." Cừu Nguyên nói ra.

Thạch Mục nhẹ gật đầu, đến nơi này, có thể rõ ràng cảm giác được Không Gian Chi Lực chấn động.

Phi chu tốc độ cực nhanh, cũng không lâu lắm liền đến đó hắc tuyến chỗ gần.

Cái kia ở đâu là cái gì hắc tuyến, mà là một đạo liên trời tiếp đất hắc sắc cột sáng, chừng vài dặm kích thước, kéo dài tới chân trời, làm cho người ta trông đã khiếp sợ.

Có thể là hắc sắc cột sáng nguyên nhân, khí lưu cuồng bạo vô cùng, cuồng phong gào thét, xoáy lên chung quanh cát sỏi bụi đất, hình thành một đạo kỳ thô vô cùng vòi rồng trụ, một bộ tận thế tình cảnh.

Cổ Man tộc phi chu tại cột sáng phụ cận, vững vàng dừng lại.

Những thứ này vòi rồng trụ tuy rằng lợi hại, nhưng mà đối với Thạch Mục các loại thần cảnh tồn tại mà nói, cùng không coi vào đâu.

Thạch Mục nhìn về phía hắc sắc cột sáng, trong mắt kim quang lập loè, đồng tử chột hơi hơi co rụt lại.

Hắc sắc cột sáng bên trong nhìn như cũng không thần kỳ, nhưng mà bên trong thành linh có từng vòng hắc sắc Linh văn, tràn đầy toàn bộ cột sáng, nhẹ nhàng lập loè, dường như vô số đạo vòng tuổi bình thường.

Hắc sắc cột sáng đỉnh có một cái cực lớn không gian vòng xoáy, chậm rãi xoay tròn, tản mát ra mảnh liệt không gian chấn động.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Huyền Thiên Nga Cùng Nhìn Trộm

Đây chính là không gian thông đạo.

Thạch Mục thân hình khẽ động, bắn ra, rơi vào hắc sắc cột sáng phụ cận.

Đều muốn tới gần không gian vòng xoáy, nhìn đến đầu tiên muốn đột phá cái này hắc sắc cột sáng mới được

hắn nhìn lấy cột sáng một lát, thò tay đặt tại cột sáng bên trên trên bàn tay nổi lên mảng lớn hoàng mang, chui vào cột sáng trong.

"Thạch Mục đạo hữu cẩn thận!" Cừu Nguyên cũng từ phi chu trên bay tới, chứng kiến Thạch Mục cử động, biến sắc, lên tiếng kinh hô.

Hắn lời còn chưa dứt, Thạch Mục đùng chạm hắc sắc cột sáng khu vực đột nhiên sáng ngời, sau một khắc, một đạo vừa thô vừa to hắc sắc Lôi Hỏa từ cột sáng trong toát ra, hướng phía Thạch Mục đột nhiên đánh xuống.

Ầm ầm!

Lôi Hỏa nổ bể ra, phát ra một tiếng động trời nổ mạnh.

Hắc sắc Lôi Hỏa ánh sáng mãnh liệt nổ, một đạo lôi quang bao phủ phạm vi tầm hơn mười trượng phạm vi, đen kịt hồ quang điện keng keng rung động, hư không nổi lên đạo đạo rung động, làm cho lòng người kinh sợ.

Phi chu phía trên giờ phút này chỉ có cô gái che mặt kia tại, những người khác đều vẫn còn thuyền trong lầu tu luyện.

Nàng này biến sắc, lộ ra một chút vẻ lo lắng.

Cừu Nguyên bên cạnh bóng người một bông hoa, Thạch Mục thân ảnh trống rỗng xuất hiện, cũng không có bị Lôi Hỏa đánh trúng.

"Thạch đạo hữu, không gian này thông đạo bị - lôi quang trụ bao bọc, không phải là tốt như vậy đột phá đấy, bất quá cái này - lôi quang trụ gặp theo nơi này Bí Cảnh ngày đêm luân chuyển mà yếu bớt, đến lúc đó - lôi quang trụ gặp thật lớn yếu bớt, khi đó mới là tiến vào thời cơ tốt nhất." Cừu Nguyên đối với Thạch Mục nói ra.

"A, vẫn còn có việc này." Thạch Mục có chút kinh ngạc.

Cái này hắc sắc Lôi Hỏa uy lực không nhỏ, một đạo coi như bỏ qua, nếu như là mấy chục đạo, trên trăm đạo, hẳn ứng phó cũng khó khăn.

"Thạch đạo hữu cũng không cần sốt ruột, tiếp qua mấy canh giờ chính là Bí Cảnh ngày đêm luân chuyển thời điểm, đến lúc đó liền có thể đi vào tầng thứ hai." Cừu Nguyên nói ra.

Thạch Mục khẽ gật đầu.

Hắn cũng là không nóng nảy, cái kia Cửu Thủ Thao Thiết giờ phút này có lẽ đang tại Bí Cảnh tầng thứ hai, nếu chỉ với hắn một người đi vào, chưa hẳn thật là tốt sự tình, vẫn là cùng Diệu Không sẽ cùng, cùng một chỗ tiến vào thì tốt hơn.

Thân hình hắn nhoáng một cái, bay trở về cái kia Lục sắc phi chu bên trên lật tay lấy ra một cái bạch sắc bát giác mâm tròn, ngón tay liền động đánh ra một đạo pháp quyết.

Bát giác mâm tròn lập tức hiện ra mảng lớn bạch quang, vô số bạch sắc phù văn ở bên trong cuộn cuộn, ngưng tụ thành từng cái một trận pháp, nhanh chóng vận chuyển.

Thạch Mục trong miệng nói lẩm bẫm, một ngón tay đưa ra.

Trận bàn tản mát ra bạch quang mãnh liệt sáng ngời, bất quá lập tức lập tức yếu bớt biến mất, khôi phục lúc trước bộ dáng.

Hắn lật tay thu hồi bát giác trận bàn, khoanh chân ngồi xuống.

Cái này trận bàn là hắn cùng Diệu Không hòa thượng liên lạc Pháp Khí, vừa mới hắn thông qua trận bàn, đem vị trí của mình cáo tri Diệu Không, qua không được bao lâu, đối phương thì có thể tới đây.

Cừu Nguyên cũng đã bay đem về, khoanh chân ngồi xuống, yên lặng vận chuyển công pháp.

Giờ này khắc này, khoảng cách hắc sắc cột sáng mấy trăm dặm bên ngoài một chỗ hắc sắc thổ sơn về sau, một cái như ẩn như hiện hắc sắc bóng dáng ẩn núp hơn thế, ánh mắt hướng phía lơ lửng tại không trung phi chu nhìn lại, trong mắt hào quang lập lòe.

Cái này bóng dáng có một người lớn nhỏ, thoạt nhìn là cái thiêu thân, không có tản mát ra một chút xiu khí tức, liền dường như một khối hòn đá màu đen bình thường.

"Vốn ý định lợi dụng những cái kia bộ ngạn điều, trước tiêu diệt cổ Man tộc, không nghĩ tới lại bị cả nhân loại kia phá hủy kế hoạch. Đáng chết, kia nhân loại chính là cái gì người. . ." Hắc sắc nga hình ảnh trong miệng nhỏ bé yếu ớt im ắng thì ào ào nói.

Nó lại nhìn một hồi, thân thể khẽ động, hướng phía xa xa bay đi.

Bất quá vào thời khắc này, phía sau của nó mặt đất một tiếng âm vang, một cái màu vàng đại thủ đột nhiên từ dưới đất hiện lên, che khuất bầu trời đảo nhiễu xuống, nhanh như tia chớp một tay lấy hắc sắc nga hình ảnh nắm trong tay.

"Lén lén lút lút trốn ở một bên rình coi, cho là ta không phát hiện được người sao?" Màu vàng đại thủ trong truyền ra Thạch Mục thanh âm, đại thủ liền muốn cầm lấy hắc sắc nga hình ảnh bay trở về.

Hắc sắc nga hình ảnh về mặt kính hoàng, bỗng nhiên phát ra kêu lên một tiếng bén nhọn, bên ngoài thân đột nhiên hắc sắc tinh quang lưu chuyển, thân hình nhanh chóng bành trướng.

Oanh!

Hắc sắc nga hình ảnh thân thể nhanh chóng phát triển lớn gấp mấy lần, mãnh liệt bạo liệt, phát ra một tiếng điếc tai nhưc óc nổ mạnh, mảng lớn hắc sắc vầng sáng hiện ra gợn sóng hình dáng khuếch tán ra.

Màu vàng đại thủ cũng chấn động một cái, một tiếng nhẹ kêu từ bên trong truyền ra, lập tức đại thủ hơi hơi nhoáng một cái, chui vào mặt đất biến mất.

Mấy trăm dặm bên ngoài phi chu phía trên, Thạch Mục mở to mắt, ánh mắt chớp động.

"Thạch đạo hữu, làm sao vậy?" Cừu Nguyên cảm nhận được Thạch Mục khí tức biến hóa, hỏi.

"Không có việc gì." Thạch Mục bình tĩnh nói một câu, sau đó liền lần nữa nhắm mắt lại.

Cừu Nguyên ánh mắt chớp lên, bất quá cũng không có hỏi nhiều, cũng nhắm mắt lại.

Thời gian một chút qua, trong nháy mắt qua một hai canh giờ.

Thạch Mục chợt mở to mắt, đứng lên, hướng phía xa xa nhìn lại.

Cừu Nguyên cũng lập tức đứng lên, hướng theo Thạch Mục nhìn sang, thần thức cũng khuếch tán ra, bất quá cái gì cũng cảm giác không thấy, sắc mặt không khỏi khẽ động.

Mười mấy hơi thở qua, Cừu Nguyên cảm giác trong phạm vi còn không có phát giác được bất luận cái gì khác thường, trên mặt dần dần lộ ra một tia hoảng sợ.

Thạch Mục cảm giác phạm vi, lại so với hẳn lớn hơn nhiều như thế.

Vào thời khắc này, Cừu Nguyên ánh mắt lóe lên.

Một đóa kim sắc hoa sen hình độn quang xuất hiện ở thần trí của hẳn cảm ứng ở bên trong, nhanh chóng vô cùng bay tới, mấy hơi thở liền xuất hiện ở xa xa phía chân trời, lại lóe lên, liền đã đến phụ cận.

Kim sắc hoa sen vừa thu lại, hiện ra một thân ảnh, đúng là Diệu Không hòa thượng.

"Thạch Mục đạo hữu, không thể tưởng được người so với ta tìm được trước không gian này thông đạo." Diệu Không mắt nhìn trước hắc sắc cột sáng liếc, trong mắt quang mang kỳ lạ hiện lên, sau đó ha ha cười nói.

"Ở đâu, may mắn mà có Cừu Nguyên tộc trưởng, nếu không ta cũng không biết lên giá bao lâu mới có thể tìm được nơi đây." Thạch Mục nói ra.

"Nếu như đã tìm được không gian thông đạo, chúng ta lập tức đi vào." Diệu Không hòa thượng nhìn Cừu Nguyên liếc liền dời đi ánh mắt, sắc mặt âm hàn nhìn xem cột sáng trong không gian vòng xoáy, trầm giọng nói ra.

"Cái này chỉ sợ không được, muốn đột phá lấy cột sáng có thể không dễ dàng. . ." Thạch Mục đem Cừu Nguyên vừa mới theo như lời nói trần thuật một lần.

"Diệu Không đạo hữu không cần sốt ruột, lại có một canh giờ, chính là Bí Cảnh ngày đêm luân chuyển thời điểm. Hơn nữa ta đã đưa tin cho Minh Long nhất tộc cùng Tu La Chu nhất tộc, bọn hắn tiếp qua một hồi cũng có thể đi đến, đến lúc đó chúng ta cũng cùng một chỗ tiến về trước, tin tưởng có thể cho nhị vị một ít trợ lực." Cừu Nguyên nói ra.

"Ừ, có ba tộc tương trợ, chuyển này sẽ phải thuận lợi rất nhiều." Thạch Mục cũng nói.

"A, nếu như Thạch Mục đạo hữu cũng nói như vậy, vậy thì chờ một cái, dù sao cũng không kém cái này một hai canh giờ." Diệu Không nghe vậy một chút do dự, cuối cùng gật đầu nói.

Ba người lại bắt chuyện một hồi, bất quá đại đa số tại Thạch Mục cùng Cừu Nguyên nói chuyện, Diệu Không đối với Cừu Nguyên đám người nhưng là một bộ xa cách bộ dạng.

Nói chuyện một hồi, ba người riêng phần mình khoanh chân ngồi xuống.

Thạch Mục hơi trầm ngâm, bờ môi khẽ nhúc nhích truyền âm đem lúc trước gặp được Thao Thiết Chân Linh, còn có vừa mới cái kia hắc sắc nga hình ảnh sự tình cùng Diệu Không nói một cái.

"Lại có việc này! Cái kia Thao Thiết hẳn là Cửu Thủ Thao Thiết thú con. Thao Thiết Chân Linh đạt tới bảy đầu cảnh giới về sau, liền có được phân liệt năng lực, có thể đem chính mình bộ phận huyết mạch phân liệt mà ra, dung nhập vào mặt khác một ít sinh trong linh thể, lại để cho kia chuyển hóa thành chính mình thú con." Diệu Không hòa thượng nghe vậy biến sắc, im lặng vung lên, truyền âm trả lời.

Thạch Mục nghe nói chuyện đó, sắc mặt biến hóa.

Cửu Thủ Thao Thiết vẫn còn có bực này năng lực.

"Thạch đạo hữu yên tâm, mặc dù là Cửu Thủ Thao Thiết có thể sinh ra thú con cũng sẽ không rất nhiều, tối đa mấy cái mà thôi, bắt quá ta lúc trước cùng cái kia Cửu Thủ Thao Thiết đã giao thủ, cũng không tại kia bên người nhìn thấy giúp đỡ." Diệu Không hòa thượng có chút không hiểu truyền âm nói.

"Có thể là Diệu Không đạo hữu thực lực cường đại, cái kia Cửu Thủ Thao Thiết cảm thấy ngại để cho một ít thần cảnh hậu kỳ thú con hỗ trợ, cũng không có cái gì tác dụng, vì vậy liền dứt khoát không có gọi bọn hãn đi ra." Thạch Mục nói ra.

"Khả năng đi, bắt quá có thể sớm biết rõ cái kia Cửu Thủ Thao Thiết bên người có chút thú con, đối với chúng ta cũng rất có lợi. Thạch Mục đạo hữu ngại để cho cổ Man tộc bọn hãn cùng một chỗ tiến về trước, chẳng lẽ là ý định để cho bọn họ đi đối phó những mầm mống kia thú vật?" Diệu Không hòa thượng ánh mắt nhất động, truyền âm hỏi.

"Ừ, ta là có quyết định này, bọn hãn nếu là có thể giúp đỡ nổi tự nhiên là tốt, coi như là cuối cùng không có triển khai cái tác dụng gì cũng không sao." Thạch Mục nói ra.

"Liên theo như đạo hữu nói làm đi, hy vọng bọn hãn có thể triển khai một ít tác dụng. Bất quá việc này cần phải trước đó cùng bọn họ nói rõ, miễn cho nước đến chân luống cuống tay chân, chờ một lát ba tộc tề tụ, liền phiến toái Thạch Mục đạo hữu rồi." Diệu Không ừ một tiếng, nói ra.

"Này cũng không sao, bắt quá Diệu Không đạo hữu tựa hồ tận lực tránh cho cùng Tu La ba tộc tiếp xúc a, lúc trước từ khi đi vào Tu La tinh, giống như một lần cũng không có chủ động cùng bọn họ nói chuyện với nhau qua, không biết là duyên cớ nào?" Thạch Mục có chút ít tò mò hỏi.

"Thạch Mục đạo hữu có chỗ không biết, dựa theo Tiên Giới điều luật, chúng ta hạ giới sứ giả không được cùng người hạ giới có quá nhiều cùng

xuất hiện, những chuyện này chỉ có thể phiến toái đạo hữu rồi." Diệu Không hòa thượng cười khổ một tiếng, nói ra.

"Thì ra là thế. . ." Thạch Mục giật mình.

"Về phần vừa mới cái kia hắc sắc nga hình ảnh, hiển nhiên là một cái phân thân, nếu là ta đoán không sai, hẳn là huyền thiên nga, khả năng cũng là những mầm mống kia thú vật giở trò quỷ." Diệu Không ánh mắt chớp lên, tiếp tục nói.

"Huyền thiên nga. . ." Thạch Mục khẽ giật mình.

"Đó là một loại Thượng Cổ kỳ thú, hiện tại sớm đã diệt sạch, con thú này có biến ảo chỉ có thể, hơn nữa có thể huyền hóa ra ngàn vạn phân thân, nếu nói là dò xét loại Yêu thú, cực ít có có thể so ra mà vượt huyền thiên nga đây. Cái kia Cửu Thủ Thao Thiết ngược lại là đã tìm được một cái dùng tốt thú con. Có cái này huyền thiên nga tại, sợ sợ hành động của các người rất khó tránh được đối phương ánh mắt." Thạch Mục trong đầu hiện ra Thủy Linh Tử thanh âm.

Thạch Mục nghe vậy, sắc mặt khẽ biến thành động.

"Nếu là như vậy, cái kia Cửu Thủ Thao Thiết phái thú con tới đây theo dõi chúng ta, chẳng lẽ kia tại tầng trên không gian có việc mưu đồ, sợ chúng ta quấy nhiễu." Sắc mặt hẳn khẽ động, truyền âm nói ra.

Diệu Không hòa thượng nghe nói chuyện đó, ánh mắt bỗng nhiên lóe lên.

"Quả thật có này khả năng, nếu chỉ có vậy, chúng ta không thể tiếp tục chờ đợi, phải lập tức tiến về trước tầng trên không gian." Diệu Không hòa thượng mặt sắc mặt ngưng trọng đứng lên, không có truyền âm, trực tiếp mở miệng nói ra.

Thạch Mục cũng đứng lên, nhẹ gật đầu.

Cừu Nguyên nghe được Diệu Không chuyện đó, lập tức sững sờ.

Lúc trước Thạch Mục cùng Diệu Không đều là truyền âm nói chuyện với nhau, Cừu Nguyên tự nhiên không nghe thấy, giờ phút này có chút không rõ ràng cho lắm.

"Cừu tộc trưởng, sự tình có biến, không thể chờ đợi thêm nữa, chúng ta bây giờ liền muốn đi trước tầng trên không gian." Thạch Mục quay người đối với Cừu Nguyên nói ra.

"Thế nhưng là Minh Long tộc cùng Tu La Chu tộc còn không có đi đến, hơn nữa hiện tại chưa tới ngày đêm luân chuyển, - lôi quang trụ không có yếu bớt, như thế nào tới gần không gian thông đạo?" Cừu Nguyên có chút ngu ngơ mà hỏi.

"Tộc trưởng yên tâm, chúng ta từ có biện pháp, bất quá bây giờ nơi đây chỉ có các người cổ Man tộc nhất tộc, ngược lại là các người muốn kẹt nhiều lần rõ ràng, tại đi theo chúng ta cùng một chỗ tiến về trước, còn là các loại cái này - lôi quang trụ yếu bớt, cùng mặt khác hai tộc cùng một chỗ tiến vào tầng thứ hai." Thạch Mục cười cười, nói ra.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Tề Tụ

Cừu Nguyên nghe vậy khẽ giật mình, trên mặt lộ ra vẻ do dự, tựa hồ nhất thời cầm bất định chú ý.

"Thạch Mục, không có thời gian chậm trễ, đi thôi." Diệu Không nói một tiếng, thả người hướng phía hắc sắc cột sáng bay đi.

"Cừu tộc trường nhanh chút ít cân nhắc tốt." Thạch Mục đối với Cừu Nguyên nói một tiếng, cũng thả người phi độn mà ra.

Cừu Nguyên nhìn xem hai người bóng lưng, thần tình trên mặt nhưng tại do dự, trầm mặc không nói.

"Tộc trưởng." Cô gái che mặt đã đi tới, chần chờ kêu một tiếng.

"Người nói, chúng ta có hay không muốn các mặt khác hai tộc? Lúc trước chúng ta ba tộc thế nhưng là thương nghị tốt rồi, cùng nhau tiến vào huyết nguyên cảnh." Cừu Nguyên nhìn cô gái che mặt liếc, trưng cầu kia ý kiến.

"Tộc trưởng, huyết nguyên cảnh nội nguy hiểm vô cùng, vượt xa vạn linh cảnh, dĩ vãng chúng ta ba tộc liên thủ đi vào trong đó, lần đó không phải là đại bại mà quay về. Nếu là ở như thế đối đãi các người mặt khác hai tộc, kết quả cùng trước kia chỉ sợ không có gì khác nhau. Huống hồ chúng ta lần này quyết ý tiến vào Tu La chi tâm, không phải là bởi vì Thạch Mục đạo hữu hai người bọn họ có đây không." Cô gái che mặt hướng Thạch Mục hai người nhìn thoáng qua, truyền âm nói ra.

Cừu Nguyên nghe nói chuyện đó, thần tình dần dần kiên định xuống, chậm rãi gật đầu.

"Người nói không sai." Hãn chậm rãi nói ra.

Thạch Mục cùng Diệu Không thân hình nhoáng một cái, rơi vào hắc sắc cột sáng phụ cận.

Diệu Không cẩn thận đánh giá hắc sắc cột sáng, trong đôi mắt kim quang lập loè, hiển nhiên cũng vận khởi nào đó Linh Mục thần thông.

"Diệu Không đạo hữu cảm thấy cái này - lôi quang trụ như thế nào, còn có phá giải chi pháp?" Thạch Mục nói ra.

Chính hãn cũng không phải là không cách nào phá vỡ cái này - lôi quang trụ, trong lòng cũng đã định ra vài đầu phương pháp, bất quá đều tương đối mất công, hơn nữa tốn thời gian đều không ngắn, chưa tính là biện pháp tốt.

"Đây là - lôi quang trụ ngưng tụ này Bí Cảnh thiên địa linh lực cùng Lôi Đình lực lượng mà hình thành, đều muốn phá vỡ, cần phải đồng thời đối với cái này hai loại lực lượng ra tay. Ta có một cái biện pháp, coi như không tệ, có thể rất nhanh phá giải, bất quá cần dùng đến cái kia Âm Dương Ngự Lôi Hoàn." Diệu Không hơi trầm ngâm, mở miệng nói ra.

"Tốt, không có vấn đề, cái kia Lôi Đình lực lượng giao cho tại hạ ứng phó là được." Thạch Mục gật đầu, một tay phát lên.

Một Tử một Thanh hai cái vòng tròn từ trên người bay ra, một đạo tím xanh hồ quang điện ở phía trên lưu chuyển, thoạt nhìn cùng trước kia vậy mà đại hữu bất đồng.

Âm Dương Ngự Lôi Hoàn bày biện ra một loại hơi mờ sáng bóng, tựa hồ tùy thời đều có thể dung nhập tím xanh điện quang ở bên trong, hóa

thành hư cảnh thân thể.

Diệu Không mắt thấy cảnh này, trong mắt hiện lên một tia chấn kinh, bất quá rất nhanh liền biến mất.

"Không thể tưởng được Thạch Mục đạo hữu như thế ngăn ngại thời gian, vậy mà có thể đem Âm Dương Ngự Lôi Hoàn tế luyện đến như vậy cảnh giới, bội phục bội phục!" Hắc tự đáy lòng tán thán nói.

"Đạo hữu khen trật rồi." Thạch Mục nhẹ nhàng cười cười, nói ra.

"Thạch Mục đạo hữu đem Âm Dương Ngự Lôi Hoàn tế luyện đến như vậy cảnh giới, cái kia mở ra thông đạo liền đơn giản hơn nhiều." Diệu Không hòa thượng hặc hặc cười cười, một tay phất lên, một đoàn sáng chói kim quang từ trong tay áo bay ra, rơi vào cột sáng phụ cận, lóe lên hóa thành một chấn kim sắc môn hộ hình dạng Pháp bảo.

Kim sắc tiểu môn trên chữ khắc vào đồ vật vô số Phật Đà đồ án, tan vỡ phía dưới chừng một trăm lẻ tám cái nhiều, động tác tư thái tất cả không giống nhau.

Kim quang lóng lánh, khí lành bốc hơi, hiển nhiên là một kiện vô cùng không được Pháp bảo.

Thạch Mục nhìn xem cái này kim sắc tiểu môn, ánh mắt lập loè, tựa hồ nhìn ra một chút manh mối.

Diệu Không hòa thượng trong miệng nói lẩm bẩm, hai tay bỗng nhiên bấm niệm pháp quyết.

Oanh long long!

Kim sắc tiểu môn Pháp bảo lập tức kim quang đại thịnh, phòng lớn lên mấy chục lần, hóa thành một chấn cao vài chục trượng kim sắc cự môn.

Mảng lớn kim quang từ cánh cửa cực lớn trong tuôn ra, ngừng tụ thành một đạo kim sắc tinh quang, óng ánh sáng long lanh, tản mát ra trùng trùng điệp điệp kim sắc khe hở, chiếu xạ tại - lôi quang trụ đỉnh.

Chỗ đó đằng sau cách đó không xa chính là không gian vòng xoáy chi môn.

- lôi quang trụ mặt ngoài hắc quang lập tức kịch liệt chấn động, nổi lên đạo đạo rung động, mơ hồ có tiêu tán ra xu thế.

Ầm ầm!

- lôi quang trụ đột nhiên chấn động, mảng lớn hắc quang lôi điện hiện lên mà ra, chân có vài chục đạo nhiều, mỗi một đạo đều có cỡ thùng nước, làm cho lòng người kinh sợ.

Một tiếng ầm vang, hơn mười đạo hắc sắc Lôi Hỏa hướng phía kim sắc tinh quang đánh xuống.

Thạch Mục ánh mắt nhất động, lập tức bấm tay một điểm.

Màu xanh lôi hoàn lập tức bắn ra, phần phật một cái phát triển lớn ra, hóa thành vài chục trượng lớn nhỏ màu xanh cự hoàn.

Màu xanh cự hoàn nhanh chóng xoay tròn, mặt ngoài tinh quang lóe lên, mảng lớn chói mắt màu xanh lôi điện phù văn hiện lên mà ra.

Ầm ầm!

Hơn mười đạo hắc sắc lôi điện bổ vào màu xanh cự hoàn bên trên đưng một cái đến cự hoàn trên lôi điện phù văn, lập tức tán loạn ra, sau đó trường kinh hấp thủy bàn bị màu xanh cự hoàn hấp thu đi vào.

Màu xanh cự hoàn hào quang càng tăng lên.

Thạch Mục trong mắt lướt qua vẻ vui mừng.

Hắn lần này tại lần đầu thúc giục Âm Dương Ngự Lôi Hoàn, bảo vật này uy lực quả nhiên không làm hắn thất vọng, quả nhiên có thể thu hết lôi điện lực lượng.

Hơn nữa trải qua lần này ném thử, hắn đối với Âm Dương Ngự Lôi Hoàn hấp thu lôi điện lực lượng năng lực cũng cơ bản nắm giữ rõ ràng.

Muốn ngăn lại những thứ này hắc sắc lôi điện, dựa vào một cái màu xanh Âm Lôi hoàn liền vậy là đủ rồi, màu tím Dương Lôi hoàn không cần sử dụng.

- lôi quang trụ trong ngưng tụ không biết bao nhiêu lôi điện lực lượng, tự nhiên sẽ không đều phát động một luân phiên công kích.

Ầm ầm!

- lôi quang trụ trên hào quang chợt hiện, rậm rạp chằng chịt hắc sắc điện hồ lần nữa hiện lên, sau một khắc ngưng tụ thành trên trăm đạo vừa thô vừa to điện xà, hướng phía kim sắc tinh quang đánh xuống.

Thạch Mục trong miệng nói lẩm bẫm, màu xanh cự hoàn hào quang càng tăng lên, quay tít một vòng, nghênh đón tiếp lấy, lấy gió thu cuốn hết lá vàng tốc độ, đem sở hữu hắc sắc điện quang đều ngăn lại hấp thu.

Diệu Không thấy vậy, nhẹ gật đầu, trong tay pháp quyết nhất biến.

Kim sắc cự môn trong vang lên một cỗ phạm âm thanh âm, tản mát ra kim quang càng tăng lên.

- lôi quang trụ sáng bóng mang chấn động càng thêm kịch liệt, rốt cuộc bắt đầu tiêu tán.

Kim sắc tinh quang chiếu xạ địa phương, chậm rãi xuất hiện một cái cửa phi hình dạng lõm.

Tinh quang liên tục không ngừng bay vụt mà đến, - lôi quang trụ lõm không ngừng biến sâu, dần dần hình thành một cái lối đi, bất quá tốc độ rất chậm.

Diệu Không nhíu mày, hừ nhẹ một tiếng, trong tay pháp quyết lần nữa nhất biến.

Kim sắc cự môn sóng trung động cùng một chỗ, lập tức một cỗ vô hình man lực từ trong tuôn ra mà ra.

Tiếng rít bàn thanh âm vang lên, một đoàn kim sắc quang cầu từ kim sắc cự môn trong bay ra, sau đó chuyển động phía dưới hóa thành một cái đầu lớn kim sắc chữ vạn 卐 phù văn, đánh vào cửa thông đạo.

Kim sắc chữ vạn 卐 phù văn lập tức dán tại cửa thông đạo - lôi quang trụ bên trên sau đó mãnh liệt hóa thành một đoàn cực kỳ chói mắt kim quang bạo liệt ra đến.

Kim quang tiêu tán, - lôi quang trụ trên cũng có không nhỏ một khu vực đồng thời biến mất, lộ ra một cái hố to.

Thạch Mục lấy điều khiển lôi hoàn ứng phó hắc sắc lôi điện lực lượng dư xài, còn có lúc rồi rỗi quan sát chung quanh, mắt thấy cảnh này, sắc mặt vui vẻ.

Cái kia kim sắc chữ vạn 卐 phù văn thậm chí có cùng loại Hóa Linh lực lượng năng lực, dùng để phá giải cái này - lôi quang trụ đúng là cái biện pháp tốt.

Âm thanh vù vù vừa vang lên, lại có hai luồng kim sắc quang đoàn từ Kim Môn Pháp bảo trong bay ra, hóa thành hai cái chữ vạn 卐 phù văn,

đánh vào cửa thông đạo.

Oanh oanh hai tiếng, kim sắc phù văn bạo liệt, cửa thông đạo - lôi quang trụ bên trong lần nữa bị đánh ra hai cái hố.

Diệu Không trong tay pháp quyết biến ảo, một người tiếp một người kim sắc chữ vạn 卐 phù văn từ Kim Môn Pháp bảo trong bay ra.

Bắt đầu chẳng qua là mấy cái, nhưng trong nháy mắt chính là mười cái, hơn mười cái thậm chí là mấy trăm cái chữ vạn 卐 phù văn như mưa mà ra, rậm rạp chẳng chịt đánh vào cửa thông đạo trên.

Oanh long long nổ mạnh liên tiếp vang lên!

Thông đạo đả thông tốc độ gia tăng thật lớn, đảo mắt đẩy vào hơn phân nửa, sắp tới gần không gian vòng xoáy.

Cổ Man tộc Lục sắc phi chu giờ phút này chậm rãi phi độn đã đến Thạch Mục hai người sau lưng, sở hữu cổ Man tộc chi người đều đã đứng ở phi chu phía trên.

"Thạch Mục đạo hữu, Diệu Không đạo hữu, chúng ta đã quyết định tốt rồi, cùng nhị vị cùng một chỗ tiến vào Bí Cảnh tầng hai huyết nguyên cảnh." Cừu Nguyên nhìn trước mắt một màn, trong lòng rung động, hít sâu một hơi, cất giọng nói.

"Tốt lắm, chư vị hơi chờ một chút, thừa cơ chuẩn bị sẵn sàng, thông đạo lập tức liền có thể đả thông." Thạch Mục nhẹ gật đầu, quay đầu nói với mọi người nói.

Cừu Nguyên nhẹ gật đầu, chính muốn nói gì.

Vào thời khắc này, tối sầm một màu xám tro hai đạo độn quang xuất hiện ở xa xa, nhanh chóng vô cùng hướng phía nơi đây phi độn mà đến,

trong nháy mắt liền đã đến phụ cận.

Đúng là Minh Long nhất tộc long thủ phi chu cùng Tu La Chu tộc hôi sắc thạch bản Pháp bảo, hai tộc người cũng tận số đứng ở phía trên.

Hai tộc người tuy rằng đều trên mặt mỗi một chi sắc, hơn nữa có nhân khí tức bất ổn, hiển nhiên bị thương không nhẹ, bất quá cũng không xuất hiện người hy sinh.

"Nhi vị tộc trưởng, các người tới thật nhanh, Thạch Mục đạo hữu cùng Diệu Không đạo hữu đã sắp đả thông không gian thông đạo, lập tức liền có thể đi vào tầng thứ hai Bí Cảnh." Cừu Nguyên nghênh đón tiếp lấy.

Thạch Mục cùng Diệu Không liếc nhau, bất quá lập tức liền chăm chú tại phá giải thông đạo.

"Nhận đến Cừu tộc trưởng truyền tin, chúng ta lập tức liền chạy tới. Bất quá bây giờ liền vào vào tầng thứ hai, vì sao không đều - lôi quang trụ yếu bớt? Khoảng cách ngày đêm luân chuyển cũng không có đã bao lâu đi." Minh Long tộc Côn Tang tộc trưởng nhíu mày, nói ra.

Tu La Chu La Tố cũng lộ ra vẻ nghi hoặc.

Tuy rằng Thạch Mục cùng Diệu Không sắp đả thông thông đạo, nhưng mà - lôi quang trụ giờ phút này rung động lắc lư không thôi, làm cho người ta sợ hãi lôi quang ở phía trên tán loạn lập loè.

Cái này đáng sợ lực lượng chấn động mặc dù là ảnh hưởng, cũng đủ để xé nát sở hữu thần cảnh hậu kỳ trở xuống người.

Giờ phút này tiến vào Thạch Mục bọn hắn đả thông thông đạo, tiến vào tầng thứ hai, thấy thế nào đều vô cùng nguy hiểm.

"Về việc này, Thạch Mục đạo hữu bọn hấn tựa hồ cảm thấy Bí Cảnh tầng hai có biến cố gì, không thể tiếp tục chờ đợi các người xuống dưới, hiện tại lập tức tiến vào cho thỏa đáng. Chuyện cụ thể, tại hạ cũng không rõ ràng lắm." Cừu Nguyên hai tay mở ra hai bên nói.

Côn Tang cùng La Tố hai vị tộc trưởng nghe vậy, lẫn nhau nhìn nhau, nhất thời đều có chút chần chờ.

Ầm ầm!

Vào thời khắc này, một tiếng vang thật lớn truyền đến.

- lôi quang trụ đi thông không gian vòng xoáy bức tường ngăn cản rốt cuộc hoàn toàn bị đả thông, một đạo thông đạo chạy suốt cột sáng trong không gian vòng xoáy.

Bất quá - lôi quang trụ ù ù rung động lắc lư, hào quang chợt hiện.

Đả thông thông đạo cũng nhảy lên không trôi, cùng không ổn định.

Diệu Không trong miệng nhanh chóng nói lẩm bẫm, kim sắc cự môn Pháp bảo sáng ngời, một đoàn chói mắt kim quang từ trong phun ra, lóe lên hóa thành vô số kim sắc Linh văn, sáp nhập vào thông đạo các nơi.

Trong thông đạo lập tức hiện ra tầng một kim quang, ổn định lại.

"Tốt rồi, thông đạo đã đả thông, cũng đã ổn định lại, bất quá lối đi này không cách nào kiên trì quá lâu. Các người lập tức cân nhắc tốt, làm ra quyết định, tại đi theo chúng ta cùng một chỗ tiến vào, còn là các loại về sau lôi trụ yếu bớt, tự hành tiến vào Bí Cảnh tầng hai." Thạch Mục quay người đối với ba tộc người nói ra.

Cổ Man tộc đã làm ra quyết định, lần này lời nói tự nhiên là đối với Minh Long nhất tộc cùng Tu La Chu tộc theo như lời.

"Nhị vị, ta cô Man tộc đã quyết định đi theo Thạch Mục đạo hữu bọn hãn cùng một chỗ tiến vào." Cừu Nguyên giờ phút này mở miệng nói ra.

Côn Tang cùng La Tố nghe nói chuyện đó, sắc mặt biến hóa.

"Lúc trước như là đã quyết định tương trợ nhị vị đạo hữu đối phó rồi Thao Thiết Chân Linh, tự nhiên không thể lùi bước, ta Minh Long tộc cũng cùng nhau đi tới." Côn Tang tộc trưởng ánh mắt nhất động, lập tức mở miệng nói ra.

Tu La Chu tộc La Tố tộc trưởng ánh mắt lóe lên, cũng lập tức gật đầu, nói: "Nếu như nhị vị tộc trưởng đều quyết định tiến về trước, ta Tu La Chu tộc tự nhiên cũng không có thể rút lại phía sau cùng người."

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Huyết Nha Tinh

"Nếu như ba vị đều quyết định lúc này đây tiến vào, cái kia liền đi đi thôi." Thạch Mộc nhẹ gật đầu, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Có ba tộc hỗ trợ, hẳn và Diệt Không xác thực hội nhẹ nhõm một điểm.

Sáng lập thông đạo không lớn, Côn Tang ba người lập tức thu hồi phi hành Pháp bảo, riêng phần mình triệu tập tộc nhân bay vào sáng lập thông đạo.

Ba tộc người rất nhanh đều tiến vào thông đạo, tuy rằng Lôi Quang trụ ù ù rung động lắc lư, vừa thô vừa to điện mang tán loạn, bất quá trong thông đạo có chút ổn định, lại để cho ba tộc mọi người nhẹ nhàng thở ra.

Một đoàn người rất nhanh đi vào không gian vòng xoáy trước.

"Đi thôi." Thạch Mộc cùng Diệt Không đi đầu bắn ra, chui vào không gian vòng xoáy bên trong.

Ba tộc người lập tức nối đuôi nhau mà vào, đều bay vào không gian vòng xoáy, biến mất không thấy gì nữa.

...

Hồng sắc!

Đây là Thạch Mộc đối với tầng thứ hai Huyết Nguyên Cảnh ấn tượng đầu tiên.

Hết thảy tất cả đều là màu đỏ như máu, mặt đất, bầu trời, thậm chí trong không khí tràn ngập màu đỏ như máu sương mù.

Giữa không trung nổi lơ lửng từng khối nồng hậu dày đặc cực lớn Huyết Vân, nhanh chóng cuồn cuộn, ngẫu nhiên Huyết Vân dờ, lộ ra bầu trời một vòng huyết sắc Thái Dương, tản mát ra vạn đạo Huyết Quang, khiến cho nơi đây huyết sắc càng thêm nồng đậm.

"Đây chính là Huyết Nguyên Cảnh. . ." Thạch Mục hướng phía nhìn lại chung quanh.

Tuy rằng đã từ Cừu Nguyên trong miệng sớm đã biết Huyết Nguyên Cảnh tình huống, bất quá thật sự nhìn thấy, hẳn nhưng là có chút kinh ngạc.

Nơi đây huyết vụ, cho cảm giác của hẳn cùng Tu La Tinh vực chỉ mỗi hẳn có Tu La sát khí rất tương tự, bất quá nơi này huyết vụ rõ ràng ôn hòa rất nhiều, tản mát ra một cỗ nhàn nhạt mùi thơm ngát khí tức.

"Những huyết vụ này đúng huyết nguyên chi vụ, toàn bộ Tu La Tinh vực Tu La sát khí ngọn nguồn chính là cái này Huyết Nguyên Cảnh. Bất quá nhị vị đạo hữu yên tâm, nơi đây huyết nguyên chi vụ cùng Tu La sát khí khác nhau, đối nhau tinh thần tuyệt đối vô hại, ngược lại còn có rất lớn ích lợi." Cừu Nguyên mở miệng nói ra.

Lần này Truyền Tống không có xuất hiện nhân viên phân tán tình huống, tất cả mọi người lúc này đây đều cùng một chỗ.

Trong lúc nói chuyện, Cừu Nguyên bên ngoài thân lục quang lập loè, bắt đầu nhanh chóng thôn phệ chung quanh sương mù màu máu.

Mặt khác ba tộc người cũng đều giống nhau, nhao nhao hấp thu luyện hóa nơi đây huyết vụ.

Thạch Mục nhíu mày, từ vừa rồi tiếp xúc đến nơi đây sương mù màu máu bắt đầu, trong cơ thể hãn huyết mạch bên trong lại đột nhiên xuất hiện một cỗ kỳ dị nhiệt lực, lúc này đây đang đang từ từ khuếch tán ra.

Bất quá cái này cỗ nhiệt lực cũng không đối với thân thể có cái gì nguy hại, ngược lại mơ hồ tại cường hóa lấy trong cơ thể hãn hiểm nguy Cự Viên huyết mạch.

Chẳng qua là loại này cường hóa cực kỳ yếu ớt, chỉ sợ cần phải ở chỗ này đợi hơn vài chục năm, thậm chí trên trăm năm mới có thể nhìn thấy rõ ràng hiệu quả.

"Bất quá Cừu Nguyên Tộc trưởng, về cái này Huyết Nguyên Cảnh, trước người cùng ta giải lúc nói, dường như che giấu rất nhiều a." Thạch Mục quay người nhìn về phía Cừu Nguyên, thanh âm bỗng nhiên một chút chuyển sang lạnh lẽo.

Cừu Nguyên lúc trước mặc dù nói rồi nơi đây huyết vụ, nhưng mà đối với kỳ hiệu sử dụng cũng không giải thích rõ.

"Thạch Mục đạo hữu chớ trách, lúc trước bởi vì thời gian có chút vội vàng, không thể cẩn thận giải thích, tuyệt không có tận lực giấu giếm nhị vị ý tứ. Cái này huyết vụ có cường hóa huyết mạch năng lực, đối với thân phụ Huyết Mạch chi lực người mà nói, đúng tuyệt hảo thuốc bổ." Cừu Nguyên biến sắc, vội vàng nhanh chóng nói ra.

"A, bất quá ba vị tộc Trưởng Như Thử quyết ý tiến vào cái này Huyết Nguyên Cảnh, ngoại trừ đối phó cái kia Thao Thiết Chân Linh, có lẽ còn có mặt khác mục đích a? Các vị tốt nhất ở chỗ này đem hết thảy nói rõ ràng, miễn cho về sau sinh ra cái gì hiểu lầm." Thạch Mục thanh âm bình tĩnh mà lạnh lùng.

Cừu Nguyên ba người nghe nói chuyện đó, thân thể hơi không thể tra chấn động một chút, bất quá lập tức khôi phục bình tĩnh.

Mặc dù chỉ là lóe lên tức thì, nhưng mà vẫn đang không có tránh được Thạch Mục con mắt.

"Thạch Mục đạo hữu chuyện đó ý gì? Chúng ta tuyệt không có gì giấu giếm nhị vị đây." La Tố tộc trưởng miễn cưỡng cười nói.

"Đúng không?" Thạch Mục mày nhãn lại.

Tuy rằng hẳn rất rõ ràng ba người tại giấu giếm cái gì, bất quá tạm thời không có nắm giữ chứng cứ gì, ba người cố ý chống chế, hẳn cũng không có biện pháp gì.

Diệu Không quét ba người liếc, hừ lạnh một tiếng, cánh tay vung khê.

Ba tộc bên trong có tất cả một vị tộc trên thân người kim mang lóe lên, bay ra một đoàn lớn chùng quả đấm Kim Quang, rơi vào Diệu Không trước người.

Cừu Nguyên, La Tố, Côn Đồ ba vị Tộc trưởng biến sắc.

Diệu Không một ngón tay đưa ra, ba đoàn Kim Quang chợt phát triển lớn ra, hóa thành một cái Kim sắc mặt kính, bên trong riêng phần mình hiện ra một cái hình ảnh, xem tình hình đúng ba tộc phân biệt dò xét phía dưới Vạn Linh cảnh thời điểm.

"Vạn Linh cảnh tuy rằng tài nguyên phong phú, bất quá đối với so với, hay vẫn là Huyết Nguyên Cảnh đối với chúng ta càng thêm trọng yếu."

"Đúng vậy a, nếu như có thể mượn nhờ cái kia hai cái người ngoại lai lực lượng, may mắn từ Huyết Nguyên Cảnh ở bên trong lấy được một quả Huyết Nha Tinh, chúng ta minh trong long tộc lại có thể nhiều ra một gã Thần Cảnh Hậu Kỳ đại năng rồi."

Cái thứ nhất Kim sắc trong mặt gương truyền ra hai thanh âm.

Côn Đồ biến sắc, trong mắt bắn ra hai luồng âm lãnh cực kỳ quang mang, nhìn về phía tên kia bị Kim Quang phụ thể tộc nhân.

Người nọ vẻ mặt kinh hoàng, nhìn thấy Côn Đồ sắc mặt, càng là đại biến, toàn thân run rẩy cúi đầu xuống.

Lúc này đây, mặt khác hai mặt Kim sắc mặt kính cũng truyền xuất ra thanh âm, đều là thảo luận Tu La Chi Tâm Bí Cảnh lời của, tuy rằng theo như lời sự tình không giống với, nhưng mà ba cái trong mặt gương người, đều nhắc tới rồi Huyết Nha Tinh cái tên này.

Cừu Nguyên cùng La Tố sắc mặt cũng trở nên khó coi vô cùng, đồng thời còn có chút tâm thần bất định sắc mặt, rất là bất an.

Thạch Mục ánh mắt hơi quái lạ nhìn Diệu Không liếc, đối phương khi nào bố trí xuống cái này dấu tay, lúc trước hẳn vậy mà hoàn toàn không có phát hiện.

Hắn quay người nhìn về phía Cừu Nguyên ba người, lạnh lùng nói: "Ba vị Tộc trưởng lúc này đây còn có gì lời nói, cái này Huyết Nha Tinh là vật gì, ba vị đến cùng có mục đích gì, đều rõ ràng nói ra được tốt, Thạch mẽ ghét nhất liền đúng bị người lợi dụng."

Nói xong lời cuối cùng, Thạch Mục khẩu khí bên trong đã mang theo rồi nhè nhẹ sát ý.

Trong lòng ba người nổi lên một cỗ hàn khí, biến sắc, nhất là Cừu Nguyên giật mình rùng mình một cái, như vác trên lưng.

Thạch Mục thực lực, hẳn đã rõ ràng giải đến, tuyệt không phải là bọn hắn có thể chống lại đấy.

Nếu như Thạch Mục bởi vì chuyện này tức giận, đối với bọn họ ra tay. .

Một nghĩ đến đây, Cừu Nguyên sắc mặt biến được tái nhợt, cái trán hiện ra một tầng mồ hôi lạnh.

Côn Đồ cùng La Tổ chú ý tới Cừu Nguyên thần sắc biến hóa, sắc mặt biến hóa.

"Nhị vị đạo hữu, chúng ta lúc trước xác thực đối với các người có chỗ giấu giếm, đừng hòng có mưu đồ, lúc này xin lỗi, kính xin nhị vị đạo hữu tha thứ." Cừu Nguyên khom người được rồi một cái đại lễ.

Côn Đồ cùng La Tổ thấy vậy cả kinh, cũng gấp bề bộn khom mình hành lễ.

Ba tộc người mắt thấy ba vị tộc Trường Như Thử, tự nhiên cũng nao nao hành lễ, thực tế ba cái kia bị Kim Quang phụ thể người, trong nội tâm sợ hãi, càng là trực tiếp quỳ xuống lạy.

Diệu Không phát tay thu hồi ba đầu Kim Quang, để ý tới cũng không để ý đến ba tộc người, quay người hướng phía xa xa nhìn lại, thần sắc lập loè, không biết đang suy nghĩ cái gì.

"Hừ! Trước tiên nói một chút về nhìn, cái kia Huyết Nha Tinh là vật gì, các người ý định lợi dụng ta cùng Diệu Không đạo hữu làm cái gì?" Thạch Mục sắc mặt hơi trì hoãn, tản mát ra nhè nhẹ sát ý chậm rãi thu liễm.

"Huyết Nha Tinh đúng cái này Huyết Nguyên Cảnh bên trong một loại dị bảo, chính là nơi đây Huyết Nguyên chi khí ngưng tụ ngàn năm sau, ra đời một loại tinh thể, đối với chúng ta thân phụ Huyết Mạch chi lực người mà nói, chính là Vô Thượng Chí Bảo, nuốt về sau có thể thật lớn cường hóa trong cơ thể Huyết Mạch chi lực, đồng thời cũng có thể gia tăng đột phá tu vi bình cảnh tỷ lệ." Cừu Nguyên nhẹ nhàng thở ra, trong miệng nhanh chóng nói.

"A, thậm chí có loại này trân bảo." Thạch Mục con mắt vi lượng.

Cái này Huyết Nha Tinh đoán chừng đối với hãn vô dụng, nhưng mà đối với Chung Tú, Tây Môn Tuyết nhưng là lớn chỗ hữu dụng.

Nhất là Chung Tú, thân phụ Thiên Phượng huyết mạch, tu luyện tới Thần Cảnh trung kỳ ngược lại là không có vấn đề quá lớn, bất quá tiến giai Hậu Kỳ liền khó khăn trùng trùng điệp điệp rồi.

Nhưng nếu có cái kia Huyết Nha Tinh, tình huống tự nhiên khác nhau, tối thiểu có thể đề cao không ít tỷ lệ, kể từ đó, ngày đó sau phi thăng thượng giới cũng có thể an tâm một ít.

Một nghĩ đến đây, trong lòng của hãn không khỏi khẽ động.

"Cái kia Huyết Nha Tinh đều tại Huyết Nguyên Cảnh ở chỗ sâu trong mới sẽ xuất hiện, bất quá chỗ đó có thật nhiều lợi hại Yêu thú lưỡng lự, chúng cũng muốn đạt được cái kia Huyết Nha Tinh. Dĩ vãng chúng ta ba tộc tới gần chỗ đó, mỗi lần đều là đại bại mà quay về, cho nên lần này ý định dựa vào nhị vị đạo hữu lực lượng, xâm nhập Huyết Nguyên Cảnh tìm kiếm Huyết Nha Tinh, tuyệt không có đối với nhị vị đạo hữu bất lợi ý tứ." Cừu Nguyên tiếp tục nói, không dám có chút giấu giếm.

Hãn vừa nói, một bên cẩn thận xem xét Thạch Mục sắc mặt, gắp kia không có tức giận dấu hiệu, cầm theo tâm chậm rãi để xuống.

"Nguyên lai là như vậy, các người thật cũng không có đánh cái gì quá lớn chủ ý. Bất quá loại này lén lút sự tình, chỉ lần này một lần, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa, nếu để cho Thạch mỗ phát hiện các người còn có cái gì giấu giếm, đừng trách ta cùng Diệu Không đạo hữu trở mặt Vô Tình." Thạch Mục lạnh giọng nói ra.

"Nhị vị đạo hữu yên tâm, chúng ta có thể thề, lại không bất kỳ giấu giếm nào." Cừu Nguyên ba người vội vàng liên tục thề cam đoan.

"Các người biết rõ là tốt rồi, đi thôi." Thạch Mục hừ lạnh một tiếng, đi đầu phi độn mà đi, hóa thành một đạo hoàng mang, hướng phía Huyết Nguyên Cảnh ở chỗ sâu trong bay đi.

Muốn lấy được Huyết Nha Tinh, ba tộc người thì càng thêm phải mang theo.

Diệu Không hòa thượng nhìn Thạch Mục liếc, trên người sáng lên Kim Quang, hóa thành một đạo Kim Hồng cùng Thạch Mục sánh vai cùng.

Ba tộc người vội vàng đuổi kịp.

"Thạch đạo hữu, ta biết rõ người muốn tìm kiếm cái kia Huyết Nha Tinh, bất quá chúng ta không thể trì hoãn nữa đi xuống, trong nội tâm của ta mơ hồ có loại dự cảm bất hảo, phải lập tức tìm kiếm được Cửu Thủ Thao Thiết." Diệu Không truyền âm cùng Thạch Mục nói ra.

"Diệu Không đạo hữu yên tâm, tại hạ biết rõ sự tình nặng nhẹ, tự nhiên là Cửu Thủ Thao Thiết sự tình làm trọng, về sau như có cơ hội đang tìm kiếm cái kia Huyết Nha Tinh." Thạch Mục truyền âm nói ra.

Diệu Không nhẹ gật đầu, không nói cái gì nữa.

"Đúng rồi, lúc này đây đã đi tới Huyết Nguyên Cảnh, cái kia Cửu Thủ Thao Thiết vị trí, Diệu Không đạo hữu có thể đã nắm giữ?" Thạch Mục nghĩ tới một chuyện, truyền âm hỏi.

Diệu Không sắc mặt trầm xuống, đã trầm mặc một chút, mới truyền âm trả lời: "Ta từ vừa mới bắt đầu liền một mực dò xét Cửu Thủ Thao Thiết vị trí, con thú này đúng là tầng này không gian. Bất quá chẳng biết tại sao, thậm chí có một cỗ lực lượng quấy nhiễu của ta dò xét, còn không cách nào xác định kia chuẩn xác vị trí, bất quá cái kia Cửu Thủ Thao Thiết thì ở phía trước đúng không thể nghi ngờ đấy."

Thạch Mục ừ một tiếng.

Chỉ cần biết rằng đại khái phương vị, tìm kiếm cái kia Cửu Thủ Thao Thiết cũng là không khó.

"Chẳng qua là, cái kia Cửu Thủ Thao Thiết đến nơi đây làm cái gì? Chẳng lẽ nó cũng là vì cái kia Huyết Nha Tinh, đều muốn sử dụng vật ấy đột phá cảnh giới?" Thạch Mục trầm mặc một hồi, chợt truyền âm nói ra.

"Chắc có lẽ không, nghe cái kia Cửu Nguyên mà nói, Huyết Nha Tinh có lẽ đối với Thần Cảnh cấp độ người có tác dụng, Cửu Thủ Thao Thiết đã sắp luyện thành Chân Cực chi khu, Huyết Nha Tinh đối với kia có lẽ không có tác dụng mới phải, cái này Huyết Nguyên Cảnh nội ứng nên còn có cái gì khác thứ đồ vật, hấp dẫn con thú này tới đây." Diệu Không nói ra.

"Bất kể là cái gì, tóm lại không thể để cho kia thực hiện được, chúng ta nhanh hơn một chút đột tốc." Thạch Mục trầm giọng nói ra.

Vừa dứt lời, hấn tay áo vung lên, phát ra một cỗ trăm trượng hoàng mang, bọc lại tất cả ba tộc người, đột tốc đột nhiên nhanh gấp bội.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Tầng Hai Cùng Ảnh Độc Hạt

Diệu Không dưới chân một điểm, độn tốc cũng lập tức nhanh hơn.

Cừu Nguyên đám người lại càng hoảng sợ, trước mắt phong cảnh nhanh chóng rút lui, tầm mắt đều có chút mơ hồ, bất quá thân thể bị một cỗ hùng hồn cứng cỏi lực lượng bao bọc, hoàn toàn không có không khỏe cảm giác, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Cừu Nguyên thì đỡ, Côn Đồ cùng La Tố lẫn nhau nhìn nhau, thần tình đều có chút rung động.

Phất tay câu ở ba tộc tất cả mọi người, bọn hắn hoàn toàn không thể kịp phản ứng, Thạch Mục Pháp lực vượt xa tưởng tượng của bọn hắn.

Tầng thứ hai huyết nguyên cảnh diện tích tựa hồ cũng thật lớn, lấy Thạch Mục cùng Diệu Không độn tốc, đã bay gần nửa canh giờ, chung quanh còn không có cái gì quá biến hóa lớn, hoàn toàn không có đến phần cuối dấu hiệu.

Huyết nguyên cảnh nội địa hình đã hình thành thì không thay đổi đều là bình nguyên, ít có phập phồng, trên mặt đất sinh trưởng một ít cỏ xỉ rêu loại thảm thực vật.

Bất quá ngoại trừ những thứ này màu đỏ cỏ xỉ rêu, đang không có cái gì khác sinh vật rồi, nhất phái không khí trầm lắng bộ dạng.

Thạch Mục nhíu mày, tình cảnh trước mắt cùng hắn trong dự liệu không quá một hình dáng.

"Huyết nguyên cảnh diện tích rộng rãi ốc vô biên, vẫn còn vạn linh cảnh phía trên. Chúng ta ba tộc cũng không thể hoàn toàn dò xét, bất quá dựa theo chúng ta dò xét, toàn bộ huyết nguyên cảnh chia làm ba tầng, chúng ta giờ phút này ở vào tầng thứ nhất, rất là hoang vu." Cừu Nguyên nhìn ra Thạch Mục nghi hoặc, đã đi tới, nhẹ nói nói.

"Ba tầng? Cái này là như thế nào phân chia hay sao?" Thạch Mục khẽ giật mình, hỏi.

"Phía trước rất nhanh đã đến tầng thứ nhất biên giới rồi, Thạch Mục đạo hữu nhìn qua liền biết." Cừu Nguyên há mồm muốn muốn nói rõ, bất quá nhất thời không biết như thế nào sử dụng tìm từ, nhìn nhìn chung quanh khu vực, cười nói.

Thạch Mục đuôi lông mày bỗng nhúc nhích, bất quá cũng không có tiếp tục hỏi thăm, tiếp tục hướng phía phía trước phi độn mà đi.

Oanh long long!

Vào thời khắc này, chung quanh màu đỏ sương mù đột nhiên cuộn cuộn...mà bắt đầu, phát ra ù ù thanh âm, ngay từ đầu vẫn chỉ có một chút, nhưng mà mấy hơi thở về sau trở nên đình tai nhức óc đứng lên.

Không chỉ có chung quanh huyết vụ, bầu trời Huyết Vân cũng rung chuyển đứng lên, cùng phía dưới huyết vụ liền cùng một chỗ, hướng phía một đoàn người đón đầu đè xuống.

Huyết vụ Huyết Vân mới bắt đầu chẳng qua là từ từ mà đến, nhưng mà trong nháy mắt hình thành một luồng sóng huyết sắc sóng lớn, bài sơn đảo hải áp ép tới.

Huyết sắc sóng lớn chưa đến, một cỗ đáng sợ man lực đã âm âm truyền đến.

Thạch Mục, Diệu Không độn quang cũng theo đó ngừng lại.

Nhất là Thạch Mục, hẳn mang theo sở hữu ba tộc người, so với Diệu Không mất công rất nhiều.

"Không xong, vậy mà đụng phải vụ triều! Thạch Mục đạo hữu, đây là huyết nguyên cảnh tầng thứ nhất một loại thông thường thiên tai, có chút lợi hại, tầng thứ nhất như thế hoang vu liền là vì cái này vụ triều nguyên nhân." Cừu Nguyên sắc mặt khẽ độn, mở miệng nói ra.

Thạch Mục nhẹ gật đầu, phất tay đánh ra một đạo pháp quyết.

Bao phủ ba tộc người hoàng mang một đậm đặc, sau đó quay tròn cuộn cuộn, ngưng tụ thành một mặt mai rùa hình dạng màu vàng khiên tròn, đem ba tộc người bao phủ ở bên trong.

Thạch Mục vừa mới làm xong những thứ này, huyết sắc vụ triều liền âm âm tới, đem Thạch Mục cùng Diệu Không bao phủ.

Thạch Mục thân thể chấn động, từng cỗ một man lực từ huyết sắc vụ triều trong truyền lại đi ra, thật đúng dường như thân ở hải vực sóng dữ ở bên trong, bị sóng lớn đánh vào trên người.

Bất quá hẳn trên người hoàng mang lóe lên, ngưng tụ thành tầng một màu vàng tinh quang, lập loè giữa liền đem sở hữu man lực triệt tiêu dỡ bỏ.

Bao phủ ba tộc màu vàng vòng bảo hộ cũng ổn như núi, một luồng sóng huyết vụ trùng kích ở phía trên, màu vàng vòng bảo hộ cũng chỉ là khẽ chấn động.

Diệu Không dưới thân kim mang lập loè, cũng đơn giản chặn lại vụ triều trùng kích.

Một đoàn người độn tốc chẳng qua là hơi trì hoãn, tiếp tục tại vụ triều trong nhanh chóng tiến lên.

Tiếp tục bay về phía trước trốn một khắc đồng hồ tả hữu, Thạch Mục bọn hắn đột nhiên ngừng lại.

Vụ triều vẫn còn tiếp tục tàn sát bừa bãi, bất quá Thạch Mục ánh mắt hoàn toàn không để ý đến những cái kia vụ triều, hướng phía phía trước nhìn lại.

Giữa phía trước khu vực, mặt đất đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó chính là một cái không biết bao sâu vực sâu không đáy, phía dưới đen kịt một mảnh, hoàn toàn nhìn không thấy đáy.

"Cái này là người nói tầng thứ nhất biên giới?" Thạch Mục quay người nhìn về phía Cừu Nguyên.

"Đúng vậy, phía dưới chính là tầng thứ hai." Cừu Nguyên nói ra.

Thạch Mục nhẹ gật đầu, cùng Diệu Không đi đầu bay vọt hạ xuống.

Vụ triều tựa hồ chỉ giới hạn tại tầng thứ nhất khu vực, bay vào tầng thứ hai, rất nhanh liền hoàn toàn không cảm giác được vụ triều tồn tại, hết thảy khôi phục bình tĩnh.

Phía trước khu vực nhìn như một mảnh đen kịt, bất quá bay xuống đi về sau mới phát hiện, trong không khí có thỉnh thoảng có một chút âm đạm màu đỏ quang điểm, dường như trong đêm tối đom đóm, tuy rằng âm đạm, nhưng mà đủ để chiếu sáng phía trước khu vực.

Một đoàn người nhanh chóng bay xuống, rất nhanh sau lưng tầng thứ nhất khu vực liền biến mất ở sau lưng tầm mắt.

Vù vù tiếng gió từ bên tai thổi qua, Thạch Mục trong lòng hơi kinh sợ.

Bọn hắn đã bay xuống không ngần một khoảng cách, nhưng mà vẫn đang không có chút nào muốn tới nắm chắc dấu hiệu.

Bất quá càng hướng xuống đi, trong không khí màu đỏ huỳnh quang càng nhiều, ánh sáng minh phát sáng lên.

Ngay tại hắn cân nhắc muốn không cần tiếp tục tăng thêm tốc độ thời điểm, đuôi lông mày chột nhảy lên, bên ngoài thân tia sáng màu vàng một đậm đặc, thân hình lập tức tăng thêm tốc độ.

Sau một lát, một chỗ vô biên vô hạn hắc sắc rừng rậm xuất hiện ở trong tầm mắt, xanh um tùm, sinh trưởng vô số cao lớn dị thường cây cối, mỗi một gốc cây đều có mấy trượng kích thước.

Những thứ này cây cối bày biện ra đen kịt màu sắc, tản mát ra từng cỗ một hắc sắc sương mù, khiến cho toàn bộ rừng rậm thoát nhìn hắc mông mông một mảnh, mơ hồ có vài đầu hắc sắc quái dị Yêu thú trốn trong rừng rậm, xuyên thấu qua nhánh cây khoảng cách len lén đánh giá giữa không trung một đoàn người.

Những thứ này Yêu thú toàn thân đen kịt, bên ngoài thân lưu động chất lỏng bàn hào quang, thoát nhìn có chút kỳ dị.

"Nơi này là huyết nguyên cảnh tầng thứ hai, cơ bản khắp nơi đều là như vậy Âm Hắc rừng rậm, trong rừng rậm những cái kia Yêu thú tại nơi này chỉ có Ảnh Thú, rất là lợi hại. Bây giờ còn là bên ngoài, Âm Hắc rừng rậm ở chỗ sâu trong thân cảnh Ảnh Thú cũng không thiếu, thậm chí có thân cảnh trung kỳ, hậu kỳ lợi hại Ảnh Thú tại." Cừu Nguyên giải thích nói ra.

Thạch Mục mặt không biểu tình, ánh mắt tinh quang lóe lên nhìn xuống phương hướng trong rừng cây những cái kia hắc sắc kỳ dị Yêu thú liếc.

Những thứ này cái gọi là Ảnh Thú, bất quá là chút ít khổng chế ám thuộc tính lực lượng, có chút đặc thù Yêu thú mà thôi, không có gì thần kỳ

đấy.

Hắn tâm niệm vừa động, thần thức mở rộng ra.

Thạch Mục sắc mặt chợt hơi đổi, cái này tầng thứ hai Âm Hắc rừng rậm trong hư không, vậy mà hiện ra một cỗ vô hình Không Gian Chi Lực, thật lớn hạn chế thần thức.

Lấy hẳn giờ phút này thần thức lực lượng, vậy mà chỉ có thể lan tràn ra ngàn dặm tả hữu liền lại cũng không cách nào tiến lên.

"Đây là huyết nguyên cảnh bên trong tình huống bình thường, trong hư không có một cỗ không gian trói buộc lực lượng, ảnh hưởng thần thức lực lượng, càng là xâm nhập, trói buộc lực lượng càng mạnh." Cừu Nguyên phát giác được Thạch Mục tình huống, giải thích nói.

Thạch Mục sắc mặt rất cuộc khê biến một cái, thần thức lực lượng không cách nào triển khai, đúng là cái đại phiền toái.

Lúc trước tại tầng thứ nhất thời điểm, hắn triển khai thần thức liền có chút ít khó khăn, bất quá cùng không có để ý, không nghĩ tới tầng thứ hai ảnh hưởng vậy mà lớn như vậy.

Thạch Mục ánh mắt nhất động, thu hồi thần thức, trong mắt hiện ra tầng một kim quang.

Nếu như thần thức không dùng được, hẳn dứt khoát sử dụng Linh Mục thần thông.

Một vận chuyển Linh Mục, hắn lông mày lần nữa nhíu một cái.

Trong rừng rậm những thứ này hắc sắc sương mù, vậy mà đối với Linh Mục rất có ảnh hưởng, hẳn Linh Mục vậy mà cũng chỉ có thể nhìn ra hai nghìn ba nghìn trong, so với thần thức không mạnh hơn bao nhiêu.

Hắn hít sâu một hơi, tâm tình rất nhanh trở nên bình tĩnh.

Loại này thần thức Linh Mục đã bị áp chế tình huống, hẳn trước kia cũng trải qua.

"Đi thôi." Thạch Mục nói một tiếng, đại thủ một trảo.

Bao phủ ở ba tộc màu vàng vòng bảo hộ phịch một tiếng vỡ vụn, quay lại hóa thành một cỗ hoàng mang, bao trùm ba tộc tất cả mọi người, nhanh như điện chớp hướng phía phía trước bay đi.

Không khí chung quanh ở bên trong, so với tầng thứ nhất hơn nhiều một cỗ âm hàn khí tức.

Phi hành một lúc lâu bên ngoài thân độn quang trên vậy mà ngưng tụ ra tầng một hắc sắc băng tinh, rét thấu xương hàn khí nhập vào cơ thể mà vào.

Bất quá điểm ấy hàn khí còn khó không được Thạch Mục, hẳn hộ thể hào quang một đậm đặc liền chặn lại hàn khí.

"Rống!" Người phi độn bên trong, một tiếng quái dị rống, phía dưới trong rừng rậm thoát ra hai đầu Sơn Miêu bàn Ảnh Thú, hình thể to như ngưu, hai mắt bày biện ra huyết hồng chi sắc, thoát nhìn trí tuệ không cao bộ dạng, hướng phía người đánh tới.

Sơn Miêu Ảnh Thú có Thiên Vị đỉnh cao thực lực, tốc độ có phần nhanh, dường như hai cái bóng đen, trong chớp mắt liền đã đến người trước người, hướng phía cổ Man tộc hai cái tộc nhân căn xé hạ xuống.

Cừu Nguyên hừ lạnh một tiếng, há mồm phun ra một đạo lục quang, nhanh như tia chớp vòng quanh hai đầu Sơn Miêu ám thú vật thân thể chuyển một cái.

Sơn Miêu Ảnh Thú thân thể lập tức bị chém thành hai đoạn, máu tươi như mưa giội bay thấp, tàn phế thân thể hướng xuống đất rơi đi.

Thạch Mục nhìn hai đầu Sơn Miêu Ảnh Thú thi thể liếc, liền không để ý tới nữa, đi phía trước nhìn lại.

Một đoàn người rất nhanh biến mất tại xa xa, chỉ để lại từng điểm độn quang tàn ảnh.

Mặt đất một cây đại thụ rễ cây phụ cận, một khối nằm ngang hòn đá màu đen hơi chấn động, hóa thành một cái áo bào xám nữ tử, gương mặt cứng nhắc vô cùng, ngũ quan dường như vẽ ở phía trên đấy, thoạt nhìn rất là xấu xí.

Áo bào xám nữ tử hướng phía Thạch Mục đấm người nhìn lại, khoe miệng một phát, lộ ra một tia khó coi dáng tươi cười, sau đó thân hình nhoáng một cái, hóa thành một đầu một người lớn nhỏ hắc sắc con bướm bướm, hai cánh mở ra hướng phía trước bay đi, bất quá cùng Thạch Mục đấm người phương hướng hơi có chênh đi.

Thạch Mục cùng Diêu Không phi độn tiến lên, lấy hai người độn tốc, rất nhanh liền bay ra mười mấy vạn dặm, bất quá phía dưới hắc sắc rừng rậm không có chút nào đến phần cuối.

Huyết nguyên cảnh quả nhiên diện tích thật lớn.

Diêu Không phi độn bên trong, trước người lơ lửng cái kia la bàn, hai tay bấm niệm pháp quyết.

Trên la bàn trước mặt kim đồng hồ nhẹ nhàng rung động lắc lư, bất quá thủy chung chỉ hướng phía trước chênh xuống dưới địa phương.

"Nhìn đến cái kia hung vật giờ phút này có lẽ tại tầng thứ ba." Thạch Mục nhìn la bàn liếc, mở miệng nói ra.

"Ừ, chúng ta lại thêm nhanh một chút tốc độ, trong nội tâm của ta dự cảm bất tường càng ngày càng mãnh liệt." Diêu Không gật đầu, trong mắt lệ mang lóe lên.

Thạch Mục mặt sắc mặt ngưng trọng gật đầu, hẳn trong lòng cũng là một hình dáng, có loại dự cảm bất tường.

Hai người đang muốn gia tốc, Thạch Mục lông mày chột nhú một cái, hướng phía trước nhìn lại, trên người hoàng mang thu vào, thân hình chậm lại.

Diêu Không trên người kim quang lóe lên, cũng giảm bớt độn tốc.

Phía trước truyền đến một hồi sạt thanh âm, vô số màu tím quang điểm đột nhiên không biết từ đâu xông ra, nhanh chóng nhích lại gần.

Rậm rạp chằng chịt, không biết có bao nhiêu đầu, đem phía trước sở hữu đường đi đều ngăn chặn.

"Cái này là. . . Ảnh độc hạt!" Cừu Nguyên chứng kiến những thứ này Tử điếm, sắc mặt đại biến hoảng sợ nói.

Những thứ này Tử điếm rõ ràng là tất cả hắc sắc Hạt Tử, mọc ra hai cái cực lớn cái kìm, cái đuôi giống như một cái roi sắt, phần đuôi lóe ra u lãnh hào quang màu tím, hiển nhiên kịch độc vô cùng.

Những cái kia hào quang màu tím, chính là đuôi câu phát ra đấy.

Bình thường Hạt Tử chỉ có tám đến mười con chân, nhưng mà những thứ này Hạt Tử lại rậm rạp chằng chịt dài quá không biết bao nhiêu, thoạt nhìn rất là đáng sợ.

Những người khác chứng kiến những thứ này Hạt Tử, sắc mặt cũng là nhất biến.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Phất Tay Bắt!

"Ảnh độc hạt! Tại sao có thể có nhiều như vậy đâu!" Cừu Nguyên thì thào tự nói lấy, sắc mặt rất là khó coi.

Ảnh độc hạt một cái thực lực tuy rằng không mạnh, nhưng đuôi bò cạp kịch độc vô cùng, có chứa ăn mòn tác dụng, hơn nữa lại quần cư sinh hoạt, tuyệt đối có thể nói là tầng thứ hai Âm Hắc rừng rậm khó chơi nhất Ảnh Thú, thần cảnh ám thú cũng không dám trêu chọc những thứ này ảnh độc hạt.

Bất quá bình thường ảnh độc hạt bày tối đa mấy nghìn đầu, hơn vạn chỉ là đã vô cùng hiếm thấy, nhưng mà trước mắt bọn này bò cạp độc rậm rạp chằng chịt, tối thiểu có hơn mười vạn đầu.

Ảnh độc hạt lập tức đã phát động ra tiến công, từ bốn phương tám hướng hùng hổ bay nhào tới.

Ba tộc người vôi vàng riêng phần mình thi triển thủ đoạn đối địch.

Cừu Nguyên khẽ quát một tiếng, sau lưng hiện ra một cái vài chục trượng lớn nhỏ Lục sắc Cự Thiềm hư ảnh.

Cự Thiềm hư ảnh lớn hé miệng, phun ra vô số Lục sắc quang đoàn, sau đó ngưng tụ hóa thành vô số cối xay lớn nhỏ băng thuẫn, đem sở hữu cổ người Man Tộc cực kỳ chặt chẽ bao phủ ở bên trong.

Minh Long tộc Côn Đồ cũng hét lớn một tiếng, phất tay tế ra tứ phía hắc sắc viên châu, lóe lên bay vụt đến Minh Long tộc người tứ giác.

Côn Đồ hai tay bấm niệm pháp quyết, há mồm phun ra bốn đạo hắc quang, riêng phần mình chui vào một cái hắc sắc viên châu trong.

Đùng!

Bốn cái hắc sắc viên châu tấn mấy hiện ra mảng lớn hắc sắc điện hồ, cuộn cuộn chuyển động, hình thành bốn cái phòng ốc lớn nhỏ lồi cầu.

Bất quá sau một khắc, những thứ này hắc sắc điện hồ lập tức phân tán ra, lẫn nhau kết nối hình thành một cái hình vuông hắc sắc lôi điện vòng bảo hộ, bảo vệ sở hữu tộc nhân.

La Tố cũng tế ra một cái màu vàng hồ lô Pháp bảo, 'Rầm Áo Áo' một tiếng, một đạo kim sắc tấm lụa từ bên trong phun ra, nhưng là vô số kim sắc cát sỏi, mỗi một hạt đều óng ánh lóng lánh, chói mắt chói mắt.

Kim sắc tấm lụa một cái khuếch tán ra, hình thành một đạo kim sắc sa màn, chắn phía trước.

Ba người bọn họ vừa mới làm xong những thứ này, những cái kia ảnh độc hạt liền bay nhào tới, đuôi bò cạp run lên.

Ô...ô...n...g!

Vô số đạo màu tím sắc nhọn mang bắn ra, phô thiên cái địa hướng phía tất cả mọi người đánh tới.

Cừu Nguyên thi triển băng thuẫn vang lên dày đặc tiếng va đập, trọn vẹn giăng co mười mấy hơi thở, mới chậm rãi ngừng.

Băng thuẫn trên hiện ra vô số lỗ kim, thành linh bị xuyên thấu non nửa.

Không chỉ có như thế, băng thuẫn trên vẫn hiện ra tầng một màu tím, chậm rãi lan tràn ra.

Côn Đờ hắc sắc lôi điện vòng bảo hộ, La Tố sa màn cũng kịch liệt run rẩy, Côn Đờ cùng La Tố sắc mặt tùy theo một trắng.

Hơn mười vạn ảnh độc hạt tập thể công kích, mặc dù là ba người bọn hắn thần cảnh hậu kỳ, cũng cảm thấy không chịu đựng nổi.

Không và ba người trì hoãn một hơi, những cái kia ảnh độc hạt đợt thứ hai công kích đã bắt đầu khởi xướng.

Thạch Mục cùng Diệu Không tự nhiên cũng bị ảnh hưởng đến, vô số đôi bò cạp độc châm bay vọt mà đến.

Bất quá hai người không có chút nào bối rối, trên người hộ thể hào quang nhẹ nhàng lập loè, liền đem những độc chất này châm ngăn cản xuống dưới.

Thạch Mục chau mày, Linh Mục kim quang lập loè, hướng phía phía trước nhìn lại, sắc mặt có chút âm trầm.

Trước mắt những độc chất này bò cạp, hắn không có để ở trong mắt.

Bất quá vừa mới những thứ này ảnh độc hạt xuất hiện trong nháy mắt, hắn cảm thấy phía trước có một cỗ hơi yếu khí tức, bất quá hơi thở này chỉ xuất hiện trong nháy mắt, lập tức liền biến mất.

Thạch Mục quay đầu nhìn về lấy Diệu Không nhìn lại, Diệu Không vừa vặn cũng nhìn lại.

Hai người trao đổi một cái ánh mắt, Thạch Mục bỗng nhiên hai tay bấm niệm pháp quyết, mảng lớn minh vàng hỏa diễm từ thân thể của hắn các nơi hiện lên mà ra.

Hắn tay trái hư không một trảo, cuộn cuộn hỏa diễm lập tức hội tụ đến một chỗ, trong nháy mắt hình thành một cái phòng ốc bàn cực lớn minh

vàng hóa cầu.

Cái này minh vàng hóa diễm, thành linh đúng là Hạo Thiên Thánh Diễm.

Hỏa cầu không lồ ngọn lửa phun ra nuốt vào, mơ hồ có thể chứng kiến bên trong có màu đỏ pháp tắc phù văn, hỏa cầu trong truyền ra ù ù thanh âm, nhưng lại tản mát ra không có chút nào nhiệt lượng.

Thạch Mục đối với Hạo Thiên Thánh Diễm không chế, hiển nhiên đã đạt đến dày công tôi luyện tình trạng.

Hắn tay trái ngón tay liền chút, đánh ra một đạo pháp quyết.

Hạo Thiên Thánh Diễm hỏa cầu vẫn còn tiếp tục tăng lớn.

Hắn tay kia từ trong tay áo thò ra, bay bổng trào nhiếp hạ xuống, một cỗ như núi như biển đáng sợ uy áp đột nhiên bộc phát.

Oanh long long!

Phương viên trăm dặm bên trong thiên địa linh khí đột nhiên run lên, sau đó kịch liệt sóng gió nổi lên, hướng phía Thạch Mục điên cuồng hội tụ mà đi, hầu như như là mở cổng hồng thủy bình thường.

Oanh long long!

Vô số đạo đủ mọi màu sắc hào quang trống rỗng xuất hiện, hướng phía Thạch Mục cuồng dũng tới, phương viên trăm dặm bên trong khí lưu mãnh liệt bắt đầu khởi động, hình thành vô số tất cả lớn nhỏ khí lưu vòng xoáy, hướng phía Thạch Mục trong tay hội tụ.

Phương viên trăm dặm bên trong thoáng cái biến thành sôi trào mặt nước.

Những cái kia ảnh độc hạt lập tức bị tức chảy xoáy lên, ở đâu còn có thể phát ra công kích, thân bất do kỷ theo khí lưu lưu động đứng lên, hướng phía Thạch Mục mà đi.

Cừu Nguyên đám người mắt thấy cảnh này, trợn mắt há hốc mồm.

Phương viên trăm dặm bên trong ảnh độc hạt lấy gió thu cuốn hết lá vàng xu thế, mấy hơi thở bị đều cuốn đi.

Thạch Mục bên tay phải khí lưu hội tụ trong khoảnh khắc hình thành một cái như ngọn núi lớn nhỏ cuộn cuộn gió cầu, bên trong rậm rạp chẳng chịt tràn đầy ảnh độc hạt, theo khí lưu lăn lộn.

Hắn hai tay hợp lại, Hạo Thiên Thánh Diễm biến thành hỏa cầu giờ phút này cũng không sai biệt lắm đồng dạng lớn nhỏ, cùng cực lớn gió cầu dung hợp lại với nhau.

Gió cầu trong ảnh độc hạt, lập tức bị Hạo Thiên Thánh Diễm nuốt hết, xoẹt một tiếng, biến thành một cỗ khói xanh biến mất.

Xuy xuy xuy!

Trong nháy mắt, hơn mười vạn ảnh độc hạt nhao nhao hóa thành khói xanh, triệt để biến mất.

Thạch Mục hai tay bãi xuống, Hạo Thiên Thánh Diễm trường kinh hấp thủy bàn lộn về sau mà quay về, dung nhập thân thể của hắn.

Cuộn cuộn khí lưu nhanh chóng dẹp loạn, rất nhanh triệt để biến mất, hết thấy dường như không có phát sinh bình thường.

Cừu Nguyên đám người ngơ ngác nhìn xem Thạch Mục, nói không ra lời.

"Đi thôi, không có thời gian ở chỗ này trì hoãn." Thạch Mục mở miệng nói ra.

"A, dạ dạ!" Cừu Nguyên đám người như ở trong mộng mới tỉnh, vội vàng đáp ứng, thu hồi riêng phần mình Pháp bảo.

Thạch Mục một tay phát lên, một cổ Hoàng Vân lần nữa bao phủ ở đây tất cả mọi người, lăn lộn hướng phía trước trước mặt chạy như bay mà đi, trong chớp mắt biến mất ở phía chân trời.

Thạch Mục đám người ly khai một hồi lâu, vừa mới chiến đấu khu vực rất xa một chỗ trong rừng rậm, một cây đại thụ chạc cây một bông hoa, hóa vì một thân ảnh hiện lên mà ra, đúng là cái kia áo bào xám nữ tử.

Nàng hướng phía Thạch Mục đám người xa xa phương hướng nhìn lại, trên mặt hiện ra nghi mà sợ thần sắc.

"Thật là nhạy cảm dò xét thủ đoạn, cả nhân loại kia vậy mà so với kia Diêu Không sớm hơn phát giác được sự hiện hữu của ta, còn có vừa mới thần thông, cuối cùng là người nào? Thì đờ của ta ẩn nấp thần thông đã đến hư thật biến ảo, lấy giả đánh tráo tình trạng, nếu không thật sự khả năng bị hấn phát hiện." Áo bào xám nữ tử thì thào tự nói.

Nàng thần tình trên mặt âm tình bất định, do dự có hay không tiếp tục truy tung xuống dưới.

Thạch Mục thực lực lớn lớn vượt quá mấy người bọn hấn thú con đoán trước, nếu là hơn nữa Diêu Không, Cừu Thủ Thao Thiết chưa hấn nhất định là đối thủ.

Áo bào xám nữ tử trong lòng ý niệm trong đầu nhanh quay ngược trở lại, lo lắng lấy có phải hay không buông tha cho kéo dài kế hoạch, lập tức chạy về Cừu Thủ Thao Thiết bên cạnh.

Lấy Thạch Mục vừa mới bày ra thực lực, coi như là nàng dùng bí thuật đưa tới thêm nữa mặt khác Ảnh Thú, chỉ sợ cũng không có cái gì tác dụng, không bằng trực tiếp trở lại Cửu Thủ Thao Thiết bên cạnh.

Mấy người bọn hãn thú con có một cái hợp kích bí thuật, có thể đem mấy người tu vi lẫn nhau liên thông, ngăn ngừa có được có thể so với nửa bước thực tiên thể chiến lực.

Áo bào xám nữ tử trong nháy mắt cân nhắc, ánh mắt rất nhanh nhất định, bên ngoài thân hắc quang bay vọt, đang muốn bay lên.

Vào thời khắc này, áo bào xám nữ tử đỉnh đầu hư không một tiếng âm vang nổ mạnh, một cái phòng ốc lớn nhỏ màu vàng năm đấm đột nhiên trống rỗng xuất hiện, âm âm kích xuống.

Một cỗ cự lực từ trên trời giáng xuống, phụ cận hư không càng là ông ông run rẩy, phạm vi hơn mười dặm bầu trời trực tiếp vặn vẹo, vô số đạo hắc tuyến hiện lên mà ra, cuồng loạn vặn vẹo bất định, toàn bộ bầu trời giống như bị đảo lộn tới đây.

Lớn quyền nhìn như chậm chạp, kì thực lóe lên liền đã đến áo bào xám nữ tử đỉnh đầu.

Áo bào xám nữ tử thân hình lập tức bị áp chịu trùn xuống, sắc mặt đại biến, giữa đầu phát ra một tiếng thét lên, hai tay nhanh như tia chớp nắm niệm pháp quyết, trên người hắc quang điên cuồng phát ra, sau đó mãnh liệt co rút lại, biến ảo thành một cái hắc sắc mặt trời hư ảnh.

Bất quá không chờ mặt trời hư ảnh hình thành, màu vàng năm đấm liền âm âm rơi xuống.

Hắc sắc mặt trời giấy bình thường vỡ vụn ra, bị nghiền ép đánh tan, hóa thành vô số đạo hắc quang hướng phía bốn phía vọt tới.

Áo bào xám nữ tử thân ảnh biến mất vô tung, tựa hồ bị triệt để nghiền nát bình thường.

Giữa không trung bóng người một bông hoa, Thạch Mục thân ảnh trống rỗng xuất hiện, trên mặt cùng không có gì sắc mặt vui mừng.

Hắn hừ lạnh một tiếng, cũng không có cái gì động tác, bên ngoài thân đột nhiên hiện ra tầng một màu đỏ pháp tắc phù văn, sau đó xích quang lóe lên, lại có tầng một lam sắc quang mang hiện lên, bên trong đồng dạng vô số màu lam phù văn hiện lên.

Sau một khắc, trong lam quang lại hiện lên ra từng điểm màu vàng đất hào quang.

Như thế một đạo quang mang tiếp theo một đạo quang mang hiện lên, Thạch Mục trên người trong chớp mắt hiện lên ra xích, vàng, lục, màu đỏ, xanh, hắc, trắng thất chủng hào quang, nặng chồng lên nhau, đan vào lập loè.

Trong đó hoàn toàn bất đồng pháp tắc lực lượng lẫn nhau giữa hoàn mỹ dung hợp, không có chút nào khoảng cách.

Phần phật!

Hào quang bảy màu mãnh liệt phát triển mở, hóa vì một cái vài trăm trượng lớn nhỏ thất sắc lĩnh vực chụp xuống.

Hắc sắc ảo nhật bạo liệt biến thành hắc quang lập tức bị cái này thất sắc lĩnh vực bao lại, một chút cũng không có đào thoát.

Một đạo hắc quang bị thất sắc lĩnh vực bao phủ, lập tức biến thành hồ phách trong con ruồi, hoàn toàn ngưng kết, bảo trì bản ra bộ dạng, vẫn không nhúc nhích.

Mắt thấy cảnh này, Thạch Mục cười khẽ một tiếng, trong tay bấm niệm pháp quyết một điểm mà ra.

Thất sắc lĩnh vực lập tức nhanh chóng thu nhỏ lại, bên trong tứ tán bay vụt hắc quang cũng tùy theo áp súc.

Trong nháy mắt, thất sắc lĩnh vực biến thành hơn một trượng lớn nhỏ, mà những cái kia hắc quang cũng lần nữa ngưng tụ, hóa thành một đầu hắc sắc nga trùng bị thất sắc lĩnh vực bao phủ giam cầm, vẫn không nhúc nhích đấy.

Này nga chột nhìn cũng không cái gì, bất quá kia hai mắt bày biện ra Lưu Ly hình dáng, tản mát ra vô số đạo thật nhỏ hào quang, dường như từ vô số thật nhỏ vô cùng mặt kính tạo thành.

Kia trên thân thể hắc quang bày biện ra gợn sóng hình dáng, từng tầng một chông chất, ánh sáng lưu chuyển, nhìn kỹ phía dưới làm cho người ta một loại hoa mắt cảm giác.

"Cái này là huyền thiên nga, quả nhiên có chút kỳ lạ." Thạch Mục âm thầm gật đầu.

Hắc sắc nga trùng giờ phút này thân thể khẽ run, tứ chi tụ lực, bên ngoài thân hắc quang lập loè, ngưng tụ thành từng cái một ảo cảnh, kỳ quái, biến hóa ngàn vạn, dường như muôn nghìn việc hệ trọng bình thường, đánh thẳng vào chung quanh thất sắc lĩnh vực.

Bất quá thất sắc lĩnh vực vững như bàn thạch, liền chút nào chấn động cũng không có.

Hắc sắc thiêu thân trong mắt rốt cuộc hiện ra vẻ tuyệt vọng.

Thạch Mục hừ lạnh một tiếng, một ngón tay đưa ra.

Trong lĩnh vực lập tức hiện ra vô số bảy màu phù vân, đều chui vào hắc sắc nga trùng trong cơ thể, thất thải lĩnh vực lóe lên tiêu tán.

Lĩnh vực tuy rằng thu hồi, nhưng hắc sắc nga trùng vẫn đang không thể động đậy chút nào, mất đã rơi vào Thạch Mục trước người.

Cái này huyền thiên nga tuy rằng cũng là thần cảnh hậu kỳ tu vi, nhưng mà kia chủ yếu là tinh thông dò xét thần thông, thực lực cũng không mạnh mẽ, mới bị Thạch Mục đơn giản bắt.

Thạch Mục chỉ điếm một chút tại huyền thiên nga hai mắt mi tâm, đầu ngón tay bay ra một đạo tinh quang, chui vào kia trong đầu.

Sưu hồn!

Huyền thiên nga thân thể lập tức run rẩy lên, trong mắt đột nhiên lộ ra một cỗ vẻ điên cuồng, trong miệng phát ra chi ... chi thét lên, trên người đột nhiên vỡ ra vô số đạo lỗ hổng, nhưng không có chảy ra máu tươi, mà là tuôn ra mảng lớn chất lỏng bàn hắc quang.

Bất quá trong cơ thể lập tức dâng lên một cỗ hào quang bảy màu, đem sở hữu hắc quang đều áp chế.

"Đều muốn tự hủy Thần Hồn, nào có dễ dàng như vậy." Thạch Mục đuôi lông mày nhảy lên, cười lạnh nói.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Tầng Thứ Ba Quái Dị!

Tay hấn ngón tay khê động, lòng bàn tay bắn ra một đạo càn thêm sáng ngời tinh quang.

Bất quá vào thời khắc này, huyền thiên Nga Mi tâm đột nhiên hiện ra một cỗ tia máu, ngưng tụ thành một cái mơ hồ huyết sắc thú ảnh, mơ hồ có thể chứng kiến kia thành linh có chín cái đầu sọ, chặn lại Thạch Mục phát ra tinh quang.

"Cái gì!" Thạch Mục lắp bắp kinh hãi.

Huyết sắc thú ảnh phát ra một tiếng gào thét, hình thể mãnh liệt vừa tăng, âm âm bạo liệt ra đến.

Huyền thiên nga trong đầu truyền ra một tiếng vỡ vụn bàn trầm đục, như lưu ly trên ánh mắt hiện ra một đạo vết rạn, máu đen từ bên trong thẩm thấu mà ra, rất nhanh triệt để đã không có khí tức.

Thạch Mục sắc mặt có chút khó coi, chậm rãi thu tay về chưởng, ánh mắt lập loè bất định.

Hấn cong ngón búng ra, một đoàn hỏa diễm rơi vào huyền thiên nga trên thi thể, rất nhanh đem biến thành tro tàn.

Thạch Mục một đạp chân, hóa thành một đạo hoàng mang phóng lên trời, trong nháy mắt biến mất ở phía chân trời.

Lấy hấn động tốc, rất nhanh liền bay qua mấy vạn dặm khoảng cách, một đoàn Hoàng Vân đứng ở không trung, Diệu Không đám người đều đứng ở phía trên.

Chúng kiến Thạch Mục phi độn mà đến, Cừu Nguyên đám người lộ ra sắc mặt vui mừng.

Đối với sự tình từ đầu đến cuối, Diệu Không đã vừa mới cùng bọn họ đại khái đã từng nói qua.

"Giải quyết xong?" Thạch Mục bay rơi xuống, Diệu Không mở miệng hỏi.

"Ừ, người nọ tuy rằng am hiểu ẩn nấp, thực lực lại cũng không mạnh mẽ. Ta vốn định dùng sư hồn bí thuật, dò xét tra một chút cái kia Thao Thiết Chân Linh sự tình, bất quá cái kia Thao Thiết Chân Linh ở đẳng kia nhân thể bên trong thiết lập cấm chế thủ đoạn, kết quả còn là sắp thành lại bại." Thạch Mục thở dài, thần tình có chút tiếc nuối.

"Cái này cũng không có cái gì, tiếp tục đi tới đi." Diệu Không bình thản nói một câu, tựa hồ cũng không thêm để ý.

Thạch Mục nhẹ gật đầu, cái kia huyền thiên nga bất quá là cái cản đường tiểu nhân vật, không quan trọng.

Hắn một tay một trảo, Hoàng Vân lập tức phát triển lớn gấp bội, bao trùm tất cả mọi người, lăn lộn chạy như bay mà ra.

...

Huyết nguyên cảnh ở chỗ sâu trong, cái kia chỗ bạch sắc không gian, hai cái thân ảnh đứng thẳng ở này.

Bên trái là một cái nam tử cao gầy, một đầu sáng lạn tóc vàng, dung mạo thon gầy, mũi ưng, một đôi dài nhỏ đôi mắt ưng, lóe ra âm lãnh hào quang.

Một người khác là cái dáng người khô ngô cự hán, chùng cao ba trượng, lỗ lỗ bộ ngực, cơ bắp phồng lên cầm quần áo cao cao khởi động,

vẻ mặt cương châm bàn râu quai nón, mắt to như chuông đồng, thoát nhìn cực kỳ bưu hãn, chẳng qua là cái mũi có chút dài, hầu như rũ xuống tới dưới môi.

"Cái gì! Lão Tam sinh mệnh bài cũng vỡ vụn!" Dài mũi cự hán vẻ mặt kinh sợ.

Đôi mắt ưng nam tử thờ dài, trong tay xuất hiện một khối hắc sắc Ngọc Bài, đã vỡ vụn đã thành mấy khối.

Dài mũi cự hán sắc mặt đại biến, trầm mặc không nói đứng lên, chẳng qua là sắc mặt âm trầm đáng sợ.

"Nhìn đến lão Tam gặp cực kỳ lợi hại địch nhân, lão Tam thực lực tuy rằng không mạnh, nhưng mà trốn chạy để khỏi chết công phu tuyệt đối là mấy người chúng ta bên trong lợi hại nhất, vậy mà cũng không thể thoát được tính mạng, thậm chí ngay cả cái tin tức cũng không kịp truyền quay lại liền bị đánh chết." Đôi mắt ưng nam tử chậm rãi nói ra.

"Vậy mà như thế lợi hại, chẳng lẽ lão Tam đụng phải cái kia Diệu Không?" Dài mũi cự hán sắc mặt lần nữa nhất biến, có chút lẩm bẫm nói.

"Khả năng đi, chỉ sợ lão nhị cũng là đồng dạng chết tại đây trong tay người đấy." Đôi mắt ưng nam tử thần tình trên mặt cũng có chút nghi mà sợ.

"Cái kia chúng ta làm sao bây giờ? Những người kia giờ phút này khẳng định rất nhanh tới gần tới đây, người nọ có thể giết lão nhị cùng lão Tam, hai người chúng ta liên thủ cũng tuyệt không phải đối thủ đấy. Chúng ta phải như thế nào tài năng ngăn trở bọn hắn, vì phụ thân tranh thủ thời gian?" Dài mũi cự hán ý nghĩ tựa hồ tương đối đơn giản, không có gì chủ kiến, nhìn về phía đôi mắt ưng nam tử.

Đôi mắt ưng nam tử cũng chần chờ, hẳn tuy rằng tâm tư xảo trá, quỷ kế đa đoan, nhưng mà đối mặt bức này lợi hại cực kỳ địch nhân, cũng không có biện pháp.

Vào thời khắc này, vù vù hai đạo bóng đen từ bạch quang trong bay vụt mà đến, rơi vào hai người trước người, nhưng là một đen một trắng hai cán đại kỳ, phía trên một đạo chói mắt Linh quang lập loè, tản mát ra làm cho người ta sợ hãi Linh lực chấn động.

Hai người đại hỉ, bất quá bọn hắn trong đầu đột nhiên hiện ra một thanh âm.

Hai người biến sắc lại biến.

"Phụ thân đại nhân tính toán không bỏ sót, đa tạ phụ thân ban thưởng bảo, hai người chúng ta tất nhiên liều chết hoàn thành nhiệm vụ." Đôi mắt ưng nam tử hướng phía phía trước cùng một cái phương hướng, khom người thi lễ một cái, trong miệng nói ra.

Dài mũi cự hán cũng thi lễ một cái, phát tay đem cái kia mặt trắng màu đại kỳ nắm trong tay, trong mắt mừng rỡ không hiểu.

...

Thạch Mục một đoàn người bay về phía trước trốn, tuy rằng cũng gặp phải mấy sóng Ảnh Thú tập kích, bất quá cũng không tính lợi hại, đơn giản đuổi rồi.

Cũng không lâu lắm, bọn hắn liền đã đến tầng thứ hai phần cuối, một cái vô biên vô tích hắc sắc vực sâu xuất hiện lần nữa.

Thạch Mục đã có lúc trước kinh nghiệm, không chần chờ chút nào, Hoàng Vân lập tức hướng phía phía dưới bay đi, bay vào trong vực sâu.

Hắn giờ phút này không có chút nào lưu lại lực lượng, độn tốc nhắc tới cực hạn, rất nhanh liền đến cùng, đi tới huyết nguyên cảnh tầng thứ ba.

Thạch Mục ánh mắt khẽ nhúc nhích, huyết nguyên cảnh tầng thứ ba rõ ràng là một mảnh hải dương mênh mông.

Nước biển bày biện ra huyết hồng chi sắc, dậy sóng chấn động, nhắc lên đáng sợ sóng lớn, mỗi một đạo đều có trăm trượng cao.

Một cỗ tràn đầy khí tức phô thiên cái địa mà đến, cơn sóng gió động trời thanh âm giống như ngàn vạn Lôi Đình nổ vang.

Nơi này thiên địa linh khí thành linh so với tầng thứ nhất, tầng thứ hai nồng đậm rất nhiều, bất quá lại cuồng bạo vô cùng, vì vậy nơi này hải vực mới như thế kịch liệt rung chuyển.

"Thạch Mục đạo hữu, Diệu Không đạo hữu, nơi này chính là huyết nguyên cảnh chỗ sâu nhất, huyết nguyên tinh hải." Cừu Nguyên đã đi tới, nói ra.

Thạch Mục nhẹ gật đầu, không có bất kỳ lưu lại, phát tay đánh ra một đạo pháp quyết.

Hoàng Vân lập tức lần nữa phát triển lớn không ít, phát ra ù ù thanh âm, hướng phía Diệu Không la bàn chỉ phương hướng gào thét bay đi.

"Thạch Mục đạo hữu, nơi này và trước hai tầng bất đồng. Cái này huyết nguyên tinh hải trong sinh sống rất nhiều hung thú, tối thiểu nhất đều là thần cảnh thực lực, càng đi ở chỗ sâu trong đi, hung thú liền càng lợi hại. Đã đến chỗ sâu nhất, thần cảnh trung kỳ, hậu kỳ hung thú cũng không thiếu. Hơn nữa cái kia huyết nha tinh ngay ở chỗ này, Tu La Tinh Vực trong một ít lợi hại cực kỳ Đại Yêu, thậm chí Chân Linh cũng gặp lại tới đây, mưu đồ cái kia huyết nha tinh. Vì vậy nơi đây thật sự vô cùng nguy hiểm, chúng ta còn là cẩn thận ẩn nấp dấu vết hoạt động cho thỏa đáng." Cừu Nguyên

chứng kiến Thạch Mục như thế trắng trợn phi độn mà đi, sắc mặt lập tức nhất biến, gấp gáp nói.

"Huyết nha tinh ngay ở chỗ này? Về phần những thú dữ kia ngược lại là không sao, trực tiếp giết chính là, hiện tại là quan trọng nhất hãy tìm đến cái kia Thao Thiết Chân Linh." Thạch Mục ánh mắt hơi thích, sau đó tùy ý nói.

Cừu Nguyên, La Tố, Côn Đồ ba người nghe nói chuyện đó, liếc mắt nhìn lẫn nhau, sắc mặt đều khó coi.

Cái này huyết nguyên tinh hải lợi hại, bọn hắn ba tộc rõ ràng nhất nhất.

Dĩ vãng ba tộc người tiến vào cái này Tu La chi tâm, tầng thứ nhất cùng tầng thứ hai cơ bản đều có thể xông qua, nhưng mà mỗi lần tới đến cái này tầng thứ ba đều đại bại mà quay về.

Nơi này hung thú không hề lý trí đáng nói, nhưng mà kia giết chóc bản năng cực kỳ cường đại, không có tự mình nhận thức qua người, căn bản không thể giải thích vì sao.

Thạch Mục như thế đại ý, chỉ sợ về sau sẽ có nếm mùi đau khổ.

Bất quá bọn hắn cũng không tốt nói cái gì, các loại Thạch Mục đụng phải những thú dữ kia, tự nhiên sẽ hiểu.

Thạch Mục nói xong chuyện đó, liền không để ý đến Cừu Nguyên ba người, mà là nhìn về phía Diệu Không.

Diệu Không giờ phút này khoanh chân ngồi xuống, hai tay không ngừng đánh ra một đạo pháp quyết, chui vào la bàn trong.

La bàn giờ phút này chẳng biết tại sao, đi vào tầng thứ ba sau lại đột nhiên lần nữa bắt đầu rung động, kim đồng hồ lắc lư không thôi.

"Làm sao vậy?" Thạch Mục sắc mặt có chút khân trương, truyền âm hỏi.

Nơi này không gian đối với thần thức trói buộc càng mạnh hơn nữa, lấy tinh thần lực của hắn, ở chỗ này vậy mà chỉ có thể lan tràn ra năm trăm dặm tả hữu, Linh Mục thần thông cũng chỉ có thể nhìn ra ngàn dặm.

Tìm kiếm cái kia Cửu Thủ Thao Thiết chỉ có thể dựa vào Diệu Không la bàn Pháp bảo.

Nếu là bảo vật này cũng không nhạy, cái này Huyết Hải nhìn xem diện tích thật lớn, bọn hắn liền thật sự vô kế khả thi rồi.

"Không biết làm sao vậy, đột nhiên có một cỗ lực lượng quấy nhiễu la bàn dò xét, bất quá không sao, ta thi triển thượng giới bí thuật, tất nhiên có thể dò xét ra Cửu Thủ Thao Thiết chỗ." Diệu Không truyền âm trả lời.

Hắn sắc mặt một nghiêm túc, mười ngón liền động, đầu ngón tay bay ra vô số kim sắc quang mang, ngưng tụ thành từng cái một tất cả lớn nhỏ pháp quyết phù văn, cùng bình thường pháp quyết hoàn toàn bất đồng, chui vào la bàn trong.

La bàn lập tức ổn định không ít, kim đồng hồ tuy rằng còn có chút khê run, bất quá rõ ràng chỉ hướng cùng một cái phương hướng.

Thạch Mục mắt thấy cảnh này, sắc mặt buông lỏng, phất tay đánh ra một đạo hoàng mang, rót vào dưới chân Hoàng Vân trong.

Hoàng Vân lập tức ngưng tụ, tách ra tia sáng chói mắt, tốc độ lập tức nhanh hơn không ít, cuồn cuộn tiến lên, nhắc lên cuồng bạo khí lưu ảnh hưởng.

Càng bay về phía trước trốn, Cửu Nguyên đám người trên mặt dần dần lộ ra ngạc nhiên thần sắc.

Đã đi tới xa như vậy, không sai biệt lắm đã bay qua mấy vạn dặm, nhưng mà trên đường một đầu hung thú cũng không có đụng phải.

Cái này có chút kì quái, dĩ vãng bọn hãn tiến vào huyết nguyên tinh hải không lâu, liền gặp được hung thú tập kích.

Tại sao có thể như vậy?

Cừu Nguyên ba người liếc nhau, đều tại đối phương trong mắt chứng kiến một tia khó hiểu.

Thạch Mục đảo lộn là để ý tình huống chung quanh, hãn chậm rãi vận chuyển công pháp, đem bản thân trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất, vì sắp đã đến đại chiến làm chuẩn bị.

"Ừ, xảy ra chuyện gì vậy? Các người không phải nói nơi này có cái gì hung thú sao?" Lại bay về phía trước một khoảng cách, Thạch Mục cũng đã nhận ra khác thường, nhíu mày nhìn về phía Cừu Nguyên ba người.

Giờ phút này bọn hãn đã phi độm mười mấy vạn dặm, nhưng mà đừng nói hung thú, một cọt thú vật cọng lông cũng không có thấy.

Chung quanh bình tĩnh vô cùng, ngoại trừ dậy sóng biển sóng thanh âm, cái gì cũng không có.

Cừu Nguyên đám người cũng vẻ mặt cổ quái, vội vàng nói mình cũng không biết vì sao.

Cái này Huyết Hải trong hung thú, dường như đột nhiên tập thể mất tích bình thường.

"Chẳng lẽ, tại cái kia Cừu Thủ Thao Thiết. . . Đem nơi đây sở hữu hung thú đều cắn nuốt, vô cùng có khả năng!" Thạch Mục trong lòng chợt toát ra một cái ý niệm trong đầu.

Hãn càng muốn, càng cảm thấy có khả năng.

Nơi này Huyết Hải Linh khí tràn đầy vô cùng, sinh sống ở nơi này hưng thú tất nhiên khí huyết dồi dào, đối với Cửu Thủ Thao Thiết mà nói, tại tốt nhất huyết thực.

Nghe Cửu Nguyên theo như lời, nơi này hưng thú số lượng không ít, cái kia Cửu Thủ Thao Thiết căn nuốt nhiều như thế hưng thú, thực lực tất nhiên lại có tiến bộ.

Thạch Mục ánh mắt lập loè, trong lòng lo lắng lấy các loại đối sách.

Ngay tại Thạch Mục trầm ngâm thời điểm, một tiếng sắc nhọn vang đột nhiên vang lên.

Diệu Không trước người la bàn đột nhiên nhưng dâng lên chói mắt bạch quang, trực vọt lên, đem ở đây tất cả mọi người lại càng hoảng sợ.

Sau một khắc, bạch sắc quang mang lạch cạch một tiếng vỡ vụn ra đến.

Trên la bàn kim đồng hồ quay tròn loạn chuyển, vô luận Diệu Không như thế nào thi pháp, cũng không cách nào ổn định lại.

Diệu Không sắc mặt đột nhiên nhưng trở nên khó coi vô cùng, đứng lên.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Thạch Mục sắc mặt cũng khó nhìn, trầm giọng hỏi.

"Không biết, cái kia Cửu Thủ Thao Thiết khí tức bị hoàn toàn ngăn cách rồi, của ta Ngọc Hoàng la bàn cũng hoàn toàn dò xét tra không được khí tức của nó." Diệu Không nói ra.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Thời Gian Chi Hà!

Thạch Mục sắc mặt âm trầm xuống.

La bàn không cách nào dò xét, vậy như thế nào tìm kiếm cái kia Cửu Thủ Thao Thiết.

"Bất quá cũng không cần lo lắng, ta lúc trước đã đại khái cảm ứng được cái kia Thao Thiết Chân Linh vị trí, kia một mực đối đãi các người tại đó không hề động, dọc theo cái phương hướng này tiếp tục đi tới liền." Diêu Không nói ra.

Thạch Mục nhẹ nhàng thở ra, có thể tìm tới Cửu Thủ Thao Thiết là xong.

Hoàng Vân chạy như bay tiến lên, theo gió vượt sóng, rất nhanh đi tới gần nửa canh giờ.

Trên đường đi, vẫn là quỷ dị không có gặp được một đầu hung thú.

Mắt thấy cảnh này, Thạch Mục càng thêm vững tin trong lòng suy đoán, đối với Cửu Thủ Thao Thiết càng thêm kiên kị.

Cửu Nguyên đám người thần tình cũng là âm tình bất định.

Giờ phút này chỗ, đã vượt xa bọn hắn dĩ vãng thăm dò phạm vi, đã coi như là huyết nguyên tinh hải chỗ sâu nhất.

Nơi đây không chỉ có một cái hung thú không có, hơn nữa dĩ vãng huyết nguyên tinh hải ở chỗ sâu trong gặp ra đời một ít thiên tài địa bảo cũng một cái không thấy, chớ nói chi là huyết nha tinh rồi.

"Ồ. . ." Phi độn bên trong, Thạch Mục lông mày chột nhú một cái.

Tuy rằng thần thức khuếch tán phạm vi không xa, bất quá hẳn từ phía trước cảm thấy một cỗ kỳ lạ khí tức chấn động.

Cỗ ba động này rất là kỳ lạ, lúc trước chưa bao giờ có đấy.

"Chẳng lẽ cuối cùng đã tới Cửu Thủ Thao Thiết chỗ. . ." Thạch Mục tâm thần lập tức đều nhấp lên.

Diệu Không cũng lập tức đã nhận ra cỗ khí tức này, bất quá phản ứng của hẳn rất lớn, bỗng nhiên từ Hoàng Vân trên đứng lên, ánh mắt sáng ngời nhìn hướng tiền phương.

Thạch Mục quay người đối với Cửu Nguyên đám người đưa mắt liếc ra ý qua một cái, ba tộc người lập tức đề phòng.

Hoàng Vân cuồn cuộn tiến lên, sau một lát, phía trước xuất hiện một đạo hơi yếu bạch quang, dường như sáng sớm mới sinh ánh sáng mặt trời bình thường.

Thạch Mục sắc mặt biến hóa, vẻ này kỳ lạ khí tức thành linh đúng là từ cái kia bạch quang chỗ truyền lại mà đến.

"Cái này là. . ." Diệu Không ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào cái kia bạch quang, trên mặt lộ ra vẻ kích động.

Tu La Chu nhất tộc, La Tổ tộc trưởng thân thể cũng là chấn động, trong mắt tinh quang lóe lên.

Hoàng Vân nhanh chóng vô cùng tiến lên, nhanh chóng hướng phía bạch quang nhích tới gần qua, rất nhanh đi tới cái kia mảnh bạch quang lúc trước.

Cái này bạch quang diện tích thật lớn, tối thiểu cũng có mấy vạn trong tá hữu.

Một cỡ cực kỳ đặc thù lực lượng tại bạch quang trong cuộn cuộn không ngớt, tuy rằng gần ngay trước mắt, nhưng mà bạch quang trong thoạt nhìn lại mông lung, khắp nơi đều là gợn sóng, vô luận như thế nào cũng nhìn không rõ lắm.

Thạch Mục thần tình biến sắc.

Cỡ lực lượng này hẳn chưa bao giờ cảm thụ qua, cùng Không Gian Chi Lực có chút tương tự, bất quá lại nếu như bất đồng.

Cừu Nguyên đám người cũng thần tình khiếp sợ, bọn hắn chưa bao giờ đã đến nơi đây, không nghĩ tới huyết nguyên tinh hải ở chỗ sâu trong dĩ nhiên là cái dạng này.

Bất quá La Tổ các loại Tu La Chu tộc nhân thần tình có chút khác thường, trong lúc khiếp sợ mơ hồ còn có chút mừng rỡ.

"Đây là, thời gian chi hà! Hặc hặc! Không thể tưởng được tại cái này giới cũng có thể gặp được thời gian chi hà!" Diệu Không cuồng hỉ vô cùng nói.

"Thời gian chi hà? Đó là cái gì?" Thạch Mục kinh ngạc hỏi, chưa từng nghe qua cái tên này.

"Thời gian chi hà là ở thượng giới cũng cực kỳ hiếm thấy, chỉ vụn vụn có có vài ẩn chứa vô thượng pháp tắc Trường Hà. Thời gian chi hà trong ẩn chứa thời gian pháp tắc lực lượng, tại thượng giới cũng trân quý vô cùng, không thể tưởng được nơi đây thậm chí có." Diệu Không nhanh chóng giải thích nói, trong ánh mắt lóe ra kích động.

"Thượng giới chi vật!" Thạch Mục nghe vậy, trong lòng không khỏi chấn động.

"Bất quá trước mắt cái này thời gian chi hà nhỏ nhất, hẳn là thượng giới thời gian chi hà mảnh vỡ rơi xuống rơi đến nơi này, bên trong chỉ sợ sẽ không có bao nhiêu thời gian pháp tắc, bất quá có lẽ có một chút thời gian chi ti, thời gian chi tinh các loại Cửu Thiên Thần vật." Diệu Không tiếp tục nói.

Tuy rằng không biết cái kia cái gọi là thời gian chi ti, thời gian chi tinh có tác dụng gì, bất quá Diệu Không nói như thế trịnh trọng chuyện lạ, hẳn là rất vật trân quý.

Thạch Mục trong lòng cũng có chút lửa nóng đứng lên.

Cửu Nguyên thần tình mờ mịt, tựa hồ đối với Diệu Không mà nói không thể rất dễ lý giải.

Côn Đồ cũng yên lặng đứng ở một bên.

La Tổ nhìn trước mắt bạch quang thế giới, ánh mắt lập loè không thôi.

Tu La Chu nhất tộc trời sinh có điều khiến thời không lực lượng năng lực, nếu có thể thu một ít thời gian chi hà, đối với Tu La Chu nhất tộc ý nghĩa thật lớn.

La Tổ con mắt hơi đổi nhìn Thạch Mục cùng Diệu Không liếc, không có mở miệng.

"Thì ra là thế, cái kia Cửu Thủ Thao Thiết sở dĩ lại tới đây, không phải là bởi vì cái khác, chính là vì cái này thời gian chi hà, nó muốn thôn phệ những thứ này thời gian pháp tắc mảnh vỡ, triệt để lột xác thành thân thể thần tiên." Diệu Không sắc mặt chợt trầm xuống, trầm giọng nói.

"Thời gian pháp tắc lực lượng đối với Cửu Thủ Thao Thiết có ích?"
Thạch Mục ánh mắt nhất động, hỏi.

"Hữu dụng, con thú này thân hình đã bắt đầu lột xác, bất quá nó là thượng cấp Chân Linh, triệt để lột xác thành thân thể thần tiên cần tiêu phí khổng lồ thời gian cùng Nguyên Khí, chỉ cần cắn nuốt nơi đây thời gian pháp tắc, nó liền có thể rút ngắn thật nhiều lột xác cần thiết thời gian. Tối thiểu thần thông sẽ lập tức tăng nhiều rất nhiều." Diệu Không trầm giọng nói ra.

Thạch Mục nghe vậy, sắc mặt biến hóa.

Diệu Không trong lúc nói chuyện ngón tay khuất duỗi véo, tựa hồ tại thi triển bí thuật gì, chợt biến sắc nói ra: "Không tốt, cái kia Cửu Thủ Thao Thiết đang ở bên trong, giờ phút này đang tại thôn phệ thời gian chi hà mảnh vỡ. Lập tức đi vào ngăn cản nó, một khi kia thôn phệ nơi đây thời gian lực lượng, luyện hóa trong đó pháp tắc, coi như là hai người chúng ta liên thủ, chỉ sợ cũng không cách nào chế ngự nó."

Trong lúc nói chuyện, trên người hấn kim quang đại thịnh, tiếp tục đi tới.

"Chúng ta cũng đi, bất quá nhớ lấy tất cả mọi người không thể tách ra."
Thạch Mục quay đầu đối với Cửu Nguyên đám người nói một câu, cũng bắn ra.

Cửu Nguyên đám người cũng đã nghe được Diệu Không mà nói, sắc mặt liền biến, vội vàng theo sát tại Thạch Mục sau lưng.

Một đoàn người đều bay vào bạch quang trong.

Tiến vào bạch quang, Thạch Mục lập tức bị một cỗ vô hình pháp tắc chấn động bao phủ, trước mắt cảm thấy một hồi trời đất quay cuồng, chung

quanh thời gian tốc độ chảy tựa hồ đang không ngừng biến ảo, pháp tắc chấn động không ngừng nhiễu loạn lấy hấn ngũ giác.

"Cái này chẳng lẽ chính là thời gian pháp tắc. . ." Thạch Mục nhãn tình sáng lên, không kinh sợ mà còn lấy làm mừng.

Có thể tự mình cảm nhận được thời gian pháp tắc, với hấn mà nói cũng có rất lớn ý nghĩa, nếu là có thể lĩnh ngộ một chút thời gian pháp tắc huyền bí, ngày sau phi thăng thượng giới cũng được ích lợi vô cùng đấy.

Bất quá Thạch Mục lập tức âm thầm lắc đầu.

Bây giờ không phải là cảm ngộ lúc tu luyện.

Hấn chân khí trong cơ thể vận chuyển, nơi này pháp tắc chấn động vẫn rất yếu, hấn rất nhanh liền thích ứng hoàn cảnh nơi này.

Ba tộc người ngay từ đầu cũng có chút sương mù, nhưng mà rất nhanh cũng đều thích ứng tình huống nơi này.

"Đi thôi, hết tốc độ tiến về phía trước." Diệu Không thần tình có chút không kiên nhẫn, các loại tất cả mọi người thích ứng, lập tức nói một tiếng, liền muốn hướng phía cùng một cái phương hướng bay đi.

"Chờ một chút." Thạch Mục đột nhiên lên tiếng nói ra.

"Thạch Mục đạo hữu, làm sao vậy?" Diệu Không nhíu mày.

"Nơi này đối với thần thức ảnh hưởng quá lớn, lấy Thạch mỗ thần thức lực lượng, cũng chỉ có thể kéo dài ra hơn mười dặm, khoảng cách này đối với chúng ta đột tốc mà nói quá ngắn chút ít, còn là cẩn thận chút tiến lên cho thỏa đáng." Thạch Mục nói ra.

Cái này bạch quang thế giới có thể là ẩn chứa thời gian pháp tắc nguyên nhân, đối với thần thức hạn chế thật lớn, hấn Linh Mục thần thông ngược

lại là có thể nhìn xa hơn một ít, nhưng cũng chỉ có thể nhìn ra trăm dặm có hơn.

Trăm dặm khoảng cách, đối với Thạch Mục bọn hăn cái này cấp độ tồn tại mà nói, quá ngắn quá ngắn, thân hình một cái lắc lư liền có thể vượt qua qua.

Dưới tình huống như vậy tốc độ cao nhất chạy đi quá nguy hiểm, nếu là phía trước có cái gì cạm bẫy, căn bản đến không kịp né tránh.

Cừu Nguyên các loại ba tộc giờ phút này mới giật mình phát hiện nơi đây đối với thần thức hạn chế, trên mặt cũng lộ ra vẻ bất an.

Chính như Thạch Mục theo như lời, giờ phút này toàn lực chạy đi có chút quá nguy hiểm.

"Không sao, nơi này tối đa cũng chính là kia Cửu Thủ Thao Thiết một hai cái thú con ẩn núp, bằng thực lực của bọn hăn, không đủ gây sợ, hiện tại tìm được cái kia Cửu Thủ Thao Thiết mới là trọng yếu nhất." Diệu Không thần tình hơi chần chờ, sau đó nói.

Thạch Mục nhíu mày, muốn nói lại thôi, rốt cục vẫn phải không nói gì thêm.

"Đi thôi." Diệu Không tay áo vung lên, đi đầu hóa thành một đạo kim quang, nhanh chóng vô cùng hướng phía phía trước phi độ.

Thạch Mục trong lòng thở dài một tiếng, bất quá lập tức xốc lại hoàn toàn tinh thần, theo sát Diệu Không sau lưng, thần thức Linh Mục thời khắc dò xét lấy tình huống chung quanh.

Cừu Nguyên đám người cũng lập tức đuổi kịp.

...

Bạch sắc thế giới ở chỗ sâu trong, đôi mắt ưng nam tử cùng dài mũi đại hán hai người hư không mà đứng.

Đôi mắt ưng nam tử trong tay cầm một mặt bạch sắc cổ kính, tản mát ra từng vòng bạch quang, mặt kính trên hiện ra một cái đồ án, đúng là Thạch Mục đám người nhanh chóng chạy đi tình cảnh.

Đôi mắt ưng nam tử âm hiểm cười cười, trong mắt quỷ mang chớp động.

Dài mũi đại hán trong mắt cũng nhếch miệng cười cười.

Hai người liếc nhau, thân hình nhoáng một cái, không thấy bóng dáng.

Thạch Mục một đoàn người nhanh chóng hướng phía bạch quang ở chỗ sâu trong bay đi, trong nháy mắt không sai biệt lắm đi tới mấy vạn dặm.

Theo không ngừng xâm nhập, chung quanh thời gian pháp tắc chấn động kịch liệt rất nhiều, thần thức đã bị hạn chế càng lớn.

Không chỉ có như thế, một hồi ô ô ô thanh âm vang lên, phía trước bạch quang cuộn cuộn, bắt đầu hiện ra từng cỗ một bạch sắc phong bạo.

Những thứ này phong bạo dài đến ngàn trượng, dường như một mảnh dài hẹp bạch sắc phong long, cuộn cuộn không ngớt, những nơi đi qua hư không tất cả đều vỡ vụn.

"Thời Không Phong Bạo!" Ba tộc người sắc mặt đại biến, phi độn thân hình lập tức dừng một chút.

Bằng mượn thực lực của bọn hắn, muốn ngăn cản những thứ này Thời Không Phong Bạo chỉ sợ khó khăn.

Phía trước Diệu Không không có chút nào dừng lại, trực tiếp bay vào Thời Không Phong Bạo ở bên trong, tốc độ không có chút nào giảm xuống.

Thạch Mục nhìn xem Diệu Không thân ảnh, nhúu mày, lập tức vung tay áo lần nữa phát ra một cỗ Hoàng Vân, bọc lại ba tộc người, tiếp tục hướng phía phía trước bay đi.

Thân hình hần linh hoạt vô cùng, mang theo ba tộc người tránh thoát một đạo Thời Không Phong Bạo tập kích, mặc dù ngẫu nhiên có một lượng đạo phong bạo không thể trốn tránh, cũng bị Hoàng Vân ngăn, thủy chung theo sát Diệu Không sau lưng, không có kéo xuống mảy may.

"Đa tạ Thạch Mục đạo hữu." Cừu Nguyên đám người nhẹ nhàng thở ra, hướng phía Thạch Mục chấp tay cảm ơn.

Thạch Mục khoát tay áo, ánh mắt hướng phía phía trước nhìn lại.

Nơi này có lẽ đã là bạch quang thời gian ở chỗ sâu trong, chỉ sợ cái kia Cừu Thủ Thao Thiết thì ở phía trước.

Ánh mắt hần chợt trợn mắt, phía trước bạch quang trong mơ hồ hiện ra một điểm hắc sắc, bất quá lập tức biến mất.

Hắc quang mặc dù chỉ là lóe lên rồi biến mất, nhưng mà ở chung quanh vô tận bạch quang ở bên trong, còn là rất là dễ làm người khác chú ý.

Diệu Không cũng lập tức phát hiện hắc quang, trên mặt đại hỉ.

Hần vung tay lên, thân hình hóa thành một đạo kim sắc tia chớp, đem phía trước sở hữu Thời Không Phong Bạo đều xé rách, nhanh chóng vô cùng hướng phía cái kia hắc quang đánh tới.

Vào thời khắc này, chung quanh bạch quang trong hơi hơi sóng bỗng nhúc nhích, tựa hồ bạch quang trong có cái gì bóng dáng.

"Diệu Không đạo hữu, coi chừng!" Thạch Mục biến sắc, trong mắt bắn ra hai đạo kim quang, lên tiếng kinh hô.

Đồng thời thân hình hần hoàng mang đại phóng, lập tức ngừng lại.

Thạch Mục lời còn chưa dứt, phía trước khu vực bạch quang lập tức ù ù cuồn cuộn đứng lên, vô số đen trắng hai màu đại kỳ bóng dáng hiện lên mà ra, rậm rạp chằng chịt, bao trùm phạm vi vài dặm phạm vi.

Chung quanh phạm vi mấy trăm dặm bạch quang như là đã bị triệu hoán, đều hướng phía đen trắng cờ xí tuôn ra, hình thành từng tầng một bạch sắc quang sóng, trong nháy mắt đem Diệu Không bao phủ tại bên trong.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Đột Biến

Thạch Mục biến sắc.

"Cái gì!" Cừu Nguyên đám người cũng chấn động.

Bạch quang nhanh chóng hội tụ, trong nháy mắt ngưng tụ thành một cái như ngọn núi lớn nhỏ nhộng hình dáng bạch sắc quang cầu.

Quang cầu trên hiện ra một đen một trắng hai cái thật lớn đại kỳ hư ảnh, lập loè chấn động, tản mát ra một cỗ mãnh liệt thời gian pháp tắc khí tức.

Diệu Không khí tức bị quang cầu triệt để che giấu, tựa hồ bị triệt để cầm giữ bình thường.

"Các người bảo vệ tốt chính mình!" Thạch Mục sắc mặt khó coi, vung tay lên.

Hoàng Vân bao phủ ba tộc người bắn ngược mà ra, bay đến ngoài mấy chục dặm ngừng lại.

Chính hắn không có tùy theo lui về phía sau, ngược lại dưới chân một điểm điện bắn mà ra, sau một khắc xuất hiện ở bạch sắc quang cầu trên không, ánh mắt chớp động.

Cái này bạch sắc quang cầu không biết là gì bí thuật thần thông, vậy mà có thể vây khốn Diệu Không.

Bất quá không đường như thế nào, cũng muốn trước đem Diệu Không cứu ra.

Thạch Mục trong miệng nói lẩm bẫm, một tay một trảo, chói mắt vô cùng kim quang từ lòng bàn tay xì ra, kim quang trong còn có vô số kim sắc pháp tắc phù văn.

Kim quang hơi cuộn cuộn, ngưng tụ thành một thanh tầm hơn mười trượng lớn nhỏ kim sắc kỳ hình Cự Kiếm, chuôi kiếm thật dài, chùng thân kiếm non nửa, mũi kiếm lại vô cùng mỏng, mỏng như cánh ve sâu bình thường.

Mũi kiếm phía trên vô số kim sắc pháp tắc phù văn lập loè, lẫn nhau kết nối, ngưng tụ thành một đạo kim sắc pháp tắc chi tuyến, trải rộng toàn bộ Kiếm Thế.

Một cỗ lăng lệ ác liệt vô cùng, hầu như có thể chém cắt hết thảy đáng sợ pháp tắc khí tức từ kim sắc Cự Kiếm trên tản ra phát ra, phạm vi tầm hơn mười trượng bên trong bạch quang bị Cự Kiếm hư ảnh khí tức đều chấn khai, Thời Không Phong Bạo cũng không có cách nào tới gần cái kia kim sắc Cự Kiếm.

Đây là kim sắc Cự Kiếm ngưng tụ Thạch Mục làm cho lĩnh ngộ sở hữu kim thuộc tính pháp tắc, tự nghĩ ra ra bí thuật, uy lực kinh Thiên động Địa, hầu như gặp Thần sát Thần, gặp tiên Trảm Tiên.

Thạch Mục khẽ quát một tiếng, kim sắc Cự Kiếm lập tức phách trảm hạ xuống.

Xoẹt!

Cự Kiếm những nơi đi qua, cứng cố vô cùng hư không dường như giấy bình thường bị vạch phá, bạch sắc không gian tức thì bị chém ra một đạo hơn mười dặm dài vết tích.

Kim sắc Cự Kiếm một cái lập loè, liền xuất hiện ở bạch sắc quang cầu phía trên, hung hăng chém xuống.

Cự Kiếm chưa đến, quang cầu trên bạch quang liền kịch liệt sóng gió nổi lên.

Bất quá vào thời khắc này, quang cầu phía trên bóng người một bông hoa, hai cái thân ảnh từ quang cầu trong bay ra, chính là trước kia cái kia đôi mắt ưng nam tử cùng dài mũi đại hán, một tay cầm một đội đen trắng đại kỳ.

Hai người âm thầm kêu khổ, tuy rằng dùng Cửu Thủ Thao Thiết ban cho bí bảo, xuất kỳ bất ý khốn trụ Diệu Không hòa thượng, nhưng lại để cho cả nhân loại kia tránh được một kiếp.

Dưới mắt, bọn hắn cũng chỉ có thể kiên trì ra tay ngăn cản Thạch Mục rồi.

Hai người trong miệng nhanh chóng nói lẩm bẫm, trong tay đen trắng đại kỳ đón gió phát triển lớn, hóa thành tầm hơn mười trượng lớn nhỏ, giao nhau chắn kim sắc Cự Kiếm lúc trước.

Đen trắng đại kỳ nổi lên mảng lớn hào quang, lẫn nhau quấn quanh, hình thành một cái Âm Dương Thái Cực Đồ cái bàn.

Ầm ầm!

Kim sắc Cự Kiếm chém tại đen trắng Thái Cực đồ án bên trên phát ra một tiếng động trời nổ mạnh.

Đen trắng Thái Cực đồ án vậ mà đơn giản mà nâng chặn kim sắc Cự Kiếm trăm kích, bản thân hơi chấn động, liền lập tức khôi phục lại.

Thạch Mục khẽ giật mình.

Cái này kim sắc Cự Kiếm bí thuật uy lực, hắn lại rõ ràng bất quá, coi như là cái kia đen trắng đại kỳ đều là Phiên Thiên Côn cấp bậc Pháp bảo,

cũng không có khả năng dễ dàng như thế liền ngăn trở.

Nhìn thấy như thế quý dị tình hình, hãn đồng tử hơi hơi co rút lại, híp lại thành một đường nhỏ.

Sau một khắc, càng quý dị hơn tình huống xuất hiện.

Đôi mắt ưng nam tử hai người trong miệng nói lẩm bẫm, đen trắng đại kỳ mặt ngoài đột nhiên hiện ra tầng một tinh quang, một cỗ không hiểu pháp tắc lực lượng tuôn ra mà ra, đánh cho kim sắc Cự Kiếm trên.

Kim sắc Cự Kiếm kịch liệt rung động lắc lư, sau đó vụt mà bắn ngược mà ra, hướng phía Thạch Mục cản trả chém tới.

Thạch Mục biến sắc, bất quá cũng không kinh hoảng, một quyền oanh ra.

Một cái thật lớn màu vàng quyền ảnh hiện lên, cùng kim sắc Cự Kiếm đụng vào nhau.

Một tiếng vang thật lớn, màu vàng quyền ảnh ầm ầm bạo liệt, kim sắc Cự Kiếm cũng đại chấn phía dưới, ngừng lại.

Thạch Mục tay kia một trào, mảng lớn kim sắc phù văn hiện lên, trước người hình thành một cái kim sắc phù văn vòng xoáy, bao phủ ở kim màu Cự Kiếm.

Kim sắc Cự Kiếm lập tức tán loạn ra, hóa thành mảng lớn kim quang cùng phù văn dung nhập vòng xoáy trong.

Tuy rằng hóa giải kim sắc Cự Kiếm, bất quá Thạch Mục thân thể cũng bị chấn lui lại mấy bước, mới đứng vững thân thể.

"Cái này chính là thời gian pháp tắc. . ." Trong mắt của hãn tinh mang lóe lên, sau đó dưới chân mãnh liệt một đập, thân hình lần nữa bay nhào mà

ra.

Đôi mắt ưng nam tử cùng dài mũi đại hán tuy rằng tiếp nhận Thạch Mục một kích này, nhưng mà hai người sắc mặt tái nhợt, đối mắt nhìn nhau, đều tại đối phương trong mắt chứng kiến vẻ hoảng sợ.

Mắt thấy Thạch Mục lần nữa bay vọt mà đến, hai người biến sắc, vội vàng mãnh liệt khoát tay trong đại kỳ.

Giờ phút này giờ phút này, hai dưới thân người bạch sắc quang cầu cũng ù ù chấn động lên, phía trên thỉnh thoảng khuếch lên từng cái một bao lớn, hiện tại bị nhốt ở bên trong Diệu Không đang công kích quang cầu, ý đồ thoát khốn.

Đôi mắt ưng nam tử hai người sắc mặt lại biến, đồng thời trương cửa phun ra một ngụm máu tươi, chui vào đen trắng đại kỳ trong.

Đen trắng đại kỳ ánh sáng phát ra rực rỡ, phía trên một đạo Linh văn đều nổ rộ, một cỗ thời gian pháp tắc chấn động nhộn nhạo ra.

Chung quanh bạch quang lập tức chen chúc hội tụ mà đến, ngưng tụ thành một đạo bạch sắc xiềng xích, hơn phân nửa ngăn tại hai người trước người, sau đó hướng phía Thạch Mục quán quanh mà đi.

Mặt khác non nửa lóe lên, đều chui vào dưới thân bạch sắc quang cầu trong.

Bạch sắc quang cầu rung động lắc lư lập tức dẹp loạn đi một tí.

Thạch Mục nhíu mày, phi độn thân hình lần nữa ngừng lại.

Hai người kia trong tay đen trắng đại kỳ vậy mà ẩn chứa thời gian pháp tắc, có thể điều khiển nơi này bạch quang.

Những thứ này bạch quang không phải là bình thường năng lượng hào quang, bên trong ẩn chứa Thời Gian Chi Lực, ngược lại là có phần khó đối phó.

Một khi bị kia cuốn lấy, chỉ sợ không tốt thoát thân, nhìn kia có thể vây khốn Diệu Không liền biết rõ.

Hắn hai tay bấm niệm pháp quyết, hai cái cánh tay âm âm tuôn ra mảng lớn màu đỏ xanh hai màu hào quang, lóe lên ngưng tụ thành hai cái tầm hơn mười trượng lớn nhỏ màu đỏ xanh Cự Kiếm, biến ảo thành một đạo kiếm ảnh, chém về phía này vô số quân quanh mà đến bạch sắc xiềng xích.

Leng keng leng keng!

Tất cả bạch sắc xiềng xích xiềng xích, còn không có tới gần Thạch Mục, liền đều bị màu đỏ xanh Cự Kiếm chặt đứt.

Bất quá Thạch Mục chính mình nhất thời cũng bị ngăn trở, không cách nào tiếp tục tới gần bạch sắc quang cầu.

Song phương nhất thời hiện ra giằng co chi thế.

Thạch Mục hướng phía bạch quang ở chỗ sâu trong nhìn lại, trong mắt hiện lên một tia nôn nóng, đang muốn làm cái gì.

"Thạch Mục đạo hữu, chúng ta tới giúp người." Vào thời khắc này, mấy đạo độn quang bay vút mà đến, rơi vào Thạch Mục phụ cận, nhưng là Cửu Nguyên, Côn Đồ các loại ba tộc người chạy đến hỗ trợ.

Thạch Mục trên mặt vui vẻ, nhẹ gật đầu, nói: "Tốt, các người kiếm chế một cái hai người này là tốt rồi."

Ba tộc người âm âm lên tiếng, lập tức phân tán ra đến.

Cửu Nguyên các loại cổ Man tộc người lập tức thúc giục đồ đằng chi thuật, biến thành đồ đằng chân thân.

Cửu Nguyên vung tay lên, cổ Man tộc người lập tức phân tán ra, đông một người, tây hai người đứng thẳng, tạo thành một cái trận hình.

Một đạo hào quang từ cổ Man tộc trên thân mọi người dâng lên, lại lẫn nhau kết nối, cuối cùng sở hữu hào quang đều hội tụ đến Cửu Nguyên trên người.

Hắn giờ phút này đã biến thành Cự Thiềm thân hình, một đạo hào quang hội tụ đến trong cơ thể, thân thể của hắn lần nữa phát triển lớn vài phần, mi tâm mắt dọc tách ra chói mắt vô cùng ánh sáng màu xanh.

Cửu Nguyên hai tay bấm niệm pháp quyết, khẽ quát một tiếng, mi tâm dựng thẳng mắt tách ra mảng lớn xanh biếc quầng sáng, sau đó một đạo dài nhỏ Lục sắc tinh quang từ trong bắn ra, mỗi một đạo Lục sắc tinh quang đều khiến cho hư không một hồi chấn động, như mưa bàn đánh hướng đôi mắt ứng nam tử hai người.

Hai người biến sắc, vội vàng vung vẩy trong tay đại kỳ, ngăn cản trước người, ngăn cản những thứ này Lục sắc tinh quang.

Tu La Chu người lấy La Tổ cầm đầu, cũng trong miệng nói lẩm bẩm, đỉnh đầu Linh quang lóe lên, hiện ra mười cái cực lớn con nhện pháp tướng.

Con nhện pháp tướng lớn hé miệng, phun ra một đạo bạch sắc tơ nhện, tạo thành lần lượt từng cái một bạch sắc mạng nhện, nhưng không có đánh hướng đôi mắt ứng nam tử hai người, mà là hướng phía những cái kia bay vụt mà đến bạch sắc xiềng xích bay tới, một cái đem quấn lấy gần nửa.

Thạch Mục sắc mặt đại hỉ, mang ba tộc người tới đây quả nhiên là đúng đấy, đối phó Cửu Thủ Thao Thiết, ba tộc người khả năng giúp không được

gì, nhưng mà đối diện với mấy cái này thú con, bọn hản nhưng là có thể phát huy ra đại tác dụng.

"Thạch Mục đạo hữu, kế tiếp chúng ta đem thi triển bốn tộc bí thuật, xuất kỳ bất ý vây khốn hai người kia, người thừa cơ cứu ra Diệu Không đạo hữu." Côn Đồ tới gần Thạch Mục hai bước, thấp giọng truyền âm nói ra.

Thạch Mục hơi ngần ra.

Không đợi hản gật đầu, Côn Đồ đám người đã bắt đầu thi pháp.

Côn Đồ trong miệng nói lẩm bẫm, trên người hắc quang lóe lên, bay ra một thanh ba trượng đen kịt đại phiên, phiên trước mặt thêu lên một cái song đầu Ác Long đồ án, phát ra trận trận gào thét, dường như vật còn sống bình thường, tùy thời đều từ phiên trước mặt bay ra.

Vô biên Yêu khí từ phiên trước mặt trên tuôn ra, hắc sắc yêu quang ở bên trong, mơ hồ có thể chứng kiến vô số Yêu thú hồn phách, phát ra quỷ khóc bàn tiếng thét dài.

Thạch Mục sắc mặt biến hóa, cái này cờ đen rõ ràng là một kiện phẩm chất cực cao Linh Bảo, bên trong không biết luyện hóa bao nhiêu Yêu vật tinh phách, ẩn chứa Âm lực lượng Yêu khí quá lớn, mặc dù là hản cũng có chút kinh hãi.

Côn Đồ sau lưng, mười một gã Minh Long tộc nhân đều nói lẩm bẫm, bên ngoài thân hắc quang lóe lên, mỗi người thành linh cũng tế ra một mặt hắc sắc đại phiên.

Mười hai trước mặt đại phiên đón gió phiêu đảng, mỗi một mặt cờ đen Thượng Đô có một cái quái thú đồ án, từng cái đều tất cả không giống nhau, hoặc là Cự Viên, hoặc là quái mãng.

Vô tận Yêu khí hắc quang từ mười hai trước mặt đại phiên trong tuôn ra, hiển nhiên là một bộ Pháp bảo.

"Mười hai Thiên Yêu Phiên!" Cừu Nguyên mắt thấy cảnh này, sắc mặt biến hóa, trong miệng thở nhẹ ra âm thanh.

La Tổ trong mắt cũng lộ ra thật sâu kiêng kị, còn có một ti sợ hãi.

Thạch Mục nhìn mười hai trước mặt Thiên Yêu Phiên hai mắt, rất nhanh liền thu hồi ánh mắt, đơn duỗi tay ra, lòng bàn tay kim quang đại phóng, nường theo lấy một hồi Linh lực tiếng rít vang lên, một cột kim sắc trường côn hiện lên mà ra, đúng là Phiên Thiên Côn.

Vô tận kim quang từ Phiên Thiên Côn trong nở rộ.

Đôi mắt ưng nam tử phát giác được Thạch Mục nơi đây động tĩnh, nhìn về phía Thạch Mục trong tay Phiên Thiên Côn, biến sắc.

Bất quá hai người lại ngoài ý muốn không có kinh hoảng.

Thạch Mục đuôi lông mày chau lên, cười lạnh một tiếng, đang muốn bắn ra.

Vào thời khắc này, đỉnh đầu hắc chột tối sầm, một mặt cờ đen trống rỗng xuất hiện, vô tận hắc quang từ phía trên tuôn ra, nhanh chóng vô cùng đích phủ đầu chụp xuống.

Thạch Mục biến sắc, đang muốn trốn tránh.

Nhưng vào thời khắc này, hắc quang người hư không một hồi chấn động, vô số bạch sắc tơ mỏng trống rỗng xuất hiện, quấn chặt lấy thân thể của hắn.

Một cỗ pháp tắc lực lượng bao phủ ở thân thể của hắn, vậy mà không thể động đậy.

Hắc quang mãnh liệt vừa tăng, nhanh chóng vô cùng chụp xuống, đem thân ảnh bao phủ.

Xa xa, cái kia đôi mắt ưng nam tử trong tay bạch sắc đại kỳ chỉ phía xa lấy Thạch Mộc, trên mặt lộ ra vẻ đắc ý.

Hắc sắc đại phiên ngay sau đó dung nhập trong đó, hắc quang mãnh liệt vừa tăng, hình thành một cái hắc sắc lao lồng.

Bóng người một bông hoa, Côn Đồ thân hình xuất hiện ở hắc sắc lao lồng phía trên.

Hắn há miệng liên tiếp phun ra mấy ngụm máu, dung nhập hắc sắc trong lồng giam.

Vô số hắc sắc phù văn tại lao lồng nổi lên hiện mà ra, lập loè bất định, tản mát ra một cỗ cường đại pháp tắc chấn động.

Cái kia mười một cái Minh Long tộc nhân trống rỗng xuất hiện tại Côn Đồ phụ cận, đỉnh đầu mười một trước mặt Thiên Yêu Phiên đều bay vụt hạ xuống, dung nhập hắc sắc trong lồng giam.

Hắc sắc lao lồng lập tức hào quang tỏa sáng, nhanh chóng phát triển lớn, cũng trở nên rõ ràng gấp mười lần, hầu như ngưng tụ thành thực chất, thoát nhìn cũng cố như núi, không thể phá vỡ.

Côn Đồ sắc mặt tái nhợt vô cùng, bất quá thần tình lúc giữa lại tràn đầy hưng phấn.

Cái này nhất biến nguyên do động tác động tác mau lẹ, các loại Cừu Nguyên cùng La Tổ kịp phản ứng, hết thảy cũng đã chấm dứt.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Lật Tay Diệt Địch

"Côn Đồ! Các người làm cái gì?" Cừu Nguyên ngừng công kích, vốn là ngẩn ngơ, lập tức giận dữ hét.

"Hặc hặc, người là gọi là Côn Đồ đúng không, làm tốt lắm, sau khi chuyện thành công, ta chắc chắn hưởng phụ thân tưởng kể ra công lao của người đây." Côn Đồ không nói gì, nhưng là cái kia đôi mắt ưng nam tử cười ha ha nói.

"Đa tạ đạo hữu nói ngọt." Côn Đồ nghe vậy vui vẻ, hướng phía cái kia đôi mắt ưng nam tử có chút nịnh nọt chấp tay thi lễ một cái.

"Côn Đồ, người. . . So với lúc đầu các người Minh Long nhất tộc sớm đã cùng cái kia Thao Thiết hưng thú cấu kết!" Cừu Nguyên giờ phút này ở đâu còn có thể không rõ, cả giận nói.

La Tố sắc mặt cũng rất là khó coi, phát tay dẫn đầu tộc nhân bay đến cổ Man tộc phụ cận, cách xa Minh Long nhất tộc.

"Cấu kết? Chúng ta Minh Long nhất tộc cùng Thao Thiết đều có được Thượng Cổ Thần Long huyết mạch, vốn là được coi là cùng tông đồng nguyên, lần này bất quá là tổng cộng điều khiển kẻ thù bên ngoài mà thôi. Các người cùng cái kia Thạch Mộc, Diệu Không cũng không giống nhau là cấu kết." Côn Đồ cười lạnh liên tục, trong lòng hưng phấn không thôi.

Chỉ cần hôm nay có thể giết Thạch Mộc cùng Diệu Không, Cừu Nguyên, La Tố đám người tự nhiên cũng chạy không thoát vẫn lạc kết cục, chỉ cần diệt trừ những người này, Minh Long nhất tộc liền có thể đem hai tộc triệt để tiêu diệt, thống nhất toàn bộ Tu La Tinh Vực.

Đây cũng là hẳn vì sao quyết ý cùng Cửu Thủ Thao Thiết liên thủ nguyên nhân.

Một nghĩ đến đây, Côn Đồ không khỏi có chút kích động, thân thể cũng có chút run rẩy.

Cửu Nguyên cùng La Tổ cũng không phải người ngu, chứng kiến Côn Đồ thần tình, rất nhanh cũng nghĩ đến những thứ này.

Hai người liếc nhau, càng phát ra lo lắng bất an.

"Côn Đồ, cái kia Thao Thiết hung thú giết chóc các người rồi Minh Long nhất tộc không biết bao nhiêu tộc nhân, người vậy mà hướng bốn tộc cửu địch chó vẫy đuôi mừng chủ, thật sự là buồn cười." Cửu Nguyên nhăn châu xoay động, có chút mỉa mai nói.

Côn Đồ dáng tươi cười cứng đờ, trên mặt phủ lên tầng một sương lạnh, âm trầm đáng sợ.

Cửu Nguyên chuyện đó, dường như chính đắm trong hẳn đau đớn trong lòng.

Mặt khác Minh Long tộc nhân biểu lộ cũng có chút mất tự nhiên.

Vào thời khắc này, Côn Đồ đột nhiên giật mình một cái, một đạo ánh mắt lạnh như băng nhìn lại, đúng là cái kia đôi mắt ưng nam tử.

Côn Đồ trong lòng rùng mình, lập tức mở miệng nói: "Thao Thiết đại nhân thần uy Vô Song, tung hoành hoàn vũ, có thể tại kia dưới trướng đốc sức là chúng ta Minh Long nhất tộc vinh hạnh, trước kia một chút việc nhỏ căn bản không đáng nhắc đến. Các người đi theo cái kia Thạch Mục cùng Diệu Không, cùng với Thao Thiết đại nhân đối nghịch, đó mới là tự tìm đường chết hành vi."

Đôi mắt ưng nam tử nghe nói chuyện đó, thần tình lúc này mới hòa hoãn.

"Cẩn thận một ít, nhân tộc kia thần thông cực kỳ lợi hại, chớ để lại để cho kia thoát khốn mà ra rồi." Đôi mắt ưng nam tử nhìn mười hai Thiên Yêu Phiên biến thành hắc sắc lao lồng liếc, nhắc nhở.

"Đạo hữu yên tâm." Côn Đồ tràn đầy tự tin.

Mười hai mặt yêu phiên hợp lực bố trí xuống thiên yêu đại trận, chính là mấy tên thần cảnh hậu kỳ liên thủ, cũng mơ tưởng thoát khốn mà ra.

Trước kia Tinh Vực không có phát sinh kịch biến lúc trước, bằng vào cái này mười hai mặt Thiên Yêu Phiên, Minh Long nhất tộc hầu như quét ngang toàn bộ Tu La Tinh Vực, chỉ cần bị thiên yêu đại trận bao phủ, từ không có người chạy ra qua.

Huống chi, hãn giờ phút này đã dùng bí thuật kích phát thiên yêu đại trận Bản Nguyên yêu lực, đem thiên yêu đại trận uy lực kích phát đến lớn nhất.

Như vậy tuy rằng khó tránh khỏi xúc phạm tới mười hai Thiên Yêu Phiên, bất quá có thể vây khốn Thạch Mộc, tranh thủ đến đầy đủ thời gian, hoàn toàn là đáng giá đấy.

Hãn ngẩng đầu hướng phía bạch quang ở chỗ sâu trong nhìn lại.

Giờ phút này bạch quang ở chỗ sâu trong đã có thể thấy rõ ràng một mảnh bóng đen, dường như một đầu vô cùng to lớn Cự thú chiếm giữ tại đó.

Tựa hồ đang bay nhanh căn nuốt chung quanh bạch quang, không ngừng phát triển lớn.

Đôi mắt ưng nam tử một bên cùng dài mũi đại hán thi pháp gia cố lấy dưới chân bạch sắc quang cầu, ánh mắt cũng hướng phía bạch quang chỗ sâu bóng đen nhìn lại, trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng.

Bọn hắn thân là Cửu Thủ Thao Thiết thú con, có thể rõ ràng cảm ứng được Cửu Thủ Thao Thiết khí tức chính dần dần trở nên cường đại, hiển nhiên luyện hóa thời gian chi hà đã đến giai đoạn khẩn yếu nhất, lại qua không được bao lâu liền có thể thành công.

Phía trước tình hình, Cửu Nguyên cùng La Tổ tự nhiên sẽ không nhìn không tới, trong lòng hai người khẩn trương, bất quá lập tức đều hiện ra một tia tàn nhẫn, sau đó không hẹn mà cùng bay vọt, hướng phía Côn Đồ đánh giết mà đi.

Cửu Nguyên mi tâm lục quang đại thịnh, sừ sừ sừ liên tiếp bắn ra hơn mười đạo lục sắc quang luồng, đánh hướng Côn Đồ.

La Tổ trắng hành tây bàn năm ngón tay một trảo, năm đạo bạch sắc phi kiếm từ kia trên người bay ra.

Trong chốc lát, tiếng xé gió vang lớn!

Năm thanh phi kiếm một cái mơ hồ, tầng tầng bạch sắc kiếm ảnh bằng không hiện lên, hóa thành một mảnh cực lớn kiếm mạc, hướng phía Côn Đồ chú xuống hạ xuống.

Giờ phút này tình thế hai người đều minh bạch, không đem Thạch Mục cùng Diệu Không cứu ra, bọn hắn hôm nay tuyệt không sinh lộ.

Bất quá tại cứu Thạch Mục còn là Diệu Không bên trên hai người không hẹn mà cùng lựa chọn nghĩ cách cứu viện Thạch Mục.

Cổ Man tộc cùng Tu La Chu tộc những người khác tự nhiên cũng lập tức đuổi kịp tộc trưởng.

Các màu Pháp bảo bí thuật hào quang hội tụ cùng một chỗ, hình thành một đạo cự đại hào quang nước lũ ." Hướng phía Minh Long nhất tộc đánh tới.

Côn Đồ mắt thấy cảnh này, sắc mặt trầm xuống, bất quá cũng không có kinh hoảng.

Hắn tay áo vung lên, một tòa hắc sắc tiểu sơn Pháp bảo hiện lên mà ra, lóe ra chói mắt hắc quang, nhanh chóng phát triển lớn, trong chớp mắt hóa thành một chỗ ngòi ngàn trượng ngọn núi khổng lồ, thân núi trên hiện ra tầng một hắc sắc phù văn, thoát nhìn không thể phá vỡ.

Oanh long long!

Pháp bảo nước lũ hung hăng oanh kích tại hắc sắc trên ngọn núi, hắc sắc ngọn núi kịch liệt lắc lư, mặt ngoài phù văn lập loè, bất quá rất nhanh bị oanh vỡ, thân núi bị đánh ra từng cái một hố to, vô số đá vụn rơi xuống, bất quá vẫn đang ương ngạnh ngăn cản.

Món pháp bảo cuối cùng hung hăng đụng vào trên ngọn núi, bị đánh bay ra ngoài.

Hắc sắc ngọn núi giờ phút này thoát nhìn vô cùng thâm trầm, bị hung hăng lột bỏ tầng một, Linh quang âm đạm.

Côn Đồ trong mắt trong mắt hiện ra vẻ thương tiếc, vội vàng phất tay đánh ra một đạo pháp quyết, hắc sắc ngọn núi nhanh chóng thu nhỏ lại, bay trở về kia trong tay áo.

Trên người hắn hắc quang lóe lên, đang muốn làm cái gì.

Vào thời khắc này, dưới người hắn hắc sắc lao lộng chợt kịch liệt dao động bỗng nhúc nhích, bên trong truyền ra một tiếng nặng nề nổ mạnh.

Ngưng đọng thực chất hắc sắc lao lũng một bên hào quang chợt hiện, kịch liệt run rẩy, sau đó rặc rặc một tiếng giòn vang, thành linh hiện ra một đạo giống mạng nhện vết rạn.

Côn Đồ thân thể đại chấn, sắc mặt đột nhiên một trắng, há mồm phun ra một ngụm nhỏ máu tươi.

Mặt khác Minh Long tộc nhân cũng giống như vậy, thân hình đại chấn, trong miệng máu tươi điên cuồng phun.

"Không có khả năng!" Côn Đồ khẽ nhếch miệng, thần tình lúc giữa tràn đầy vẻ không thể tin, khàn giọng quát.

Đây chính là thiên yêu đại trận, làm sao có thể

Bay nhào mà đến Cừu Nguyên đám người mắt thấy cảnh này, sắc mặt cũng là đại biến, bất quá lập tức hóa thành một mảnh cuồng hi.

"Nơi đây không cần các người, các người cuốn lấy hai người kia, đem Diệu Không đạo hữu cứu ra là được." Một cái bình thần thanh âm từ hắc sắc trong lồng giam truyền ra, đúng là Thạch Mục thanh âm.

Cừu Nguyên đám người khẽ giật mình, lập tức lập tức đáp ứng , ngừng thân hình, quay người hướng phía đôi mắt ưng nam tử hai người đánh tới.

Đôi mắt ưng nam tử hai người cũng chú ý tới tình huống bên kia biến hóa, kinh hãi không thôi, bất quá bọn hắn muốn trấn thủ bạch sắc quang cầu, giờ phút này Diệu Không cũng ở bên trong điên cuồng tấn công không thôi, căn bản không rảnh đi trợ giúp Côn Đồ nơi đây.

Cừu Nguyên đám người đánh giết tới đây, hai người vội vàng nhanh chóng nói lẩm bẩm, đen trắng đại kỳ hào quang lóe lên, chung quanh bạch quang lập tức hội tụ mà đến.

Bất quá lần này nhưng là ngưng tụ thành từng mặt bạch sắc lân phiến hình dáng quang thuần, lẫn nhau khảm hợp kết nối, hình thành một cái càng lớn bạch sắc cầu hình vòng bảo hộ, đem hai người, tính cả dưới thân bạch sắc quang cầu bao phủ ở ở bên trong.

Oanh long long!

Cừu Nguyên đám người công kích đánh vào bạch sắc vòng bảo hộ bên trên tất cả sắc quang mang bạo liệt, vòng bảo hộ kịch liệt chấn động, nhưng mà nhất thời đảo lộn còn sẽ không vỡ vụn.

Đôi mắt ưng nam tử hai người giờ phút này cũng không có lúc trước tinh táo bình tĩnh, tràn đầy kinh hoàng.

Cừu Nguyên đám người đảo lộn còn dễ nói, tuy rằng nhiều người, nhưng là bọn hắn vẫn có biện pháp ngăn cản, có thể nếu là Thạch Mục phá trận mà ra, hết thảy chỉ sợ thật sự lớn hơn Thế đi.

Chẳng qua là những chuyện này bọn hắn biết rõ thuộc về biết rõ, lại không có bất kỳ biện pháp nào.

Bên kia, Côn Đồ sau khi kinh hô, lập tức mạnh mẽ chống đỡ thương thế, khoanh chân ngồi xuống, há miệng lần nữa liên tiếp phun ra mấy ngụm máu, dung nhập hắc sắc lồng giam trong.

Mấy ngụm máu phun ra, Côn Đồ sắc mặt càng trắng, thoáng như giấy trắng bình thường, một tia huyết sắc cũng không.

Bất quá hắn không để ý đến tình huống thân thể, hai tay bành xe bàn véo, bên ngoài thân hắc quang đại thịnh, theo một đạo pháp quyết, đều chui vào lồng giam trong.

Mặt khác Minh Long tộc nhân cũng lập tức khoanh chân ngồi xuống, cùng Côn Đồ một hình dáng phun ra tinh huyết, gia cố đại trận.

Hắc sắc lao lồng trên nổi lên một hồi hắc quang, mạng nhện vết rạn chậm rãi khôi phục.

Ầm ầm!

Không đều mạng nhện vết rạn khôi phục bao nhiêu, lại là một tiếng cực lớn trầm đục.

Hắc sắc lao lồng lần nữa kịch liệt một hồi, phía trên mạng nhện vết rách lập tức làm lớn ra gần nửa.

Côn Đồ các loại thân thể người run lên, trong miệng lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, thi pháp bị cưỡng ép cắt ngang.

Một ít tu vi hơi thấp Minh Long tộc nhân liên tiếp bị thương, chân khí trong cơ thể đã thấy đuối, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ tuyệt vọng.

"Không nên buông tha cho, tiếp tục thi pháp, quyết không thể lại để cho Thạch Mục đi ra!" Côn Đồ rống to.

Bất quá không đợi hẳn làm cái gì, hắc sắc lao lồng lần nữa mãnh liệt lay động rung động lắc lư.

Lúc này đây chấn động xa so với hai lần trước mãnh liệt nhiều, hắc sắc lao lồng trên mạng nhện vết rách lần nữa đột nhiên biến sâu, vết rạn trung tâm ầm ầm vỡ tan, lộ ra một cái đen sì đại động.

Côn Đồ trong miệng lần nữa máu tươi điên cuồng phun, thân thể lay động một cái, ngời ngời trên mặt đất.

Liên tiếp bị thương, hẳn tuy rằng tu vi thâm hậu, nhưng mà rốt cuộc cũng chống đỡ không nổi rồi.

Mặt khác Minh Long tộc nhân cũng đều là một hình dáng, uể oải ngã xuống đất, mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Một đạo kim quang từ bên trong bắn ra, rơi vào phụ cận, hiện ra Thạch Mục thân ảnh.

Thạch Mục giờ phút này thành linh kích phát huyết mạch lực lượng, hóa thành một cái vài chục trượng cao kim sắc viên hầu hình thái, trong tay Phiên Thiên Côn tách ra vạn đạo kim quang, ngưng tụ thành một luồng sóng kim sắc gợn sóng, hướng phía chung quanh nhện nhào ra.

Thạch Mục giờ phút này tu vi so với năm đó cùng Thiên Đình đại chiến càng thêm tinh tiến, thúc giục Phiên Thiên Côn càng thêm như cá gặp nước.

Hắn cúi đầu nhìn về phía Côn Đồ đám người, ánh mắt lạnh như băng vô cùng.

"Chạy mau, chia nhau đào tẩu, có thể trốn một cái là một cái!" Côn Đồ sắc mặt đại biến, toàn thân hắc quang đại thịnh, hướng phía xa xa bay đi, đồng thời trong miệng quát to, liền Thiên Yêu Phiên cũng bất chấp thu hồi.

Mặt khác Minh Long tộc nhân ngăn ngại, lập tức cũng lập tức tứ tán bay vụt.

Thạch Mục hừ lạnh một tiếng, cánh tay vung lên.

Phiên Thiên Côn một cái mơ hồ, biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, một tiếng sấm sét giữa trời quang!

Côn Đồ đám người đỉnh đầu kim quang vạn trượng, một đạo ngàn trượng tả hữu kim sắc côn ảnh từ trên trời giáng xuống, dường như chống trời cự côn bàn nện xuống.

Ô...ô...n...g!

Một cỗ kim sắc quang sóng từ chống trời cự côn trên tản ra phát ra, ngưng tụ thành một cái kim sắc lĩnh vực, trong nháy mắt mà tràn ra.

Côn Đồ đám người lập tức bị kim sắc lĩnh vực bao phủ, phi độn thân hình lập tức đình trệ ở, sắc mặt đại biến.

Kim sắc côn ảnh vô tình rơi xuống, che mất tất cả mọi người!

Một tiếng long trời lở đất nổ mạnh, hư không kịch liệt rung rung, hình thành một đạo mắt thường có thể thấy được cực lớn không gian gợn sóng, hướng phía chung quanh nhộn nhạo mà đi.

Một đạo bạo liệt kim quang hướng phía chung quanh phun ra, một hồi lâu thờ bình thường lại.

Kim quang tiêu tán, một cỗ tàn phá thi thể hạ xuống tới, đúng là Côn Đồ đấy.

Mặt khác Minh Long nhất tộc người, thành linh liền thi thể cũng không có, hiển nhiên bị vừa mới Phiên Thiên Côn kinh thiên nhất kích triệt để biến thành hư vô.

Chỉ có Côn Đồ tu vi cao thâm, thân thể cứng rắn vô cùng, miễn cưỡng bảo vệ giữ lại, bất quá kia sở hữu sinh cơ cũng bị đều chấn vỡ, Thần Hồn cũng mất đi biến mất.

Trên người hãn trữ vật Pháp Khí cũng bị chấn nát, ngược lại là đáng tiếc.

Cái kia hắc sắc lao lộng cũng bị Phiên Thiên Côn này kích ảnh hưởng đến, thành linh bạo liệt ra, quay lại hóa thành mười hai mặt Thiên Yêu Phiên.

Mười hai mặt Thiên Yêu Phiên mặt ngoài hắc sắc Linh quang âm đạm, bất quá cũng không đáng lo bộ dạng.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Thao Thiết Cuối Cùng Cũng Hiện Ra

Thạch Mục cong ngón búng ra, một đoàn minh vàng hỏa diễm bắn ra, bọc lại Côn Đồ thi thể, rất nhanh đem hóa thành tro tàn.

Côn Đồ thi thể biến mất, bất quá nhưng lưu lại một đoàn hắc sắc huyết quang, lộ ra một cỗ cường đại huyết mạch khí tức, đúng là Côn Đồ trên người thuần khiết vô cùng Minh Long huyết mạch.

Thạch Mục lấy ra một cái bình ngọc, đem cái này đoàn huyết mạch lực lượng thu vào.

Đây là đồ tốt, coi như mình không dùng đến, cũng có thể ban cho bên người thân cận người.

Sau đó hãn phát tay phát ra một cỗ hấp lực, đem mười hai mặt Thiên Yêu Phiên hút tới, nhìn lướt qua, liền đem thu vào, ném vào trữ vật Pháp Khí trong.

Hãn quay đầu nhìn về lấy đôi mắt ưng nam tử hai người chỗ đó nhìn lại.

Đôi mắt ưng nam tử sớm đã chú ý tới bên cạnh tình huống, trong lòng sớm đã rung động vô cùng, mắt thấy Thạch Mục con mắt nhìn qua, đôi mắt ưng nam tử trong lòng hoảng hốt, sau lưng trong nháy mắt ra tầng một mồ hôi lạnh.

Tay hãn cánh tay vừa nhấc, đang muốn làm cái gì.

Xa xa Thạch Mục một bước bước ra, đạo đạo ảo ảnh hiện lên mà ra, trong nháy mắt kéo dài qua mấy trăm trượng khoảng cách, trống rỗng xuất hiện tại đôi mắt ưng nam tử quanh người vòng bảo hộ bên ngoài.

Những năm này, Thạch Mục đối với Không Gian Chi Lực vận dụng càng phát ra thành thạo, phối hợp chính mình võ đạo kinh nghiệm, còn có đối với các loại pháp tắc lĩnh ngộ, sáng chế ra bộ này chu thiên huyền ảnh bộ pháp.

Đôi mắt ưng nam tử biến sắc, không đợi hẳn làm ra bất kỳ phản ứng nào, Thạch Mục vung trong tay Phiên Thiên Côn.

Phiên Thiên Côn kim quang lóe lên!

Ầm ầm!

Lại là một đạo động trời côn ảnh từ trên trời giáng xuống, oanh kích tại bạch sắc vòng bảo hộ trên.

Bạch sắc vòng bảo hộ bị Cửu Nguyên đấm người thật lâu, đã bắt đầu có chút ảm đạm, giờ phút này bị Phiên Thiên Côn một kích, một tiếng động trời nổ mạnh, lập tức chia năm xẻ bảy ra.

Động trời côn ảnh chẳng qua là hào quang thoáng ảm đạm, tiếp tục oanh kích hạ xuống, đánh hướng đôi mắt ưng nam tử hai người.

Đôi mắt ưng nam tử cùng dài mũi đại hán vừa mới kiến thức Phiên Thiên Côn uy lực, ở đâu còn dám chủ quan, điên cuồng hét lên một tiếng, chân khí trong cơ thể dốc sức liều mạng rót vào đen trắng đại kỳ trong.

Đen trắng đại kỳ lập tức lần nữa phát triển lớn gấp mấy lần, mảng lớn đen trắng hào quang từ hai mặt đại kỳ trên dâng lên, hội tụ lại với nhau, ngưng tụ thành một mặt đen trắng Thái Cực đồ án, ngăn tại kim sắc côn ảnh lúc trước.

Một cỗ cường đại pháp tắc lực lượng từ đen trắng Thái Cực đồ án trên tản ra phát ra, đúng là thời gian pháp tắc lực lượng, so với trước cường đại hơn thêm không ít.

Hiển nhiên hai người giờ phút này tại ra lấy hết toàn lực!

Ầm ầm!

Kim sắc côn ảnh oanh kích tại đen trắng Thái Cực bên trên đen trắng Thái Cực hào quang điên cuồng rung động lắc lư, nổi lên mặt nước bàn gợn sóng, mặt ngoài thời gian pháp tắc lực lượng cũng hầu như lập tức liền muốn tán loạn, nhưng mà kia cũng cứng cõi vô cùng, cứng rắn kiên trì được.

Kim sắc côn ảnh cùng đen trắng Thái Cực đồ án, trong lúc nhất thời giữ lẫn nhau tại chỗ đó.

Thạch Mục đuôi lông mày nhảy lên, lập tức hừ lạnh một tiếng, há mồm phun ra một đạo vừa thô vừa to kim quang, bên trong vô số kim sắc phù văn nhảy lên, tản mát ra mãnh liệt vô cùng pháp tắc chấn động.

Kim quang lóe lên, hóa thành một đạo kim sắc kiếm ảnh, đâm vào Thái Cực đồ án bên trên lộ ra một cổ bén nhọn vô cùng pháp tắc lực lượng.

Thái Cực Đồ mặt ngoài Thời Gian Chi Lực ngăn cản Phiên Thiên Côn đã nguy như chồng trứng, giờ phút này lập tức ầm ầm tan vỡ tiêu tán.

Đã không có thời gian pháp tắc, Thái Cực đồ án lập tức không kiên trì nổi, bị kim sắc kiếm ảnh một xoắn, lập tức vỡ vụn, hóa thành từng mảnh đen trắng hào quang, tán loạn biến mất.

Một tiếng ầm vang nổ mạnh!

Kim sắc côn ảnh oanh kích hạ xuống, đánh vào đen trắng đại kỳ trên.

Một cổ đáng sợ man lực xuyên thấu qua đen trắng đại kỳ, truyền lại đến đôi mắt ưng nam tử trên người của hai người.

Hai người sắc mặt đại biến, dài mũi đại hán thì đỡ, thân thể mạnh mẽ vô cùng, chẳng qua là sắc mặt trắng nhợt, đôi mắt ưng nam tử lại trương cửa phun ra một ngụm máu tươi, thân thể đập đập đập liên lùi lại vài chục bước cái này mới đứng vững.

Đen trắng đại kỳ bị man lực một cuốn, từ hai trong tay người bị rời tay đánh bay.

Ngay tại hai người bị Thạch Mục đánh bay trong nháy mắt, một đạo Pháp bảo hào quang từ bên cạnh bay vụt mà đến, như mưa bàn che mất hai người thân thể, đúng là sớm đã các loại ở bên cạnh Cửu Nguyên đám người, thừa cơ bỏ đá xuống giếng, đánh chó mù đường.

Hai người vội vàng không kịp chuẩn bị, lập tức bị hơn mười đạo công kích đánh trúng, trong miệng máu tươi điên cuồng phun.

Cái kia hai cán đen trắng đại kỳ bị đánh bay, tuy rằng đã mất đi đôi mắt ưng nam tử hai người điều khiển, bất quá cũng không có mất đi hào quang, tại không trung quay tít một vòng, hướng phía bạch quang ở chỗ sâu trong bay đi.

Thạch Mục ánh mắt lóe lên, cái này đen trắng đại kỳ vậy mà ẩn chứa thời gian pháp tắc, uy lực cực lớn, quyết không thể rơi vào Cửu Thủ Thao Thiết trong tay.

Hắn hai vung tay lên, lòng bàn tay toát ra một cỗ kinh người hoàng mang, lập tức lập tức hóa thành một đoàn chói mắt cực kỳ khe hở bắn ra, trong nháy mắt đuổi theo đen trắng đại kỳ, đem một cái quần lấy.

Đen trắng đại kỳ bị màu vàng khe hở bao lại, lập tức trở nên hành động ngốc trì hoãn xuống.

Thạch Mục hai tay kết ấn, một ngón tay đưa ra.

Màu vàng khe hở lập tức nhất biến, vô số màu vàng phù vân từ bên trong bay ra, ngưng tụ thành một mảnh dài hẹp màu vàng xiềng xích, tạo thành một cái thật lớn phong ấn, đem đen trắng đại kỳ tầng tầng trói buộc.

Đen trắng đại kỳ lập tức bị hoàn toàn giam cầm, yên tĩnh lơ lửng ở trên hư không.

Thạch Mục mỉm cười, lật tay đem hai mặt đại kỳ thu vào.

Hắn ngẩng đầu hướng phía đôi mắt ưng nam tử hai người nhìn lại, hai người giờ phút này bị Cửu Nguyên các loại hai tộc người đoàn đoàn bao vây ở bên trong.

Hai người ban đầu thực lực tuy rằng vượt qua Cửu Nguyên cùng La Tổ, nhưng là bọn hắn thi pháp giam cầm Diệu Không hao tổn rất lớn Nguyên Khí, về sau lại bị Thạch Mục kích thương, thực lực đã chỉ có lúc trước một nửa tả hữu, đã không phải là cổ Man tộc, Tu La Chu hai tộc hợp lực đối thủ, bị giết liên tiếp bại lui.

Thạch Mục nhìn lướt qua, liền thu hồi ánh mắt, rơi vào cái kia bạch sắc quang cầu bên trên đang muốn đem đánh nát, cứu hay để trống.

Bạch sắc quang cầu trên đột nhiên khua lên vô số bao lớn.

Ầm ầm!

Bạch sắc quang cầu mãnh liệt bạo liệt ra, Diệu Không bóng người từ bên trong bay ra, rơi vào phụ cận, sắc mặt có chút không dễ coi.

Hắn khinh địch liêu lĩnh, lại bị hai cái thần cảnh hậu kỳ thi pháp vây khốn, mặc dù đối phương trong tay có lợi hại Linh Bảo, nhưng điều này thật sự là vô cùng nhục nhã.

Rồi sau đó Diệ Không tuy rằng bị giam cầm ở quang cầu ở bên trong, bất quá đối với ngoại giới tình huống vẫn có thể cảm giác đến, nếu không có Thạch Mục đánh bay đôi mắt ưng nam tử hai người, phong ấn cái kia đen trắng đại kỳ, hẳn vẫn không nhất định có thể ra đến.

Diệ Không một cái thượng giới tiên sứ, nhiều lần cần Thạch Mục tương trợ, mặt mũi như thế nào treo được, giờ phút này mặt hắc dướng như đá nổi bình thường.

Vào thời khắc này, liên tiếp ù ù nổ mạnh từ phía trước bạch quang ở chỗ sâu trong truyền đến, toàn bộ hư không ù ù rung động, không biết bên trong đã xảy ra chuyện gì.

"Không tốt!" Thạch Mục cùng Diệ Không sắc mặt đồng thời nhất biến, bất chấp lại những thứ này vụn vặt việc nhỏ.

Hai người lập tức hóa thành hai đạo quang mang, hướng phía bạch quang ở chỗ sâu trong điện bắn đi.

Đôi mắt ưng nam tử hai người chỉ có thể giao cho Cừu Nguyên bọn họ, có lẽ không có vấn đề.

"Cái kia Cừu Thủ Thao Thiết đã bắt đầu luyện hóa thời gian chi hà, muốn lập tức ngăn cản nó mới được." Diệ Không trầm giọng quát.

Thạch Mục gật đầu.

Hai người độn quang rất nhanh, mấy hơi thở liền đã đến bạch quang ở chỗ sâu trong.

Thạch Mục sắc mặt biến hóa.

Nơi này rõ ràng là cái khác hoàn toàn bất đồng thế giới, một cái thật lớn vô cùng không gian vòng xoáy xuất hiện ở nơi đây, chậm rãi xoay tròn,

Không Gian Chi Lực rung chuyển lợi hại.

Không gian vòng xoáy ở trung tâm, thành linh nổi lơ lửng một mảnh bạch sắc đoàn nước, chân có mấy trăm trượng lớn nhỏ, nhọn nhọn ngàn vạn thủy quang, vô số bạch sắc quang điểm ở bên trong lập loè, dường như ngàn vạn ngôi sao ở bên trong lập loè.

Những thứ này bạch sắc quang điểm tản mát ra mãnh liệt vô cùng Thời Gian Chi Lực cùng Không Gian Chi Lực, tựa hồ là thời gian pháp tắc, Không Gian Pháp Tắc ngưng tụ mà thành bình thường.

Không gian vòng xoáy trong thành linh thật nhiều hắc sắc không gian đường hầm, xuyên thấu qua những thứ này đường hầm, mơ hồ có thể chứng kiến Tu La chi tâm Bí Cảnh tầng một khu vực, thậm chí phía ngoài Tinh Vực Đại Thế Giới.

Bạch sắc đoàn nước thỉnh thoảng nhịp đập một cái, dường như trái tim đang nhảy nhót.

Mỗi một lần nhịp đập, nơi này nồng đậm vô cùng thiên địa linh khí, Không Gian Chi Lực, Thời Gian Chi Lực đều hướng theo những cái kia hắc sắc đường hầm, phóng xạ đến Tu La chi tâm Bí Cảnh các nơi.

Cái này bạch sắc đoàn nước thỉnh thoảng dường như Bí Cảnh hạch tâm, cho toàn bộ Bí Cảnh cung cấp vô cùng vô tận năng lượng.

"Thời gian chi hà!" Thạch Mục cùng Diệu Không ánh mắt đồng thời nhìn về phía cái kia bạch sắc đoàn nước, ánh mắt đều là sáng ngời.

Nhất là Diệu Không, ánh mắt cuồng nhiệt vô cùng, thân thể đều có chút nhẹ nhàng rung rung, tựa hồ hận không thể lập tức bay qua đi, đem cái kia bạch sắc đoàn nước lấy đi.

Bất quá hẳn cũng không có làm như vậy.

Bởi vì là màu trắng đoàn nước phụ cận, nằm rạp xuống lấy một đầu như núi cao cực lớn hắc sắc quái thú.

Con thú này thân hình đi như sư tử hổ báo, toàn thân làn da đen kịt thô ráp, tràn đầy phiền phức khó chịu, bốn cột tráng kiện vô cùng chân thú trên không ngờ hiện đầy tản mát ra ánh sáng âm u lân phiến, thoạt nhìn không thể phá vỡ, bốn chân phía trước lộ ra ửng trảo bàn hắc sắc lưỡi dao sắc bén, làm cho người không rét mà run, một cái thô cái đuôi to che kín vảy màu đen, tản mát ra kim chúc bàn sáng bóng, lẳng lẳng vòng nằm ở bên cạnh.

Nhưng mà để cho nhất người cảm giác dữ tợn đáng sợ đấy, rõ ràng là con thú này chín thật dài cái cổ, còn có phía trên chín cái thật lớn đầu, từng cái đều có như ngọn núi lớn nhỏ, màu sắc lại tất cả không giống nhau, gương mặt bày biện ra dữ tợn mặt người hình dạng, thoạt nhìn quý dị vô cùng.

Không lẽ vô biên hung lệ khí tức từ hắc sắc Cự thú trong cơ thể tản ra phát ra.

"Cái này là Cửu Thủ Thao Thiết!" Thạch Mục trong miệng thì ào ào tự nói.

Con thú này cảnh giới chưa hẳn so với hẳn cao, nhưng mà Pháp lực rõ ràng so với hẳn mạnh mẽ rất nhiều.

Diệu Không sắc mặt cũng là trầm xuống, trong mắt hiện ra một mảnh lãnh mang.

Thao Thiết chín cái đầu sợ riêng phần mình phun ra một cổ vừa thô vừa to vô cùng hắc khí, hắc khí kia sền sệt vô cùng, tản mát ra vô cùng cường đại lực cắn nuốt, so với lúc trước cái kia Thao Thiết thú con thì triển thôn phệ thần thông, mạnh không chỉ gấp mười lần. .

Nơi này kịch liệt rung chuyển Không Gian Chi Lực một khi đụng phải chín đạo hắc khí, cũng bị kia không chút khách khí thôn phệ đi vào.

Chín đầu hắc khí xúc thủ bàn, quần quanh tại bạch sắc đoàn nước trên.

Mặc cho Cửu Thủ Thao Thiết như thế nào thi triển thôn phệ thần thông, cái kia bạch sắc quang đoàn lại lù lù bất động.

Bất quá cái kia thôn phệ hắc khí cũng không phải là không hề có tác dụng, chỉ thấy một đạo bạch sắc quang tia từ đoàn nước trong bị cưỡng ép rút ra, dung nhập trong hắc khí, bị Cửu Thủ Thao Thiết nuốt vào.

Bạch sắc quang đoàn hào quang lập loè, lấy một cái rất là chậm rãi tốc độ chậm rãi thu nhỏ lại.

Thao Thiết hưng thú tản mát ra hung lệ Yêu khí thành linh dần dần chuyển biến, hóa thành một cỗ cỗ thuần khiết tiên linh khí.

Cửu Thủ Thao Thiết chuyên tâm thôn phệ luyện hóa cái kia thời gian chi thủy, tựa hồ không có chú ý tới Thạch Mục hai người xuất hiện.

"Nghiệt súc, nhận lấy cái chết!" Diệu Không hét lớn một tiếng, đi đầu bắn ra.

Một đạo kim sắc cầu vồng từ trên người hắn điện bắn mà ra, lóe lên hóa thành một chuỗi Kim Cương xử Pháp bảo, đúng là hắc lúc trước tế ra chính là cái kia.

Kim Cương xử đón gió mà phát triển, trong nháy mắt ngàn trượng lớn nhỏ, phía trên hiện ra vô số kim sắc Linh văn, phun ra vô số hạt gạo lớn nhỏ kim văn, vật còn sống bàn nhúc nhích.

Kim Cương lớn xử mang theo vạn quân chi thế, hướng phía Cửu Thủ Thao Thiết vào đầu đánh rớt xuống.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Côn Cùng Dao Hợp Kích

Thạch Mục cũng dưới chân mãnh liệt đập mạnh hư không, thi triển chu thiên huyền ảnh bộ, toàn bộ người nhoáng một cái biến mất, sau đó kiểu thuận di trống rỗng xuất hiện tại Cửu Thủ Thao Thiết khác một bên.

Toàn thân hấn hiện ra tầng một kim sắc Linh văn, thân thể thối phòng bàn nhanh chóng phát triển lớn, trong nháy mắt hóa thành ngàn trượng độ cao, trong tay Phiên Thiên Côn kim quang đại thịnh, vô cùng vô tận kim quang từ bên trong chen chúc mà ra.

Thạch Mục cánh tay vung lên, Phiên Thiên Côn hóa thành một đạo kim quang, âm âm đánh rớt xuống.

Phiên Thiên Côn trên sở hữu Linh văn đều nở rộ, những nơi đi qua, hư không đều vụn vụn, phạm vi hơn mười dặm bên trong phong vân biến sắc, bầu trời đột nhiên nhưng tối sầm lại.

Một trái một phải hai cây kim sắc chống trời cự côn, hầu như đồng thời hướng phía Cửu Thủ Thao Thiết đánh rớt xuống, lực lượng khổng lồ từ hai kiện Linh Bảo trong tản ra phát ra, toàn bộ thiên địa đều tại chịu lắc lư, tựa hồ tận thế.

Cửu Thủ Thao Thiết tựa hồ giờ phút này mới chú ý tới Thạch Mục hai người, một cái màu đỏ thắm đầu giơ lên, hướng phía không trung Phiên Thiên Côn cùng Kim Cương xử nhìn lại, khinh miệt cười cười.

Vèo!

Thân thể của nó hơi hơi bông nhúc nhích, vòng nằm tại bên người cái kia vừa thô vừa to đuôi dài đột nhiên nhưng biến mất.

Thạch Mục trước mắt hư không chấn động, một đạo mơ hồ bóng đen quét ngang mà đến, lấy con mắt của hắn lực lượng vậy mà thấy không rõ là vật gì kéo tới, dưới sự kinh hãi mãnh liệt cuốn trong tay Phiên Thiên Côn, ngăn cản trước người.

Một tiếng vang thật lớn!

Bóng đen hung hăng đánh vào Phiên Thiên Côn bên trên Thạch Mục toàn bộ dường như một khóa tinh cầu hung hăng va chạm một cái, liền người mang côn bị đánh bay ra ngoài.

Cái kia Kim Cương xử cũng giống như vậy, còn chưa rơi xuống, một đạo hắc ảnh hiện lên, âm âm trong tiếng nổ, đem đánh bay ra ngoài.

Diệu Không biến sắc, một cỗ mạc có thể chống cự man lực từ Kim Cương xử truyền lại đến trên người của hắn, thân thể của hắn cũng như rơm rạ bàn bay ra ngoài.

Thạch Mục bay ra thật xa, khê quát một tiếng, bên ngoài thân kim sắc lông khi đều dựng đứng, tách ra vạn đạo kim quang, thân hình mãnh liệt ngừng lại, thần tình có chút hoảng sợ.

Từ khi hắn tu thành bàn vũ thần thân thể, tại tinh khiết thân thể trên lực lượng hầu như chưa bao giờ gặp địch thủ, hôm nay vậy mà vừa đối mặt bị người liên thông Phiên Thiên Côn đánh bay ra ngoài!

Bất quá, hắn trải qua vô số sinh tử, tâm cảnh sớm đã củng cố như núi, lập tức liền khôi phục bình tĩnh, một bước phóng ra, từ tại chỗ biến mất.

Sau đó, Thạch Mục thân ảnh trống rỗng xuất hiện tại Cửu Thủ Thao Thiết phụ cận, vừa mới đứng yên địa phương, dường như hết thảy không có

phát sinh bình thường.

Hắn tuy rằng bị đánh bay, nhưng mà thân hình sớm đã có được có thể so với Linh Bảo độ cứng, càng có thân bất tử cảnh giới, cũng không có bị thương,

Thạch Mục bên cạnh bóng người một bông hoa, Diệu Không thân ảnh cũng hiện lên mà ra, sắc mặt như thường, hiển nhiên cũng không có trở ngại.

"A, ta tưởng là ai, so với lúc đầu lại là người cái này cái gọi là thượng giới kính tuần sử, lần này vẫn mang tới một người giúp đỡ. Nếu là người dám sớm đến hai ba ngày, ta khả năng còn có thể kiêng kị một chút, bất quá bây giờ bốn tọa đã luyện thành nửa cái thực cực thân thể thần tiên, các người đã muốn chết, cái kia bốn tọa liền. . ." Cửu Thủ Thao Thiết lờm quét Diệu Không cùng Thạch Mục liếc, cười lạnh liên tục.

Không đợi nó nói xong, đỉnh đầu không trung bóng người một bông hoa, Thạch Mục thân ảnh đột nhiên xuất hiện, thần tình lạnh lùng, căn bản chẳng muốn nghe cái này Thao Thiết nói nhảm, trực tiếp động thủ.

Trong tay hắn Phiên Thiên Côn chẳng biết lúc nào biến mất không thấy gì nữa, hai tay thành chộp mãnh liệt hư cảnh nắm.

Ô...ô...n...g!

Thạch Mục hai tay trái phải trên đột nhiên tách ra kim hồng sắc lưỡng sắc quang mang, chói mắt chói mắt.

Vô số tất cả lớn nhỏ pháp tắc phù văn tại lưỡng sắc quang mang trong nháy lên, quay tròn một hồi điên cuồng xoay tròn sau ngưng tụ thành một kim một đỏ hai cái đường kính mấy trăm trượng cực lớn quang cầu.

Quang cầu sáng bóng mang lờ lờ, chói mắt vô cùng, tản mát ra mảnh liệt vô cùng pháp tắc chấn động.

Thạch Mục hai vung tay lên, đem kim hồng sắc quang cầu tìm đến ném ra ngoài, đánh tới hướng phía dưới Cửu Thủ Thao Thiết.

Vô cùng cường đại pháp tắc lực lượng bài sơn đảo hải bàn rơi xuống, hư không run rẩy.

Hai khóa cực lớn quang cầu uy thế không chút nào kém cõi hơn vừa mới Phiên Thiên Côn cùng Kim Cương xử liên thủ một kích.

Cửu Thủ Thao Thiết lời nói bị cắt đứt, lập tức có chút tức giận, bất quá cảm nhận được kim hồng sắc quang cầu uy lực, thần tình lập tức ngưng tụ.

Nó màu đỏ đầu mảnh liệt nâng lên, bên cạnh một cái đang tại thôn phệ luyện hóa thời gian chi thủy kim sắc đầu cũng một cái nâng lên.

Cửu Thủ Thao Thiết chín cái đầu theo thứ tự là xích, vàng, lục, xanh, kim, hắc, bạch, tử, người cuối cùng rõ ràng là màu đỏ như máu, riêng phần mình tản mát ra hoàn toàn bất đồng khí tức.

Chín cái đầu ở bên trong, trong vòng hắc sắc đầu không lồ nhất.

Xích, kim hai cái đầu lâu trong miệng phun ra hắc khí lập tức dừng lại, màu đỏ đầu lâu lớn hé miệng, phun ra mảng lớn xích hắc sắc hỏa diễm.

Ngọn lửa này độ nóng cực cao, những nơi đi qua, hết thảy đều bị bốc hơi.

Màu đỏ đầu mi tâm bắn ra một đạo hồng quang, rõ ràng là từ vô số màu đỏ phù văn cấu thành, chui vào bên trong xích hắc hỏa diễm.

Hỏa diễm hơi cuộn cuộn, ngưng tụ thành một cái thật lớn xích hắc hỏa cầu, hướng phía không trung màu đỏ quang cầu đánh tới.

Cửu Thủ Thao Thiết kim sắc đầu ngửa đầu phát ra một tiếng rỗng ngâm, trong miệng phun ra một đạo vạn trượng kim quang, hóa thành một chuỗi che kín răng cửa kim sắc chiến kiếm, đạo đạo lăng lệ ác liệt vô cùng kim mang tại trên lưỡi kiếm lập loè, chém về phía kim màu quang cầu.

Oanh long long!

Quang cầu cùng hỏa cầu, quang cầu cùng kim kiếm hung hăng đụng vào nhau, phát ra một tiếng kinh Thiên động Địa nổ mạnh.

Quang cầu, hỏa cầu, kim kiếm thành linh đồng thời vỡ vụn ra, bắn ra ra vô số kịch liệt Hoả Tinh, lẫn nhau triệt tiêu.

Diệu Không mắt thấy Thạch Mục ngang nhiên ra tay, cũng lập tức động thủ.

Cái kia Kim Cương xử Pháp bảo lần nữa bắn ra, lóe lên hóa thành một cột ngàn trượng cự xử, lần nữa Oanh long long đánh rớt xuống.

Bất quá Kim Cương xử mặt ngoài hiện ra tầng một mông mông kim vụ, tung tích trong nhoáng một cái, huyền hóa ra hơn mười đạo giống như đúc kim sắc cự xử, hướng phía Cửu Thủ Thao Thiết chín cái đầu sọ phân biệt đánh rớt xuống.

Cái kia kim sắc sương mù thành linh có che đậy thần thức tác dụng, hơn mười đạo xử hình ảnh lại là giống như đúc, căn bản phân biệt không xuất ra cái nào mới là thật đấy.

Cửu Thủ Thao Thiết trong mắt phản hận chi sắc lóe lên.

Giờ phút này nó đang đứng ở luyện hóa thời gian chi thủy tình trạng nguy cấp, lúc trước cùng Thạch Mục bọn hắn nói chuyện, cũng có kéo dài thời gian mục đích, bất quá lại bị Thạch Mục liếc khám phá.

Kia đầu hấn tại luyện hóa thời gian chi thủy, không thể bị cắt đứt.

Nó gầm nhẹ một tiếng, cái đuôi hất lên, đồng dạng huyền hóa ra hơn mười đạo ảo ảnh, hướng phía Kim Cương xử rút đi.

Diệu Không trong mắt hiện lên một tia quỷ màu, không hề động làm, mặc cho Thao Thiết chi cái đuôi cùng Kim Cương xử Tương đụng vào nhau, há mồm phun ra một đoàn kim quang, nhưng là cái kia kim sắc tiêu môn Pháp bảo.

Hấn phát tay đánh ra một đạo pháp quyết, kim sắc tiêu môn 'Rầm Ào Ào' một cái phát triển lớn ra, hóa thành một trước mặt ngàn trượng lớn nhỏ kim sắc cự môn.

Oanh long long!

Thao Thiết cái đuôi cùng hơn mười đạo kim vừa xử hình ảnh chạm vào nhau, hơn mười đạo xử hình ảnh trực tiếp vỡ vụn, thực chính thức Kim Cương xử cũng bị đánh bay ra ngoài.

Cửu Thủ Thao Thiết có chút ngoài ý muốn, lập tức khinh miệt hừ một tiếng.

Bất quá sau một khắc, nó sắc mặt lập tức nhất biến.

Cái đuôi của nó phía trên, giờ phút này lây dính một đoàn mông mông kim quang, chính là vừa vụn bao bọc Kim Cương xử kim sắc sương mù, hấn là vừa mới đánh nát những cái kia Kim Cương xử hư ảnh thời dính vào đấy.

Mặc cho Cửu Thủ Thao Thiết cái đuôi như thế nào điên cuồng bỏ, những cái kia kim quang gắt gao dính tại phía trên.

Diệu Không phát tay triệu hồi bị đánh bay Kim Cương xử, ánh mắt lộ ra vẻ đắc ý, trong miệng nói lẩm bẫm.

Oanh!

Một tiếng muộn hưởng truyền lai bên cạnh kim sắc cự môn âm âm mở ra, một đạo vừa thô vừa to tinh quang từ bên trong bắn ra, đánh hướng Cửu Thủ Thao Thiết cái đuôi.

Cửu Thủ Thao Thiết trong lòng cả kinh, cái này Kim Môn Pháp bảo thần thông uy lực, hẳn lúc trước đã lĩnh giáo qua, rất là lợi hại, hắc sắc cái đuôi lập tức nhanh như tia chớp nhoáng một cái biến mất, sau một khắc xuất hiện ở ngoài mấy trăm trượng.

Bất quá cái kia tinh quang vậy mà cũng lập tức quay đầu, tiếp tục hướng phía Cửu Thủ Thao Thiết cái đuôi vọt tới, dường như đổ máu con ruồi bình thường.

Cửu Thủ Thao Thiết kinh hãi, cái đuôi lần nữa run lên, huyền hóa ra đạo đạo ảo ảnh, nhanh chóng vô cùng bốn phía di động.

Nhưng mà mặc cho kia lại như thế nào biến ảo vị trí, tinh quang thủy chung đuổi sát ở phía sau, chẳng những không có chút nào bị vứt bỏ, hai người lúc giữa khoảng cách ngược lại nhanh chóng gần hơn.

Thao Thiết cái đuôi rất nhanh bị tinh quang đuổi theo, một cái đem che đậy ở bên trong, tinh quang chiếu xạ chỗ, đúng là cái đuôi trên cái kia đoàn kim quang vị trí.

Diệu Không trong tay nhanh chóng bấm niệm pháp quyết, vừa thô vừa to tinh quang lóe lên, thành linh hóa thành một chỗ ngồi óng ánh hàng rào quang lao, đem Thao Thiết cái đuôi bao lại.

Óng ánh quang lao nhìn như đơn bạc, nhưng chắc chắn vô cùng, hơn nữa dường như cắm rễ tại trong hư không bình thường, Cửu Thủ Thao Thiết mãnh liệt co lại cái đuôi, vậy mà gãy giữa không xuất ra.

Diệu Không cười lạnh một tiếng, cái này la sinh quang lao là hẳn đặc ý thần thông, ẩn chứa Không Gian Pháp Tắc.

Lúc trước cùng Cửu Thủ Thao Thiết giao thủ thời không có thi triển qua, giờ phút này đột nhiên thi triển, quả nhiên một lần hành động thành công.

Hắn một tay hư cảnh trảo, lòng bàn tay màu xanh sẫm hào quang lóe lên, một thanh màu xanh lá cây giới đao hiện lên mà ra.

Đao này toàn thân màu xanh sẫm, tựa hồ là nào đó mộc thuộc tính chất liệu chế tạo, trên thân đao chữ khắc vào đồ vật hai cái chữ cổ: A Nan!

A Nan phá giới đao!

Đây là Diệu Không ẩn giấu Huyền Thiên chi bảo!

Màu xanh sẫm giới đao trên hiện đầy pháp tắc phù văn, từng cái phù văn đều xanh biếc ướt át, hào quang thời gian lập lòe, một cỗ rất mạnh pháp tắc chấn động khuếch tán ra.

Phương viên trăm dặm bên trong phong vân biến sắc, thiên địa linh khí chen chúc tới, đều rót vào Lục sắc giới đao bên trong.

Ô...ô...n...g!

Lục sắc giới đao đột nhiên phát ra trện trện âm thanh vù vù, một cỗ không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung khổng lồ Đao Ý khuếch tán ra.

Lục quang chột hiện, ngưng tụ thành một đạo mấy trăm trượng chống trời đao ảnh.

Diệu Không sắc mặt nghiêm nghị, trong miệng tụng niệm tối nghĩa dị thường pháp quyết, một tay một dẫn, chống trời đao ảnh hưởng phía Thao Thiết cái đuôi phách trăm hạ xuống, thiên địa thay đổi bất ngờ, lấy thời gian chi thủy làm trung tâm cực lớn không gian vòng xoáy thành linh cũng bị một đao kia phách trăm thành hai nửa.

Cửu Thủ Thao Thiết mắt thấy cảnh này, thần tình đại biến, ngoại trừ kim, màu đỏ hai cái đầu, xanh, vàng, lục ba cái đầu cũng mãnh liệt nâng lên, đình chỉ luyện hóa thời gian chi thủy.

Năm cái đầu đồng thời há ra một phát, đang muốn làm cái gì.

Vào thời khắc này, nó đỉnh đầu đột nhiên vang lên một tiếng nổ vang, nhưng là Thạch Mục!

Toàn thân hấn rậm rạp chẳng chịt hiện ra vô số kim sắc Linh văn, tạo thành từng cái một đại trận, vờn quanh toàn thân, tách ra ngút trời kim quang, chói mắt không thể nhìn thẳng.

Vô số kim sắc đại trận mãnh liệt lóe lên, chui vào thân thể của hấn.

Thạch Mục thân hình lần nữa cấp tốc phát triển lớn, bả vai hai dưới xương sườn có tất cả kim quang chợt hiện không thôi.

Nổ vang trong nổ vang, một đầu vạn trượng cao, Ba Đầu Sáu Tay kim sắc Cự Viên hiện lên mà ra.

Một cổ đáng sợ lực lượng chấn động từ Cự Viên trên người khuếch tán ra.

Cự Viên sáu cánh tay cánh tay hào quang lóe lên, ngoại trừ Phiên Thiên Côn bên ngoài, lại nhiều ra năm cột màu sắc khác nhau trường côn, đúng là tứ lương bát trụ mặt khác năm cột.

Kim, vàng, màu đỏ, lam, lục, bạch sáu loại hào quang từ sáu kiện trường côn trên tản ra phát ra, làm cho người ta một loại trầm trọng như núi cảm giác.

Cái này liên tiếp động tác nói đến rất dài, cũng chính là qua trong giây lát.

Thạch Mục thi triển bàn vũ chân thân, hét lớn một tiếng, cánh tay vung lên, sáu cây trường côn hóa thành sáu đạo vừa thô vừa to hào quang, mãnh liệt oanh xuống, hầu như cùng Diệu Không chống trời đao mang đồng thời.

Ầm ầm!

Một cỗ không cách nào nói rõ đáng sợ man lực từ trên trời giáng xuống, thiên địa chịu kịch biến, hư không kịch liệt run rẩy, hình thành mắt thường có thể thấy được gợn sóng, có địa phương càng là trực tiếp vỡ ra đến.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Dùng Thân Thể Lực Lượng Chém Giết

Cửu Thủ Thao Thiết thần tình triệt để thay đổi, chín cái đầu sọ, ngoại trừ cái kia hắc sắc đầu lâu, mặt khác tám cái đầu lâu đều nâng lên, ngay ngắn hướng phát ra gào rú.

Tám cái đầu lâu một cái một phân thành hai, năm cái nghênh hướng Thạch Mục, mặt khác ba cái hướng phía Diệu Không đánh tới.

Nhất vừa thô vừa to hắc sắc đầu lâu vẫn đang phun ra một cỗ vừa thô vừa to hắc khí, quán quanh tại thời gian chi thủy trên.

Vô số hắc sắc phù văn từ trong hắc khí tuôn ra, nhanh chóng xông vào thời gian chi thủy trong.

Cái kia đoàn thời gian chi thủy ở bên trong, vô số bạch sắc quang điểm bắt đầu chấn động, mơ hồ có chút tán loạn xu thế.

Hắc sắc đầu lâu hai mắt hiện lên ra một tia cuồng hỉ, bất quá lập tức liền biến mất, trong miệng phun ra hắc khí càng phát ra vừa thô vừa to.

Đánh về phía Thạch Mục năm cái đầu lâu đồng thời lớn hé miệng.

Một mảnh xích hắc hỏa diễm, một mảnh xanh lam thủy quang, một mảnh chói mắt Kim Vân, một mảnh màu vàng bão cát, một mảnh sáng chói bích quang.

Năm mảnh hào quang xì ra, lẫn nhau quán quanh cùng một chỗ, quay tít một vòng, hóa thành một đầu vài mẫu lớn nhỏ ngũ sắc cự trảo, không tránh không né chộp tới sáu đạo quang mang.

Một tiếng âm vang kinh Thiên động Địa nổ mạnh.

Sáu đạo vừa thô vừa to hào quang thành linh bị ngũ sắc cự trảo một cái nâng, ngừng lại.

Bất quá ngũ sắc cự trảo cũng một hồi ken kết rung động, phía trên hiện ra một đạo vết rạn, bất quá không có triệt để bạo liệt ra đến.

Giờ phút này một tiếng âm vang nổ mạnh từ bên cạnh truyền đến, nhưng là Diệu Không chỗ đó, tất cả sắc quang mang bạo liệt, hư không chấn động mãnh liệt.

Một bóng người từ bạo liệt hào quang trong bắn ngược mà ra, đúng là Diệu Không, khoe miệng chảy ra một vết máu, hiển nhiên bị thất thế.

Vèo một tiếng, Thao Thiết cái đuôi cũng từ hào quang trong bắn ngược mà quay về, bàn tại bên người, hiển nhiên cái kia quang lao đã bị phá.

Bất quá cái đuôi phía trên có một đạo thật sâu miệng vết thương, xâm nhập nửa cái cái đuôi, máu tươi chen chúc mà ra.

Mắt thấy cảnh này, kim sắc Cự Viên đuôi lông mày nhảy lên, biểu hiện trên mặt không có gì khác thường thần sắc.

Cự Viên khoe miệng một phát, lộ ra một nụ cười quý dị, thân ảnh không lồ nhoáng một cái, thành linh từ Cửu Thủ Thao Thiết đỉnh đầu biến mất vô tung, sau một khắc trống rỗng xuất hiện tại ngũ sắc cự trảo phía dưới, Cửu Thủ Thao Thiết thân thể bên trái.

Kia cực lớn thân hình, tốc độ cùng lúc trước vậy mà hầu như độc nhất vô nhị, không có chút nào chậm lại.

Đây chính là chu thiên huyền ảnh bộ diệu dụng, Thạch Mục cân nhắc đến biến thân vạn trượng Cự Viên thân thể về sau, tuy rằng lực công

kích tăng vọt, nhưng mà tốc độ tương đối liền quá chậm.

Những năm này, hấn hao phí rất nhiều tâm huyết, sáng chế ra cái này bỏ qua hình thể biến hóa, vẫn đang có thể bảo trì tốc độ bộ pháp.

Kim sắc Cự Viên cánh tay khê động, sáu cây cự côn hung hăng quét ngang mà ra, đánh hướng hầu như không hề phòng bị Cửu Thủ Thao Thiết.

Một cỗ đáng sợ man lực âm âm tới, bao phủ ở cái này phiến hư không, uy lực so với lúc trước một kích thành linh lại cường đại rồi non nửa.

Cửu Thủ Thao Thiết kinh hãi, hộ thể hắc quang đột nhiên đại thịnh, sau đó đều hội tụ đến bên trái, hình thành tầng một dày đặc hắc sắc quang thuẫn.

Nó chỉ tới kịp làm những thứ này, sáu cây cự côn liền hung hăng oanh kích tại hắc sắc quang thuẫn trên.

Oanh long long một tiếng vang thật lớn!

Hắc sắc quang thuẫn tuy rằng nồng hậu dày đặc, bên trong lóe ra một đạo hắc sắc quang phù, thoạt nhìn rất là chắc chắn, nhưng mà tại Cự Viên công kích trước mặt, vẫn đang không chịu nổi một kích, bị đơn giản một kích mà bại.

Sáu cỗ đáng sợ man lực không có chút nào dừng lại, hung hăng oanh kích tại Cửu Thủ Thao Thiết trên người.

Huyết quang hiện ra, nương theo lấy bạo liệt trầm đục.

Cửu Thủ Thao Thiết thân hình không lồ bị một kích đánh bay ra, bên trái nhỏ nửa người huyết nhục mơ hồ, không biết bao nhiêu cột xương vỡ vụn.

"Không!" Cửu Thủ Thao Thiết không có chút nào để ý tới thương thế trên người, trong miệng phát ra không cam lòng cực kỳ gào thét.

Theo thân thể của nó bị đánh bay, hắc sắc đầu lâu phun ra đấy, quần quanh tại thời gian chi thủy trên hắc khí cũng đứt rời.

Thời gian chi thủy một hồi hào quang lập loè, bên trong những cái kia bạch sắc quang điểm chậm rãi khôi phục bình tĩnh.

"Đáng chết. . ." Cửu Thủ Thao Thiết bị đánh bay một khoảng cách, bất quá rất nhanh liền ngừng lại, miệng vết thương máu tươi như thác nước chảy ra, nó cũng không để ý đến, lập tức quay đầu nhìn về phía thời gian chi thủy, lập tức giận dữ quát lớn lên tiếng.

Vừa mới luyện hóa thời gian chi thủy đã tiếp cận thành công, lại bị Thạch Mục cường ép cắt ngang, một khi gián đoạn, đều muốn lần nữa luyện hóa cái này thời gian chi thủy, lại muốn bắt đầu lại từ đầu.

Nó trong lòng thâm hận, thời gian chi thủy bậc này vô thượng Linh vật, trừ vật Pháp Khí căn bản không cách nào thừa nhận.

Ấn chứa trong đó thời gian pháp tắc lực lượng cũng vô cùng khổng lồ, cường ép thôn phệ nhập vào cơ thể, mặc dù là nó loại này Chân Linh tồn tại, thân thể cũng không cách nào thừa nhận, chỉ có thể dùng bí thuật cẩn thận thăm dò đem bên trong Thời Gian Chi Lực để luyện ra đến mới được.

Kim sắc Cự Viên cũng nhìn cái kia thời gian chi thủy liếc, sắc mặt buông lỏng.

"Làm tốt lắm!" Kim sắc Cự Viên bên cạnh thân bóng người một bông hoa, Diệu Không thân ảnh hiện lên mà ra, mặt lộ vẻ vui mừng nói.

Cửu Thủ Thao Thiết nhìn trước mắt hai người, trong mắt lửa giận bốc lên, bất quá nó cũng không có lèm nhèm nhưng hành động.

Diệu Không thực lực nó rất là rõ ràng, về phần Thạch Mục, giao thủ đến bây giờ, nó đã hiểu rất rõ Thạch Mục thực lực, tuyệt đối là một cái đáng sợ địch thủ.

"Rất tốt, khó trách dám đến tìm bốn tọa, quả nhiên có chút bốn sự." Cửu Thủ Thao Thiết nhìn xem Thạch Mục cùng Diệu Không, lạnh như băng nói.

Trong lúc nói chuyện, nó cái kia màu đỏ như máu đầu lâu há mồm phun ra một cỗ sền sệt huyết vụ, bao phủ ở võ vụn bên thân hình, huyết vụ đùng một cái đến thân thể, lập tức thẩm thấu đi vào.

Một hồi đùng giòn vang, Cửu Thủ Thao Thiết bên trái miệng vết thương thịt lồi trên nhanh chóng sinh trưởng, vô số màu đỏ ti ở phía trên nhảy lên, miệng vết thương vậy mà rất nhanh thu nhỏ lại, đứt gãy xương cốt cũng giống như vậy nhanh chóng phục hồi như cũ.

Mấy hơi thở giữa, nguyên bản đáng sợ thương thế vậy mà đều khôi hẳn, một bị thương vết tích cũng tìm không thấy.

Thạch Mục mắt thấy cảnh này, đồng tử hơi co lại.

Loại này thân thể trị hết tuy rằng so ra kém hẳn Bất Tử Chi Thân cảnh giới, nhưng thủ đoạn cũng rất là Cao Minh.

"Các hạ thân là Chân Linh, nếu là an phận thủ thường tu luyện, tự nhiên không có người ảnh hưởng người, nhưng mà các hạ bốn phía giết chóc vô số sinh linh, càng phá hư cái này thế giới giao diện cân bằng, không thiếu được chỉ có lại để cho các hạ biến mất." Diệu Không cũng liếc qua Thao Thiết vết thương, lạnh lùng mở miệng.

"Muốn giết bốn tọa, vậy muốn xem các người có bản lĩnh này hay không rồi!" Cửu Thủ Thao Thiết cười lạnh một tiếng.

Hai phe lẫn nhau giăng co, âm thầm thai nghén lấy thủ đoạn, nhất thời cũng không có nhúc nhích tay.

Hai phe bên cạnh thân cách đó không xa, cái kia đoàn bạch sắc thời gian chi thủy tản mát ra âm u hào quang, dường như một cái mê người vô cùng trái cây, cùng đợi thẳng lợi một phương đi ngắt lấy.

Song phương giăng co mấy hơi thở, lập tức lần nữa động thủ.

Cửu Thủ Thao Thiết thân thể bãi xuống, cực lớn thân hình bay đánh tới, dường như một mảnh hắc vân cuộn cuộn đè xuống.

Chín cái đầu sọ đồng thời tách ra tia sáng chói mắt, lớn hé miệng, chín đạo vừa thô vừa to vô cùng hào quang xì ra.

Mỗi một đạo hào quang đều hoàn toàn bất đồng, có hỏa diễm, nước chảy, bão cát các loại Ngũ Hành công kích, mỗi một đạo trong công kích thành linh ẩn chứa rất mạnh pháp tắc lực lượng.

Ngoại trừ Ngũ Hành công kích, còn dư lại bốn đạo quang mang theo thứ tự là một đạo vừa thô vừa to huyết quang, tản mát ra sền sệt mùi tanh, làm cho người ta nghe thấy chi dục nôn ọe.

Một đạo màu tím điện mang, một đạo vừa thô vừa to tia chớp quấn quanh.

Một đạo thuần trắng cột sáng, nhìn như không có gì, nhưng lại làm cho người ta một loại cực kỳ kỳ lạ cảm giác.

Cuối cùng một đạo nhưng là một đạo vừa thô vừa to hắc khí, đen kịt u ám, tựa hồ có thể thôn phệ đầy đủ mọi thứ.

Chín đạo quang mang lẫn nhau đan vào, dường như chín đầu cực lớn vô cùng quang, che đầy non nửa cái bầu trời, gương nanh múa vuốt hướng

phía Thạch Mục hai người đánh tới.

Kim sắc Cự Viên ánh mắt nhất động, đang muốn ra tay.

"Những thứ này giao cho ta để đổi phó, Thạch Mục người chuyên tâm đổi phó Cửu Thủ Thao Thiết bản thể." Diệ Không thò tay cản lại, nói ra.

Lời còn chưa dứt, hấn một tay bấm niệm pháp quyết, hai tay áo vung lên, tế ra này cái kim sắc tiểu môn Pháp bảo.

Chói mắt kim quang từ cửa nhỏ Pháp bảo trên tản ra phát ra, lập tức lóe lên phía dưới, thành linh huyền hóa ra mấy trăm cái giống như đúc Kim Môn.

Từng cái kim sắc tiểu môn đều tách ra chói mắt kim quang, dường như nhiều đóa nở rộ kim sắc cự hoa.

Diệ Không trong tay bấm niệm pháp quyết, phốc một thân trầm đục, những thứ này kim sắc cự hoa lóe lên phía dưới, ngưng tụ thành một tòa cự đại vàng mịt mờ quang trận, hơn nữa nhanh chóng khuếch tán ra, phát triển lớn đến trăm mẫu lớn nhỏ, chặn Cửu Thủ Thao Thiết trước người.

Vô số kim sắc phù văn tại trong quang trận cuồn cuộn, mơ hồ truyền ra trận trận phạm âm, phảng phất có vô số Phật Đà ở bên trong tụng kinh niệm Phật, làm cho người ta một loại tuyên truyền giác ngộ cảm giác.

Cửu đạo trường bàn hào quang hung hăng oanh kích tại kim sắc quang trận bên trên song phương chạm vào nhau, phát ra ù ù nổ mạnh.

Chín đạo quang mang ở bên trong, có bảy đạo lập tức liền bị ngăn trở, không cách nào nữa trước tiến thêm một bước.

Chỉ có cái kia một đen một trắng hai đạo quang mang, thành linh phá vỡ kim sắc quang trận, đột nhập trong đó, bất quá cũng chỉ là đột nhập trong

đó một đoạn ngắn khoảng cách, liền ngừng lại.

Kim sắc Cự Viên ánh mắt vui vẻ, cực lớn thân hình lập tức bắn ra, lao thẳng tới Cửu Thủ Thao Thiết.

Ầm ầm!

Sáu đạo cự đại côn ảnh từ trên trời giáng xuống, vào đầu hướng phía Cửu Thủ Thao Thiết đánh rớt xuống, ở trên hư không kéo lê sáu đạo vừa thô vừa to trắng bạc, phát ra chói tai tiêm minh.

Cửu Thủ Thao Thiết trong lòng hơi kinh sợ, Thạch Mục công kích so với lúc trước, tựa hồ lại càng thêm lợi hại thêm vài phần.

Bất quá nó lập tức hừ lạnh một tiếng, hai cái chân trước đột nhiên há to, móng vuốt trên hắc mang nổ bắn ra, trực tiếp nghênh đón hướng sáu đầu côn ảnh.

Một tiếng sấm sét giữa trời quang, các màu vàng sáng nổ bắn ra ra, toàn bộ hư không đột nhiên chấn động, một vòng làm cho người ta hít thở không thông lực lượng chấn động hướng phía bốn phía quét sạch mà đi.

Kim sắc Cự Viên bổ nhào xuống thân hình lập tức dừng lại, Cửu Thủ Thao Thiết thân thể cao lớn nhoáng một cái, bất quá lập tức liền ổn định.

Hai cái hắc sắc cự trảo cùng sáu cây trường côn tại không trung hỗ trợ cùng một chỗ, lẫn nhau đều nhẹ nhàng run rẩy, trên lực lượng vậy mà bất phân thắng bại.

Thạch Mục trong lòng có chút hoảng sợ, tứ lương bát trụ uy lực, hẳn là rõ ràng bất quá, nhưng mà cái này Thao Thiết vậy mà bằng vào hai cái móng vuốt sinh sôi ngăn trở, hơn nữa bản thân vậy mà không có bị hao tổn.

Cái kia một đôi móng vuốt sắc bén chi cứng rắn, Thao Thiết thân thể lực lượng to lớn, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

Trong lòng của hắn như vậy nghĩ đến, trong miệng phát ra rống to một tiếng, sáu đầu cánh tay ngay ngắn hướng vung vẩy.

Sáu cây trường côn huyền hóa ra đạo đạo côn ảnh, phô thiên cái địa hướng phía Cửu Thủ Thao Thiết cuồng quẫy mà đi.

Cửu Thủ Thao Thiết lập tức nghênh tiếp, không chần chừ chút nào, hai cái chân trước một cái mơ hồ, một đạo cực lớn hắc sắc móng vuốt hình ảnh hiện lên mà ra.

Đồng thời Thao Thiết hắc sắc cái đuôi huyền hóa ra đạo đạo bóng đen, cũng hướng phía kim sắc Cự Viên quật mà đi.

Oanh long long!

Hai đầu đáng sợ tồn tại riêng phần mình bẻ vào cường đại thân thể lực lượng, chém giết lại với nhau.

Oanh long long!

Lực lượng ảnh hưởng có thể đạt được chỗ, hư không kịch liệt chấn động, nguyên bản cứng cố vô cùng không gian, tại Thạch Mục thủ hạ bọn hắn, đơn giản vỡ vụn, hiện ra vô số vết rạn.

Thiên địa linh khí càng là dường như trên biển sóng dữ, các loại Nguyên Khí đan vào cùng một chỗ, phong vân biến sắc.

Hai người chém giết ở đâu, ở đâu liền là một bộ tận thế bàn cảnh tượng.

Kim sắc Cự Viên ánh mắt càng ngày càng sáng, giữa đầu phát ra một tiếng hừng phấn thét dài.

Từ khi thân thể đại thành, hấn liền hầu như không có cùng lực lượng
tương đối đối thủ, tinh khiết lấy thân thể lực lượng, nhẹ nhàng vui vẻ đầm
đìa chém giết,

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Quỷ Kế Đa Đoan Diệu Không!

Thạch Mục càng đánh càng tại hưng phấn, nhin không được ngửa mặt lên trời thét dài, bên ngoài thân kim quang lưu chuyển, càng phát ra chói mắt chói mắt.

Kim quang ở bên trong, lại lộ ra một cỗ Huyền Hoàng chi sắc.

Một đạo côn ảnh mơ hồ cũng mang theo một tia Huyền Hoàng chi sắc, côn ảnh làm cho mang theo lực lượng lập tức tăng cường gấp bội.

Cửu Thủ Thao Thiết thần tình biến sắc, càng đánh càng tại kinh hãi, trước mắt đầy trời côn ảnh càng ngày càng đậm đặc, trùng trùng điệp điệp man lực như núi, hầu như áp nó không thở nổi.

Chín cái đầu sọ giờ phút này đã không cách nào bện tâm Diệu Không, phun ra một đạo các màu công kích, phô thiên cái địa hướng phía Thạch Mục đánh tới.

Bất quá Thạch Mục sáu cánh tay cánh tay một vòng, một cái thật lớn như chong chóng côn ảnh hiện lên mà ra, mãnh liệt một xoắn, liền đem những công kích này đơn giản quấy vỡ.

Cực lớn côn ảnh máy xay gió tiếp tục oanh kích hạ xuống, toàn bộ hư không ù ù chấn động, trong vòng ngàn dặm bên trong thiên địa linh khí biến ảo thành vô số đủ mọi màu sắc quang đoàn, điên cuồng hội tụ mà đến, dung nhập côn ảnh trong.

Côn ảnh lập tức lần nữa tăng rất nhiều, hầu như che đầy toàn bộ bầu trời, hướng phía Cửu Thủ Thao Thiết áp bách tới.

Côn ảnh chưa đến, Cửu Thủ Thao Thiết trên thân thể liền dường như bị trăm ngàn tòa núi lớn ngăn chặn, có loại cảm giác hít thở không thông.

Cửu Thủ Thao Thiết kinh hãi, cực lớn thân hình nhoáng một cái, rút cuộc hướng về sau thối lui.

Diệu Không mắt thấy cảnh này, lập tức đại hỉ, bất quá thần tình trên mặt cũng không bởi vậy buông lỏng.

Cái này Cửu Thủ Thao Thiết lợi hại, hẳn rõ ràng nhất, con thú này còn chưa không sử dụng ra ẩn giấu thủ đoạn.

Hắn phát tay phát ra một đạo pháp quyết.

Kim sắc quang trận lập tức hào quang lập loè, nhanh chóng thu nhỏ lại, quay lại hóa thành cái kia kim sắc tiểu môn Pháp bảo, bay vào kia trong tay áo.

Diệu Không lập tức thân ảnh nhoáng một cái, từ tại chỗ biến mất.

Thạch Mục công kích càng phát ra lợi hại, vô số cực lớn côn ảnh bài sơn đảo hải hướng phía Cửu Thủ Thao Thiết trùng kích mà đi, dồn ép kia không ngừng lui về phía sau.

Phịch một tiếng trầm đục!

Cửu Thủ Thao Thiết một cái sơ sẩy, bị một đạo côn ảnh hung hăng đánh trúng vào bụng dưới.

Một cổ đáng sợ man lực dũng mãnh vào kia trong cơ thể, Cửu Thủ Thao Thiết thân thể cao lớn thành linh bị một cái đánh bay ra ngoài.

"Tiểu tử, biệt đắc ý quên hình!" Cửu Thủ Thao Thiết lập tức ổn định thân thể, cũng không đã bị quá lớn tổn thương, trong miệng giận dữ hét.

Gào to không rơi, nó cực lớn thân hình đột nhiên hiện ra mảng lớn hắc sắc quang mang, sau đó hình thể thành linh rất nhanh thu nhỏ lại, trong chớp mắt thu nhỏ lại đã đến vạn trượng tả hữu, cùng kim sắc Cự Viên tương tự.

Cửu Thủ Thao Thiết đầu lâu trở xuống thân hình biến thành hình người, bất quá chín cái đầu nhưng vẫn là thú vật nào bộ dạng.

Tuy rằng thân hình nhỏ đi, bất quá Cửu Thủ Thao Thiết tản mát ra khí tức ngược lại phóng đại.

Nó giờ phút này toàn thân bày biện ra một loại đen kịt chi sắc, dường như gang chế tạo bình thường, phía trên một đạo hắc sắc Linh văn vờn quanh toàn thân, hơi hơi lập loè, cả người tản mát ra một cỗ tiên thể khí tức.

Cửu Thủ Thao Thiết hai tay hư cảnh nắm, trong tay ngũ sắc điện quang lóe lên, nhiều ra một đội ngũ sắc phong cách cổ xưa chiến thương.

Chiến thương đồng thể trải rộng vô số phong cách cổ xưa phù văn, đạo đạo ngũ sắc điện quang lượn lờ, chiến thương không động, chẳng qua là toả ra khí tức, liền khiến cho bên cạnh hư không liền bắt đầu nổi lên chấn động.

Cái này ngũ sắc chiến thương rõ ràng là một kiện cực kỳ lợi hại Huyền Thiên chi bảo, so với Phiên Thiên Côn các loại tứ lương bát trụ, thành linh vẫn hơn hẳn một bậc bộ dạng.

Một thương nơi tay, Cửu Thủ Thao Thiết hình tượng lập tức nhất biến, hai mắt điện quang nổ bắn ra, toàn thân bị ngũ sắc lôi điện bao phủ, toàn bộ người tản mát ra một cỗ thống trị Chư Thiên thể giới khí tức.

"Đ...A...N...G...G!"

Ngũ sắc chiến thương lập tức chặn lại Phiên Thiên Côn các loại tứ lương bát trụ công kích.

Hai đại Huyền Thiên chi bảo đụng vào nhau, đáng sợ man lực chấn động ra, chung quanh mảng lớn mảng lớn không gian trực tiếp vỡ vụn sụp đổ.

Không chỉ có như thế, kim sắc Cự Viên thân hình đại chấn, thân hình đập đập đập liên lui lại mấy bước, cái này mới đứng vững, mà Cửu Thủ Thao Thiết chẳng qua là lung lay một cái, lập tức liền hồi phục xong.

Kim sắc Cự Viên trong lòng khiếp sợ, lực lượng cơ thể bên trên hẳn vậy mà thất bại!

"Hừ! Chết đi!" Cửu Thủ Thao Thiết cười lạnh, cánh tay khê động, chiến thương hóa thành một đạo lưu quang, điện bắn mà ra.

Kim sắc Cự Viên sắc mặt biến hóa, bên phải ba cánh tay trong trường côn đồng thời huy động, xẹt qua ba đạo đường vòng cung, ngăn cản chiến thương.

Ba cột trường côn giờ phút này lẫn nhau chông lên, hợp lực ngăn cản.

Kim sắc Cự Viên thân thể nhoáng một cái, lui về sau một bước, bất quá cuối cùng không có bị lần nữa đánh bay ra ngoài.

Cửu Thủ Thao Thiết trong mắt hiện lên một tia trào phúng, cánh tay chuyển một cái.

Ngũ sắc chiến thương trên đột nhiên hiện ra mảng lớn ngũ sắc lôi điện phù văn, một tiếng sét đánh, năm đầu vừa thô vừa to ngũ sắc hồ quang điện bắn ra, oanh kích tại gần trong gang tấc kim sắc Cự Viên trên người.

Kim sắc Cự Viên hộ thể Linh quang thùng rỗng kêu to, bị đơn giản xuyên thủng, có thể so với Linh Bảo phòng ngự tại ngũ sắc lôi điện trước thành linh cũng trở nên yếu ớt vô cùng, máu tươi vấy ra, lập tức bị ngũ sắc điện mang bỏ ra mấy cái đại động, sâu đủ thấy xương.

Không chỉ có như thế, ngũ sắc lôi điện tại trên người nó lan tràn, những nơi đi qua, Cự Viên hộ thể kim quang bị đơn giản xé rách.

Thạch Mộc hoảng hốt, dưới bàn chân mãnh liệt đạp mạnh, hư không phát ra một tiếng nổ đùng, thân thể bắn ngược mà ra.

Trên người hắn đồng thời dâng lên màu đỏ xanh xích Thanh các loại tất cả sắc quang mang, lúc này mới chặn lại ngũ sắc điện mang.

"Đây là cái gì lôi điện? Vậy mà ẩn chứa một tia thiên phạt khí tức!" Thạch Mộc trong lòng khiếp sợ.

Cái loại này thiên phạt khí tức, hắn từng tại vượt qua thần cảnh Lôi Kiếp thời điểm cảm thụ qua.

Kim sắc Cự Viên bên ngoài thân tất cả sắc quang mang lưu chuyển, vận chuyển Bát Tử Chi Thân chân ý, huyết quang hiện lên, mấy chỗ miệng vết thương trong nháy mắt khôi phục như lúc ban đầu.

Cửu Thủ Thao Thiết mắt thấy cảnh này, trong lòng hơi trầm xuống, hừ lạnh một tiếng, đang muốn tiếp tục công kích.

Bất quá nó tựa hồ nhớ ra cái gì đó, thân hình đột nhiên ngừng lại, hướng phía chung quanh nhìn lại.

Giờ phút này chung quanh ngoại trừ nó cùng Thạch Mộc, thành linh lại không có người nào khác, Diệu Không chẳng biết lúc nào vậy mà bóng dáng đều không có.

Cửu Thủ Thao Thiết trong lòng lập tức lộ bộ một cái, cường đại thần thức lập tức khuếch tán ra, tìm tòi Diệu Không tung tích.

Nó Thần Niệm vừa mới khuếch tán ra, xa xa cái kia đoàn thời gian chi thủy phụ cận bóng người một bông hoa, một thân ảnh hiện lên mà ra, đứng

là Diệu Không.

Hắn phát tay phát ra một cỗ kim quang, hóa thành một đầu xán xán kim sắc đại thủ, bao phủ ở thời gian chi thủy, tựa hồ muốn thứ nhất đem nhấc lên.

Cửu Thủ Thao Thiết mắt thấy cảnh này, vốn là cả kinh, lập tức lộ ra một tia trào phúng đáng tươi cười.

Nhìn Diệu Không động tác này, tựa hồ đều muốn thu mất cái này thời gian chi thủy.

Nếu là thời gian chi thủy có thể bị thu, nó sớm đã đem thu lại, thay kiếm một chỗ an toàn chỗ chậm rãi luyện hóa.

Thời gian chi thủy không cách nào bị chứa vào không gian trữ vật, nhìn như không lớn, nhưng kỳ nặng vô cùng, đều muốn di động một cái đều khó khăn, chớ nói chi là mang đi.

Bất quá Cửu Thủ Thao Thiết đáng tươi cười còn chưa hoàn toàn triển khai, chợt cứng đờ.

Thời gian chi thủy đột nhiên kịch liệt lắc lư, tách ra mảng lớn bạch sắc quang mang, vậy mà thật sự chậm rãi bị nhấc lên.

Đồng thời, Diệu Không trên cổ tay một cái bạch sắc vòng tay sáng lên một mảnh chói mắt mũi nhọn ánh sáng, mũi nhọn ánh sáng trong mơ hồ ngưng hiện ra một cái không gian chi môn, tựa hồ muốn cái kia thời gian chi thủy chứa vào trong đó.

Cửu Thủ Thao Thiết lập tức biến sắc, thầm mắng mình hồ đồ, Diệu Không đến từ thượng giới, trên người nói không chừng thật sự có thể thu đi thời gian chi thủy không gian bảo bối.

Thân thể hần hóa thành một đạo điện mang, hướng phía Diêu Không điện bắn đi.

"Thạch Mộc đạo hữu, mau giúp ta ngăn lại hần!" Diêu Không mắt thấy Cửu Thủ Thao Thiết điện bắn mà đến, ánh mắt ở chỗ sâu trong hiện lên một đám quang mang kỳ lạ, trong miệng gấp hô ra tiếng.

Thạch Mộc ánh mắt khẽ nhúc nhích, như có điều suy nghĩ.

Bất quá hần lập tức một bước phóng ra, phát sau mà đến trước xuất hiện ở Cửu Thủ Thao Thiết phía trước, ngăn cản đường đi.

Sáu đầu cánh tay chuyển một cái, Phiên Thiên Côn các loại sáu côn quét ngang mà ra.

"Cút mở!" Cửu Thủ Thao Thiết giận dữ, cánh tay chấn động, ngũ sắc chiến thương điện quang đại phóng, đột nhiên trở nên mờ đi, vô số đạo thương ảnh hiện lên mà ra, hướng phía kim sắc Cự Viên đâm tới.

Mỗi một đạo thương ảnh Thượng Đô lượn lờ lấy ngũ sắc lôi điện, những nơi đi qua, hư không đều vỡ vụn.

Kim sắc Cự Viên đồng tử co rụt lại, bất quá cũng không có chút sợ hãi, lập tức vận chuyển thực tiên thể, trên người hiện lên ra mảng lớn Huyền Hoàng hào quang, một cỗ to lớn lực lượng lập tức tràn ngập toàn thân, sáu đầu cánh tay đồng thời run lên.

Vô số côn ảnh hiện lên mà ra, mỗi một đạo côn ảnh trong đều nhiễm lên tầng một Huyền Hoàng chi sắc, cùng đầy trời thương ảnh đụng vào nhau.

Oanh long long!

Đầy trời thương ảnh côn ảnh đồng thời vỡ vụn ra, phát ra liên tiếp oanh lôi nổ mạnh.

Kim sắc Cự Viên thân hình đại chấn, bất quá chẳng qua là lui về sau hai bước, liền lập tức đứng vững vàng thân thể.

Cửu Thủ Thao Thiết thân hình cũng ngừng lại, khiếp sợ không thôi.

Đầy trời thương ảnh tuy rằng tiêu tán hơn phân nửa, nhưng mà thương ảnh trên ngũ sắc lôi điện nhưng không có biến mất, khắp nơi không du tẩu lấy.

Cửu Thủ Thao Thiết hừ lạnh một tiếng, phất tay phát ra một đạo pháp quyết.

Ngũ sắc hồ quang điện lập tức cuộn cuộn hội tụ, trong chớp mắt hóa thành một đầu ngũ sắc Lôi Long, giương nanh múa vuốt hướng phía kim sắc Cự Viên đánh tới, trong nháy mắt liền đã đến kia trước người, một đầu cắn xuống.

Kim sắc Cự Viên phi thân lui về phía sau, đồng thời một xanh một tím hai đạo lôi điện hào quang từ kia trên người bắn ra, hóa thành một xanh một tím hai cái thật lớn lôi hoàn, ngăn tại ngũ sắc Lôi Long lúc trước, đúng là Âm Dương Ngự Lôi Hoàn.

Ầm ầm!

Ngũ sắc Lôi Long một đầu đâm vào hai cái lôi hoàn bên trên bộc phát ra kiêu dương bàn ngũ sắc quang mang.

Hào quang nghỉ lấy, lộ ra tình huống bên trong.

Ngũ sắc Lôi Long đầu cùng trên bụng thành linh bị Âm Dương Ngự Lôi Hoàn chăm chú bao lấy, hãm sâu đến kia làn da bên trong.

Mảng lớn Tử Thanh hào quang từ hai cái lôi hoàn trên dâng lên, sau đó hòa thành một thể, hóa thành một cỗ Hỗn Độn màu sắc hào quang, đem ngũ

sắc Lôi Long bao phủ tại bên trong.

Ngũ sắc Lôi Long lôi điện đùng một cái đến Hỗn Động hào quang, lập tức nhanh chóng sáp nhập vào trong đó, bị Hỗn Động hào quang hấp thu, hình thể nhanh chóng thu nhỏ lại, trong nháy mắt hình thể rút nhỏ gấp đôi.

Thạch Mục mắt thấy cảnh này, đại hỉ, Âm Dương Ngự Lôi Hoàn quả nhiên là Tiên Giới bảo vật, liền bực này ngũ sắc Thiên Lôi cũng có thể khắc chế.

Cửu Thủ Thao Thiết lại kinh sợ cùng xuất hiện, đỉnh thương bay nhào mà ra.

Kim sắc Cự Viên lập tức nghênh tiếp.

Cửu Thủ Thao Thiết hóa thành nhân hình, lực lượng tăng nhiều, lại có cái kia ngũ sắc lôi điện lực lượng, kim sắc Cự Viên rõ ràng đang ở hạ phong.

Bất quá hai người thực lực không sai biệt nhiều, Thạch Mục lại có thân bất tử cảnh giới, hơn nữa Âm Dương Ngự Lôi Hoàn, mặc cho Cửu Thủ Thao Thiết như thế nào điên cuồng tấn công, còn là đem ngăn lại.

Cửu Thủ Thao Thiết trong lòng nôn nóng, ngẩng đầu hướng phía kim sắc Cự Viên sau lưng nhìn lại.

Diệu Không giờ phút này đã đem thời gian chi thủy nhấp lên, kéo đến trước người, mắt thấy liền muốn thu nhập cái kia trong giới chỉ.

Cửu Thủ Thao Thiết ánh mắt khẩn trương, trong mắt hiện ra một cỗ hung ác sát khí.

Oanh!

Thương côn lần nữa giao kích, một tiếng vang thật lớn, Thạch Mục cùng Cửu Thủ Thao Thiết riêng phần mình đánh bay.

Cửu Thủ Thao Thiết giơ thẳng lên trời phát ra một tiếng ngâm nga, thân thể một cái cuộn cuộn, thành linh lần nữa hóa thành Cửu Thủ Thao Thiết bản thể, hơn nữa so với lúc trước càng lớn gấp mấy lần, thân thể cao lớn phóng ra mảng lớn bóng mờ, che khuất bầu trời.

Thao Thiết chín cái đầu hiện ra mảng lớn hắc sắc quang mang, vậy mà hòa làm một thể, hóa thành một đầu cực lớn hắc sắc đầu lâu, chừng một cái ngọn núi lớn như vậy, mọc ra chín đôi mắt con người, không trôi chảy tất cả đều là vô số hắc sắc nhục thứ cùng nhô lên, thoạt nhìn dữ tợn vô cùng.

Lớn hé miệng, mãnh liệt khê hấp.

Oanh long long!

Đáng sợ rống tiếng vang lên, một cỗ đáng sợ lực cắn nuốt đột nhiên xuất hiện.

Cái này cỗ lực cắn nuốt cực kỳ đáng sợ, ảnh hưởng đến phạm vi cực lớn, trọn vẹn bao phủ trong vòng ngàn dặm, vạn dặm bên trong không gian đều điên cuồng dao động, sau đó phịch một tiếng như là mặt kính bình thường vỡ vụn ra đến.

Vô số Không Gian Chi Lực mảnh vỡ hóa thành một cỗ to lớn nước lũ, chui vào Cửu Thủ Thao Thiết trong cơ thể, chớ nói chi là mặt khác thiên địa linh khí rồi.

Trong vòng ngàn dặm ở trong hết thủy đồ vật, đều biến thành hư vô.

Kim sắc Cự Viên liền ngăn tại Cửu Thủ Thao Thiết trước người, tự nhiên đứng mũi chịu sào, bị cái này cỗ đáng sợ lực cắn nuốt lôi kéo lấy, hướng phía Thao Thiết Cự thú trong miệng bay đi.

Thạch Mục trong lòng hoảng hốt, nhìn xem Thao Thiết Cự thú cái hắc động kia động miệng lớn, bị cắn nuốt đi vào tất nhiên không có chuyện tốt, lấy thực lực của hắn, cũng có loại cảm giác nguy hiểm.

Hắn phát ra hét lớn một tiếng, vô số Huyền Hoàng hào quang hiện lên mà ra, lóe lên ngừng tụ thành một cái Huyền Hoàng lĩnh vực, kim sắc thân hình cũng trong nháy mắt biến thành Huyền Hoàng thân thể.

Huyền Hoàng trong lĩnh vực vô số hào quang lưu chuyển, một cái chặn lại cái này cỗ lực cắn nuốt, ngừng lại.

Thạch Mục nhẹ nhàng thở ra.

Nơi xa Diệu Không cũng bị cái này cỗ thôn phệ lực lượng ảnh hưởng đến, thân thể quay tròn chuyển động đứng lên, cái kia đoàn đã hầu như bay đến trước người thời gian chi thủy cũng bị lực cắn nuốt quán lấy, rung động lắc lư không thôi, đình chỉ xuống.

Trên mặt hắn không có chút nào kinh hoảng, ngược lại hiện lên vẻ vui mừng, bên ngoài thân kim quang đại thịnh, đem mình và thời gian chi thủy bao phủ tại bên trong.

Thạch Mục thời khắc cũng chú ý đến Diệu Không chỗ đó tình huống, mắt thấy cảnh này, giật mình, như có điều suy nghĩ.

Cửu Thủ Thao Thiết chứng kiến Diệu Không động tác, ánh mắt quynh lên, lực cắn nuốt lập tức cường đại trở lại thêm vài phần.

Giữa kim quang, Diệu Không lật tay lấy ra bạch sắc Phù Lục, phía trên vô số Linh văn như ẩn như hiện, tản mát ra một cỗ tối nghĩa Không Gian Pháp Tắc lực lượng chấn động.

Hắn ánh mắt có chút không muốn, cái này Phù Lục là hắn trân tàng Đại Na Di Tiên phù, bất quá vẫn là không chút lựa chọn đem Phù Lục ném ra,

một ngón tay đưa ra.

Bạch sắc Phù Lục lập tức vỡ vụn, hóa thành vô số bạch sắc phù văn, xuất hiện ở thời gian chi thủy phụ cận, nhanh chóng tổ hợp, hình thành một cái lông chim hình dạng bạch sắc đại trận.

Diệu Không khẽ quát một tiếng, há mồm phun ra một tia sáng trắng, chui vào trong trận pháp.

Bạch sắc trận pháp mãnh liệt sáng ngời, lập tức toàn bộ trận pháp tính cả bên trong thời gian chi thủy, một cái biến mất.

Sau một khắc, Thao Thiết miệng lớn bên miệng phía trước, bạch quang lóe lên, cái kia bạch sắc trận pháp bằng không hiện lên mà ra.

Đùng một tiếng, bạch sắc trận pháp ầm ầm vỡ vụn ra, hóa thành vô số bạch sắc phù văn chui vào Thao Thiết trong miệng, chỉ để lại một khối thời gian chi thủy tại nguyên chỗ.

Cửu Thủ Thao Thiết khẽ giật mình, lập tức hoảng hốt.

Thao Thiết bên miệng lực cắn nuốt cường đại nhất, lập tức bọc lại gần trong gang tấc thời gian chi thủy.

Thời gian chi thủy mặc dù sức nặng rất nặng, bị lực cắn nuốt bao bọc, cũng lập tức hóa thành một đạo bóng trắng, hướng phía Cửu Thủ Thao Thiết trong miệng bay đi.

Cửu Thủ Thao Thiết miệng mãnh liệt đều muốn khép kín, bất quá nó giờ phút này tại toàn lực thi triển thôn phệ thần thông, muốn muốn mạnh mẽ đình chỉ căn bản không có khả năng.

Không chờ nó miệng khép lại, thời gian chi thủy đã vèo một tiếng chui vào kia trong cơ thể.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Bia Ngắm Cùng Hành Hạ Đến Chết!

Cửu Thủ Thao Thiết lộ ra hoảng sợ cực kỳ thần tình, cực lớn thân hình uốn lượn...mà bắt đầu, trên người hắc quang cuồn cuộn không ngừng, phần bụng không ngừng co rút lại phát triển lớn, tựa hồ đều muốn đem cái kia thời gian chi thủy từ trong cơ thể phun ra.

Cửu Thủ Thao Thiết đình chỉ thôn phệ, nhưng mà trong vòng ngàn dặm khuấy động Không Gian Chi Lực nhưng không có khôi phục, vỡ vụn hư không cũng giống như vậy, vẫn đang kịch liệt rung chuyển.

Những cái kia hắc sắc không gian đường hầm run rẩy không thôi, bên trong có thể rõ ràng chứng kiến vô số mãnh liệt Thời Không Phong Bạo, đúng là chậm rãi biến lớn.

Bất quá bất kể là Thạch Mộc, còn là Diệu Không, đối với tại tình huống chung quanh cũng không có ở ý.

Chính là không gian chấn động, đã không cách nào đối với bọn họ bực này tồn tại tạo thành bao nhiêu uy hiếp.

Cự Viên mắt thấy Thao Thiết giờ phút này tình huống, hơi hơi ngần ngại, cũng không có tiếp tục động thủ.

"Diệu Không, đây là có chuyện gì? Cái kia thời gian chi thủy bị cái này hung thú nuốt, không có quan hệ sao?" Nó quay đầu nhìn về lấy bên cạnh nhìn lại, trong miệng hỏi, đồng thời phát tay đánh ra một đạo pháp quyết.

Quanh người Huyền Hoàng lĩnh vực lóe lên tiêu tán ra, nó bên ngoài thân Huyền Hoàng hào quang cũng tùy theo tiêu tán, quay lại hóa thành kim

sắc thân hình.

Cự Viên bên cạnh hư không một bông hoa, Diệu Không thân ảnh hiện lên mà ra.

"Thạch Mục đạo hữu không cần lo lắng, cái kia thời gian chi thủy tuy rằng ẩn chứa Thời Gian Chi Lực, chính là vô thượng trân bảo, bất quá cũng là vô thượng mầm tai họa. Đều muốn lợi dụng trong đó Thời Gian Chi Lực, chỉ có thể chậm rãi luyện hóa, cái này Thao Thiết đem nuốt vào trong cơ thể, đã mệnh không lâu vậy, rất nhanh sẽ gặp bị khống lồ Thời Gian Chi Lực chống bạo." Diệu Không ha ha cười nói, ánh mắt lại lạnh lùng như băng, tràn ngập nghiêm túc.

Kim sắc Cự Viên nghe nói chuyện đó, thần tình liền biến.

"Diệu Không đạo hữu thủ đoạn Cao Minh, nghĩ ra bực này thủ đoạn, Thạch mỗ bội phục." Kim sắc Cự Viên hít sâu một hơi, chấp tay nói ra. .

"Cái này Cửu Thủ Thao Thiết Pháp lực kéo dài vô cùng, thân thể mạnh mẽ, nếu không phải dùng bực này lừa dối thuật, mượn nhờ thời gian chi thủy lực lượng, liền là muốn cùng kia phân ra thắng bại, cũng cần thời gian rất lâu, chậm chễ không sinh biến." Diệu Không cười đắc ý, tiếp tục nói.

Kim sắc Cự Viên gật đầu.

Chiến đấu đến bây giờ, cái này Cửu Thủ Thao Thiết đáng sợ thực lực, hẳn đã thấu hiểu rất rõ, nếu không phải dùng thủ đoạn, chỉ bằng vào thực lực chém giết, tái chiến hơn mấy ngày, chỉ sợ cũng phần không xuất ra thắng bại.

Diệu Không vừa dứt lời, một tiếng tràn ngập thống khổ gầm rú từ phía trước truyền đến.

Cửu Thủ Thao Thiết giờ phút này đã trở mình ngã quỵ, giãy giụa không thôi, trong miệng phát ra thống khổ gào to, thân hình các nơi bốc lên từng cái một huyết sắc nổi mụt, không ngừng biến hình trởng đột phá lấy, nhìn xem cực kỳ quý dị đáng sợ.

Nhìn xem Cửu Thủ Thao Thiết giờ phút này tình hình, Thạch Mục cũng là kiến thức rộng rãi người, vẫn đang không khỏi âm thầm khiếp sợ.

Hắn có thể rõ ràng cảm giác đến Cửu Thủ Thao Thiết trong cơ thể hỗn loạn khí tức, càng ngày càng kịch liệt, dường như trong cơ thể có một đầu ác ma tại giãy giụa, đều muốn nứt vỡ túi da phá thể mà ra.

Nhìn đến kia kết cục chỉ sợ thật sự giống như Diệu Không nói một hình dáng, rất nhanh sẽ tự bạo mà chết.

Thạch Mục thần tình buông lỏng.

Có thể như vậy diệt trừ Cửu Thủ Thao Thiết, mặc dù có chút mưu lợi, bất quá hẳn tự nhiên là cam tâm tình nguyện cực kỳ đấy.

"Cái kia Diệu Không đạo hữu vừa mới tất cả hành động, tại dụ dỗ cái này Thao Thiết hung thú thi triển ra thôn phệ thần thông, tốt thừa cơ đem thời gian chi thủy ném vào kia trong cơ thể. Nói như vậy, đạo hữu vừa mới cái kia lần thu hồi thời gian chi thủy động tác, chẳng lẽ cũng là hành động?" Hắn buông lỏng phía dưới, cùng Diệu Không rảnh rỗi hàn huyên, nhìn Diệu Không trên cổ tay chính là cái kia thủ trạc (*vòng tay) liếc.

"Thạch Mục đạo hữu tốt ánh mắt, thời gian chi thủy trong ấn chứa đại lượng Không Gian Pháp Tắc cùng thời gian pháp tắc lực lượng, bình thường trữ vật Pháp Khí căn bản không cách nào thừa nhận. Tại thượng giới mặc dù có có thể tồn trữ bảo vật này không gian bảo vật, bất quá cái kia các loại đồ vật, tại hạ một người nho nhỏ kính tuần sử là không có đấy, ta đây cái bất quá là cái bình thường trữ vật Pháp Khí mà thôi." Diệu Không

quơ quơ trên cổ tay thủ trạc (*vòng tay), hặc hặc cười cười, tựa hồ đối với chính mình vừa mới hành động rất là đặc ý.

Thạch Mục trong lòng khê động, đối với Diêu Không nổi lên một phần cảnh giác.

Người này tâm tư kín đáo, quỷ kế chông chất, không thể không đề phòng.

"Nếu như cái này Cửu Thủ Thao Thiết đã mất đi hành động lực lượng, chúng ta còn là tấn mau ra tay đem chém giết tốt, miễn cho đêm dài lắm mộng." Hãn nhìn trước mắt ngã xuống đất giãy giụa Thao Thiết, ánh mắt lóe lên, nói ra.

"Ừ, đạo hữu nói không kém, chúng ta. . ." Diêu Không nghe vậy khê giật mình, lập tức gật đầu.

Hãn lời còn chưa dứt, trước mắt Thao Thiết Cự thú nguyên bản đóng chặt mắt thấy đột nhiên mở ra, bên ngoài thân đột nhiên hiện ra tầng một ngăm đen hào quang, một cỗ không hiểu pháp tắc lực lượng từ trong lộ ra.

Oanh oanh oanh!

Liên tiếp mấy tiếng trầm đục từ kia trong cơ thể truyền ra, tựa hồ cái gì vỡ vụn, không biết bên trong xảy ra chuyện gì.

Bất quá trầm đục sau đó, Cửu Thủ Thao Thiết trong cơ thể cuộn cuộn khí tức đột nhiên hòa hoãn xuống, trên thân thể phồng lên không ngừng nhô lên cũng cách khác mới hòa hoãn rất nhiều.

Cái này Cửu Thủ Thao Thiết tựa hồ cưỡng ép chế trụ trong cơ thể Thời Gian Chi Lực.

"Cái gì!" Diêu Không mắt thấy cảnh này, sắc mặt đại biến.

Vèo!

Bên cạnh kim sắc Cự Viên không nói một lời, thân ảnh một cái mơ hồ, hóa thành một đạo kim ảnh như điện bắn ra, lao thẳng tới Cửu Thủ Thao Thiết.

Diệu Không sắc mặt khó coi, thân hình cũng lập tức bay nhào mà ra.

Kim sắc Cự Viên một bông hoa, trong nháy mắt xuất hiện ở Cửu Thủ Thao Thiết phụ cận.

Trong miệng hần tụng đọc chú ngữ, cánh tay vung lên, trong tay Phiên Thiên Côn các loại sáu côn pháp bảo đều rời tay bắn ra, lơ lửng tại không trung.

Đồng thời lại có hai đạo trường côn Pháp bảo từ Thạch Mục trên người bay ra.

Tám cột Huyền Thiên chi bảo tại không trung quay tròn xoay tròn lấy, tách ra động trời hào quang cùng uy áp, sau đó lập tức hợp lại, hội tụ đến cùng một chỗ, trong chớp mắt hóa thành một chỗ ngòi vạn trượng cao tám tầng bảo tháp.

Đáng sợ pháp tắc chấn động từ bảo tháp bên trên truyền ra, mang theo nồng đậm nghiêm túc khí tức.

Thạch Mục há mồm phun ra một cỗ tinh thuần hào quang, chui vào tám tầng bảo tháp ở bên trong, đồng thời trong tay bấm niệm pháp quyết mãnh liệt vung lên.

Oanh long long!

Tám tầng bảo tháp lập tức lần nữa phát triển lớn không ít, âm âm từ trên trời giáng xuống, đánh tới hướng Cửu Thủ Thao Thiết đầu, từng vòng làm

cho người ta hít thở không thông vô hình sóng lớn một cái hướng phía chung quanh cuồn cuộn quyển mà đi.

Cửu Thủ Thao Thiết giờ phút này không thể động đậy, gằm nhẹ một tiếng, trên đầu đột nhiên nổi lên tất cả sắc quang mang, lập tức mãnh liệt một cuốn, quán quanh tại trên đầu.

Ầm ầm!

Tám tầng bảo tháp thiên thạch bàn rơi xuống, hung hăng đập vào Thao Thiết trên đầu, phát ra một tiếng động trời nổ mạnh.

Quán quanh tại Cửu Thủ Thao Thiết trên đầu hào quang đầu ngăn cản bảo tháp một cái chớp mắt, lập tức liền vỡ vụn, bảo tháp tiếp tục hung hăng oanh kích tại Thao Thiết trên đầu.

Rặc rặc!

Một tiếng trầm đục truyền ra, Thao Thiết trong đầu mơ hồ còn có một âm thanh tiếng vỡ vụn truyền ra, trên đầu trong nháy mắt che kín vết rạn, thất khiếu bên trong tuôn ra mảng lớn máu tươi, thoạt nhìn hấp hối.

Bất quá cái này Thao Thiết đầu cứng rắn không thể tưởng tượng nổi, vậy mà tiếp nhận được bảo tháp long trời lở đất một kích.

Nhưng mà lập tức, nó trên đầu đột nhiên dâng lên một cỗ óng ánh bạch quang, cùng lúc trước thời gian chi thủy hào quang có chút tương tự, trên đầu vết rạn tại bạch quang trong nhanh chóng biến mất, hấp hối đầu thành linh khôi phục sinh khí.

"Cái này. . ." Kim sắc Cự Viên trên mặt biển sắc.

Cái này rõ ràng đã không phải là trị hết năng lực, mà là thời gian hồi tưởng đại thần thông.

Diệu Không mắt thấy cảnh này, trên mặt cũng là đại biến.

"Ha ha ha! Diệu Không, đa tạ người tự cho là thông minh đem thời gian chi thủy ném vào bốn tọa trong cơ thể, lại để cho bốn tọa tìm đường sống trong cõi chết, rốt cuộc tìm hiểu ra thời gian pháp tắc huyền bí. Các loại bốn tọa triệt để luyện hóa cái này thời gian chi thủy, chính là của các người tử kỳ." Cửu Thủ Thao Thiết trong miệng phát ra cuồng tiếu, trên người các nơi cũng bắt đầu hiện ra óng ánh bạch sắc quang mang, đem thân thể bao phủ ở bên trong.

Trên người nó ngập trời Yêu khí tuy rằng vẫn còn chấn động, nhưng mà đã đã xảy ra cái khác biến hóa, chậm rãi trở nên tinh túy thuần khiết, cùng lúc trước luyện hóa thời gian chi thủy thời một hình dáng.

"Nhanh! Không thể để cho nó cứ như vậy luyện hóa thời gian chi thủy!" Diệu Không mặt sắc mặt xanh mét, hét lớn một tiếng.

Không dùng hấn nói, Thạch Mục sớm đã ra tay.

Cái kia tám tầng bảo tháp đột nhiên lần nữa phóng lên trời, đồng thời tách ra tám đạo khe hở, những nơi đi qua, trong vòng ngàn dặm bên trong nguyên bản hỗn loạn không gian lần nữa kịch liệt chấn động.

Bảo tháp quay tít một vòng, co lại nhỏ đi rất nhiều, bất quá uy thế nhưng là càng lớn, âm âm rơi xuống, lần nữa đánh tới hướng Cửu Thủ Thao Thiết đầu.

Cửu Thủ Thao Thiết miệng hơi hơi khép mở, tụng niệm cái gì chú ngữ, trên người bạch quang một hồi chấn động, hóa thành một tầng nhìn như đơn bạc quang thuẫn, bọc lại toàn thân, trên đầu quang thuẫn thực tế dày đặc.

Ầm ầm!

Bảo tháp oanh kích tại quang thuẫn phía trên, quang thuẫn một hồi kịch liệt run run, liền điềm nhiên như không có việc gì đã ngăn được cái này kinh Thiên động Địa một kích.

Thạch Mục sắc mặt ngạc nhiên, Cửu Thủ Thao Thiết thần tình nhưng là buông lỏng, trong lòng lo lắng biến mất, cuồng hi đứng lên.

Thời gian pháp tắc lực lượng quả nhiên lợi hại, xa xa vượt qua dự liệu của nó, bảo tháp cường đại như thế công kích đều đơn giản ngăn lại.

Diệu Không giờ phút này cũng bay vút đã đến chỗ gần, mắt thấy cảnh này, sắc mặt trầm xuống.

Bất quá hần lập tức hừ lạnh một tiếng, lật tay lấy ra cái kia Lục sắc giới đao, cổ tay run lên đem giới đao dựng thẳng đứng lên, thẳng tắp ngón tay hướng lên bầu trời.

Giới đao mặt ngoài một đạo lục sắc phù văn hiện lên mà ra, hơi run rẩy, mũi đao đỉnh phun ra một đạo lục sắc cột sáng, bay thẳng Cửu Tiêu mà đi, lóe lên chui vào đỉnh đầu trong hư không biến mất không thấy gì nữa.

Bất quá sau một khắc, không trung một tiếng sét đánh nổ mạnh!

Hư không đột nhiên nhưng cuồng phong nhả lại, chói mắt vô cùng hào quang đột nhiên phóng hạ xuống, chiếu sáng phạm vi mấy ngàn dặm.

Bạch sắc quang mang ở bên trong, mơ hồ có thể chứng kiến một cái thật lớn môn hộ, môn hộ sau lờ mờ, tựa hồ là một cái to lớn vô cùng thế giới, vô số núi non sông ngòi, ngàn vạn Phật Quốc, Kim Vân phiêu đảng, phạm âm trùng trùng điệp điệp, thoáng như thượng giới Phật Đà Thánh cảnh.

Diệu Không giờ phút này thi pháp tựa hồ một cái mở ra một cái đi thông thượng giới môn hộ.

Từng cổ một bạch sắc Linh quang từ cực lớn môn hộ trong bay ra, sau đó ngưng tụ phía dưới hóa thành trên trăm tên cực lớn bạch sắc phù văn.

Diệu Không nói lẩm bẫm, hai tay bánh xe bàn nhanh chóng bấm niệm pháp quyết, một ngón tay đưa ra.

Không trung bạch sắc linh văn lập tức quay tròn chuyển động, sau đó đều bay vụt hạ xuống, chui vào Lục sắc giới đao trong.

Nguyên bản chỉ có dài hơn thước giới đao, hấp thu những thứ này bạch sắc linh văn về sau, lập tức phát ra ông ông chấn kêu, thành linh nhanh chóng phát triển lớn, trong nháy mắt hóa thành cao ngàn trượng một thanh Lục sắc chống trời cự đao.

Lại nói tiếp rất dài, bất quá những chuyện này cũng chính là một hai cái cái hô hấp bên trong hoàn thành,

Cửu Thủ Thao Thiết cảm nhận được chống trời lưỡi dao khổng lồ uy thế, mặc dù đối với thời gian pháp tắc tràn ngập tin tưởng, vẫn đang nhìn không được biến sắc.

Thạch Mục giờ phút này nhưng không có nhìn về phía cái kia Lục sắc lưỡi dao khổng lồ, mà là đứng ở đằng xa trong miệng nói lẩm bẫm, trong tay không ngừng bấm niệm pháp quyết, thần tình chăm chú vô cùng, đối với tại tình huống chung quanh không chút nào biết bộ dạng.

Từ khi thấy bảo tháp Pháp bảo thất bại, hắn liền lập tức lui về phía sau, chuẩn bị tiếp theo tay.

Lợi hại hơn công kích, chỉ có cái kia cửu nguyên băng hỏa tiên thuật.

Bất quá hắn cũng không có đem bảo tháp thu lại, mà là một tia tâm niệm tiếp tục thao túng bảo tháp, không ngừng âm âm nện xuống, đối với Cửu Thủ Thao Thiết ngừng lại điên cuồng nện.

Đầu là vô dụng có toàn bộ tâm thần điều khiển, bảo tháp uy lực có hạn, chỉ có thể cho Cửu Thủ Thao Thiết tạo thành một điểm phiến toái mà thôi.

Thạch Mục hai tay bấm niệm pháp quyết, kết thành từng cái một hỏa diễm hình dạng thủ ấn, đồng thời trong miệng tụng đọc chú ngữ.

Lòng bàn tay lưu kim quang mang lóe lên, hiện ra một cái hỏa diễm hình dạng phù văn.

Cái này phù văn thoạt nhìn cùng bình thường Linh văn hoàn toàn bất đồng, phức tạp rất nhiều, làm cho người ta một loại linh hoạt kỳ ảo xuất trần cảm giác.

Phốc!

Thạch Mục lòng bàn tay Linh văn trong hiện ra một đoàn lưu kim sắc hỏa diễm, cuộn cuộn không ngừng, hơn nữa nhanh chóng lan tràn ra, rất nhanh bao phủ ở hãn cả đầu cánh tay.

Cái này lưu kim hỏa diễm tuy rằng nhìn như long trọng, nhưng lại không có tản mát ra chút nào nhiệt lượng.

Thạch Mục trên mặt mơ hồ có hơi trắng bệch, trong cơ thể hơn phân nửa chân khí bị cái này lưu kim hỏa diễm hút đi, bất quá thần tình lúc giữa lại không có chút nào bất mãn, ngược lại mừng rỡ không thôi.

Hãn có thể rõ ràng cảm ứng được cái này lưu kim hỏa diễm uy lực, quá nhiên không hổ là Tiên Thuật hỏa diễm.

Bên hông hãn hồ lô ánh sáng màu lam lóe lên, một cái lam long từ trong bắn ra, rơi vào phụ cận, đúng là Thủy Linh Tử.

Thủy Linh Tử thần tình nghiêm nghị, quanh thân tản mát ra ánh sáng màu lam, toàn thân lộ ra một cỗ kỳ lạnh lực lượng.

Nó chỗ mi tâm ánh sáng màu lam lóe lên, cũng hiện ra một cái màu lam hỏa diễm hình dạng phù văn, cùng Thạch Mục trong tay phù văn cực kỳ tương tự.

Phốc xuy!

Thủy Linh Tử mi tâm Linh văn ánh sáng màu lam mãnh liệt sáng ngời, một cỗ màu lam Băng diễm từ phù văn trong bay ra.

Cùng lưu kim hỏa diễm một hình dáng, màu lam Băng diễm đồng dạng không có tản mát ra chút nào khí tức.

Kim lam hai màu hỏa diễm đụng một cái sờ lại với nhau.

Thạch Mục cùng Thủy Linh Tử sắc mặt đồng thời xiết chặt, riêng phần mình nhanh chóng tụng đọc chú ngữ, đánh ra một đạo pháp quyết, riêng phần mình thao túng chính mình hỏa diễm, khẩn trương cực kỳ.

Kim lam hỏa diễm chậm rãi xoay tròn, dường như Thái Cực Âm Dương, lẫn nhau quấn quanh lại với nhau, không có chút nào xung đột.

Thạch Mục sắc mặt vui vẻ, nhẹ nhàng thở ra, ngẩng đầu lên.

Hắn cái này liên tiếp thi pháp cũng không có tiêu phí bao nhiêu thời gian, hầu như cùng Diệu Không thi pháp đồng thời chấm dứt.

Thạch Mục ánh mắt đã rơi vào Diệu Không Lục sắc lưỡi dao không lồ bên trên trong mắt tinh quang lập lòe.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Chém Giết, Lý Khai, Minh Trùng

Cái này Lục sắc lưỡi dao không lồ tản mát ra khí tức quả thực đáng sợ, tại phía xa hẳn lấy tứ lương bát trụ biến ảo bảo tháp phía trên, xem ra là Diêu Không đòn sát thủ.

Thạch Mục trong ánh mắt trong nháy mắt hào quang chớp liên tục, bỗng nhiên trương cửa phun ra một ngụm máu tươi, chui vào bảo tháp trong.

Bảo tháp lập tức hào quang tỏa sáng, biến hóa nhanh chóng, thành linh hóa thành một chuỗi rộng lưng Cự Phủ, tách ra tám loại không dùng màu sắc hào quang.

Thạch Mục hiện tại sớm đã triệt để nắm trong tay tứ lương bát trụ, đạt tới hình tùy ý biến thành cảnh giới.

"Đi!" Thạch Mục đánh ra một đạo pháp quyết, Cự Phủ lóe lên hóa thành một đạo tia chớp, âm âm chém xuống, phách trảm tại Cửu Thủ Thao Thiết trên đầu.

Cự Phủ đánh xuống trong nháy mắt, Thạch Mục đồng thời tay áo vung lên, hơn mười đoàn Pháp bảo hào quang bắn ra, đánh hướng Cửu Thủ Thao Thiết đầu mà đi.

Cái này mười cái Pháp bảo đều là Linh quang lập loè, uy lực cực lớn Linh Bảo, cái kia hai cái lúc trước vừa mới đã nhận được màu vàng viên châu Pháp bảo thành linh cũng ở bên trong.

Cửu Thủ Thao Thiết giờ phút này thân thể vẫn đang không thể động đậy, mắt thấy cảnh này, bên ngoài thân bạch quang một hồi lập loè, trên đầu

bạch quang mãnh liệt sáng ngời, độ dày hầu như gia tăng lên gấp đôi nhiều.

Ầm ầm!

Cự Phủ hung hăng đứng ở bạch sắc quang thuẫn bên trên phát ra một tiếng động trời nổ mạnh.

Quang thuẫn lập tức kịch liệt run rẩy, hào quang mờ đi không ít, nhưng mà lập tức đem Cự Phủ bắn ra.

Không đều Cửu Thủ Thao Thiết cao hứng, cái kia mười cái Linh Bảo bay vụt tới.

"Bạo!" Thạch Mục trong tay bấm niệm pháp quyết, mười mấy món Linh Bảo đột nhiên phát ra một tiếng vang thật lớn, lập tức hóa thành hơn mười đoàn chói mắt vô cùng quang đoàn bạo liệt ra, đem Cửu Thủ Thao Thiết đầu bao phủ tại bên trong.

Kinh Thiên động Địa sóng xung kích sóng dữ bàn hương phía bốn phía một cuốn mà ra

Mặc dù có tia sáng chói mắt ngăn trở, bất quá lấy Thạch Mục cùng Diêu Không thị lực, vẫn đang có thể rõ ràng chứng kiến hào quang chỗ sâu tình huống.

Bị mười cái Linh Bảo tự bạo luân phiên ảnh hưởng đến, Cửu Thủ Thao Thiết trên đầu bạch sắc vòng bảo hộ lần nữa mờ đi rất nhiều.

Thực tế cái kia hai cái màu vàng đất viên cầu Linh Bảo tự bạo, uy lực cực lớn, dường như hai luồng Diệt Thần chi lôi, đem bạch quang nổ tan rất nhiều.

"Chém!" Diêu Không trong mắt kim quang chớp động, tay phải vung lên, Lục sắc lưỡi dao khổng lồ hóa thành một đạo bóng xanh, lóe lên mà

rơi, chém tại bạch quang yếu kém nhất địa phương.

Bạch sắc quang thuần luân phiên bị thương, rốt cuộc có chút chống đỡ không nổi.

Rắc rắc!

Quang thuần hiện ra một đạo vết rạn.

Diệu Không đại hỉ, há mồm phun ra một cái kim sắc huyết dịch, sau đó hóa thành vô số kim sắc phù văn chui vào Lục sắc lưỡi dao không lồ trong.

Rống!

Lục sắc lưỡi dao không lồ nở rộ vàng sáng lập tức lần nữa đại thịnh, phát ra dã thú gào thét thanh âm, hơn nữa ông ông run rẩy không thôi, mặc dù có chút khó khăn, bất quá vẫn là tiếp tục chém vào bạch sắc quang thuần trong.

Cửu Thủ Thao Thiết thần tình đại biến, trong mắt hiện ra vẻ hoảng sợ, dốc sức liều mạng đem năm giữ thời gian pháp tắc quán chú đến trên đầu quang thuần ở bên trong, bất quá vẫn đang không thể ngăn cản Lục sắc lưỡi dao không lồ.

Quang thuần trên vết rạn nhanh chóng lan tràn, rốt cuộc oanh một tiếng bạo liệt ra đến.

Bất quá Lục sắc lưỡi dao không lồ tựa hồ cũng tiêu hao tất cả lực lượng, hình thể nhanh chóng thu nhỏ lại, trong nháy mắt hóa thành vài chục trượng lớn nhỏ.

Diệu Không trong mắt lệ mang nhoáng một cái, há miệng lại phun ra một cỗ kim sắc huyết dịch, dung nhập Lục sắc lưỡi dao không lồ trong.

Hai ngụm máu phun ra, Diệu Không sắc mặt cũng có chút tái nhợt đứng lên.

Oanh!

Lục sắc lưỡi dao khổng lồ trên lập tức dâng lên mảng lớn Lục sắc hỏa diễm, hùng hực thiêu đốt, bên trong vô số Lục sắc phù văn cuộn cuộn.

Lục sắc Hỏa Nhận một cái mơ hồ bay vụt hạ xuống.

"Không!" Cửu Thủ Thao Thiết trong lòng tràn đầy không cam lòng, trong miệng phát ra rống to.

Chỉ cần một hồi sẽ qua, nó liền có thể tạm thời bức ở trong cơ thể Thời Gian Chi Lực, khôi phục hành động lực lượng.

Chỉ cần khôi phục hành động, Thạch Mục cùng Diệu Không liền mơ tưởng tổn thương nó mảy may.

Lục sắc Hỏa Nhận lóe lên đâm xuyên qua Cửu Thủ Thao Thiết làn da, chui vào kia đầu.

Cửu Thủ Thao Thiết phát ra một tiếng động trời rống to, bất quá giờ phút này kia còn là không thể động đậy, toàn thân run rẩy bàn run rẩy, hai mắt trừng trừng, lộ ra làm cho người ta sợ hãi hào quang.

Diệu Không sắc mặt đột biến, A Nan phá giới đao cùng hãn liên hệ giờ phút này đột nhiên đoạn tuyệt, không biết Cửu Thủ Thao Thiết thi triển thủ đoạn gì.

"Biệt làm vô vị vùng vẫy, chết đi!" Một bóng người trống rỗng xuất hiện tại Cửu Thủ Thao Thiết sau lưng, thành linh đứng là Thạch Mục.

Hãn khê quát một tiếng, một cánh tay bị kim lam hai màu hỏa diễm bao bọc, cùng chưởng như đao, một cái hung hăng đâm về Cửu Thủ Thao Thiết

đầu.

Cự Viên vừa thô vừa to cánh tay dễ như trở bàn tay bình thường, trực tiếp chui vào Cửu Thủ Thao Thiết cứng rắn vô cùng trong đầu.

Kêu thê lương thảm thiết từ Thao Thiết trong miệng truyền ra.

Oanh!

Kim lam hỏa diễm đồng thời đại thịnh, bộc lại Cửu Thủ Thao Thiết đầu, một cỗ cực nhiệt cùng cực hàn khí tức đột nhiên bộc phát.

Kim sắc hỏa diễm phun ra nuốt vào, hết thảy trong nháy mắt biến thành hư vô, kể cả chung quanh hư không.

Màu lam Băng diễm khí tức bao phủ chỗ, hết thảy trong nháy mắt bị đóng kết, sau đó từng khúc vỡ vụn.

Thạch Mục một tay phát lên, mấy khối màu đỏ Lam Tinh thân thể bắn ra, thành linh đúng là thủy hỏa tiên tinh, chui vào kim xanh hỏa diễm trong.

Kim lam hai loại hỏa diễm lập tức dâng lên gấp mấy lần, sau đó hòa thành một thể, hóa thành một loại nhàn nhạt bạch sắc hỏa diễm.

Cái này bạch sắc hỏa diễm nhìn như ti không chút nào thu hút, bất quá lại tản mát ra một cỗ mãnh liệt khí tức.

Cửu Thủ Thao Thiết đầu bị kia bao bọc, thành linh nhanh chóng thu nhỏ lại, mấy hơi thở triệt để biến mất, bên trong Nguyên Thần hồn phách còn không có bay ra liền biến thành hư vô.

Chỉ có một thanh Lục sắc giới đao lơ lửng tại đó, .

Cửu Thủ Thao Thiết không đầu tàn phế thân thể run rẩy vài cái, bất động.

Thạch Mục có chút trợn mắt há hốc mồm, cứu nguyên băng hỏa tiên pháp uy lực thật không ngờ lợi hại, sâu sắc ngoài dự liệu của hắn.

Diệu Không trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, lập tức phát tay đem giới đao triệu hoán mà quay về, đã thu vào trong cơ thể.

Cửu Thủ Thao Thiết không lồ thi thể không đầu nằm ngang ở trên hư không, bất quá không còn chút nào nữa tức giận.

Kim sắc Cự Viên trên người hào quang lượn lờ, cực lớn thân hình nhanh chóng thu nhỏ lại, hóa thành nhân hình lớn nhỏ, hiện ra Thạch Mục thân ảnh.

Hắn giờ phút này sắc mặt tái nhợt vô cùng, hầu như không có chút huyết sắc nào.

Thạch Mục lật tay lấy ra hai viên thuốc ăn vào, sắc mặt lúc này mới dễ nhìn một ít.

Diệu Không sắc mặt cũng khó coi, lấy ra một quả đan dược ăn vào.

Hai người mừng rỡ nhìn nhau, bất quá đều tại đối phương trong mắt chứng kiến một tia may mắn.

Nếu không có thời gian chi thủy, bọn hắn đều muốn diệt trừ cái này Cửu Thủ Thao Thiết, chỉ sợ căn bản không có khả năng.

Hai người nghỉ ngơi một lát, Diệu Không phi thân đi vào Cửu Thủ Thao Thiết bên cạnh thi thể, ánh mắt lờ lờ tỏa sáng, vung trong tay Lục sắc giới đao, chém ra một đạo cự đại đao mang.

Xoẹt!

Cửu Thủ Thao Thiết chết đi, trong cơ thể ẩn chứa Linh lực lập tức liền biến mất hơn phân nửa, phòng ngự giảm nhiều, thi thể bị đơn giản chém

thành hai đoạn.

Diệu Không vung tay lên, phát ra một cỗ hấp lực.

Sau một lát, hai luồng bạch quang từ Cửu Thủ Thao Thiết trong cơ thể bay ra, đúng là cái kia thời gian chi thủy, bất quá chẳng biết tại sao phân chia thành hai khối.

Hơn nữa hai luồng thời gian chi thuật cộng lại, so với lúc trước, tựa hồ còn là nhỏ hơn rất nhiều.

Thạch Mục giờ phút này cũng bay tới, chứng kiến hai luồng thời gian chi thủy, ánh mắt tại sáng ngời, lập tức lờm Diệu Không liếc.

Diệu Không vừa đúng giờ phút này cũng nhìn lại, hai người ánh mắt giao tiếp, chung quanh xuất hiện một cỗ không hiểu khí tức.

Thủy Nguyên Tử giờ phút này rút nhỏ thân thể, hóa thành cùng Thái nhi không xê xích bao nhiêu, ngồi xồm Thạch Mục trên bờ vai, cũng nhìn về phía thời gian chi thủy.

"Hặc hặc, nếu như nơi này có hai khối thời gian chi thủy, Thạch Mục đạo hữu, ta và ngươi cũng không cần tranh đoạt, một người một khối đi." Diệu Không chột hặc hặc cười nói, phất tay phát ra một cỗ kim quang, quần lấy một khối thời gian chi thủy, đưa đến Thạch Mục trước người.

Thạch Mục ánh mắt nhất động, nhẹ gật đầu, cũng phát ra một cỗ Huyền Hoàng hào quang, bao phủ ở này khối thời gian chi thủy, đem kéo xuống bên cạnh.

Thời gian chi thủy một phân thành hai, vật ấy tuy rằng vẫn là rất nặng, bất quá đối với Thạch Mục mà nói, lại không coi vào đâu.

"Nơi đây còn có chút thứ tốt." Diệu Không lần nữa phát tay phát ra một cỗ kim quang, chui vào Thao Thiết tàn phế thân thể.

Một tiếng trầm đục, tựa hồ là vật gì vỡ vụn ra, kim quang vòng quanh một đồng lớn đồ vật bay ra.

Những thứ này hơn phân nửa đều là một ít tài liệu, thành linh đều Cửu Thiên tiên phẩm, so với thủy hỏa tiên tinh cũng không kém chút nào.

Còn có vài món Linh Bảo, cái kia ngũ sắc chiến thương thành linh ở bên trong, còn có mặt khác một ít Linh Bảo, cũng đều cực kỳ trân quý.

"Cửu Thủ Thao Thiết trong cơ thể thai nghén có không gian, đáng tiếc vừa mới thời gian chi thủy Thời Gian Chi Lực, khiến cho kia trong cơ thể không gian cũng tùy theo bạo động, rất nhiều thứ đều hủy, chỉ còn lại có một chút như vậy." Diệu Không có chút tiếc hận nói.

Lập tức hẩn phát tay đem mấy thứ này một phân thành hai, một nửa đổ lên Thạch Mục trước người.

Thạch Mục tự nhiên không chút khách khí thu hồi.

"Thạch Mục đạo hữu, ta và người liên thủ mục tiêu đến đây coi như là đạt thành, bần tăng còn có chuyện quan trọng, liền cáo từ trước. Lấy đạo hữu thực lực, tin tưởng dùng không được bao lâu liền có thể phi thăng thượng giới, ta và người có lẽ tại thượng giới còn có gặp nhau ngày." Diệu Không ha ha cười nói.

"Thừa Diệu Không đạo hữu cát ngôn." Thạch Mục gật đầu nói.

"Sau này còn gặp lại." Diệu Không tựa hồ rất là vội vàng, đối với Thạch Mục nhẹ gật đầu, hóa thành một đạo kim quang, hướng phía xa xa bay đi, rất nhanh biến mất ở phía xa.

Thạch Mục nhìn xem Diệu Không đi xa, ánh mắt chớp lên, bất quá rất nhanh lắc đầu, không hề suy nghĩ nhiều.

Diệu Không ủy thác đã chấm dứt, đối phương mặc dù còn có sự tình khác, cũng đều cùng hãn không quan hệ.

"Thời gian chi thủy! Không thể tưởng được tại hạ giới cũng có thể được đến loại này kỳ trân, hặc hặc!" Thủy Linh Tử các loại Diệu Không ly khai, lập tức thay đổi một bộ thần tình, cười ha ha, cực kỳ hưng phấn.

"A, người cũng rất khát vọng vật ấy? Bên trong Thời Gian Chi Lực đối với người cũng hữu dụng?" Thạch Mục a một tiếng, hỏi.

Hãn đối với cái này thời gian chi thủy mặc dù hiếu kỳ, bất quá cũng không quá lớn tham niệm.

Đối với thời gian pháp tắc, hãn một điểm linh ngộ cũng không có, vật ấy với hãn mà nói, chỉ sợ là cái gân gà rồi.

"Ta đối với nơi này trước mặt thời gian chi tinh không có hứng thú, bất quá điều này có thể thai nghén Thời Gian Chi Lực chân thủy đối với ta lại ích lợi thật lớn. Người về sau luyện hóa vật ấy bên trong thời gian chi tinh, chính mình lưu lại, vật ấy có thể trì hoãn Thiên Kiếp phủ xuống thời gian, nhớ kỹ đem sở hữu chân thủy cho ta là được rồi." Thủy Nguyên Tử nói ra.

"Thời gian chi tinh thậm chí có như vậy diệu dụng! Có thể trì hoãn Thiên Kiếp?" Thạch Mục nhãn tình sáng lên.

Hãn tối tăm bên trong có cảm ứng, Thiên Kiếp chi kỳ đã tới gần, một mực vì thế sầu muộn.

Nếu là thời gian chi tinh có thể trì hoãn Thiên Kiếp hàng lâm, hãn thứ nhất có thể làm nhiều chuẩn bị, thứ hai cũng có thể nhiều làm bạn một cái Chung Tú cùng Tây Môn Tuyết, vẹn toàn đôi bên.

"Ừ, người chỉ cần đem luyện hóa nhập vào cơ thể liền đã biết." Thủy Nguyên Tử nói ra.

Thạch Mục hưng phấn liên tục gật đầu, phát tay đánh ra mấy đạo hoàng mang, đem cái này đoàn thời gian chi thủy tầng tầng bao phủ, bảo vệ cực kỳ chặt chẽ.

Tầm mắt của hắn rơi vào Cửu Thủ Thao Thiết trên thi thể, thần thức bao phủ ở tàn phế thân thể, cẩn thận tìm tòi một phen.

Thạch Mục trong mắt hiện lên một đám thất vọng, thần thức không có ở Cửu Thủ Thao Thiết trên người tìm được huyết nha tinh các loại thứ tốt.

Con thú này một ít thân thể bộ vị mặc dù là luyện khí tốt tài liệu, bất quá hắn tự nhiên là chút nào không có hứng thú đấy.

Con thú này thi thể quá lớn, hắn cũng không ý đi hao tâm tốn trí xử lý sạch, quay người hướng phía xa xa phi độn mà đi.

Bất quá vào thời khắc này, không gian chung quanh đột nhiên chấn động lên.

Không phải là cái loại này bởi vì đánh nhau mà sinh ra phạm vi nhỏ rung động lắc lư, mà là cả Tu La chi tâm Bí Cảnh đều tại ù ù run rẩy, khắp nơi hiện ra một đạo không gian thật lớn khe hở, tựa hồ toàn bộ Bí Cảnh đều muốn tan vỡ bình thường.

"Nguy rồi, cái kia thời gian chi thủy tại cái này Tu La chi tâm Bí Cảnh hạch tâm, các người đem nó lấy đi, đã mất đi chèo chống, chỉ sợ toàn bộ Bí Cảnh đều muốn tan vỡ." Thủy Linh Tử quát.

Thạch Mục nghe vậy sắc mặt biến hóa, trên người hoàng mang đại thịnh, hướng phía cổ Man tộc cùng Tu La Chu tộc chỗ phương hướng điện bắn đi.

...

Gần nửa ngày về sau, Tu La chi tâm Bí Cảnh bên ngoài không gian trong đường hầm, một đoàn hoàng mang từ bên trong bắn ra, đã rơi vào phụ cận.

Hoàng mang lóe lên thu liễm, hiện ra bên trong hàng chục cá nhân hình ảnh, đúng là Thạch Mục cùng cố man, Tu La Chu hai tộc người.

Không gian đường hầm giờ phút này cực kỳ bất ổn, bên trong hào quang lập loè, nặng nề nhưng mà hùng vĩ thanh âm, thỉnh thoảng từ không gian đường hầm ở chỗ sâu trong truyền ra.

Mỗi một lần trầm đục, hư không loạn lưu đều bị kia chấn động, một hồi chấn động.

"Nhìn đến cái này Tu La chi tâm Bí Cảnh thật sự sắp tan vỡ, ài!" Cừu Nguyên tộc trưởng nhìn xem không gian đường hầm, thở dài nói.

Tu La trong lòng vô số tài nguyên, cũng đem tùy theo biến mất.

La Tổ tộc trưởng cũng có chút tiếc nuối, bất quá rất nhanh thần tình khôi phục, hướng phía Thạch Mục thi lễ một cái, nói: "May mắn mà có Thạch Mục đạo hữu tương trợ, nếu không chúng ta chưa hẳn có thể từ bên trong trốn tới."

Hai tộc tộc nhân khác cũng ngay ngắn hướng hướng phía Thạch Mục thi lễ một cái.

Hai tộc người giờ phút này tuy rằng bị thương rất nhiều, nhưng cơ bản không có bao nhiêu người vẫn lạc.

Cừu Thủ Thao Thiết cái kia hai đầu thú con, bị bọn hãn tại Bí Cảnh trong vây công chém giết, cùng không có người thành viên thương vong.

"Lúc trước nếu như mang bọn người đi vào, các người cũng coi như giúp ta rất nhiều, ta tự nhiên có nghĩa vụ mang bọn người đi ra." Thạch Mục bình tĩnh nói.

"Chúng ta căn bản không thể giúp đỡ bao nhiêu bề bọn, ngược lại là Thạch Mục đạo hữu hai người các người chém giết Cửu Thủ Thao Thiết, cho chúng ta hai tộc đã báo đại thù, thật không biết nên như thế nào cảm tạ các người mới tốt." Cửu Nguyên thành khẩn nói.

"Hai vị tộc trưởng không cần như thế, Thạch mỗ đến đây thảo phạt Cửu Thủ Thao Thiết, cũng tại vì mục đích của mình, bất quá là thuận tay giúp đỡ mà thôi." Thạch Mục khoát tay áo.

"Việc này đã chấm dứt, Thạch mỗ cũng còn có chuyện quan trọng lại thân, sẽ không ở này ở lâu rồi, như vậy cáo từ." Mắt thấy Cửu Nguyên bọn hãn vẫn chưa thỏa mãn cùng nhau đi lên, còn muốn nói gì nữa, Thạch Mục lập tức vượt lên trước cướp đường.

Hãn không phải là rất am hiểu đối mặt bực này tình cảnh.

Nói xong chuyện đó, hãn hơi vừa chấp tay, hóa thành một đạo màu vàng độn quang, hướng phía xa xa mà đi, rất nhanh biến mất tại mênh mông thời không loạn lưu trong.

Cửu Nguyên cùng La Tổ liếc nhau, thở dài.

Thạch Mục thực lực mạnh mẽ vô cùng, bọn hãn nguyên bản vẫn ý định cùng kia kéo một chấp nối, có thể kết giao như vậy một vị đại năng, tuyệt đối là hữu ích vô hại đấy, đáng tiếc Thạch Mục nhưng không có cùng bọn họ kết giao ý tứ.

"Cửu Nguyên tộc trưởng, Minh Long nhất tộc chủ lực bị diệt, không biết tộc trưởng kế tiếp có tính toán gì không? Không bằng ta và người hai tộc

liên thủ, tiêu diệt Minh Long nhất tộc, chia đều thiên hạ." La Tố ánh mắt cuồng nhiệt, nói ra.

"Việc này, sau đó rồi nói sau." Cừu Nguyên đã trầm mặc một cái, mở miệng nói ra.

Nếu như Thiên Đình đã bị diệt, Cừu Nguyên ý định suất lĩnh tộc nhân phản hồi quê hương, dù sao chỗ đó mới là cố Man tộc cội.

Đối với Tu La tinh trên tranh đấu, hẳn đã vô tâm tham dự.

Bất quá nếu là có thể có lợi, cùng Tu La Chu nhất tộc liên thủ cũng không phải là không thể được.

Hai tộc người làm sơ chinh đồn, cũng rất nhanh đã đi ra nơi này.

...

Tu La chi tâm Bí Cảnh ở bên trong, Cửu Thủ Thao Thiết tàn phế thân thể tại trong hư không, theo không gian lực chấn động phiêu đảng, dường như không có rễ lục bình.

Thao Thiết tuy rằng chết đi, bất quá kia thân hình cứng cõi, Không Gian Chi Lực vẫn không cách nào đem phá hủy.

Hư không ù ù chấn động, Tu La chi tâm Bí Cảnh một hai tầng bên trong, mặt đất Đại Lục tan vỡ, phía trên sinh vật bị cuốn vào thời không loạn lưu, hóa thành bột mịn.

Một khối phạm vi hơn mười dặm thổ địa quấn vào thời không loạn lưu, phiêu lưu đến Cửu Thủ Thao Thiết phụ cận, oanh một tiếng tan vỡ vỡ vụn.

Bất quá một đạo trăm trượng dài bóng đen từ bên trong bay ra, đã rơi vào Cửu Thủ Thao Thiết không trọn vẹn trên thi thể, nhưng là một cái dị trùng, hình như Ngô Công, bất quá lại cùng Ngô Công có chút bất đồng.

Nếu là La Tổ hoặc là Cừu Nguyên tại này, tất nhiên có thể nhận ra này trùng đúng là Tu La chi tâm Bí Cảnh trong tồn tại một loại được xưng là minh trùng kỳ trùng.

Bất quá này trùng thoát nhìn cùng bình thường minh trùng có chút bất đồng, toàn thân đen nhánh tỏa sáng, làm cho người ta một loại cực kỳ đặc thù cảm giác.

Hắc sắc minh trùng rơi vào Thao Thiết tàn phế thân thể bên trên cái mũi đối với Thao Thiết tàn phế thân thể hung hăng ngửi ngửi, lập tức chi ... chi hoan hô hai tiếng, miệng lớn nhanh chóng cắn xé nổi lên trước mắt mỹ thực, lấy cùng kia thân thể hoàn toàn kém xa tốc độ, nhanh chóng thôn phệ Thao Thiết tàn phế thân thể, rất nhanh cắn nát Thao Thiết làn da, chui vào trong đó.

HUYỀN GIỚI CHI MÔN HẬU TRUYỆN [C]

Vong Ngữ
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Phi Thăng Chi Kiếp!

Mấy ngày sau, Lam Hải tinh Man tộc chi địa, Bạch mã sơn phía sau sơn cốc.

Bạch mã sơn phong cảnh một ngày trước kia, ngày trước nơi này dị động, Man tộc Thánh Điện phái người tới đây xem xét một phen, không có gì phát hiện, liền lại rất nhanh ly khai.

Phía sau núi trên sơn cốc hư không không một hồi chấn động, một bóng người trống rỗng xuất hiện, đúng là Thạch Mục.

Hắn đứng ở không trung, nhìn trước mắt khắp núi xanh tươi, trên mặt lộ ra như trút được gánh nặng đáng tươi cười.

Mặc dù chỉ là đã đi ra mấy ngày, bất quá trong lúc này nhiều lần sinh tử, dường như đã đi ra hồi lâu bình thường.

Thạch Mục tại không trung đứng yên một hồi, thân hình hóa thành một đạo hoàng mang, hướng phía Đông châu bán đảo phương hướng bay đi.

Hắn không có che giấu khí tức của mình, mới vừa đi tới nửa đường, một kim một trắng hai đạo độn quang nghênh đón trước mặt bay vụt mà đến.

Thạch Mục ngừng thân hình, mỉm cười nhìn trước mắt hai đạo độn quang.

Kim trắng hai đạo độn quang tại kia trước người rơi xuống, hiện ra Chung Tú cùng Tây Môn Tuyết thân ảnh.

"Tú nhi, Tuyết Nhi, ta đã trở về." Thạch Mục nhìn trước mắt hai nữ, mở ra cánh tay.

Hai nữ trong mắt lóe ra nước mắt, sau đó nhào vào Thạch Mục trong ngực.

...

Thời gian cực nhanh, trong nháy mắt lại là ba trăm năm vội vàng mà qua.

Lam Hải tinh Đông Hải vào biển ba vạn dặm một tòa vòng tròn trên đảo nhỏ, hòn đảo chung quanh trên bầu trời bao phủ tầng một duyên màu mây đen, phạm vi chừng mấy ngàn dặm rộng, chính giữa mơ hồ có ánh sáng không ngừng thoáng hiện.

Vòng tròn hòn đảo trung bộ, một khối cực lớn hắc sắc trên đá ngầm, chính một nam ba nữ tương đối mà đứng, trong đó một nữ đang mặc màu xanh quần lụa mỏng, xinh đẹp tuyệt trần hai hàng lông mày nhú chặt, hướng bên cạnh nam tử nói ra: "Phu quân, phi thăng Thiên Kiếp không phải chuyện đùa, ngàn vạn coi chừng."

Câu hỏi người đứng là Chung Tú, kia bên cạnh to lớn nam tử, dĩ nhiên là tại Thạch Mục, bên cạnh là Tây Môn Tuyết, Kim Tiểu Trâm đứng cách xa hơn một chút địa phương.

Trên người mấy người Linh quang mơ hồ, hiển nhiên ba trăm năm qua đi, tu vi đều có không nhỏ tiến bộ.

Tây Môn Tuyết tu vi thành linh đã đạt đến thần cảnh hậu kỳ, Chung Tú cùng Kim Tiểu Trâm cũng đều đã có thần cảnh trung kỳ thực lực.

Chính là ba trăm năm có lớn như vậy tiến bộ, quả thực không thể tưởng tượng nổi, cũng không biết Thạch Mục dùng thủ đoạn gì.

"Tú nhi, không cần lo lắng, của ta Chân Tiên thân thể đã viên mãn, còn có mặt khác rất nhiều chuẩn bị, độ quá Thiên kiếp vẫn có nắm chắc đấy." Thạch Mục ánh mắt nhu hòa, sau đó ánh mắt lại rơi vào Tây Môn Tuyết trên người, nói ra.

"Lấy phu quân thực lực, độ quá Thiên kiếp nắm chắc. Phu quân yên tâm, chúng ta cũng sẽ cố gắng tu luyện, tranh thủ một ngày kia cũng có thể phi thăng thượng giới, cùng phu quân đoàn tụ, vĩnh viễn không chia lìa." Tây Môn Tuyết cặp môi đỏ mọng khẽ nhếch ôn nhu nói.

Thạch Mục nhìn xem hai người bộ dáng như vậy, cánh tay bao quát đem hai người vòng vào trong ngực, mũi thở nhún, ngửi ngửi trên thân hai người mùi thơm của cơ thể.

Trên mặt đất ba người bóng dáng, đã hòa làm một thể, lại cũng không cách nào tách ra.

"Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn.

Trên bầu trời tiếng thứ nhất sấm rền, đem ba người vuốt ve an ủi cắt ngang, Tây Môn Tuyết cùng Chung Tú một trước một sau tựa đầu từ Thạch Mục trước ngực nâng lên, ngửa đầu nhìn qua Thạch Mục, trăm miệng một lời nói: "Đi đi."

Thạch Mục đứng thẳng thân hình, hơi vung tay lên, một lam một hồng hai đạo bóng dáng từ kia trên người bay chột hiện mà ra, đã rơi vào Chung Tú ba người bên cạnh.

"Thái nhi, Thủy Linh Tử, tại ta Độ Kiếp thành công lúc trước, hai người các người liền cho ta hộ pháp." Thạch Mục đối với bọn họ nói.

"Thạch đầu, người cứ yên tâm đi, có có tôi, cam đoan không có cái gì sai lầm." Thái nhi vung lên cánh, vỗ bộ ngực cam đoan nói.

Một bên Thủy Linh Tử tuy là vẻ mặt tràn đầy xem thường chi sắc, thật cũng không có hai lời, lúc này nói ra: "Yên tâm đi, hết thầy giao cho ta."

Thủy Linh Tử tu vi thành linh cũng đạt tới thần cảnh hậu kỳ, hơn nữa tại thần cảnh hậu kỳ cũng tựa hồ tu luyện đến cực cao cảnh giới, mơ hồ đạt đến bắt đầu cô đọng Chân Tiên thân thể cảnh giới.

Cùng mà so sánh với, Thái nhi liền thua kém rất nhiều, vẫn là thần cảnh trung kỳ cảnh giới, bất quá nhìn lên khí tức chấn động, cũng có không nhỏ tiến bộ.

Thạch Mộc thân hình phóng lên trời, đứng ở không trung, túc thân mà đứng, hai mắt khép hờ.

Trên người hần khí tức dần dần vững vàng vô hình, chỉ có cực kỳ nhỏ chấn động nhộn nhạo mà ra, nhưng là hóa thành mắt thường có thể thấy được kim sắc đường vân, hướng bốn phía lan tràn mà đi.

Tây Môn Tuyết đôi mắt đẹp sáng ngời, Thạch Mộc quanh thân chấn động dấu vết, vậy mà cùng nước biển bập bênh biên độ hoàn toàn ăn khớp, toàn bộ người đều dường như sáp nhập vào trong nước biển, nếu là nhắm mắt lại, nàng thậm chí không cảm giác được Thạch Mộc tồn tại.

Đúng lúc này, Thạch Mộc đột nhiên hai mắt trợn mắt, tay áo vung lên, toàn bộ người phá không mà đi, hóa thành một đạo lưu quang bay vào biển sâu phương xa, cùng lúc đó, một đạo kim quang nhưng là nhanh hẳn một bộ, lượn vòng lấy bản về phía mặt biển.

"Vù vù vù. . ."

Một trận cuồng phong gào thét bàn thanh âm vang lên, đạo kim quang kia ở giữa không trung cấp tốc phát triển lớn, lập tức hóa thành ngàn trượng ngọn núi khổng lồ bình thường chống trời trụ lớn, nhập vào trong nước biển, đúng là Phiên Thiên Côn.

Phiên Thiên Côn phương hướng vừa rơi xuống nước, nhưng là không có chút nào dừng lại, tiếp tục rất nhanh phát triển lớn, trong chớp mắt liền từ dưới mặt biển lên nhanh mà ra, giống như chỗ ngồi trên biển lớn đảo bình thường lộ tại trên mặt biển.

Thạch Mục thân ảnh bay thấp hạ xuống, ngửa đầu nhìn lên trời.

Nguyên bản vây tụ họp tại vòng tròn hòn đảo phía trên duyên vân, chẳng biết lúc nào đã bay di chuyển mấy trăm dặm, xuất hiện ở Thạch Mục đỉnh đầu.

Thời gian một chút qua, không trung kiếp vân càng phát ra buông xuống, làm cho người ta hầu như không thở nổi.

Bất quá Thạch Mục tựa hồ không có cảm nhận được bình thường, thần tình lúc giữa thậm chí mang theo dáng tươi cười.

Chỉ nghe Oanh long long một hồi nổ mạnh, trầm trọng duyên vân chính giữa bạch quang nhảy lên, bỗng nhiên mở rộng, lộ ra một cái thật lớn đích chỗ trống, bên trong một hồi lười mác giao kích âm thanh vang lên, vô số đạo màu xám trắng khổng lồ Phong Nhận lập tức phô thiên cái địa bàn mà quét sạch xuống.

Thiên Kiếp rốt cuộc bắt đầu!

"Phong Kiếp. . ." Thạch Mục có chút ngoài ý muốn tự nói một câu, cũng không thấy hấn như thế nào động tác, kia dưới thân cực lớn Phiên Thiên Côn trên kim quang chấn động, một cột cực lớn kim sắc côn ảnh từ trong bay ra.

Cùng lúc đó, mấy đạo mặt khác màu sắc côn ảnh từ trong cơ thể hấn bay ra, lẫn nhau giăng khắp nơi, tại hấn trên đỉnh đầu cấu trúc ra trăm trượng chi lớn tứ lương bát trụ quang ảnh, đem những cái kia khổng lồ Phong Nhận đều ngăn cản xuống dưới.

"Boong boong boong. . ."

Cực lớn kim chúc chạm nhau thanh âm không ngừng vang lên, một đạo màu xám Phong Nhận chém vào tứ lương bát trụ phía trên, đều bị nứt toác ra, không có cách nào rơi vào Thạch Mộc trên người, mà tứ lương bát trụ quang ảnh sáng ngời cũng không có sáng ngời một cái, cứng cố như núi.

Thạch Mộc cũng chỉ là nín hơi đứng thẳng, không dư thừa chút nào động tác.

Cái này làm cho người tai đau thanh âm vừa vang lên, chính là trọn vẹn một ngày, Thạch Mộc thủy chung lẳng lặng mà đứng, động cũng không có động một cái.

Ba trăm năm qua, thực lực của hắn lại có nhảy vọt tiến bộ, bực này Phong Kiếp, còn không bị hắn nhìn ở trong mắt.

Đúng lúc này, duyên vận trong đích chỗ trống bên trong hào quang nhảy lên, lưỡi mác giao kích thanh âm dần dần biến mất, ngay sau đó lại vang lên từng trận dày đặc nổi trống thanh âm, một cỗ nóng bỏng vô cùng khí tức từ trong truyền ra.

Thạch Mộc ngửa đầu nhìn lên trời, chỉ thấy trống rỗng ở trong ánh sáng màu đỏ đột nhiên sáng, thành từng mảnh rậm rạp chằng chịt màu đỏ thẫm phù văn chính từ trong đó bay múa mà ra, rất nhanh liền đem toàn bộ trống rỗng che kín, mà tại phía sau, còn có vô số phù văn đang tại nhao nhao toát ra.

"Phong tai kiếp về sau lại là Hỏa Kiếp sao? Nhìn đến nghe đồn Lô Kiếp còn ở lại chỗ này về sau đâu." Thạch Mộc thì thào một phen, hai tay vừa nhấc, nhưng là rất nhanh kết ấn đứng lên.

Xa cách ngoài mấy trăm dặm vòng tròn hòn đảo phía trên, Chung Tú chính nắm thật chắc Tây Môn Tuyết một tay, thần sắc khẩn trương mà nhìn

qua cái kia mảnh đang tại trở nên lửa đỏ đám mây.

Tây Môn Tuyết thấy kia thái dương mơ hồ có đốm mờ hôi, trong lòng khê nhúc nhích, tay kia nhẹ nhàng tại Chung Tú trên mu bàn tay vỗ vỗ, ý bảo nàng không nên quá khẩn trương.

Chung Tú quay đầu lại cùng nàng nhìn nhau, trên mặt lộ ra một tia an ủi vui vẻ, lại không nói thêm gì.

"Các người yên tâm được rồi, điểm ấy trình độ Thiên Kiếp vẫn uy hiếp không được Thạch đầu." Thái nhi thấy thế, mở miệng nói ra.

Thủy Linh Tử đảo lộn tại không để ý đến Chung Tú các nàng, ánh mắt thủy chung chăm chú nhìn không trung Lôi Kiếp, không biết đang suy nghĩ gì.

"Oanh oanh oanh" liên tiếp sấm rền thanh âm dày đặc vang lên, xa xa hải vực phía trên lập tức bị một mảnh ánh sáng màu đỏ bao phủ, rậm rạp chẳng chịt hỏa diễm dung nham gió táp mưa rào bình thường nện rơi xuống.

Người mặc dù cách cực kỳ xa, giờ phút này thực sự rõ ràng cảm nhận được một cỗ cực nóng sóng lửa, đang tại cuộn cuộn kéo tới.

Nhưng ngược lại, lúc đầu nay đã tình tiết phức tạp mặt biển lập tức trở nên cuồng bạo không thôi, vô số nước biển đảo lộn tuôn ra dựng lên, hóa thành Di Thiên sóng lớn hướng phía bầu trời đánh tới, lại rất có phản công mà lên, giội tắt hỏa vân chi thế.

Hỏa vân phía dưới, vài gốc cực lớn trường côn xoay quanh bay múa.

Lần này không còn là hư ảnh, mà là thật thể, chặn đầy trời hỏa diễm dung nham.

...

Mấy ngày sau, bên trên bầu trời một tiếng "Sét đánh" nổ vang, vạn đạo tử kim điện mâu từ một mảnh cực lớn ngũ sắc trong đám mây, tung bắn hạ xuống, hướng phía phía dưới hải vực bên trong oanh kích mà đi.

"Rống. . ."

Một tiếng cực lớn tiếng gầm gừ lên, sớm đã hóa thân vạn trượng Cự Viên Thạch Mục, ba đầu tả hữu liền chuyển, sáu tay ngay ngăn hướng huy động, hướng phía trên bầu trời đánh tới, tại kia trong lòng bàn tay, các màu cột sáng nổ bắn ra mà ra, cùng cái này một mảnh tử kim điện mâu đối với trùng một chỗ.

Mà tại Cự Viên thân hình ngay phía trên, hai đạo không lồ vòng tròn, lại chính đang nhanh chóng hoàn chuyển, trong đó Tử xanh lưỡng sắc quang mang mãnh liệt, đúng là Âm Dương Ngự Lô Hoàn.

Vô số điện mâu thụ kia dẫn dắt, như là du xà bình thường dững mãnh vào trong đó, trong lúc nhất thời càng đem hơn phân nửa tử điện căn nuốt cái sạch sẽ.

Mấy ngày qua, các loại Lô Kiếp một luồng sóng đánh xuống.

Lô Kiếp uy lực mạnh, vượt ra khỏi Thạch Mục đoán trước, giờ phút này nhìn qua đã rất là mỏi mệt.

"Oanh oanh oanh" nổ đùng thanh âm sớm đã vang vọng vòm trời, Cự Viên trong tay các màu cột sáng hơn phân nửa đều cùng điện mâu đồng quy vu tận, nhưng vẫn có không ít bị điện quang xuyên thủng, nện đã rơi vào Cự Viên trên người.

Nhưng mà Cự Viên trên người đột nhiên hiện lên tầng một ngũ sắc màn sáng, nhưng là chớp động không thôi, phía trên hiện lên một đạo kim sắc

phù văn cùng từng cái một cổ đỉnh hư ảnh, lộ ra rất là bất phàm, dù cho bị những thứ này điện quang đánh trúng, lại cũng không có tan vỡ ra.

Giờ phút này, Chung Tú đám người đứng trước đang ở một đạo nửa hình cung xanh hồng màn sáng bên trong, thần sắc lo lắng nhìn qua Tử Lô bao trùm cái kia phiến hải vực, tại dưới người bọn họ này tòa vòng tròn hòn đảo đã sớm không thấy, thay vào đó nhưng là một tòa cao chừng mấy trăm trượng ngọn núi.

Đây cũng không phải là là bọn hắn đã đi ra so với lúc đầu hòn đảo, mà là thụ Thạch Mộc Thiên Kiếp ảnh hưởng đến, chẳng những vòng tròn hòn đảo nguyên trạng đã không còn tồn tại, đã liền nước biển cũng bị bốc hơi gần một nửa, khiến cho toàn bộ hải vực mặt biển đều giảm xuống mấy trăm trượng nhiều.

"Giống như, nhanh kết thúc. . ." Đúng lúc này, Thủy Linh Tử đột nhiên mở miệng nói ra.

Người nghe tiếng, vội vàng hướng bên kia nhìn lại.

Chỉ thấy một đạo ngưng thực vô cùng khổng lồ tử kim lô bệ từ không trong động đột nhiên nhưng rơi xuống, trực tiếp đánh vào khổng lồ trên vòng tròn.

Âm Dương Ngự Lô Hoàn lập tức kịch liệt chấn động đứng lên, lộ ra có chút không chịu nổi gánh nặng, một bộ sắp sửa tan vỡ bộ dạng.

Điều khiển lô hoàn xuống, Cự Viên thân thể nửa cung, một cổ đáng sợ man lực xuyên thấu qua lô bệ đặt ở trên người của hắn, mặc dù lấy thân thể của hắn chi cứng cõi, cũng dần dần có chút không chịu đựng nổi.

"Rống. . ."

Lại là một tiếng rống to, Di Thiên Cự Viên bên ngoài thân Huyền Hoàng hào quang nở rộ, trên người kim sắc bộ lông trong nháy mắt biến mất, trên mặt ngũ quan cũng biến hóa trở về hình người.

Cả người hấn hóa thành một cái Ba Đầu Sáu Tay Huyền Hoàng Cự Nhân, lôi bộc áp lực lại cũng không cách nào chấn động hấn mảy may.

Thạch Mục hai mắt đen trắng hào quang lập loè, từ trong phun ra ra rộng lượng Âm Dương chi khí.

Theo tràn đầy Âm Dương chi khí rót vào tụ lôi hoàn ở bên trong, nguyên bản nhìn như lung lay sắp đổ vòng tròn vậy mà lại lần nữa tăng vọt một vòng, càng thêm điên cuồng mà căn nuốt tử kim lôi bộc.

Bất quá tử kim lôi bộc liên tục không ngừng từ trên trời giáng xuống, tựa hồ vĩnh viễn không dừng lại nghỉ.

Thời gian một chút qua, tử kim lôi bộc uy lực càng lúc càng lớn, cũng càng ngày càng thô, dần dần đem Thạch Mục bao phủ tại màu tím lôi điện trong.

Thạch Mục mặc dù thi triển ra thực tiên thể, sắc mặt cũng dần dần thay đổi.

...

Sau nửa canh giờ, "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, màu tím lôi bộc rốt cuộc từng khúc biến mất, Âm Dương Ngự Lôi Hoàn phía trên hiện ra một đạo vết rạn, sau đó lập tức bạo liệt ra, hóa thành vô số mảnh vỡ.

Cao giữa không trung ngũ sắc đám mây một hồi cuộn cuộn, dần dần trở nên bắt đầu mơ hồ, chính giữa chỗ bạch quang nhưng là dần dần đại thịnh, đem trọn phiến thiên không chiếu rọi đến xuyên qua sáng lên, một cái như có như không mây tụ mà thành khổng lồ Thiên Môn từ trong hiện lên đi ra.

Thạch Mục giờ phút này sắc mặt trắng bệch, thân hình buông lỏng, đột nhiên nhưng biến thành trăm trượng lớn nhỏ, dù chưa rút đi Chân Tiên thân thể, lại cũng đã không có Ba Đầu Sáu Tay.

Hắn hít sâu một hơi, thân hình nghênh đón Thiên Môn chạy như bay mà đi, không ngừng để thân cận, càng đến phụ cận, lại cảm thấy thân như Thái Sơn, khó có thể tiến thêm.

Thạch Mục gào thét, hai tay xé ra, bốn Phiên Thiên Côn đột nhiên nhưng hiện lên, hóa thành chống trời trụ lớn hướng phía Thiên Môn đập tới, trong miệng lớn tiếng rít gào nói: "Mở cho ta!"

"Oanh long long. . ."

Từng đợt không gian chấn động kéo tới, cao giữa không trung mắt thường có thể thấy được, hư không không ngừng hướng phía Thiên Môn ở giữa vùi lấp xuống dưới, một đạo quang ke hở sáng lên, ngay sau đó từ trong truyền ra trận trận tiên nhạc phạm âm, Thiên Môn cũng tùy theo bỗng nhiên mở rộng.

"Thạch đầu, đã thành, đã thành, ha ha ha ha. . ." Một hồi mừng rỡ tiếng kêu truyền đến.

Thạch Mục thân hình lại co rụt lại nhỏ, quay lại biến thành hình người, chỉ thấy một bên Thái nhi cùng Thủy Linh Tử đã chạy như bay mà đi qua, bay vào Thạch Mục trên người.

Cả hai thân là Thạch Mục Linh sủng, Thủy Linh Tử lại thi triển một môn trộm thiên bí thuật, che lấp hai người hạ giới khí tức, đi theo Thạch Mục cùng nhau phi thăng ứng với không vấn đề.

"Phu quân. . ." Chung Tú cùng Tây Môn Tuyết cũng bay tới, đôi mắt đẹp không hề chớp mắt nhìn qua Thạch Mục.

Thạch Mục quay đầu nhìn về lấy Tây Môn Tuyết hai người nhìn lại, há miệng muốn nói, chỉ thấy Thiên Môn ở trong một đạo bạch sắc quang mang đột nhiên nhưng chụp xuống, đưa hẳn bao phủ đi vào.

Cột sáng ở bên trong, Thạch Mục thân thể chậm rãi bay lên, hướng phía cánh cửa cực lớn thối đi.

Vô số bạch sắc phù văn từ cột sáng trong tuôn ra, bên trong truyền ra một cỗ kỳ lạ vô cùng Linh lực chấn động, hướng phía bốn phương tám hướng quét sạch mà đi.

Tây Môn Tuyết ba người bị cái này chấn động khẽ quét mà qua, vốn là quanh thân trì trệ, ngay sau đó trên mặt liền lộ ra kinh ngạc vô cùng thần sắc.

Ba người chính kinh nghi được nữa, chợt nghe Thiên Môn trên không truyền đến Thạch Mục thanh âm: "Đây là thượng giới pháp tắc lực lượng, dụng tâm tìm hiểu. . ."

Vừa dứt lời, một cỗ cực lớn hấp lực đột nhiên từ cánh cửa cực lớn trong lộ ra.

Thạch Mục thân thể chợt nhẹ, trong nháy mắt chui vào không trung cánh cửa cực lớn, biến mất vô tung.

Kim sắc Thiên Môn nhẹ nhàng chấn động, chậm rãi dung nhập phía chân trời hư không biến mất, bất quá chung quanh pháp tắc lực lượng chấn động cũng không đình chỉ.

Kim Tiểu Trâm đại hỉ, liền vội khoanh chân ngồi xuống, cảm ngộ cái này cỗ pháp tắc lực lượng.

Chung Tú cùng Tây Môn Tuyết lại không để ý đến những thứ này pháp tắc chấn động, lẳng lặng đang nhìn bầu trời, dường như ngây dại bình

thường.

Xong.